Ivo Dima

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 3

RITMUL IUBIRII

Ivo Dima

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 3

RITMUL IUBIRII

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DIMA, IVO
Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timişoara Stylished, 2019
5 vol.
ISBN 978-606-9017-42-5
Vol. 3 : Ritmul iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-78-4

821.135.1

Editura STYLISHED
Timişoara, Judeţul Timiş
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Capitolul 1

Eva

— Pleacă, enervantule! am mormăit, acoperindu-mi ochii cu mâna.

M-am întors pe cealaltă parte a patului, dorindu-mi să am puteri magice și să fac noaptea să vină înapoi.

Să mă îmbăt pentru prima și ultima oară în viața asta, nu a fost cea mai bună alegere. Mai ales în acest moment când îmi simt capul greu și începe să mă doară.

Ușa de la cameră s-a deschis, făcându-și apariția o menajeră slăbuță care se amuza copios de starea mea de mahmureală.

— Cineva a avut o noapte interesantă, a spus apropiindu-se de patul meu.

Mi-am acoperit fața cu perna și am oftat adânc. Interesantă nu prea era cuvântul cel mai potrivit să descrie noaptea trecută.

Terminasem liceul, așteptam să văd dacă intru sau nu la facultate, ca să nu mai fiu oaia neagră a familiei și să îl dezamăgesc și mai tare pe tata. Colac peste pupăză, aseară avusesem parte de câteva revelații.

Prietena mea cea mai bună, Audrey, s-a îmbătat atât de tare, încât a început să le spună tuturor colegilor noștri că e foarte mândră de ea și de faptul că mă manipulase patru ani de zile. Pe mine și banii mei. Iar idioata nici măcar nu și-a dat seama că am fost lângă ea în tot acest timp.

Apoi am văzut cum iubitul meu, Lucas, și-a tras-o cu târfa liceului în una din camerele de la petrecere.

— Tatăl tău te așteaptă la masă.

Am răsuflat cu putere și mi-am scos capul de sub pernă, luând cu asalt aspirina de pe tavă și paharul de apă.

— Ești eroina mea, am mormăit aruncând pastila în gură.

Matilda mi-a zâmbit și mi-a făcut din ochi, apoi s-a apropiat de fereastră dând draperiile la o parte. Lumina puternică a invadat camera și durerea mea de cap s-a amplificat de o mie de ori, simțindu-mă ca un vampir la soare.

— Mai ai și zile proaste, Mati.

Femeia trecută de a doua tinerețe începu să chicotească și mi-a făcut semn să mă dau jos din pat. Matilda a fost alături de noi de mai bine de cincisprezece ani și mereu îi voi fi recunoscătoare că nu ne-a lăsat în momentele grele. Spre deosebire de anumite persoane. Dar asta e o poveste pentru altă dată.

Am dat cearșafurile la o parte și m-am dat jos din pat, clătinându-mă puțin. Am tras aer adânc în piept și am așteptat câteva clipe ca să îmi revin și să nu ajung pe podea precum o clătită răsuflată.

Jur că e prima și ultima oară când beau. Dar aseară chiar am simțit nevoia, mai ales că încrederea mea a fost trădată de două ori.

Mi-am luat o pereche de pantaloni de sport pe mine și un tricou și, înainte să ies din cameră, m-am asigurat că nu eman nicio urmă de alcool. Desigur, tata știa ce am făcut aseară și sunt convinsă că el și Matilda s-au amuzat copios pe seama mea la cafea, dar trebuie să încerc să mă comport ca o domnișoară

din înalta societate. Chiar dacă în acest moment îmi e greață de propria-mi imagine.

Am reușit să fac doi pași pe hol și să îmi mențin echilibrul în timp ce îmi prindeam părul negru și încâlcit într-o coadă de cal, apoi vijelia a trecut pe lângă mine și m-a făcut să cad în fund.

Am mormăit o înjurătură și m-am uitat la vinovatul pentru căzătura mea. Fratele meu mai mic, Carson, mă privea cu zâmbetul pe buze din capătul holului, în timp ce se sprijinea de trotineta sa.

— Încep să regret că ți-am făcut cadoul ăsta, am spus ridicându-mă în picioare.

Piciul s-a apropiat de mine și a făcut o piruetă în jurul meu, iar eu mă străduiam să nu îl urmăresc cu privirea ca să nu amețesc mai tare.

— Ești tare morocănoasă când ești mahmură. Știai asta?

Mi-am lăsat capul în jos și m-am uitat la Carson, încercând să fac conexiunile în capul meu amețit.

— Cine a spus că sunt mahmură?

— Jay, azi-dimineață. A spus că o să fii o adevărată scorpie pentru că mirosea a distilerie când a trecut pe lângă camera ta.

Am tras aer adânc în piept și mi-am închis ochii pentru câteva secunde.

Super. Minunat. Dacă Jayson, fratele meu cel mare și dobitoc, a spus asta la micul-dejun, de față cu toată lumea, tata o să mă pedepsească pe viață. Iar eu o să îl las pe Jay, cel cu capul sec, fără boașe.

— Hai să mergem la micul-dejun, pitic, am spus încercând să îl iau de mână.

Frățiorul meu a început să chicotească și și-a sprijinit trotineta de perete.

— E ora două, Evs. Credeam că știi să citești ceasul.

Notă personală. E prea mic ca să îi dau un șut în fund, dar e suficient de mare ca să nu îi mai cumpăr cadouri și să îl răsfăț.

Începe să se transforme în Jayson și ăsta nu e un lucru bun deloc.

Am coborât scările împreună, dar fratele meu avea mult prea multă energie pentru șase ani. Sau poate eram eu prea obosită pentru el.

Oricum ar fi, când am ajuns la masă, tata ne aștepta în capul mesei, cu tableta în mână, probabil citind ultimele știri sau analizând rapoartele de la companie.

Mi-am apăsat buzele pe obrazul său înainte să mă așez pe scaun și am observat cum încearcă să își rețină zâmbetul. Da, s-a amuzat copios pe seama mea în această dimineață.

— Credeam că trebuie să chem ambulanța ca să te resusciteze.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am strâmbat la el, trăgându-mi mai aproape bolul cu fructe.

— Acum înțeleg de unde au moștenit umorul cei doi gogomani.

Carson s-a înfipt în farfuria cu paste și mi-a aruncat o privire urâtă, iar tata pur și simplu l-a privit drăgăstos și a zâmbit.

— Bărbații Gray au un umor aparte, draga mea.

Și un orgoliu pe măsură, să nu uităm asta.

În timp ce îmi umpleam stomacul cu fructe, tata a scos de sub masă un plic alb și mi l-a pus pur și simplu în față. Mi-am aruncat privirea pe el, iar când

am văzut sigla de la Colombia, am scăpat bucata de kiwi înapoi în bol.

Mi-am șters mâinile de tricou, complet nepotrivit pentru o femeie stilată, și am luat plicul între degete.

— Când a venit?

Îmi e frică să îl deschid. Chiar încep să cred că e o glumă stupidă de-a bărbaților Gray. Nu ar fi prima oară când s-ar alia ca să râdă de mine.

— Azi-dimineață. Poștașul i l-a aruncat lui Jayson în față.

Mi-am trecut limba peste buze și am simțit cum inima începe să se zbată în pieptul meu, făcându-mă să uit cine e Jayson.

— Nu e o glumă de-a voastră, nu? am spus privindu-l pe tatăl meu.

A început să râdă și a dezaprobat din cap, iar eu mi-am făcut curaj și am deschis plicul cu degetele tremurânde.

— Dragă Eva Rose Gray, felicitări pentru acceptarea la Universitatea Colombia!

Am recitit de două ori primul rând, apoi m-am ridicat în picioare și am început să țip.

Carson a început să aplaude și să strige cu gura plină de spaghete, iar tata s-a ridicat în picioare și m-a strâns cu putere în brațele sale.

— Nu îmi vine să cred! am șoptit.

Tata și-a apăsat buzele pe creștetul meu și a chicotit.

— Nu m-am îndoit niciodată de tine, scumpo.

Să aud aceste cuvinte din gura lui, după ce l-am dezamăgit enorm în ultimii ani, e ceva sublim. Mai mult decât sublim.

— Cred că trebuie să îți faci bagajul.

Colombia, New York, pregătește-te! Oaia neagră a familiei Gray o să te ia prin învăluire!

***

— Ești sigură că ai luat tot?

Am dat din cap și am început să cânt de fericire.

— Chiar pleci, a spus cu un oftat.

Tata m-a tras în brațele lui și m-a strâns cu putere, aproape sufocându-mă, iar când a suspinat pe creștetul meu, am crezut că o să înceapă să plângă.

Dar nu e posibil. Brian Gray nu plânge pentru nimic în lume. Și credeți-mă, eu și frații mei am încercat să îl facem să plângă.

M-am desprins de el și m-am dat un pas înapoi, în timp ce fratele meu cel mare îmi arunca bagajele în cală, de parcă ar fi fost niște cutii fără importanță.

— Hei, ai grijă! Sunt parfumurile mele acolo, dobitocule!

— Nu îmi pasă, a spus dându-și ochii peste cap. Poți să îți iei altele, prințesă răsfățată.

I-am arătat semnul păcii și am simțit privirea încruntată a tatei. Regula lui: fără înjurături și gesturi obscene în fața mezinului.

Mezin care e mai liniștit și mai tăcut decât de obicei și asta nu era un lucru bun.

M-am uitat la Carson și l-am văzut sprijinit de mașină, cu gluga trasă pe cap și cu jocul în mâini. Asta e poziția lui de supărat.

— Hei, nu ai de gând să îmi spui „pa”?

Și-a ridicat o mână, a fluturat-o câteva secunde, apoi a lăsat din nou pe joc. Tata a ridicat din umeri și

a dezaprobat din cap, iar Jay a oftat. Știam cu toții de ce se comporta așa.

M-am apropiat de frățiorul meu și i-am smuls jocul dintre degete, alegându-mă cu o privire mânioasă. Dar măcar se uita la mine.

— Dă-l înapoi, Eva! a mârâit la mine.

Carson e un experiment eșuat de-al tatei. E copilul care seamănă cel mai mult cu el și care are cel mai mare orgoliu și cea mai puțină răbdare.

— Nu, am spus simplu. O să plec pentru o perioadă lungă de timp și vreau să îți iei la revedere cum trebuie.

A pufnit nervos și și-a băgat mâinile în buzunarele hanoracului.

— Rahat. O să cunoști vreun tip acolo și nu o să mai dai doi bani pe noi. Exact ca mama, a spus plin de resentiment.

Când Carson înjură, chiar și la cei șase ani ai săi, e de rău. Iar terapia cu psihologul se pare că nu îl ajută deloc.

— Futu-i!

Da, Jay, futu-i! Când credeam că facem un progres cu el, uite cum norul negru se întoarce peste noi.

M-am lăsat pe vine și mi-am pironit privirea în a lui, alegându-mi cuvintele potrivite.

— Crezi că sunt ca mama? Că pot să te abandonez cum a făcut-o ea?

A ridicat din umeri și a continuat să fie supărat.

— Ea mi-a dat viață și a putut să mă abandoneze. Ce te oprește pe tine?

După cum spuneam, experimentul greșit al lui tata. Și partea proastă e că nici măcar el nu poate să se descurce în anumite situații cu Carson. Nici nu

vreau să îmi imaginez cum o să fie când o să ajungă la pubertate.

I-am înapoiat jocul și l-am sărutat pe frunte, apoi m-am ridicat în picioare.

— Te iubesc, Carson! Indiferent de puțina încredere pe care o ai în mine.

I-am întors spatele și m-am apropiat de avion, încercând să îmi rețin lacrimile. Chiar dacă nu își dă seama, cuvintele lui și lipsa de încredere fac răni adânci în sufletul meu. Răni care încă nu s-au vindecat de la abandonul mamei noastre.

Înainte să ajung lângă tata și Jayson, două perechi de brațe s-au strâns în jurul meu, urmate de un suspin.

— Îmi pare rău!

M-am întors cu fața la el și am oftat cu putere, luându-l în brațe.

— Știu că o să te întorci. Îmi pare rău că sunt un idiot, Evs. Te iubesc enorm, a spus intensificându-și strânsoarea.

L-am sărutat ușor pe creștet și l-am lăsat să se desprindă singur din îmbrățișare.

Da, mama ne-a abandonat acum trei ani pe toți. Iar eu și Carson am fost cei mai afectați. Ultima prostie pe care am făcut-o înainte de absolvire m-a făcut să mă trezesc la realitate, dar aș vrea să spun același lucru și despre frățiorul meu.

Era atât de mic când a plecat și faptul că încă plânge după ea nu o să îi ajute recuperarea prea mult.

Pot doar să sper că timpul o să îi vindece rănile și să nu ajungă în aceeași situație ca mine. Să nu devină oaia neagră și să fie o dezamăgire imensă.

Capitolul 2

Emily

— Ești...

M-am întors exasperată spre tata și l-am privit furioasă, încercând din răsputeri să nu îl strâng de gât. La propriu.

A ridicat mâinile, arătându-mi că se dă bătut și m-am întors spre bagajul meu, zâmbind pe ascuns.

Nici măcar nu înțeleg de ce se agita atât și a devenit un junghi în coaste de când am primit scrisoarea de acceptare.

Când fratele meu a plecat la facultate, nici măcar nu a clipit. I-a dat o cutie de prezervative, cheile de la noua lui mașină și cheile de la noul său apartament.

Mie, în schimb, mi-a luat mașina și, chiar dacă mi-a cumpărat un apartament, i-am spus că nu îl vreau și aproape i-am provocat un infarct.

— Scumpo...!

Am oftat exasperată și mi-am lăsat mâinile pe valiză, simțind cum răbdarea mea începea să se risipească. Mi-am întors capul și l-am privit pe bărbat, fără să fiu cucerită de privirea lui de copil nevinovat.

— Tată, o să fiu bine, am spus cu un oftat. Calmează-te, pentru că începi să mă calci pe nervi și mă faci să mă mut în cămin definitiv!

Aș putea să jur că a pălit. De data asta, nu m-am mai abținut și am început să râd zgomotos, făcându-l să înjure în barbă.

— Vreau doar să fii în siguranță, a încercat să mă convingă. Ești sigură că nu vrei să stai în apartament? Poți să stai cu Sophia și e la două blocuri de cel al lui Ethan și...

— Răspunsul e nu! i-am tăiat-o.

Și-a încrucișat mâinile la piept și m-a privit supărat.

— Mama ta a stat în apartament pe timpul facultății.

Am pufnit în râs și mi-am așezat o pereche de pantaloni în valiză.

— Pentru că era însărcinată cu Ethan, domnule potență. Dar eu nu sunt însărcinată, deci...

— Și nici nu o să fii!

M-am uitat la el cu gura căscată și am crezut că râde de mine. Îmi doresc să râdă de mine. Toată viața mea am știut că tatăl meu e unul normal. Nu vreau să îmi schimb părerea tocmai acum.

— Vrei nepoți?

— Normal că vreau, a spus de parcă aș fi înnebunit.

— Atunci trebuie să fiu însărcinată ca să fac asta. Știi, nu?

M-a privit cu ochii mijiți câteva clipe, analizând situația, probabil gândindu-se la mine și la un posibil ginere, apoi s-a uitat pe fereastra din camera mea.

— Pot să îi am numai de la fratele tău, a concluzionat.

Probabil că, dacă gura mea nu ar fi fost bine fixată, mi-ar fi căzut la podea. Auzeam câteva chicoteli de pe hol și deja știam că mama era lângă camera mea și se amuza copios de ultimele nebunii ale soțului ei.

Mi-am închis gura și am continuat să îmi așez hainele în valiză, încercând să îmi imaginez că totul era doar o glumă.

— Sper că îți dai seama cât de ridicol ești în acest moment.

M-am dus în dressing și mi-am mai luat niște haine, privindu-l pe tata cu coada ochiului. Parcă împietrise acolo, mârâind încontinuu, cu ochii mijiți la fereastră și comportându-se de parcă ar fi vorbit cu prietenii imaginari.

Am lăsat hainele să cadă pe pat și m-am întors cu fața la el, simțind nevoia să îi spun ceva.

— Bine, nu știu ce naiba crezi tu, dar o să fac sex. Mult, mult sex, și tu nu o să poți să mă oprești, am spus punând punctul pe „i".

Și-a întors capul spre mine și maxilarul lui era încordat ca un arc. Acum eu eram în raza de acțiune a ochilor lui mijiți.

— Și nu poți să îmi dai lecții de morală, pentru ca tu ai lăsat-o pe mama însărcinată când avea douăzeci de ani, am spus înainte să contracareze.

Mâinile i-au căzut pe lângă corp și și-a îndreptat spatele.

— Îți promit că nu o să mă droghez, am spus punându-mi o mână pe inimă, o să beau maxim două beri și niciun pic de alcool, nu o să fumez, dar de sex nu o să mă privez. Îmi pare rău, tati!

A tras aer în piept și s-a întors cu fața spre ușă.

— Olivia Cornelia Wright! Vino și băgă-i mințile în cap fiicei tale!

M-am așezat pe pat și am dat ușor din cap, recunoscând comportamentul lui tipic.

De fiecare dată când eu și Ethan făceam câte o boacănă și tata nu știa cum să gestioneze situația, deveneam copiii Ashford.

Mama a apărut imediat în camera mea, încercând să fie serioasă și să nu izbucnească în râs.

— De ce e mereu doar fiica mea când nu știi să te descurci cu ea?

Asta mă întreb și eu, dar cred că răspunsul are legătură cu frica bărbătească.

— Tu ai auzit ce-a spus? a izbucnit nebunul arătând cu mâna spre mine.

— Eram după ușă, dragule, a spus mama amuzată. Tu ce crezi?

— Și de ce abia te abții să nu râzi? Ar trebui să o încui în camera asta și să o lași să iasă când intră la menopauză.

Mama s-a uitat la mine, eu m-am uitat la ea și am început amândouă să râdem cu putere. M-am sprijinit de valiză și mi-am acoperit abdomenul cu ambele mâini.

Mârâitul și înjurăturile tatei mă făceau să râd și mai tare și am simțit că îmi dau lacrimile.

— Braden, hai să nu exagerăm, a spus mama printre chicoteli.

Încăpățânatul suprem al familiei a tras aer în piept și a făcut o pauză pentru câteva secunde.

— Fiica ta cea nebună tocmai mi-a spus că o să facă sex. Mult, mult sex, a mârâit repetând cuvintele mele.

Mama s-a oprit din râs, păstrându-și zâmbetul pe buze și a ridicat din umeri.

— Mi se pare ceva normal la vârsta ei.

Dacă cineva poate să îl lase cu gura căscată pe Braden Wright, acea persoană e mama mea. Tata mereu a spus că și-a găsit sfârșitul când a cunoscut pe ea, iar acum pot să îi dau dreptate.

— Mă dau bătut, a spus ridicându-și mâinile în aer.

A ieșit pe ușă, iar eu și mama am continuat să zâmbim și să îi auzim mormăielile și înjurăturile, mai ales când s-a împiedicat de una dintre mesele de decor de pe hol.

— Când vine vorba de tine, aș putea spune că taică-tu e scăpat de la balamuc.

Serios! Asta e și părerea mea, mai ales că nebunul se comportă de parcă aș fi cel mai prețios diamant din lume.

— Dar o să se dea pe brazdă în cele din urmă, a spus așezându-se lângă mine.

Mi-a luat mâinile în ale ei și m-a privit cu căldură și mândrie.

— Pe o scară de la 1 la 10, cât de fericită ești?

Mi-am strâns degetele în jurul palmelor ei și am rânjit ca o idioată, retrăind momentul când îmi deschisesem scrisoarea de la Colombia.

— O sută.

Femeia a chicotit și m-a tras în brațele ei, lăsându-mă să îi inspir parfumul, în timp ce capul meu se sprijinea de umărul ei.

O ador pe femeia asta. A terminat facultatea, și-a deschis propria firmă de arhitectură și reușește să mențină familia unită, indiferent de cât de încurcat e programul ei. Plus că o mai ajută și pe bunica la galerie și, în timpul liber, în care nu rezolvă problemele mele și ale lui Ethan sau face sex cu tata, mai și pictează.

Chiar dacă Ethan s-a mutat când a început facultatea, mereu e acasă în weekend, una din condițiile supreme ale mamei.

— Tata o să fie bine?

Mi-a mângâiat părul și a dat ușor din cap, chicotind.

— O să fie bine, m-a asigurat. E puțin copleșit că fetița lui pleacă de acasă, dar o să am grijă să nu îți ducă dorul.

Bleah. Asta înseamnă că o să facă sex, mult mai mult sex, acum că o să aibă casa doar pentru ei.

— Încă mai aștept frățiorul sau surioara, să știi.

Mama a început să râdă, probabil amintindu-și de cerința mea de când aveam zece ani. Și înainte să îmi distrugă din nou speranțele și să îmi spună că nu are de gând să mai nască o pușlama Wright, tata a intrat pe ușă cărând o pungă imensă după el.

— Am luat tot depozitul de la farmacia din colț. Încearcă să le păstrezi măcar o săptămână, a spus așezându-și mâinile pe șolduri.

M-am uitat la anticoncepționalele de pe pat, apoi la tata, la mama, mama la mine, apoi la tata și am început să râd. Omul ăsta e complet nebun și îl ador pentru asta.

***

— De ce ești pe capul meu?

Mă învârteam pe scaunul din biroul fratelui meu, în timp ce el stă cu nasul în laptop și mormăie, ignorându-mă ca un cretin.

M-am oprit și m-am uitat la el, oftând cu putere. Părul lui blond era ciufulit pentru că își trecea mâna prin cap mai ceva ca o fată.

— Pentru că se pare că te-a vizitat prietenul tău german.

Nu mă așteptam să se uite la mine și doar a mormăit de după laptop.

— Hans a fost aici?

— Nu, dar prietenul tău Alzheimer sigur e aici.

Și-a dat ochii peste cap și mi-a arătat semnul păcii.

— Trebuia să mă duc la cămin acum două ore, Ethan, am spus exasperată.

— Ah, da, am uitat, a spus apăsându-și degetele pe tastatură. Și de ce ești aici?

Am mârâit și m-am ridicat în picioare. I-am închis laptopul și, din nefericire, și-a retras mâinile la timp.

— Pentru că ai spus că trebuie să oprim la companie pentru o urgență. Și urgența ta era partida de sex de jumătate de oră cu secretara, în baie. Și apoi te-ai lipit de laptop și m-ai ignorat o oră și jumătate.

A oftat și și-a trecut mâinile peste față.

— Am nevoie de o pauză, a spus trist.

— Asta ziceam și eu, porc obsedat ce ești!

A gemut și s-a ridicat în picioare, luându-și cheile de la mașină.

— Nu de la sex, tâmpito!

I-am aruncat o privire de „mă rog” și mi-am dat ochii peste cap. Am ieșit din biroul lui și i-am aruncat o privire în scârbă blondei de lângă ușa lui.

— Serios, jumătate de oră? Credeam că te ține mai mult.

Când s-au deschis ușile, mi-a pus mâna pe cap și m-a împins înăuntru. M-am întors cu fața la el,

pregătită să îl înjur, dar am dat nas în nas cu spatele lui. A apăsat butonul pentru subsol, apoi a venit lângă mine, sprijinindu-se de perete.

— Trebuie să o concediez.

— De ce? Nu a gemut cum trebuie?

S-a repezit la mine, mi-a prins capul sub brațul său și a început să îmi facă castane în cap.

— Mai taci din gură, mucoaso! Nici măcar nu știi să gemi.

I-am dat un șut în gleznă și m-am eliberat, ignorându-i complet înjurăturile și văicărelile.

— Ai făcut sex cu mine, ca să știi?

— Asta e mai scârbos decât puiul făcut de tata, a spus prefăcându-se că vomită.

Și eu am făcut același lucru când mi-am amintit de prima și ultima oară când gătise tata. Puiul ăla chiar că e scârbos. Tata e un exemplu clar care spune că bărbații nu au ce să caute în bucătărie.

— Ai făcut sex?

Am oftat cu putere și mi-am băgat mâinile în buzunarele de la spate ale blugilor.

— Nu, nu am făcut sex. Și înainte să spui ceva, o să îți spun ce i-am spus și tatălui tău. O să fac sex și nu o să mă oprești.

A început să râdă și s-a desprins de peretele liftului, privindu-mă complet relaxat.

— Trebuie să faci asta pentru că așa simți, Ems, nu pentru că ești virgină și vrei să vezi cum e. O să fii rănită dacă te arunci cu capul înainte.

Am oftat și am aprobat ușor din cap, dorindu-mi să îl urăsc pentru lecția de înțelepciune. Uneori, Ethan chiar știe cum să mă convingă sau să mă facă să mă răzgândesc.

Capitolul 3

Eva

— Ești sigură că ai tot ce-ți trebuie?

Am oftat cu putere, simțind nevoia să îl pocnesc pe fratele meu mai mare, și mi-am lăsat geanta pe patul meu nou.

— Da, sunt sigură, am spus privindu-l pe Jayson cum îmi trântește valizele pe podea.

Mi-am aruncat privirea prin camera mea de cămin și am zâmbit.

E spațioasă, cu o fereastră imensă situată între patul meu și cel al viitoarei mele colege. Dulapul mare, împărțit în jumătate nici măcar nu se compara cu ce aveam acasă, iar birourile sunt mult prea mici, din punctul meu de vedere.

M-am îndreptat spre baie și, când am aprins lumina, am pufnit în râs. Un duș simplu, o chiuvetă cu o oglindă, destul de mică pentru mine, o toaletă și atât.

— O, Doamne!

Jayson s-a oprit în spatele meu și, după o scurtă privire asupra băii, a început să râdă zgomotos.

— Prințesa a ajuns în catacombele castelului, a spus făcându-mă să îmi dau ochii peste cap.

— Hai să nu exagerăm.

Am trecut pe lângă el și mi-am urcat una din valize pe pat, încercând să nu îi arăt cât de iritată

sunt din cauza amuzamentului său. Am desfăcut fermoarul și am început să îmi scot lucrurile.

— Ești foarte enervant uneori, am mormăit.

Blondul s-a așezat pe pat, lângă valiza mea, și a început să rânjească.

— Doar când mă străduiesc, scumpo! a spus făcându-mi cu ochiul.

Am zâmbit și am deschis partea mea de dulap, pe care nu mai aveam posibilitatea să o aleg, deoarece colega mea se pare că ajunsese înainte și alesese deja cea mai bună parte din camera asta.

— Nu crezi că e timpul să pleci?

Jay și-a dus mâna la inimă într-un gest teatral și s-a prefăcut că i-am rănit sentimentele.

— Așa îmi răsplătești ajutorul?

Am scos din valiză cutia distrusă a noului meu parfum și i-am vârât-o sub nas, reușind să îi închid gura.

— Bine, îți cumpăr altul.

Am chicotit și l-am ajutat să se ridice în picioare, iar Jay m-a tras la pieptul său. Și-a pus brațele în jurul meu și a suspinat.

— Orice s-ar întâmplat, mă suni! Sunt la un telefon distanță și o să vin să îi fac de hac oricărui fiu de cățea care o atinge pe surioara mea.

Am zâmbit și am dat ușor din cap, simțindu-mă iubită și protejată. Chiar dacă era o diferență de cinci ani între noi, toată familia îl considera pe Jayson geamănul meu. Mereu era lângă mine când aveam nevoie de el și dacă nu ar fi fost el, probabil aș fi

luat-o complet razna după plecarea mamei. Mult mai mult decât am făcut-o deja.

— O să fiu bine, Jaybird, am spus rostindu-i porecla.

Bărbatul a chicotit și m-a sărutat pe creștet, apoi m-a făcut să îmi dau capul pe spate ca să îl pot privi.

— O să îmi fie dor de tine, pitico!

M-am ridicat pe vârfuri și mi-am apăsat buzele pe obrazul lui, zâmbindu-i cu căldură.

— Și mie, Jay.

M-a sărutat pe frunte și mi-a ciufulit părul.

— Dacă tot sunt aici, cred că o să profit să îmi văd băieții.

Fratele meu avea câțiva prieteni în orașul ăsta, prieteni pe care nu i-am cunoscut niciodată. Și deși a insistat de multe ori să îi cunosc pe ei și pe surorile lor, mereu am găsit altceva de făcut. Cum ar fi să o urmăresc pe mama în jurul globului când avea câte o ședință foto. Iar apoi mi-am plâns de milă după ce a plecat și mi-am pus la punct planul de autodistrugere.

— Și de ce nu pleci?

Blondul mi-a dat un bobârnac pe frunte, apoi a părăsit camera mea de cămin cu zâmbetul pe buze.

Uneori chiar am impresia că sunt adoptată, mi-am spus în gând.

O oră mai târziu, totul era așezat perfect. Hainele la locul lor în dulap, rama foto cu familia mea și geanta de cosmetice pe noptieră, iar biroul meu era plin de caiete și de foi.

Am zâmbit, mulțumită de munca depusă și mi-am verificat buzunarele blugilor după ceva mărunțiș. Am mare nevoie de o cafea, mai ales după un zbor de patru ore cu nebunul de frate-meu la bordul avionului.

Jayson e unul dintre piloții companiei noastre și zborul a devenit pasiunea lui încă de prima dată când tata l-a urcat într-un avion. Și de atunci, pasiunea lui a devenit o boală. Ca să nu mai spun că, în mod normal, zborul dintre Seattle și New York e de cinci ore, dar idiotului i s-a părut amuzant să mă bage în sperieți, mai ales că știe că avionul e printre mijloacele de transport pe care le urăsc.

Mi-am luat cheia și am părăsit căminul, îndreptându-mă spre cea mai apropiată cafenea. În jurul meu era plin de studenți. Boboci cu cutii și părinți care plâng de fericire. Cei din ani mai mari se reîntâlneau cu colegii lor. Întreaga atmosferă era dominată de fericire și voie bună. Ăsta e cu siguranță mediul meu.

Am intrat în cafeneaua Ray's și am oftat dezamăgită când am văzut coada imensă. Dar m-am așezat răbdătoare la rând și am așteptat să ajung în fața tejghelei, fără să fac vreo criză de isterie.

Nu, acea Eva a dispărut de mult. Cu trei ani în urmă, aveam impresia că totul mi se cuvinte. Cu trei ani în urmă, am crezut că familia mea e perfectă. Până când femeia care mi-a dat naștere și-a luat tălpășița și perfecțiunea s-a destrămat.

Când m-am întors la cămin, jumătate de oră mai târziu, nimic nu se schimbase. Studenții încă veneau să își ocupe camerele și încercau să scape și de părinții lor. Mă bucur că tata a avut încredere suficientă în Jayson ca să mă lase în grija lui. Chiar nu voiam o predică marca Brian Gray la începutul facultății.

M-am împins în ușa metalică de la intrare, ținând paharul de carton cu grijă ca nu cumva să îl scap și să îmi pierd una din sursele de energie pe ziua de azi. Am urcat scările până la etajul doi și m-am apropiat de camera mea, fără să prevăd vijelia ce se apropia.

M-am ferit însă la timp de roșcata care mă lipise de perete în graba ei și eram mai mult decât pregătită să îi transmit o înjurătură. S-a întors cu fața la mine și și-a cerut scuze în fugă, apoi a coborât scările câte două.

Presupun că entuziasmul ei pentru începerea anului școlar e mult prea mare. Cine o poate condamna de fapt? Așa am făcut și eu înainte să plec de acasă.

Mi-am întors corpul, înainte să îmi întorc și capul și m-am izbit de ceva tare. Cafeaua mea s-a împrăștiat pe acea suprafață puternică și pe mâna mea, făcându-mă să înjur și să mă întreb ce naiba căuta un perete aici.

Când am auzit un mormăit urmat de o înjurătură, mi-am dat seama că nu era un perete. Un Adonis superb a apărut din neant în fața mea.

Costumul lui din trei piese era perfect pe trupul său zvelt și musculos. Pata maronie de cafea era imprimată pe cămașa lui, exact în dreptul pieptului său

ferm. Părul lui blond era perfect aranjat, iar ochii lui căprui mă priveau enervați și cercul verde care se îmbina perfect cu abisul maroniu mă făceau să par ultima proastă de pe planetă.

— Ar trebui să te uiți pe unde mergi, a mormăit privind pata de cafea.

Am înghițit în sec și m-am dat un pas în spate pentru a-l privi mai bine.

— Îmi cer scuze!

Și-a trecut o mână peste cămașa murdară și a înjurat din nou.

— Ar trebui să porți ochelari, puștoaico.

Ei bine, e evident că doar aspectul e de tipul ăsta, pentru că e un arogant și un idiot și îmi doresc să arunc întreaga cafea pe el.

Mi-am strâns degetele pe paharul de carton ca să nu îl pocnesc.

— Ar fi trebuit să îmi facă o cafea mai fierbinte. Mi-ar fi plăcut să te arzi puțin.

S-a uitat la mine uimit, însă doar pentru câteva secunde, înainte să afișeze un zâmbet care mi-a transformat genunchii în gelatină.

Blondul s-a apropiat de mine și, când a ajuns în dreptul meu, mi-am dat capul pe spate ca să mă îl pot privi în ochi.

— Cred că dacă vrei să se ardă cineva, tu ești aceea, scumpo.

Îmi doresc să ard în brațele lui? Da, de ce nu? Adică asta ar fi cea mai mică prostie pe care am făcut-o până acum.

Dar să îi arăt că poate să mă cucerească cu aroganța lui? Nicio șansă.

Am zâmbit și i-am prins cravata în pumnul liber, trăgându-l spre mine. Mi-am lipit buzele de ale sale și mi-am închis ochii, savurându-l.

Gestul meu l-a luat prin surprindere și nu am avut parte de nicio reacție din partea lui pentru câteva secunde. Apoi și-a înfipt degetele în șoldurile mele și și-a strecurat limba printre buzele mele întredeschise.

Pentru câteva clipe m-am lăsat dusă de val și i-am răspuns sărutului cu aceeași forță și intensitate. Apoi, m-am îndepărtat de el și mi-am trecut limba peste buzele umflate.

— Nu cred că sunt singura care vrea să ardă, am spus cu un chicotit.

Am trecut pe lângă el, înainte să își deschidă gura și să își dea seama că tocmai îi făcusem orgoliul praf. Sau cel puțin asta îmi place să cred în acest moment.

Ușa camerei mele e deschisă larg, iar blondina superbă stă sprijinită de toc, cu capul scos afară, și mă privește cu gura căscată și cu ochii ei mari și verzi.

— Ai dat de dracu!

Nu știu dacă se referea la mine sau la bărbatul pe care tocmai îl sărutasem.

Am trecut pe lângă ea și am aruncat paharul de cafea în coșul de lângă pat. Brusc, blonda s-a aruncat pe mine și am căzut amândouă pe patul meu.

— Te iubesc! a spus cu mâinile pe șolduri, deasupra mea.

Am privit-o cu atenție pentru câteva clipe și am început să râd, fiind complet luată prin surprindere de reacția ei.

— Și eu care credeam că mai întâi trebuie să ne cunoaștem.

Blondina a chicotit și s-a dat jos de pe mine, apoi m-a ajutat să mă așez în fund.

— Îmi pare rău, doar că tot ce ai făcut mai devreme m-a făcut mai fericită decât scrisoarea de acceptare. Eu sunt Emily Wright, apropo. Îmi pare atât de bine să te cunosc.

Am zâmbit și i-am strâns mâna pe care mi-a întins-o.

— Eva Gray.

Ne-am despărțit mâinile, iar colega mea și le-a împreunat sub bărbie, privindu-mă ca un îngeraș cu un zâmbet radios pe buze.

— Poți să îmi spui de ce ești atât de fericită?

A țopăit până pe patul ei și s-a trântit pe salteaua moale.

— L-ai sărutat pe fratele meu.

Am privit-o atent pentru câteva secunde, apoi am început să chicotesc, amintindu-mi de reacția blondului. La incidentul cu cafeaua, la sărut, la reacția de după.

— Și? E gay și vrei să îl convingi să fie cu o femeie?

Emily a început să râdă și a dezaprobat din cap.

— Nu, problema e că fratele meu se consideră unul dintre băieții răi și sexi ai acestei planete și crede că orice femeie îi cade la picioare doar dacă o privește sau o atinge. Iar tu i-ai distrus teoria.

Ei bine, fratele ei chiar îmi amintește puțin de al meu. Și Jayson crede că o singură privire de-a lui cucerește orice femeie.

— Mda, am și eu unul de-ăsta acasă, am spus cu zâmbetul pe buze.

Am început amândouă să râdem și m-am sprijinit de perete...

— Frații sunt un ghimpe în coastă uneori, mai ales al meu, a spus blondina. E mai mare cu cinci ani decât mine și crede că poate să îmi dea ordine și să mă trateze ca pe o mucoasă.

— Și fratele meu e mai mare cu cinci ani decât mine.

Ne-am uitat una la alta, apoi am izbucnit din nou în râs.

— Bine, chestia asta e prea tare.

Ușa de la intrare s-a deschis și un cap roșcat s-a strecurat înăuntru, uitându-se cu atenție prin cameră.

— A plecat?

Emily a început să râdă și a aprobat din cap, făcându-i semn să intre.

Mi-am ridicat brațul și am îndreptat arătătorul spre roșcată.

— Tu! Din cauza ta mi-am pierdut cafeaua!

Fata a zâmbit și s-a așezat pe marginea patului, lângă colega mea.

— Iartă-mă! Trebuia să scap de demonul ăla înainte să mă prindă și să mă tortureze. O să îți fac cinste cu o cafea, promit!

Privirea de cățeluș nevinovat din ochii ei negri m-au făcut să cedez pur și simplu și am oftat.

— Soph, ea e noua mea colegă, Eva, a spus făcând semn spre mine. Eva, ea e prietena mea cea mai bună, Sophia Adams.

Ne-am privit și apoi ne-am zâmbit, iar roșcata și-a lăsat capul pe umărul prietenei ei.

— Ai pierdut o scenă de milioane, Soph. După ce ai lipit-o pe Eva de perete, ea și-a vărsat cafeaua pe Ethan. Iar domnul SuperEgoMacho și-a intrat în rol. Iar Eva l-a sărutat ca să îi închidă gura.

— Taci din gură! Și el ce a făcut?

— Nimic. A înghețat, a spus blondina ridicându-și mâinile. A privit-o pur și simplu, a lăsat-o să plece fără să îi facă sau să îi spună ceva și apoi a plecat cu coada între picioare.

Roșcata a ascultat cu atenție și i-a luat doar o secundă până să se arunce pe mine, exact cum a făcut și prietena ei mai devreme.

— Te iubesc! Ești eroina mea!

Am început să râd pentru că eram uimită de reacția fetelor. Le cunoșteam doar de câteva minute și deja aveam sentimentul că o să ne înțelegem de minune toată viața.

Cred că am făcut cea mai bună alegere când am ales facultatea asta.

Capitolul 4

Emily

— Spune-mi mai multe despre tine, Eva.

Sophia plecase să se întâlnească cu colegele ei și să se pună la curent cu ultimele bârfe pe care le pierduse pe perioada verii, așa că am rămas doar eu și noua mea colegă de apartament.

Am auzit-o pe brunetă oftând și mi-am ridicat privirea din ecranul telefonului. Eva nu părea prea încântată de ideea mea de a ne cunoaște mai bine.

— Putem să vorbim despre altceva dacă vrei, am sugerat.

— Scuze, a spus oftând. Viața mea a fost cam ciudată în ultimii ani.

Am zâmbit și m-am așezat lângă ea, punându-i o mână pe umăr.

— Crede-mă, acum că m-ai cunoscut pe mine, fratele meu și Sophia, viața ta o să fie și mai ciudată.

A încercat să râdă, dar nu i-a ieșit decât un sunet ciudat și un zâmbet slab.

— Dacă nu vrei să vorbești despre asta, e ok.

A tras aer în piept și și-a lovit ușor coapsele cu palmele, dezaprobând din cap.

— Locuiesc în Seattle, am doi frați, Jayson care e de aceeași vârstă cu fratele tău și e pilot, iar Carson are doar șase ani.

Mereu mi-am dorit un frate sau o soră mai mică, doar ca să am și eu același sentiment pe care îl are Ethan când mă chinuie. Dar mama a spus că vaporul a părăsit de mult docul.

— Tata deține Gray's Airlines, iar mama ne-a abandonat acum trei ani.

Uau. Asta e dură. Mult prea dură pentru mine și nici măcar nu știu ce să spun în situația asta. Un simplu „Îmi pare rău" ar fi prea banal.

Mi-am pus mâna peste a ei și am rămas mută, pentru prima oară în viața mea. Nu știam ce să spun. Eva mi-a strâns mâna și a suspinat, sprijinindu-și capul de perete ca să mă poată privi.

— Nu trebuie să îți pară rău, Em. Eu nu mai simt nimic pentru ea. Doar o ură nemărginită. Și nu îmi doresc decât să rămână plecată pentru totdeauna.

Tot nu pot să rostesc vreun cuvânt. Cum poate o mamă să facă așa ceva? Să își abandoneze familia și să provoace o asemenea durere în inimile lor?

— Îmi pare rău doar pentru Carson, a spus cu un oftat. O adora pe femeia aia și când a plecat i-a frânt inima. A plâns luni întregi după ea și la grădiniță copii râdeau de el pentru că nu o mai avea pe mama sa. S-a luat la bătaie de câteva ori și a trebuit să îi schimbăm grădinița.

Oare cum ar fi fost viața mea dacă mama ar fi plecat? Nu știu dacă aș fi putut face față la așa ceva.

— Carson o să fie bine. Te are pe tine și pe băieții din viața lui și o să meargă mai departe așa cum ați făcut și voi.

Bruneta a oftat și s-a uitat la mine. A dat ușor din cap și a tras aer în piept.

— Da, piticul o să fie bine, a spus cu un suspin adânc. Acum e rândul tău să îmi expui viața ta.

Am râs și mi-am întins picioarele, pregătindu-mă să îi spun despre mine.

— Păi, știi deja că am un frate, Ethan, care lucrează la compania familiei. Tata e directorul general și crede-mă, eu urăsc deja gândul că o să trebuiască să mai apar pe acolo și să spun da sau nu, în timp ce tata și frate-meu se ceartă. Partea bună e că bunicul și cu mine ne amuzăm de minune pe seama lor și de multe ori jucăm șah la conferințe.

Bunicul meu e cel mai tare. A lăsat compania pe mâini bune, atât pe cele ale tatei, cât și pe cele ale unchiului Oliver, iar acum se dedică doar familiei. Când nu e la noi, e în Chicago.

— Mama are compania ei de arhitectură împreună cu mama Sophiei. Mama mai și pictează din când în când și se ocupă și de galeria bunicii din oraș.

Mâna Evei s-a strâns cu putere în jurul propriei mele mâini și inspirat brusc.

— Mama ta e cumva Olivia Ashford Wright?!

Am aprobat-o din cap, imaginându-mi cum tata i-ar sări la beregată dacă ar auzi-o spunându-i mamei Ashford.

— Doamne, e idolul meu! Am două tablouri de-ale ei în camera mea și, când am aplicat pentru facultatea asta, am făcut cu gândul că o să fac practică la studioul ei.

Am râs și am bătut-o ușor pe mână.

— Ei bine, o să ai ocazia să o cunoști și să îi spui cât de mult o iubești!

— Viața mea devine din ce în ce mai bună, a spus fericită.

Am început să chicotesc, lăsându-mi mintea să fugă la mama mea. Eroina mea de fapt. Am auzit povești despre tinerețea ei tumultoasă din cauza afacerilor bunicului și cum l-a cunoscut pe tata. Și a

reușit să treacă peste toate acele obstacole și să fie fericită.

— Bine, hai să trecem acum la picanterii, am auzit vocea brunetei.

— Ai un iubit?

M-am uitat în ochii ei curioși și am început să râd. Da, asta chiar că e ceva mai picant.

— Nu. Dar sunt îndrăgostită iremediabil de Christian Adams, am spus cu un oftat.

— Adams? Ca și Soph?

Am dat ușor din cap și am mormăit un „îhm" printre buze.

— Fratele ei.

A scos un „O" simpatic și m-a făcut să zâmbesc. Și eu aș scoate același cuvânt dacă aș fi în locul ei. Situația mea amoroasă era de rahat.

— Și care e problema?

Mi-am sprijinit cotul de genunchi și am oftat cu putere.

— E cel mai bun prieten al fratelui meu și crede că sunt sora lui.

— Îh, friendzone, nașpa.

Știu, prieteno, știu. Să fii în friendzone cu cel de care ești îndrăgostită e al naibii de nasol.

— Și nu ai făcut nimic să îi arăți că el nu e un frate pentru tine?

Mi-am întors capul și am privit-o în ochii ei mari, de un albastru-verzui. A ridicat ușor din umeri și a zâmbit.

— Eu l-am sărutat pe fratele tău și nu îl cunoșteam decât de câteva secunde. Poate Christian are nevoie de un impuls, a sugerat cu zâmbetul pe buze. Știi doar că bărbații sunt sexul slab.

Am început să râd, fiind complet de acord cu ea. Dar chiar și așa, de unde știu că o să îmi răspundă? Adică, e Christian Adams.

Deține cel mai bun club din oraș și toate femeile i se aruncă la picioare. Ca să nu mai vorbesc despre asociatele lor de la firmă, care ar face orice ca să obțină un contract.

— Da, poate, am spus eu în cele din urmă.

Mi-am așezat o șuviță de păr după ureche și a privit-o cu zâmbetul pe buze.

— Și tu ești singură și neprihănită?

Eva a început să râdă cu putere și și-a lovit ușor capul de perete.

— Da, putem să spunem așa. Am avut un iubit acasă, care cu mine doar pentru că eram drăguță și cu bani la fel de mulți ca el, iar pe la spatele meu se culca cu orice târâtură.

Prefer friendzone. Decât să am parte de așa ceva, mai degrabă în friendzone.

— Înainte să plec, i-am spus că totul s-a terminat și am plecat fără să îmi pese dacă e de acord sau nu.

— L-ai iubit?

Cred că răspunsul e nu, de vreme ce s-a detașat atât de ușor de el și l-a sărutat și pe Ethan.

Eva s-a gândit câteva clipe la răspunsul ei, apoi a oftat.

— Mai degrabă am fost obișnuită cu prezența lui. După ce mama a plecat și viața mea a luat-o razna, m-am refugiat în multe prostii. Apoi, Lucas a încercat să mă țină pe linia de plutire. M-am simțit abandonată, iar el m-a ajutat să trec peste.

Pot înțelege nevoia de atenție și de afecțiune. Ori de câte ori am avut o problemă, familia mea a fost acolo. Ethan și tata de obicei rezolvau cu pumni

și amenințări, dar mama mereu m-a încurajat și a încercat să mă facă să văd partea plină a paharului.

— A durut când am văzut cât de repede poate să își concentreze atenția asupra altei fete, a recunoscut neajutorată.

Îmi doream să îmi pot deschide gura și să o încurajez, dar bătaia din ușă ne-a făcut pe amândouă să tresărim. Când s-a deschis, un cap blond s-a ivit, urmat de ochii plini de căldură ai mamei mele și de zâmbetul ei radios.

— Cioc, cioc, e cineva acasă? a spus cu un chicotit.

Mama a deschis larg ușa și a intrat în cameră ca o afurisită de zeiță, ținând în mână o cutie de la cofetăria mea preferată.

Țipătul Evei m-a făcut să tresar și, în mai puțin de o secundă, a sărit din pat și s-a repezit spre mama.

Mi-am acoperit gura cu mâna și am încercat să nu izbucnesc într-un râs colorat, în timp ce mama mă privea de parcă tocmai ar fi fost atacată de urși.

— Se simte bine? a întrebat făcând semn spre lipitoarea de la pieptul ei.

Am chicotit și am dat din cap, făcându-le câteva poze cu telefonul. Expresia de pe chipul Evei era de neprețuit și sunt convinsă că Sophia o să își facă mustrări de conștiință pentru că a pierdut așa ceva.

— E doar foarte încântată se te cunoască.

— Te iubesc! a mormăit bruneta frecându-și capul de sânii Oliviei Ashford Wright.

Iar eu nu am mai putut să mă abțin și am început să râd cu putere, rostogolindu-mă pe pat. Și mama o mângâia ușor pe spate.

Cred că ăsta e începutul unei prietenii foarte frumoase cu viitoarea mea cumnată.

Capitolul 5

Eva

— Nu mai râde de mine! am scos un răcnet ca un animal din junglă.

De data asta, și Emily a început să râdă și mi-am pus capul pe masă, dorindu-mi să dispar din peisaj.

Sophia și Emily râdeau de mine și de reacția mea când o întâlnisem pe Liv, de mai bine de o oră. Am crezut că ieșirea la cafea avea să schimbe situ-ația asta, dar se pare că nu, mai ales că draga mea colegă de cameră a făcut și poze care să imortalizeze momentul.

— Hei, mama a fost foarte fericită de reacția ta, a chicotit amuzată.

Am gemut și le-am înjurat pe amândouă, provo-cându-le un nou hohot de râs.

— Ce vesele sunteți azi!

Mi-am ridicat capul și am văzut un bărbat înalt, trecut de treizeci de ani, cu părul brunet și ochi al-baștri, care ne privea intens.

— Bună, Ray! Ai venit să îți iei cașcavalul?

Atât Emily, cât și Sophia păreau foarte relaxate și destul de apropiate de individul ăsta.

— M-ai nimerit! a spus făcându-i cu ochiul roșcatei.

Și-a îndreptat atenția spre mine și am zâmbit timidă, aruncându-i o privire fugară colegei mele de cameră.

— Ray, ea e Eva, noua mea prietenă. Eva, el e Ray, un bun prieten de familie și proprietarul cafenelei.

Mi-a întins mâna și a strâns-o pe a mea cu fermitate, dând ușor din cap.

— Îmi pare bine să te cunosc, frumoaso!

Cred că am roșit, pentru că mi-am simțit obrajii luând foc și am lovit-o pe Emily pe sub masă când i-am auzit chicotitul.

— Ce bine că tu și cu Ethan nu îmi mai dărâmați cafeneaua, a spus ușurat privind-o cu atenție pe roșcata noastră.

Sophia și-a lăsat capul în jos și a zâmbit rușinată, în timp ce blondina a chițăit. Ray a început să râdă și i-a ciufulit părul roșcatei.

— Eu am plecat. Mă duc acasă la bestia mea.

Ne-a făcut din mână, apoi a plecat salutându-și câțiva din clienți.

— El și Jess, soția lui, au avut parte de o adevărată aventură până la biserică, a început Emily să îmi explice. El îi spune bestia, iar ea îi spună măgarul cu potcoavă de aur. Sunt atât de fericiți și au o pereche de gemeni adorabili. Mai ales Caleb.

— Ba nu! Chloe e mai drăguță, a susținut Sophia.

Cele două au continuat apoi să se certe pe subiectul care dintre gemeni e mai drăguț, iar eu le-am lăsat în pace.

Telefonul a început să-mi vibreze pe masă, iar numele lui Lucas s-a luminat pe ecran. Nu era prima oară când mă suna de când plecasem de acasă. Nu îi răspunsesem încă și nu știu dacă aveam să o fac vreodată. Încă mă durea trădarea lui și chiar dacă nu l-am iubit niciodată, am crezut că pot avea încredere în el.

— Pământul către Eva!

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la cele două nebune, care mă priveau îmbufnate. Nu am putut să nu râd și am ridicat ușor din umeri.

— Ai auzit ceva din ce ți-am spus?

— Nu, am spus simplu. M-ați pierdut la lupta voastră pentru gemeni.

Roșcata a oftat și și-a dat ochii peste cap, apoi mi-a zâmbit.

— Maine seară e petrecere la clubul lui Christian și am fost invitate.

Am agitat paharul cu cafea câteva secunde, apoi am zâmbit.

— Poate voi ați fost invitate. El nici măcar nu mă cunoaște.

Cele două și-au dat ochii peste cap, în sincron, și se comportau de parcă eram idioată.

— Dacă noi mergem, și tu mergi, a spus Sophia țintuindu-mă cu degetul. Chiar dacă nu te cunoaște, știe cine ești.

Am strâmbat din nas și m-am uitat la cele două cu ochii mijiți.

— Și dacă nu vreau să merg?

— Ethan o să fie acolo, a trântit-o Em.

Și cu asta mi-a închis gura. Nu am putut decât să zâmbesc și cele două au luat-o ca pe o aprobare.

— Știți ce înseamnă asta?

Em și cu mine ne-am uitat la roșcată fără să înțelegem la ce se referea. Am ridicat amândouă din umeri, iar Sophia a sărit în sus făcându-ne semn să facem același lucru.

— Trebuie să mergem la cumpărături!

Și-a dat părul pe spate, și-a îndreptat umerii și s-a îndreptat țanțoșă spre ușa cafenelei.

— Mereu e atât de entuziasmată pentru o petrecere? am întrebat ridicându-mă în picioare?

Em a oftat încet și a aprobat din cap.

— Îi place sexul de calitate. Iar prietenii lui Christian și Ethan oferă astfel de servicii.

E bine de știut.

***

— Da, Jay, știu, am spus dându-mi ochii peste cap.

Am deschis ușa camerei cu cotul și am reușit să mă strecor înăuntru fără să scap vreo sacoșă. Țineam telefonul cu umărul la ureche și am închis ușa cu piciorul în același timp. Yoga chiar e benefică în astfel de situații.

M-am repezit spre pat și am trântit plasele pe el, reușind să prind telefonul înainte să îl scap pe podea.

— Ai auzit ce am spus?

— Da. O să am grijă să nu beau foarte mult și să nu golesc cărțile de credit. Apropo, am spus ridicând

o rochie din una din sacoșe, tocmai mi s-a golit cea pe care mi-ai dat-o de ziua mea. Când ai de gând să o alimentezi?

— Deja? a țipat. Ziua ta a fost luna trecută și ai avut o sumă destul de frumoasă pe ea. Era salariul meu pe două luni! a mințit.

Am scos pantofii cu toc din cutie și am pufnit.

— Nu mai exagera atâta. Faci bani cu nemiluita și mi-ai spus că o să îmi dai oricând, oricât am nevoie.

A răsuflat cu putere și am auzit un foșnet indescifrabil.

— Mda, păi cu una ca tine o să ajung la faliment, a mormăit.

— Mai vrei și altceva în afară să îmi ții predici? l-am întrebat începând să mă plictisesc de plângerile lui inutile.

— Te iubesc, proasto!

— Și eu te iubesc, boule!

Am început să râdem amândoi și am închis convorbirea, aruncând telefonul pe pat.

— Drăguț mod de a vorbi cu iubitul tău.

Am țipat și m-am întors pe călcâie speriată, dând nas în nas cu Ethan cel sexi. Stătea așezat pe patul surorii lui, privindu-mă urât. Extrem de urât.

Cum naiba nu l-am văzut când am intrat?

— Nu e treaba ta cum vorbesc cu iubitul meu. Și cum ai intrat aici?

— Mi-am făcut cheie, a spus arătându-mi cheia din mâna lui.

S-a ridicat în picioare, arătând periculos și imens. Mereu trebuie să îmi dau capul pe spate ca

să îl pot privi în ochi. Dar în acest moment, cea mai mare bătălie a mea e să nu îi arăt cât de mult mă atrage.

Naiba să îl ia!

— Em a mai rămas la o sesiune de cumpărături. O să vină mai târziu, am spus cu vocea scăzută.

Bărbatul a zâmbit și a făcut un pas spre mine, iar eu am rezistat impulsului de a fugi din calea lui.

— Mă dai afară?

S-a oprit la un pas de mine și a zâmbit, fără să își ia privirea din ochii mei.

— De fapt, da, te dau afară, am spus trecându-mi limba peste buze. Vreau să mă schimb.

— Ai o baie, a sugerat simplu.

Dacă aș putea să îmi calmez nenorocitele de bătăi ale inimii și să gândesc limpede, poate aș avea niște replici mai inteligente.

— Am mai mult spațiu aici.

M-a măsurat din cap până în picioare și a zâmbit.

— Păi, eu nu plec, m-a provocat.

Bine, Wright. Să dăm drumul la joc.

Am zâmbit la rândul meu, am ridicat din umeri apucându-mi marginile tricoului și l-am dat peste cap, expunându-mi sânii. L-am aruncat pe pat și am rânjit când privirea lui Ethan s-a oprit pe sânii mei pe jumătate acoperiți de sutien.

— Vezi ceva ce îți place? l-am tachinat.

M-am apropiat de el, fără să las vreun pic de distanță între noi, și i-am observat maxilarul încordat și dorința din ochi.

Eva unu, Ethan zero.

— Poți să îi atingi dacă vrei, am spus pe un ton mieros.

Bărbatul și-a ridicat capul și s-a uitat în ochii mei cu zâmbetul pe buze.

— Iubitul tău știe cât de repede vrei să îți desfaci picioarele pentru alții?

Cuvintele lui au fost ca un pumn în stomac. Zâmbetul de pe buze mi s-a topit, iar degetele mi s-au încleștat pe șolduri. Am simțit un fior pe șira spinării, de parcă eram sub un duș rece.

S-a dat un pas în spate, mulțumit de stupoarea de pe chipul meu, și și-a afundat mâinile în buzunarele pantalonilor.

— Poate am mai mulți bani decât iubitul tău, scumpo, dar nu o să fiu niciodată la fel de prost ca el.

S-a apropiat de ușă și, înainte să o deschidă, mi-a aruncat o privire arogantă.

— Trebuie să recunosc că știi să îți vinzi marfa, a spus făcând semn spre sânii mei. Dacă nu aș fi auzit conversația plină de iubire, a accentuat pe un ton sarcastic, acum te-aș fi tăvălit în cearșafurile alea.

A ieșit pe ușă și a trântit-o în urma lui, făcând pereții să se zguduie. Am căzut pe pat, incapabilă să spun sau să fac ceva. Eram prea șocată și umilită.

Cred că până la urmă e Ethan unu, Eva zero. Dar nu pentru mult timp. O să îl fac pe ticălosul ăsta să-și înghită cuvintele.

Capitolul 6

Emily

— Ce dobitoc!

Eva a ridicat din umeri și își strângea prosopul în jurul ei, cu ochii roșii. Iar mie îmi vine să mă duc după cretinul de frate-meu și să îi rup ambele capete.

— De ce nu l-ai pocnit? am întrebat nervoasă.

A oftat și s-a așezat pe pat, scoțându-și prosopul din cap. A frecat șuvițele cu materialul moale, apoi le-a lăsat să-i cadă pe umeri.

— Pentru că am de gând să îl fac să-și înghită cuvintele.

A zâmbit inocent și s-a întins după uscătorul de păr. Mi-am pus mâinile în șold și m-am uitat la prietena mea, încercând să mă temperez.

— Care e planul?

— În primul rând, a spus ferm, tu stai departe. Nu vreau să creadă că te folosesc pe tine ca să ajung la el. Și în al doilea rând, nici nu o să știe ce l-a lovit.

Am dat ușor din cap, deja entuziasmată de idee. M-am așezat pe pat lângă ea și am așteptat cuminte să-și usuce părul înainte să-mi spună ce avea de gând să facă.

— Mâine o să mă dau la el și o să îl fac să creadă că sunt o ușuratică.

— Nu înțeleg, am spus sincer.

A tras aer în piept și a început să chicotească, oprind uscătorul de păr.

— Dacă crede că sunt o târfă, nu o să se poată apropia de mine. O să mă dorească, dar trebuie să stea departe, pentru că nu vrea să încalce orice cod

stupid ar exista între bărbați. Până când nu o să mai reziste, a continuat chicotind. Și de acolo totul o să fie mult mai simplu.

Am analizat câteva clipe planul ei, încercând să mă conving că e o abordare bună. Ar putea să funcționeze, mai ales că Ethan chiar respectă un cod idiot. Aparent, toți bărbații fac asta.

— Ești nebună, am concluzionat.

— Poate, a chicotit bruneta, dar fratele tău m-a provocat. Și apropo de provocări, care o să fie abordarea ta cu Christian?

Am zâmbit, simțindu-mi inima săltând doar la auzul numelui său.

— O să rămân mereu a doua soră a lui, am spus ridicând ușor din umeri.

— Inacceptabil, a pufnit prietena mea.

Am început să râd și i-am privit pantalonii de pijama cu Hello Kitty.

— Și ce pot să fac?

— Să te arunci în brațele lui și să îi spui că îl iubești?

Am început să râd și mi-am dat ochii peste cap.

— Fii serioasă, Ev!

Bruneta a tras aer în piept și s-a apropiat de mine. Și-a pus mâinile pe umerii mei și m-a împins în pat, așezându-se peste mine. Dacă intră cineva aici, o să creadă că suntem lesbiene și pregătite de amor.

— Mâine seară te dai la el, a început amenințător. Nu îmi pasă de pretextele tale. O să iei câteva pahare la bord, dacă ai nevoie de curaj, și o să te dai la el. Nu poți să îl lași să îți scape, fraiero!

Am tras aer în piept și am aprobat din cap. Sophia și-a vârât capul înăuntru și a zâmbit cu gura până la urechi când ne-a văzut.

— Pot să vin și eu? Ménage-à-trois?

Am început să râd zgomotos, acompaniată de Eva, iar prietena mea cea mai bună s-a așezat lângă noi.

***

— Fetița mea preferată!

Amanda s-a ridicat de la biroul ei și a început să alerge spre mine, fără să mă lase să fac mai mult de doi pași din lift pe hol. M-a cuprins într-o strânsoare de urs și a început să mă legene.

— Ce bine îmi pare să te văd!

Mi-am pus mâinile pe spatele ei și am zâmbit, strângând-o în brațe.

— Și mie îmi pare bine să te văd, Amanda!

M-a îndepărtat câțiva centimetri de ea și m-a tras de ambii obraji.

— Morocănosul e plecat cu Lloyd până la barou. Ethan și Christian sunt în biroul fratelui tău. Poți să aștepți la el până vine tatăl tău.

Am aprobat din cap și am pufnit în râs când Amanda a spus porecla tatei. Ea și tata au avut un început destul de furtunos și cred că tata a fost înjurat de multe ori de către secretara lui. Dar, la un moment dat, au început să se împrietenească. Ba chiar Amanda l-a acoperit de multe ori și asta o cam enerva pe mama.

Am deschis ușa de la biroul fratelui meu și l-am auzit înjurând. Am zâmbit și niciunul nu m-a băgat în seamă: Ethan era cu capul în laptop, iar Christian își ținea tableta între degete, zâmbind cu gura până la urechi.

— Ți-am spus că te bat, fraiere.

— Suge-o! a mormăit Eth.

Am închis ușa în spatele meu și i-am făcut pe amândoi să mă privească.

— Nu e cam devreme să vă înjurați?

Mormăitul fratelui meu m-a făcut să râd. M-am apropiat de ei și m-am așezat lângă Christian. M-am uitat cu coada ochiului la el și mi-a sărit gândul la planul stupid al Evei. Clar am nevoie de mai multe pahare la bord ca să îi spun ce simt.

— Ce faci aici, pitico?

Apelativul lui îmi făcea inima să bată cu putere și m-am întors cu fața la el, privindu-l fix în ochii lui albaștri.

— De fapt, te căutam pe tine.

— Ai de gând să mă încui în baie și să facem una mică?

Nici nu ai idee, îmi doream să îi spun. Dar Ethan și-a ridicat instant capul din laptop și se uita cu atenție la noi sau mai bine spus aștepta cu atenție răspunsul meu. Pe lângă faptul că trebuie să îl cuceresc pe Christian, trebuie să îl conving și pe fratele meu că trebuie să stea departe.

— Îmi pare rău, încă nu mi-am pierdut și ultimul neuron funcțional.

A început să râdă cu putere și am simțit un fior pe șira spinării.

— Ce vrei de la sufletul meu?

Îți vreau sufletul și inima și pe tine. Complet.

— În seara asta o să vină și noua mea colegă de cameră.

— În niciun caz!

Ethan practic a scuipat cuvintele și am zâmbit când m-am întors spre el. Îi ardeau ochii de furie și se pare că Eva îl tulbura destul de tare.

— Nu ai ce să spui, am spus sigură pe mine. E clubul și petrecerea lui Christian, nu a ta. Și chiar dacă era, nu puteai să spui nimic.

— Târfa aia nu o să stea aproape de tine! Te muți în apartament sau în cameră cu Sophia, a decis pentru mine.

Gena Wright era adânc înrădăcinată în ființa lui.

— Visează, am spus dându-mi ochii peste cap.

Mi-a aruncat o privire ucigașă, dar trecusem deja de vârsta de zece ani, așa că nu mă mai impresiona.

— E o influență proastă, a spus închizându-și brusc laptopul.

— De ce? Pentru că ți-a închis gura cu un sărut?

Fluieratul lui Christian m-a făcut să zâmbesc iar mormăitul iritat al fratelui meu mi-a uns sufletul.

— Pentru că e o târfă și nu am de gând să te las să ajungi ca ea.

Ethan și prejudecățile lui. Și-a mai luat-o de câteva ori pe cocoașă pentru felul lui de a trage concluzii pripite. Mai ales cu Camila.

— Nu cred că ai vreun drept să o jignești, am spus cu un oftat.

A pufnit nervos, împingându-și scaunul.

— Și cum numești tu o persoană care își stoarce de bani iubitul și caută jucăria altui bărbat?

Trebuie să fac cumva să fiu lângă el când o să afle adevărul. Expresia lui va fi de milioane și cred că dacă reușesc să o fotografiez, tata o s-o poată folosi într-o campanie de publicitate.

— Nu credeam că ai vreo problemă cu găurile, atâta timp cât sunt deschise pentru tine.

Fratele meu mă privea de parcă tocmai l-aș fi pocnit, iar prietenul lui a început să râdă cu putere, lăsându-și tableta pe birou.

— Deja a început să te molipsească, a spus cu vocea scăzută.

Am început să râd și m-am ridicat în picioare, să nu o iau complet razna.

— Nu îmi pasă care e problema ta cu Eva. Mie îmi place de ea și o să meargă cu mine oriunde, așa că ar trebui să începi să o simpatizezi.

M-am îndreptat spre ușă și încă simțeam râsul lui Christian în sufletul meu.

— Dacă nu îți depui cererea de transfer și nu îți faci bagajele, îți jur că o s-o fac eu, m-a amenințat idiotul.

Am pus mâna pe clanță și m-am întors spre el.

— Nu cred că ai îndrăzni, l-am asigurat.

Zâmbetul lui arogant cerea o palmă. Una de vreo douăzeci de tone.

— Știi de ce sunt în stare, surioară.

Am tras aer în piept și am aprobat ușor din cap.

— Atunci ar trebui să știi și tu de ce sunt în stare. Nu uita cine e fetița lui tati și cine îl manipulează după bunul ei plac, am spus făcându-i cu ochiul.

Am deschis ușa și am ieșit din birou, dar nu înainte să memorez privirea șocată a fratelui meu.

Mi-am luat *la revedere* de la Amanda și, când am ajuns în lift, am sunat-o pe Eva.

— Primul pas a fost făcut. Acum totul depinde de tine.

— Ne vedem la Victoria's Secret în jumătate de oră.

Am închis apelul și am zâmbit. Ethan și Christian habar nu au ce îi așteaptă.

Capitolul 7

Ethan

— Ar trebui să te distrezi, am auzit vocea amuzată a prietenului meu.

Am oprit mașina în parcarea privată a clubului și am mormăit, făcându-l pe amicul meu să râdă.

— Trebuie să recunosc, abia aștept să o cunosc pe Eva.

Am scos cheia din contact și m-am dat jos.

— Stai departe de ea! l-am avertizat.

Christian a pufnit în râs și s-a apropiat de mine, în timp ce își încheia nasturii la sacou.

— Nicio grijă, amice. Nu am de gând să ți-o fur. Vreau doar să o cunosc pe puștoaica care i-a închis gura marelui Ethan Wright.

Am activat alarma mașinii și am lăsat cheile în buzunar, apoi ne-am îndreptat spre intrarea principală. Coada era aproape până la parcare.

Să recapitulăm. Eva Gray e noua colegă de cameră/prietenă a surorii mele enervante. Pe lângă faptul că e sora lui Jayson Gray și unica fiică a lui Brian, e nenorocita care mă ține treaz noaptea de o săptămână întreagă.

M-am oprit la bar și i-am făcut semn lui Mack să îmi toarne un whisky, încercând să nu mă gândesc la promisiunea pe care i-o făcusem prietenului meu din copilărie.

— Ar trebui să facem asta mai des, am spus lovindu-mi sticla de bere de ale băieților.

Christian a zâmbit și s-a lungit în fotoliul său, iar Jay a aprobat din cap.

— Mi-ar plăcea enorm, băieți, dar în ultimul timp a fost destul de mult haos acasă, a spus cu un oftat.

De când mama lui i-a părăsit, totul a luat-o razna pentru familia lor. Și cele mai multe probleme le-a avut cu frații lui mai mici.

— Cum se descurcă piciul?

Carson Gray e unul dintre cei mai adorabili copii și l-am amenințat pe Brian că o să îl adopt. Faptul că Amelia a plecat și nu s-a mai întors l-a transformat într-un puști morocănos și retras. Complet opusul celui dinainte.

— Rău. E deja la a doua școală și simt că în curând o să trebuiască să îl mutăm în alt oraș.

A sorbit din sticla de bere,iar eu nu am putut să nu îl compătimesc. Situația lui e fututăși nici nu vreau să mă gândesc ce aș face în locul lui.

— Și sora ta?

Fața lui Jay s-a luminat și a zâmbit, dând din cap.

— E bine. Ultima prostie a speriat-o rău de tot, iar tata chiar a exagerat de data asta. O săptămână la psihiatrie a făcut-o să își revină cu picioarele pe pământ. Ei bine, asta și faptul că a intrat la facultatea pe care și-a dorit-o.

Și-a lăsat sticla de bere pe masă și ne-a privit pe amândoi.

— Vreau să vă rog ceva, băieți! S-ar putea să nu fiu aproape de ea pe cât mi-aș dori, dar mi-ar plăcea să o mai verificați din când în când. Încă nu e sută la

sută bine și îmi e frică să nu o dea în bară în curând. Pentru că de data asta, tata chiar și-a pierde mințile și nu știu ce i-ar putea face.

Și-a scos telefonul din buzunar și ne-a arătat o poză cu ea.

Iar eu am dat de dracu când i-am văzut chipul zâmbitor.

În camera ei, știam că vorbește la telefon cu Jayson. Dar nu am de gând să îi spun că îl cunosc pe fratele ei, că e amicul meu și că tatăl ei e unul dintre modelele mele în viață.

Nu.

Am de gând să o împing la limită pe micuța Eva. Pentru că îmi place să o provoc.

— Uite aici, Eth!

Am zâmbit și i-am făcut cu ochiul chelneriței, luându-mi paharul în mână.

Blonda s-a arcuit ca o pisicuță și a început să îmi mângâie mâna, lipindu-și bustul de tejghea. Sânii ei s-au înălțat și ar fi putut pune cu botul pe labe orice bărbat. Chiar și pe mine, dacă nu m-aș fi gândi întruna la puștoaica ce-mi închisese gura cu un sărut.

— Ne vedem mai târziu? Îmi e dor de tine, a început să se dea pe lângă mine.

M-am aplecat și am sărutat-o scurt pe buze, savurându-i suspinul.

— Dacă ești cuminte, o să mă mai gândesc.

Mi-am luat paharul și am plecat spre loja privată a lui Christian, trântindu-mă pe canapea.

— Mă simt atât de bine, a spus dând din cap pe ritmul muzicii.

— Te-ai descurcat bine, amice, am spus suficient de tare încât să acopăr muzica asurzitoare.

Blondul a zâmbit și a dat din cap. Pe fața lui se citea mândria și fericirea.

Tipul ăsta și-a îndeplinit visul din copilărie. Mereu și-a dorit propriul club și la început i-a fost teamă că tatăl său nu va fi de acord. Însă Corey l-a susținut mereu și chiar a venit cu unele idei pentru club.

— Deci, când o să apară prințesele?

Am ridicat din umăr și am dat pe gât și ultimele picături de băutură.

— Poate ar trebui să ignori promisiunea pentru Jay și să îți faci puțin de cap. Mai ales că te-a prins rău de tot.

Am pufnit în râs și am privit fundul paharului de sticlă.

— Halal prieten mai ești! am spus zâmbind. Dacă ți-aș cere să ai grijă de Em?

Prietenul meu m-a privit amuzat pentru câteva clipe, apoi zâmbetul i s-a lărgit.

— Știi foarte bine ce simt pentru Em.

Atunci de ce nu îi spui și ei, mi-am spus în gând. De când sora mea s-a maturizat și a crescut, Christian și-a transformat iubirea de frate în una de bărbat. Dar îi e frică să nu o rănească, să nu distrugă prietena noastră și, cel mai rău, îi e frică de taică-meu.

— Bună, băieți!

Mi-am întors capul și le-am văzut pe gemenele-pericol. Emily și Sophia arătau minunat, cu un zâmbet imens pe buze și o privire jucăușă în ochi.

Cu coada ochiului, l-am văzut pe Christian înghițind în sec cât timp o analiza pe sora mea din cap până în picioare.

Ești terminat, amice. Până la sfârșitul săptămânii o să te duci la Braden Wright și o să îți taie capul.

Blonda mi-a sărit în brațe și m-a sărutat ușor pe obraz.

— Era și timpul să zâmbești, căpcăunule, a spus lovindu-mă ușor peste față. Parcă a trecut o veșnicie de când l-am văzut ultima oară.

Am ciupit-o de obraz și am făcut-o să râdă. I-am aruncat o privire jucăușă lui Sophie, iar ea mi-a făcut cu ochiul, semn că era pregătită pentru o nouă provocare.

Eu și Soph eram pe aceeași lungime de undă și am făcut cele mai multe prostii împreună.

Am urmărit cu atenție îmbrățișarea dintre sora și prietenul meu și am dezaprobat discret din cap. Christian și-a închis ochii câteva secunde, inspirând parfumul blondinei, iar Soph a mimat că se împușcă în cap în spatele lor.

— Unde e noua voastră prietenă?

— A rămas afară să vorbească cu Jayson.

Jay chiar e îngrijorat în privința ei și o ține din scurt. Sunt curios să aflu ce prostii a făcut mica mea tigroaică. Prietenul meu nu a vrut niciodată să vorbească despre ele, iar Brian i s-a confesat tatei, care i-a păstrat secretul.

Când am văzut-o, în sfârșit, aproape mi-am scăpat paharul pe podea. Părul ei brunet și lung e prins în coadă, iar rochia albastră și mulată pe care o

poartă ar trebui interzisă prin lege. Fiecare curbă de pe corpul ei e mai accentuată, iar decolteul adânc îți trezește pofte nebănuite.

Privirea ei s-a oprit asupra mea pentru câteva secunde, înainte ca Emily să o smulgă spre ea și să îi facă cunoștință cu Christian.

Idiotul a îmbrățișat-o și mi-a aruncat o privire perversă, iar eu m-am abținut să îi arunc paharul în cap.

Și-au lăsat paharele de băutură pe masă, iar Eva a început să își unduiască șoldurile, fără să mă scape din ochi.

Mi-am lărgit nodul cravatei pentru că simțeam că mă sufoc.

Naiba să o ia de treabă!

Muzica a început să răsune în întreg localul, iar mișcările brunetei s-au intensificat. Vedeam cum unul dintre bărbații din loja alăturată o privea cu nesaț.

Nemernica i-a zâmbit și a început să se dezlănțuie pentru el.

— Încă ești hotărât să te ții de promisiune? m-a tachinat Chris.

Mi-am strâns pumnii cu putere, fără să îmi iau privirea de la ea. Em și Soph i s-au alăturat, iar de data asta nu eram singurul idiot din încăpere. Christian își plimba privirea pe trupul surorii mele și înghițea în sec.

Eva s-a strecurat afară din lojă, iar bărbatul care o privise până acum s-a ridicat în picioare.

Nici să nu îți treacă prin cap, amice!

M-am pus în fața lui, înainte să o urmeze și l-am privit amenințător.

— Scuze, prietene! Nu am știut că e luată.

I-am întors spatele și am pornit pe urmele ușuraticei. A intrat în baia pentru femei și am intrat după ea, fără să îmi pese cine ar putea fi înăuntru.

— Îți place să provoci bărbații?

Am închis ușa în spatele meu și m-am sprijinit de ea, aruncând o privire fugară în jurul meu. Baia e liberă, iar nemernica stătea în fața oglinzii și își aranja părul.

— Cred că ți-ai uitat ochelarii acasă. Semnul de pe ușă arată o siluetă cu fustă.

Am zâmbit și am încuiat ușa, apropiindu-mă de ea.

— Știu foarte bine unde mă aflu, am spus oprindu-mă lângă ea.

Nu a făcut niciun pas în spate, nu s-a intimidat deloc. Pur și simplu a așteptat să mă opresc în fața ei, zâmbind în tot acest timp.

— Și unde te afli, domnule Wright?

— În iad, am spus agățându-mi degetele în decolteul ei.

Am smucit-o spre mine și mi-am apăsat buzele peste ale ei, înlănțuindu-i talia subțire cu brațul meu. Când și-a întredeschis buzele, mi-am strecurat limba înăuntru și m-am bucurat de geamătul ei.

— Atunci sper că ești pregătit să arzi, a spus înainte să mă sărute.

Capitolul 8

Eva

Buzele lui le striveau cu nesaț pe ale mele și corpul îmi era prins între perete și trupul său.

— Naiba să te ia!

Mi-a pus o mână pe talie și m-a ridicat în sus, făcându-mă să îmi încolăcesc picioarele în jurul bazinului său. I-am simțit erecția și am gemut, încercând să îmi păstrez controlul suficient cât să savurez momentul. Mi-am pus mâna pe puloverul lui moale și am încercat să îmi trag răsuflarea.

— Vorbești cam urât pentru un om de afaceri, domnule Wright, am spus dându-i puloverul jos.

A zâmbit și și-a apăsat din nou buzele peste ale mele, încercând parcă să inspire tot aerul din plămânii mei. Mi-am pus mâinile în părul său și l-am tras mai aproape. Sărutul lui apăsat și plin de dorință avea gust de whisky. Gemeam ușor și îmi doream mult mai mult.

A întrerupt sărutul și s-a uitat în ochii mei, zâmbind.

— Cât de mult vrei să ți-o trag, păpușă?

Am zâmbit și mi-am trecut limba peste buzele ușor umflate. Mi-am lăsat privirea sugestiv înspre trupurile noastre lipite, înfigându-mi dinții în buza de jos.

— Atât de tare, încât nu vreau să îmi mai simt picioarele după ce termini cu mine.

S-a împins în mine, cu trupul său puternic, lipindu-mă de peretele rece. Nici nu am mai respirat câteva secunde.

— Îți place să vorbești murdar când faci sex, Eva?

Mâna lui liberă mi-a ridicat rochia și degetele i s-au strecurat pe sub chiloții mei, atingându-mă exact unde voiam să îl simt. Am gemut și m-am împins în palma lui, făcându-l să chicotească.

— Ești udă, scumpo. Te excită gândul că pot să te fut în baie?

Am înghițit în sec și nu am spus nimic, privindu-l în ochi. Am icnit când și-a strecurat un deget în interiorul meu și mi-am mușcat buza de jos, lăsându-mi ușor capul pe peretele din spatele meu.

A început să râdă și m-a sărutat pe gât în timp ce degetul său îmi mângâia clitorisul, lent, tachinându-mă.

— Ethan, te rog!

Nici măcar nu știu dacă mi-a auzit șoaptele sau poate le-am spus doar în capul meu. Fața lui era îngropată în gâtul meu și îi simțeam respirația pe pielea mea încinsă.

— O să ți-o trag atât de tare încât o să-ți uiți propriul nume, puștoaico.

Am înghițit în sec și am privit tavanul, în încercarea de a-mi stăpâni emoțiile.

Eram incapabilă să vorbesc coerent și am început să dau agitată din cap. Ethan a început să chicotească și mi-a scos sânii din rochie, aplecându-și capul să îi sărute.

— Știi cine sunt?

Mi-am închis ochii gemând, când a prins un sfârc între dinți și l-a mușcat.

— Spune-mi numele, a șoptit cu gura apăsat pe sânii mei.

Vrea să fie posesiv. Vrea să îi aparțin în totalitate.

Și-a scos degetul din interiorul meu și tânjeam după căldura mâinii lui.

Și-a apropiat chipul de al meu și m-a sărutat pe obraz, apoi a coborât pe bărbie și pe gât.

— Spune-mi numele! Eva.

Am înghițit în sec și mi-am închis ochii încercând să îmi liniștesc inima. Degetul lui s-a apăsat din nou pe clitorisul meu și am țipat, sprijinindu-mă de umerii săi.

— Ethan Wright! am cedat.

S-a uitat în ochii mei cu un zâmbet larg și absolut superb.

— Perfect, a spus satisfăcut. Așa o să știi ce nume să strigi când ajungi la orgasm.

Dintr-o singură mișcare mi-a rupt lenjeria intimă.

M-a așezat pe marginea chiuvetei de marmură, apoi și-a descheiat pantalonii fără să își ia privirea din ochii mei.

— Ce o să spună iubitul tău, Eva?

Și-a împins pantalonii și boxerii în jos, iar eu mi-am ținut respirația când i-am văzut erecția groasă.

— Ce nu știe, nu o să îl rănească, am șoptit referindu-mă la iubitul meu imaginar.

Mi-a ridicat piciorul, desfăcându-mă și l-a pus în jurul mijlocului său. Mi-am pus mâinile în jurul

gâtului său și l-am apropiat de mine, răsuflându-i pe chip.

— Ești o fetiță foarte obraznică, a spus înfigându-și degetele în coapsele mele.

— Iar tu o să mă fuți de parcă ți-aș aparține, domnule Wright. Pentru că ție îți plac fetele rele, am spus lingându-i buzele.

S-a înfipt în mine repede și adânc, luându-mă complet prin surprindere. Fruntea mi s-a sprijinit de umărul său și mi-a dat suficient răgaz să mă ajustez cu mărimea lui. Cu el în interiorul meu.

Nu e prima oară când fac sex, dar ar fi trebuit să fie. Ar fi trebuit să aștept bărbatul potrivit. Dar plecarea mamei m-a futut atât de tare emoțional, încât m-am aruncat în brațele lui Lucas fără să mă gândesc de două ori.

Vaginul mi s-a încordat în jurul penisului său și mi-am ridicat privirea.

— Ești perfectă, a șoptit apăsându-și buzele peste ale mele.

Șoldurile lui au început să se miște. Încet, apoi din ce în ce mai tare, iar în curând în baie nu se auzeau decât gemetele noastre și sunetul trupurilor noastre lovindu-se unul de altul.

I-am înconjurat bazinul și cu celălalt picior, oferindu-i mai mult spațiu, iar el nu a întârziat să profite.

Mă umplea și îmi răvășea simțurile în tot trupul. Mă făcea să îmi pierd capul cu săruturile lui și să mă pierd complet în el.

Tare. Dur. Repede.

Am simțit imensitatea orgasmului apropiindu-se și mi-am strâns brațele în jurul lui, lăsându-mi capul pe spate.

Când am explodat, i-am rostit numele afurisit, simțindu-mă mai bine ca niciodată. Ca și când aș fi atins raiul.

— Isuse Hristoase!

Și-a înfipt mâinile adânc în coapsele mele și a ejaculat în interiorul meu, gemând cu putere cu gura lipită de gâtul meu.

***

— Vreau să plecăm, acum!

Sophia mă privea de parcă tocmai mi-aș fi pierdut mințile, iar eu mă uitam agitată în jurul meu, sperând să am suficient timp ca să fug de el.

— Dar abia acum începe să fie amuzant, s-a plâns. Christian mai are puțin și îl ia la bătaie pe partenerul lui Em.

M-am uitat rapid pe ringul de dans și am văzut-o pe prietena mea dezlănțuindu-se în brațele unui musculos, iar Christian o privea de la bar, aproape mușcând din paharul de cristal.

Mi-am mușcat îngrijorată buza de jos și m-am uitat la roșcată, care se amuza de minune.

— Soph, trebuie să plec de aici, am implorat-o. Cât mai repede.

S-a uitat la mine și și-a ridicat o sprânceană.

— Ce naiba s-a întâmplat între tine și Ethan?

Mi-am mușcat din nou buza de jos și i-am aruncat o privire care spunea *cred că știi tu ce*. Soph a rămas cu gura căscată și a lăsat imediat doza de suc pe masă.

— O, Doamne! Bine, da, chiar trebuie să plecăm de aici.

Și-a luat geanta și apoi m-a luat de braț și ne-am întors, dând nas în nas cu nenorocitul de Ethan Wright.

Am înghițit în sec când i-am văzut privirea de oțel și am simțit-o pe prietena mea încordându-se lângă mine.

— Plecai undeva? m-a întrebat calm, trecându-și o mână prin păr.

Știu că vorbește cu mine, pentru că mă privește doar pe mine. Probabil nici nu o vede pe prietena lui.

— Dacă te omoară, îți promit că o să îți găsesc cadavrul.

Cuvintele roșcatei m-au făcut să mă înfior. Acum știu că am încurcat-o destul de rău.

A făcut un pas spre noi și m-a smuls din brațele Sophiei, trăgându-mă după el pe coridor. De la sex, la târâtul sacului de cartofi. Un progres destul de bun, zic eu.

M-a împins într-o încăpere, trântind ușa cu putere în spatele lui, iar eu încep să mă rog serios să nu mor tânără.

— Uită-te la mine!

Am închis ochii pentru câteva secunde și m-am întors ușor pe călcâie, pregătită pentru atacul lui. Oricare ar fi el.

— De ce te-ai culcat cu mine?

Bine, Eva gândește-te la plan. Nu trebuie să arăți ca un mielușel speriat pentru că ai făcut sex cu el, mai devreme decât ai crezut.

Crede că sunt o târfă și a încălcat codul. Trebuie să mă gândesc doar la asta.

— A fost doar sex, am spus dându-mi ochii peste cap. Cred că exagerezi puțin.

M-am sprijinit cu fundul de biroul din spatele meu și mi-am încrucișat mâinile la piept.

— Asta îi spui și iubitului tău? M-am culcat cu altul doar pentru sex, scumpule. Pe tine și banii tăi vă iubesc, a spus imitându-mă.

Serios, abia aștept să afle că Jayson e de fapt fratele meu și se comportă ca un idiot.

Nu aș face niciodată asta. Nu mi-aș înșela niciodată iubitul.

— După cum am mai spus, ce nu știe nu îl rănește.

Ethan a început să râdă forțat și s-a apropiat de mine.

— Stai cu el pentru bani? Mami nu a reușit să pună mâna pe unul cu o moștenire generoasă ca să profiți și tu de ea?

Sunetul ascuțit al palmei mele pe obrazul lui a răsunat scurt în încăperea antifonată și era clar că joaca luase sfârșit.

— Nu știi nimic despre mama mea, dobitocule! am mârâit.

Și-a acoperit obrazul rănit și a continuat să mă privească cu zâmbetul pe buze.

— Ești plină de surprize, păpușică. Dar eu am de gând să le descopăr.

M-a trântit pe biroul din spatele meu și m-a prins în capcana brațelor sale, apropiindu-și chipul de al meu.

— O să am grijă ca iubițelul tău să afle ce fel de femeie ești. Și atunci o să vedem cine râde la urmă.

Am început să râd și l-am privit în ochi.

— Poți încerca, dar nu o să te creadă niciodată. Pentru că eu îl controlez, așa cum te-am controlat și pe tine mai devreme, am spus așezându-mi mâna pe penisul său.

Maxilarul i s-a încordat și am înțeles că împinsesem jocul ăsta mult prea departe.

— Atâta timp cât îmi desfac picioarele pentru el și îl fut cum îi place, o să mă creadă. Mereu. Așa că poți încerca să îl salvezi, dar nu o să reușești niciodată.

Mi-am apropiat buzele de ale lui și am chicotit.

— Ar trebui să profiți de mica noastră aventură cât mai poți, dragule. Înainte să mă întorc definitiv în brațele lui Jayson, am șoptit atingându-mi buzele de ale lui.

Dar Ethan m-a împins brusc, iar capul meu s-a lovit de biroul de sticlă.

— O să îți pară rău că m-ai cunoscut, Eva. De asta poți fi sigură.

A plecat pur și simplu, iar eu am rămas lungită pe biroul de sticlă privind tavanul.

Am suspinat adânc, rușinată de propriul meu comportament. Se pare că momentele negre din viața mea nu dispăruseră complet și dacă le voi lăsa să mă controleze din nou, o să fie un dezastru.

Capitolul 9

Emily

— E timpul să plecăm, am auzit.

Mi-am smuls brațul din mâna lui Christian și am zâmbit pe sub mustăți când m-am întors cu spatele la el.

Nu îmi vine să cred că în sfârșit i-am atras atenția. Și după reacțiile lui, nu cred că mă mai vede ca pe o soră.

Mi-a prins din nou brațul și m-a lipit complet de pieptul lui, apropiindu-și buzele de urechea mea. Îi simțeam răsuflarea caldă pe piele și puteam să jur că inima lui bătea mai tare decât de obicei.

— Dacă știi ce e mai bine pentru tine, o să începi să mergi spre ieșire. Acum!

Am înghițit în sec și am privit ușa clubului, simțind furnicături în tot corpul și sentimentul de răzvrătire.

— Ce fac eu, nu e treaba ta. Ești doar prietenul meu, amicul meu, Christian. Asta nu înseamnă că poți să îmi dai ordine și să mă obligi să fac ce vrei tu.

Când l-am privit în ochi, mi-am dat seama că prietenul meu dispăruse. Aveam acum în față un bărbat gelos și gata să facă orice pentru a mă ține departe de toți ceilalți.

Am zâmbit în colțul gurii și m-am întors cu spatele la el, pregătită să îmi continui dansul cu

partenerul pe care îl agățasem mai devreme. Însă înainte să fac un pas, Christian m-a luat pe sus și m-a aruncat pe umărul său ca pe un sac de cartofi. Apoi s-a îndreptat spre ieșire, fără să îi pese de privirile nedumerite ale celorlalți.

A împins ușa cu piciorului și am auzit-o izbindu-se cu putere de perete.

Când mi-am simțit picioarele pe pământ, am tras aer în piept și îl priveam fascinată pe bărbatul din fața mea ca un taur din arenă. Nările îi fremătau, umerii îi erau mai încordați ca un arc și își ținea pumnii strânși.

Palma mea nu a întârziat să poposească pe obrazul lui stâng, însă, din păcate, nu am avut putere suficientă să îi mișc măcar capul. Dar satisfacția era maximă.

Nici măcar nu a clipit. Pur și simplu mă privea de parcă aș fi fost o pradă ușoară și acum era pregătit să mă devoreze.

— E ultima oară când îți mai per..

Buzele lui s-au năpustit peste ale mele și m-au redus la tăcere. Mi-a prins capul în mâini și m-a sprijinit de o mașină. Am gemut însă a profitat de moment pentru a-și strecura limba în interior.

În mintea mea, o voce răsuna și îmi spunea întruna să îl dau la o parte, însă nu am avut putere și l-am lăsat să mă sărute, încercând să țin pasul cu el. Simțeam cum îmi lua tot aerul din plămâni și, chiar și așa, nu voiam să se oprească.

Tânjeam după sărutul ăsta și după atingerea lui de ani de zile, iar acum când în sfârșit se întâmpla, aveam de gând să îl fac memorabil.

I-am înconjurat gâtul cu ambele brațe și l-am tras mai aproape de mine. Mâinile lui au coborât pe talia mea și, dintr-o singură mișcare, m-a urcat pe capota mașinii. S-a strecurat între picioarele mele și m-a lipit complet de el, strivindu-mi sânii de pieptul său. Atingerile sale îmi electrizau tot trupul.

Și-a dat capul înapoi și ne străduiam amândoi să ne tragem respirația, privindu-ne intens unul pe celălalt.

— Nu e bine ce facem, a spus.

Mi-am prins buza de jos între dinți și i-am văzut un mușchii feței încordându-i-se.

— Știu, am fost de acord.

— La dracu!

Și-a strivit buzele de ale mele și i-am prins cămașa între pumni. Îi simțeam erecția între picioare și am gemut, făcându-l să îmi strângă părul în pumn.

— Ethan și Braden o să mă omoare, a murmurat pe buzele mele.

Am început să îi desfac nasturii de la cămașă și să zâmbesc.

— Măcar o să pleci fericit în iad.

A început să râdă și și-a strecurat o mână sub bluza mea, atingându-mi un sân. Am suspinat de plăcere, împingându-mă în palma sa, iar el a oftat scăpând o înjurătură.

— E numai vina ta! m-a acuzat.

Mi-am plimbat mâinile pe abdomenul lui și l-am privit în ochi cu zâmbetul pe buze.

— Atunci pedepsește-mă! i-am propus.

A gemut cu putere și și-a închis ochii, dezaprobând din cap. Încerca atât de mult să se abțină și să nu facă asta. Sângele îmi fierbea în vene și devenisem neliniștită.

Mâinile lui se plimbau pe ceafa mea și îi simțeam răsuflarea caldă pe chipul meu.

Când și-a deschis ochii, am văzut dorința din ei amestecată cu neîncredere. Mi-am apropiat buzele de ale lui și am continuat să îl privesc în ochi, fără să spun ceva.

— Em!

Am gemut de frustrare și mi-am închis ochii. Mi-am luat mâinile de pe corpul blondului și le-am lăsat pe coapse. Când mi-am ridicat privirea, ochii lui albaștri erau la fel de hipnotizanți și de perfecți.

— Emily!

— Ce e? am spus ofticată.

Sophia își alege foarte prost momentele și acum ar merita să o strâng de gât și să o arunc într-un râu.

— Eva.

Am tresărit și m-am uitat la prietena mea peste umărul fratelui ei. Ținea ușa cu o mână și respira greu. Probabil mă căutase destul de mult timp.

Privirea ei pe jumătate speriată și pe jumătate îngrijorată m-a făcut să înjur. Sigur Ethan a dat-o în bară rău de tot și probabil Eva a scăpat situația de sub control.

Am oftat cu putere și am coborât de pe mașină. L-am privit dezamăgită pe Christian și mi-am înlănțuit mâinile în jurul gâtului său.

— Încă vreau să mă atingi. Nu mă lăsa să aștept prea mult, am șoptit.

L-am sărutat scurt pe buze și m-am desprins de el, îndreptându-mă spre sora lui. Am tras aer adânc în piept și am simțit cum creierul meu începea să funcționeze din nou. Mi-am trecut o mână prin păr și am deschis ușa mai larg, intrând în club.

— Pot să spun că...

— Nu acum!

I-am auzit chicotitul și nu am putut să îmi rețin un zâmbet. Măcar făcusem un pas înainte și de acum nu o să mă mai vadă ca pe o soră.

***

— Asta nu e bine deloc.

Mă plimb dintr-un capăt în celălalt al camerei, în timp ce prietenele mele sunt așezate pe pat.

Eva e complet bulversată, dar nu știu dacă de experiența cu fratele meu sau de amenințarea lui.

— Cred că ar trebui să se calmeze. Poate nu a vorbit serios.

Atât eu cât și Sophia am pufnit și mi-am prins buza de jos între dinți.

— Nu îl cunoști pe Ethan, scumpo, am spus.

— Niciodată nu amenință în van, a completat Soph. O să se pună pe tine cu toată artileria.

Bruneta a oftat și s-a sprijinit cu spatele de perete.

— Înseamnă că sunt moartă.

O auzeam pe Sophia asigurând-o că nu e așa, însă creierul meu încerca să găsească o soluție.

Ethan poate să fie un adevărat maniac când își propune asta. Îi place să domine și să manipuleze în adevăratul sens al cuvântului. Asta e singura trăsătură negativă pe care a luat-o de la bunicul Roy. Uneori îl întrece și pe tata.

— Em?!

Singurul lucru care poate să îl debusoleze pe fratele meu e o lovitură sub centură. Trebuie să îl provocăm să cadă în capcana noastră.

Am început să zâmbesc ca o idioată și mi-am lovit pumnul de palmă.

— Crezi că fratele tău i-a prăjit creierul?

— Sigur i-a prăjit chiloții, dar nu cred că a ajuns până la creier.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am întors cu fața la ele. Înainte să încep cu planurile mele, trebuie să mă asigur că îl arunc pe fratele meu la lupoaica potrivită.

— Ce simți pentru fratele meu?

Eva a clipit, la fel și eu în timp ce ne priveam una pe cealaltă. A început să se joace cu perna din mâinile ei, lăsându-și privirea în jos.

— Eva, dacă nu ești sinceră cu mine, nu o să te ajut.

A zâmbit și a dezaprobat ușor din cap.

— Uite, îmi place de tine și simt că o să fim prietene bune, însă nu o să te las să te joci cu fratele meu. Știu că viața ta nu a fost ușoară în ultima perioadă, însă nu o să te las îți descarci nervii pe el.

Și-a ridicat privirea și m-a privit cu răceală și furie.

— Asta crezi că fac cu el?

Asta e. Scoate fiara din tine, scumpo. Dezgheață inima aia mare a ta.

A aruncat perna și s-a ridicat în picioare, punându-se în fața mea.

— Atunci ce faci cu el?

— Îmi trăiesc viața, a spus ridicându-și mâinile în aer. Scoate din mine ceea ce am uitat și am încercat să îngrop.

A tăcut câteva clipe, apoi armura ei dură a început să se descompună.

— Mă face să mă simt vulnerabilă, a șoptit.

— Îl iubești?

A pufnit în râs și a zâmbit.

— Nu știu cum să iubesc un bărbat în afară de tata și frații mei. E un sentiment nou și mă copleșește, a recunoscut.

— Îl vrei?

— Da.

— Pentru cât timp?

A tras aer în piept și m-a privit.

— Atâta timp cât are nevoie de mine.

Am zâmbit la rândul meu și mă simțeam mai ușurată. Măcar eram pe aceeași lungime de undă.

— Atunci fii pregătită să îl dai pe spate.

Capitolul 10

Eva

— Ești pregătită?

Am oftat adânc și mi-am presat buzele una de cealaltă, continuând să mă privesc în oglindă. Mi-am lăsat părul să cadă pe umeri și m-am privit în ochi.

Emily a apărut în spatele meu cu zâmbetul până la urechi, abținându-se cu greu să țopăie din nou.

— E prima noastră zi. O să fie extraordinar. Singura parte proastă e că avem un singur curs împreună.

Am zâmbit și mi-am netezit sprânceana dreaptă, dându-mă un pas înapoi.

— O să supraviețuim, am asigurat-o. Măcar suntem în același an și putem să învățăm împreună.

Blondina a aprobat din cap și mi-a făcut semn spre ușă. M-am privit pentru ultima oară și m-am întins după geantă și telefon. Am ieșit pe ușă și mi-am verificat mesajele, în timp ce prietena mea încuia ușa.

— Care e primul curs?

M-am uitat pe agenda de pe telefon, unde aveam orarul.

— Istoria plictisitoare a vieții, am mormăit. Tu?

— Studii vizuale.

Am pufnit în râs și m-am uitat la blondină. Ne-am îndreptat spre ieșirea din cămin, ignorând zgomotele și urletele din jurul nostru.

— Avem așa ceva?

A dat din cap și și-a scos telefonul din buzunar când a început să sune.

— Nu ar trebui să o așteptăm pe Soph?

Mi-a făcut semn să aștept și a răspuns la apel, în timp ce înaintam prin campus.

Simțeam nerăbdarea furnicând în interiorul meu și aveam senzația că ceva nu e bine. Încă nu îmi revenisem de la ultima mea întâlnire cu Ethan.

Totul a mers pe repede înainte. Întâlnirea, sărutul, sexul și furia lui. M-am lăsat condusă de pasiune și de trăirile cu care inima îmi blocase rațiunea. Îmi pierdusem concentrarea și ideile pe care mi le fixasem când am venit aici. Trebuie să am grijă cum mă comport, altfel o s-o dau în bară. Tata e cu ochii pe mine și probabil abia așteaptă să calc pe bec.

— Deci ce spuneai?

Am tresărit și vocea blondinei m-a adus înapoi la realitate. Am zâmbit și am privit-o scurt, înainte de a-mi întoarce privirea spre alee.

— Am întrebat de Sophia.

— Ah, da, a spus dând din mână. Ticăloasa aia începe abia de la 12 și are un curs opțional.

M-am uitat la ea, dar era preocupată de telefon. Apoi l-a strecurat în buzunar și m-a privit. Și-a ridicat o sprânceană și a ridicat ușor din umeri.

— Credeam că opționalele încep în anul doi.

— Așa e, m-a asigurat.

Am privit-o mai încurcată ca niciodată și probabil și își dăduse seama de asta. A început să râdă și mi-a pus o mână pe umăr, împingându-mă ușor.

— Am uitat să îți spunem, nu? Sophia e mai mare decât noi și e în anul doi.

Am început să râd. În fiecare zi învăț câteva ceva despre ele. Prietenia lor era una solidă și uneori am senzația că nu o să fie niciodată la fel și în cazul meu.

— Te-ai mai gândit la ce ți-am spus aseară?

Am oftat și am dezaprobat din cap. Emily și-a pus un braț după umerii mei și m-a tras mai aproape de ea.

— Trebuie să faci asta, altfel o să facă el prima mișcare.

Am început să râd și am văzut zidurile universității.

— Și crezi că dacă îl luăm prin surprindere în fața părinților tăi, e cea mai bună soluție?

S-a oprit, obligându-mă să fac același lucru. Și-a pus ambele mâini pe umerii mei și m-a întors cu fața spre ea.

— Ești o luptătoare! O să îl dobori pe acel demon și o să îl revendici. Nu poți permite să fie viceversa.

Am început să râd și m-am uitat în ochii ei.

— Vrei asta?

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am simțit gustul de căpșune.

— Da, am spus hotărâtă.

— Atunci, ascultă-mă și o să-l faci să îți mănânce din palmă.

Am început să râd și blondina m-a zguduit ușor, zâmbind cu gura până la urechi. Am intrat amândouă în curtea universității, complet acaparate de atmosfera înconjurătoare.

Băieții ne priveau cu zâmbetul pe buze și am încercat să ignor privirile răutăcioase ale fetelor. Aparent, multe persoane nu pot depăși etapa de liceu.

Am pășit pe holul facultății, trăgând aer adânc în piept.

— La ce etaj ai?

Mi-am scos telefonul și m-am uitat pe ecran la orarul meu.

— Doi, am spus aplecându-mi capul.

Emily a scos un sunet de frustrare și apoi a oftat.

— Eu sunt la parter. Se pare că trebuie să ne despărțim.

Mi-am dat ochii peste cap pentru că povestea asta devenea deja de-a dreptul lacrimogenă și siropoasă. A remarcat și ea asta și m-a lovit ușor peste braț, râzând.

— Tembelo! Nici nu te îmbrățișez pentru asta.

Și-a întors spatele și s-a îndreptat spre sala ei de curs. Am dezaprobat ușor din cap și am început să urc scările.

Da, simt ca prietenia asta chiar o să fie solidă. Cine naiba ar fi crezut? Nu mă așteptam să dau peste o persoană ca Emily când am aplicat pentru facultate. Sau peste Ethan Wright.

După tot ce s-a întâmplat cu Lucas, ultimul meu gând a fost iubirea. Mai ales că tata mi-a dat un ultimatum înainte să plec de acasă. Ultimatum pe care trebuie să îl am în cap ori de câte ori mă gândesc la vreo prostie. Cum ar fi nenorocitul de Ethan Wright.

Când am ajuns la etajul doi, am început să caut amfiteatrul, ignorând vocea din capul meu și toate gândurile despre musculosul meu sexi.

Ușa era larg deschisă și, când am pășit înăuntru, am rămas mută de uimire. Aproape tot amfiteatrul era plin și singurele locuri libere erau în spate.

De ce se înghesuie atâta lume la cursul ăsta?

Am început să urc scările, încercând să găsesc un loc mai aproape de catedră, dar în zadar.

— Mai e doar un loc lângă mine, păpușă.

M-am întors în direcția de unde venea vocea. Părul lui roșcat e tuns foarte scurt, pistruii îl fac incredibil de atrăgător, iar ochii lui negri mă privesc amuzați. Cercelul din sprânceană s-a ridicat în sus când m-a privit și m-a făcut să zâmbesc.

M-am așezat lângă el și mi-am scos mapa și un pix.

— Cum te cheamă, frumoaso?

Am zâmbit și mi-am pus geanta în bancă, lăsându-mi telefonul lângă mapă.

— Eva. Care e numele tău, pistruiatule?

A început să râdă și s-a sprijinit de spătarul scaunului.

— Charles.

Mi-a întins mâna cu un zâmbet fermecător pe buze. Am întins-o și eu pe a mea și l-am privit în ochi.

— Și presupun că va trebui să îți spun Chuck?

Mi-a strâns mâna în a lui și a început din nou să râdă.

— Nimeni nu îmi spunea așa până când nu a apărut Gossip Girl. Mama practic a uitat că mă cheamă Charles.

Am început să chicotesc, iar una din fetele din fața mea s-a întors și mi-a zâmbit. Arăta ca o copie fidelă a păpușii Barbie. Păr blond platinat și perfect drept, ochi albaștri și mari, chip de porțelan.

— Partea proastă e că nu e la fel de fermecător și letal ca Chuck Bass.

A întins o mână și a zâmbit cu căldură, făcându-mă să mă simt binevenită.

— Eu sunt Christine.

Mi-am retras mâna din cea a roșcatului și am luat-o pe cea a noi mele colege.

— Nu aveai părerea asta săptămâna trecută, Chris.

A început să râdă și a ridicat ușor din umeri. Era imposibil să nu observi tensiunea sexuală dintre ei, mai ales că se priveau intens în ochi.

— Și, Eva, ești pregătită să îl cunoști pe noul nostru profesor sexi și absolut divin? a spus fluturându-și genele lungi.

M-am uitat la ea cu atenție și am clipit fără să înțeleg ceva. Blonda a început să râdă și prietena ei de lângă ea s-a întors cu fața la mine.

— De ce crezi că e atât de multă vâlvă pe aici? Cred că ai observat că suntem trei sferturi fete.

M-am uitat prin amfiteatru și tipa chiar avea dreptate. Primele cinci rânduri erau pline de fete și toate se uitau cu nerăbdare spre ușă.

— Ce e așa special la profesorul ăsta?

— E cel mai nou doctorand al profesorului Penn. A terminat facultatea acum patru ani. Se spune că tipul e un adevărat geniu. A reușit să facă a doua facultate în același timp.

Profesorul Penn. Bunicul meu minunat din partea mamei. Femeia pe care o urăsc cel mai tare. Din cauza ei, nici măcar nu pot să îl mai văd pe bunicul. Din cauza ei, îl urăsc și pe el.

Chuck a căscat zgomotos și ne-a făcut să îl privim.

— Prostii. Normal că e un geniu de vreme ce mami și tati i-au cumpărat studiile.

Fetele au pufnit și și-au dat ochii peste cap.

— Se spune că atunci când a fost student, și-a tras-o cu una dintre profesoare chiar în amfiteatrul ăsta, a spus Christine lovindu-și banca.

Asta sigur e o chestie inventată. Nu prea aș crede că un profesor s-ar compromite în felul ăsta aici și mai ales cu o studentă.

— De ce are voie să predea?

— Pentru că profesorul Penn e foarte bătrân și e plictisit. De cele mai multe ori adoarme în mijlocul cursului și studenții fac mișto de el.

— Ba nu e adevărat.

L-am privit din nou pe roșcat și am observat că era enervat.

— Mama tipului ăstuia a studiat aici acum mai bine de douăzeci de ani și Penn a îndrăgit-o, dar nu a convins-o să rămână. Acum vrea să îl facă pe fiul ei să îi calce pe urme. În plus, joacă golf în fiecare weekend cu bunicul tăntălăului.

Atunci mi s-a aprins un beculeț.

Mama lui a urmat facultatea asta.

Tipul are două facultăți.

Bunicul lui e suficient de influent încât să îi știe pe cei mai mari profesori de la universitatea asta.

Oh, nu!

Inima a început să-mi bată cu putere și m-am uitat la cele două colege ale mele.

— Cumva numele lui e Et...

Ușa s-a deschis și s-a închis imediat, iar eu mi-am întors capul spre ea, cu inima bătându-mi cu putere în piept. Privirea mea s-a oprit asupra lui și mi-am ținut respirația.

Nici măcar nu s-a uitat la noi, ci s-a îndreptat direct spre catedră. A aruncat mapa pe suprafața de lemn și s-a apropiat de tablă. A început să își scrie numele cu repeziciune și am înghițit în sec.

După ce și-a terminat treaba, a aruncat creta pe suportul de lângă tablă și s-a întors cu fața la noi.

Avea o privire dură, aspră și extrem de rece. Arăta ca un înger al diavolului în pantaloni și cămașă, cu primii doi nasturi descheiați și cu părul perfect aranjat.

— Numele meu e Ethan Wright și sunt cel mai mare coșmar al vostru.

M-am lăsat pe spătarul scaunului fără să îmi iau privirea de la el. S-a plimbat prin amfiteatru, apoi m-a văzut. De parcă ar fi avut un senzor. Mi-am strâns palmele pe coapse și am început să respir greu.

— Singurul lucru care o să mă impresioneze, e ceea ce aveți în cap. Nu mă impresionează sânii sau

picioarele, în cazul fetelor. Și nici lingușeala și invitațiile la bere, în cazul băieților.

Sunt terminată.

— O să regretați că ați venit aici. O să vedeți că arhitectura nu e floare la ureche. O să plângeți, o să vă enervați și o să vă doriți să dispăreți. Dar nu o să se întâmple.

Mă privea încontinuu și eram sigură că asta îmi suna mai mult mie decât celorlalți.

— Bun venit în iad!

Rahat.

Dacă scap cu viață de aici, o să le omor pe Emily și pe Sophia. Ticăloase arogante și mincinoase.

Am gemut și mi-am lăsat capul pe bancă, acoperindu-l cu ambele brațe. Am auzit suspinele din jurul meu și am înjurat în gând.

— Chiar nu înțeleg ce văd la pămpălăul ăsta, a mormăit Chuck.

Asta pentru că nu ești fată sau gay, amice. Ethan Wright e perfecțiunea întruchipată și orice fată cu o boabă de creier și-ar dori să ajungă în patul lui.

— Locurile pe care stați acum o să le păstrați pentru tot semestrul. Vreau să vă scrieți numele pe planificarea amfiteatrului.

A lăsat foaia pe primul rând și s-a întors la catedră. Își ținea mâinile încrucișate la piept și eu practic începusem să îmi plâng de milă și să mă gândesc serios să mă transfer.

Nu am nicio șansă să scap de el. Absolut niciuna. Oricât de deșteaptă aș fi, o să mă doboare. Ori de câte ori va fi nevoie.

— Uite, pisicuță!

Chuck mi-a întins foaia și mi-am simțit inima galopând. Mi-am ridicat capul și am tras-o în fața mea, realizând că eram ultima. M-am uitat rapid la brunet, care era preocupat de câteva notițe din mâinile lui.

Am luat pixul și mi-am scris rapid numele cu mâna tremurând. Nici măcar nu îmi înțelegeam propriul scris, dar am terminat repede dând foaia în față pentru a ajunge la el.

— Ești bine?

Chuck s-a aplecat spre mine și i-am simțit respirația aproape de urechea mea. Am încercat să zâmbesc și m-am uitat la el.

— Domnișoară Gray!

Am tresărit și mi-am întors imediat capul, înainte să pot să îi spun ceva băiatului de lângă mine. Am înghițit în sec când i-am văzut privirea de oțel a blondului. Dacă până acum îmi tremurau mâinile, acum îmi simțeam întregul corp paralizat.

— Te plictisesc?

Nu, nu ai putea să mă plictisești. În capul meu răsună amintirile din brațele tale și nu vreau decât să mă întorc în ele.

— Nu mi s-a adus la cunoștință că aș avea o studentă mută.

Râsetele din amfiteatru mi-au făcut obrajii să îmi ia foc și în momentul ăla îmi doream să mă fac mică și să dispar din raza lui vizuală.

Am auzit și mârâitul lui Chuck lângă mine, dar nu am avut curaj să mă întorc să îl privesc. Eram

hipnotizată de ochii profesorului meu și eram la un pas de umilința desăvârșită.

— Poți să vorbești?

Ar fi trebuit să îmi deschid gura și să îi spun vreo două ticălosului, dar nu eram în stare. Am aprobat doar din cap și sper că m-a văzut, fără să mai facă vreo aluzie răutăcioasă.

— Care sunt cele trei stiluri arhitecturale din Grecia Antică?

Mă uitam în ochii lui implacabili, iar creierul meu nu era în stare să formuleze o idee coerentă. Zâmbea arogant și auzeam șoaptele din jurul meu.

— Doric, ionic, corintic.

Auzisem șoaptele lui Chuck, dar chiar și așa nu puteam să îmi deschid gura.

— Domnule Cooper, nu cred că ai vrea să fii dat afară din prima săptămână.

Chuck a mârâit, dar s-a îndepărtat de mine, lăsându-mă singură pe frontul de luptă.

— Ei bine, domnișoară Gray, cele trei stiluri sunt doric, ionic și corintic. Care e cea mai importantă piesă arhitecturală a egiptenilor?

Creierul meu nu mă ajuta absolut deloc. Inima îmi bătea cu putere și îmi simțeam obrajii arzând. Valul de adrenalină îmi invadase întreg corpul și simțeam presiunea bubuindu-mi în urechi.

Ethan a oftat și a dezaprobat din cap, lărgindu-și zâmbetul de mincinos. S-a îndepărtat de catedră și a făcut un pas spre primul rând, continuând să mă privească fix în ochi.

— Orice idiot, pe care îl oprești pe stradă, știe ce e o piramidă și cine a inventat-o.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am înghițit în sec. Tâmplele îmi bubuiau și nu puteam să îmi iau ochii de pe chipul lui plin de aroganță și zâmbetul ironic.

— Dacă nu ai știut să răspunzi la întrebările de bază, pe care ar trebui să le știe orice student, atunci nu ai ce căuta aici.

Asta e de rău. Ticălosul ăsta are de gând să mă distrugă din toate punctele de vedere. Și asta doar pentru că mi-am ascultat inima și instinctele.

— Voi chiar aveți impresia că banii lui tati o să vă ajute aici?

Nu o să mai termin niciodată facultatea asta. Ticălosul nu o să mă treacă niciodată. Poate ar trebui să îl sun pe tata și să mă înscrie la facultatea de management.

— Nu o să vă las să tratați materia asta ca pe un gunoi. Nu știți, nu treceți. Și asta e valabil pentru toată lumea. Scoateți-vă din cap orice tentativă de a mă mitui, de a mă face să accept favoruri sexuale sau de a interveni cu relații.

Am dat de belea. Nici măcar problemele care le-am avut după ce a plecat mama nu par la fel de grave ca asta. De data asta, nu o să mă mai poată ajuta nimeni.

***

Am deschis ușa mare și am intrat în curtea interioară, învârtindu-mi capul în toate direcțiile.

Am auzit râsul cristalin al colegei mele de cameră și, când am văzut-o, toată furia mea s-a dezlănțuit.

M-am apropiat de ea cu pași mari și am observat-o pe Sophia doar când am ajuns în dreptul lor.

— Hei, focoaso, cum a fost...

Probabil,privirea mea furioasă a făcut-o pe blondină să își închidă gura. Amândouă m-au privit nevinovate, apoi au înghițit în sec și i-au gonit pe colegii lor.

— În primul rând, vreau să..

— De ce nu mi-ai spus? am țipat.

Emily a tras aer în piept și a adoptat o poziție defensivă. I-a aruncat o privire rapidă roșcatei, apoi s-a uitat la mine.

— Am uitat.

Am pufnit în râs și mi-am strâns mâna pe geantă, abținându-mă să le pocnesc pe amândouă.

— Doar ai uitat? Ai uitat să îmi spui că fratele tău, cu care m-am culcat și care a spus că o să mă distrugă, e nenorocitul nostru de profesor?

Am accentuat ultimele cuvinte și am atras atenția colegilor din jurul nostru.

— Asta nu înseamnă nimic. Doar pentru că e profesorul nostru, nu înseamnă că o să facă ce vrea el.

Am început să râd și mă străduiam să nu plâng. Toată situația asta era copleșitoare și simțeam că o să cedez.

— Nu știu ce naiba e în capul tău și al fratelui tău, dar vreau să mă lăsați în pace. Viața mea e plină de rahat și nu am nevoie de motive în plus să mă gândesc la sinucidere, am spus neajutorată.

— Eva...

— Nu am voie să o dau în bară, Emily, am spus cu lacrimi în ochi. Pentru că dacă o fac, viața mea o să fie terminată. Așa că te rog, nu îmi complica viața.

Am trecut pe lângă ele înainte să spună ceva și m-am îndreptat spre cămin.

În capul meu erau o mie de gânduri și toate mă zăpăceau complet. Am crezut că o să pot să îl înfrunt pe Ethan, dar nu m-am așteptat niciodată să lovească primul. Începeam să îmi pierd încrederea în mine. Nu mai pot să cred că o să reușesc să îl fac să mă iubească.

Am dezaprobat din cap și am deschis ușa căminului, începând să caut cheile prin geantă. În timp ce urcam scările, m-am uitat în jurul meu și era liniște. Chiar toată lumea e la școală? Sigur trebuie să fie pe aici cineva care să chiulească.

Când am ajuns în fața ușii, aproape că a fost nevoie să îmi vâr capul în valiza pe care o folosesc pe post de geantă pentru a-mi găsi cheile.

Rahat. Fusesem atât de agitată dimineață, că nici măcar nu îmi luasem cheile. Iar Emily a fost cea care a încuiat ușa.

Am oftat adânc și am izbit cu pumnul în ușă, înjurând.

— Ești cam nervoasă.

Mi-am scăpat geanta pe podea și am înghițit în sec când i-am auzit vocea.

Mi-am luat inima în dinți și mi-am întors capul spre el, încercând să nu mă las intimidată.

— Ai venit să continui ce ai început la curs?

Și-a scos mâinile din buzunare și s-a apropiat de mine. M-am lipit de ușă și nu mai aveam nicio scăpare. Eram complet la mâna lui și îmi plăcea la nebunie.

— Cred că am lăsat ceva neterminat acum câteva zile.

Și-a apăsat buzele pe ale mele cu duritate. Creierul meu își pierduse utilitatea și am gemut, oferindu-i oportunitatea să își strecoare limba înăuntru.

Mi-am pus mâinile în părul lui și i-am apropiat chipul de al meu, uitând complet de ultimele ore din viața mea. Mâinile sale s-au oprit pe șoldurile mele, lipindu-mă de el. Mi-a ridicat marginile bluzei și și-a strecurat mâinile sub ea, ajungând la sânii mei. Mi-a mușcat de buza de jos și am gemut, iar el și-a trecut limba peste mușcătură.

M-a ridicat și i-am înconjurat bazinul cu ambele picioare, simțindu-i erecția din pantaloni.

— Ar trebui să mă oprești, a șoptit pe buzele mele.

Am dezaprobat din cap și l-am sărutat din nou. Vreau din ce în ce mai mult. Îl vreau pe el și, chiar dacă asta e nebunie curată, am nevoie de atingerea lui.

— Ce naiba se petrece aici?!

Ethan s-a oprit brusc și m-a lăsat cu picioarele pe pământ. Un fior rece m-a pătruns prin toate încheieturile.

Mi-am întors capul și am văzut-o pe administratoarea căminului, privindu-ne furioasă prin lentilele ei de contact. Dragonul s-a apropiat de noi și părea că scoate fum pe nări.

— *Trebuie să mă oprești,* mi-am amintit cuvintele sale.

M-am uitat la el și i-am văzut zâmbetul triumfător. Naiba să îl ia de ticălos!

Mi-am închis ochii și am gemut, apoi am privit-o pe femeia în vârstă.

— Doamna Hillbrock, lăsați-mă să...

— Domnișoară Gray, relațiile sexuale sunt strict interzise aici.

Am oftat adânc și părea că toate coșmarurile mele devin realitate. Chiar crezusem că o să am o șansă să fiu cu el?

— Mulțumesc pentru informație, domnule Wright.

M-am uitat la el cu gura căscată, iar blondul a aprobat din cap.

— Știți cât de mult țin la reguli, a spus aranjându-și sacoul.

Femeia a zâmbit pentru câteva secunde, apoi s-a uitat la mine cu răceală. Ethan mi-a aruncat o ultimă privire arogantă, înainte de a se întoarce pe călcâie și dus a fost!

— Doamna Hillbrock, vă rog să...

— Ești dată afară, domnișoară Gray.

Cuvintele ei au fost ca un pumn în stomac. Am deschis gura, în încercarea de a o îndupleca, dar nu eram capabilă să rostesc vreun cuvânt.

— Vreau să eliberezi camera până mâine.

Mi-a întors spatele și a plecat, fără să îmi dea vreo șansă să vorbesc sau să-i explic ceva.

Am dat de belea, iar viața mea e distrusă. Și toate astea din cauza lui Ethan Wright.

Capitolul 11

Emily

— În niciun caz!

Bruneta a pufnit și și-a mai aruncat o bluză în valiză. M-am repezit la ea și i-am îndepărtat mâinile, încercând să ignor ochii ei roșii și lacrimile.

O dezamăgisem. Și toate astea se întâmplau din cauza mea.

— Ce mai pot să fac acum? A reușit ce și-a propus și singura mea opțiune e să plec de aici cu coada între picioare.

Mi-am mușcat buza de jos încercând să nu plâng. Situația asta e de tot rahatul și trebuie să găsesc o cale să o salvez și să îl pun cu botul pe labe pe idiotul de Ethan.

— Eva, nu pleci nicăieri. O să mă asigur de asta.

M-am întors pe călcâie și mi-am luat hanoracul, cheile de la mașină, telefonul și am ieșit pe ușă.

Mi-am dat ochii peste cap când am văzut pe femeia-dragon apropiindu-se de mine.

— Sper că prietena ta și-a făcut bagajele.

M-am oprit în fața ei și am încercat cu greu să mă abțin să o strâng de gât.

— Se descurcă și singură, am mârâit.

— Vreau să fiu sigură, a spus încercând să treacă pe lângă mine.

A făcut un pas în lateral și eu i-am imitat mișcarea, blocându-i accesul spre camera mea. Și-a ridicat sprâncenele în sus și m-a privit surprinsă.

— Vreau să te întorci și să pleci fără să mai spui altceva. Prietena mea nu are nevoie de veninul tău în momentul ăsta, așa că poți pleca.

S-a dat un pas în spate, de parcă aș fi lovit-o, și și-a deschis gura de uimire.

— Cred că îți depășești atribuțiile, domnișoară.

Am zâmbit și m-am îmbrăcat cu hanoracul, punându-mi telefonul în buzunar.

— Uiți că eu dețin controlul aici, Hillbrock. Familia mea e cea care bagă cei mai mulți bani în locul ăsta și cu un singur telefon pot să mă asigur că vinzi conserve la un colț de stradă.

A înghițit în sec și și-a aranjat ochelarii pe nas.

— Dacă te mai apropii de Eva, o să regreți amarnic. Și să nu crezi că nu o să plătești pentru că l-ai ajutat pe fratele meu să își bată joc de ea.

— Eu nu am făcut așa ceva, a spus revoltată.

Am pufnit în râs și mi-am mutat greutatea de pe un picior pe celălalt.

— Și atunci, de ce colega mea e singura care e dată afară pentru că a avut parte de un sărut pasional?

A deschis gura, dar a închis-o imediat când și-a dat seama că nu mai are ce să spună.

Am privit-o triumfătoare și am trecut pe lângă ea, pentru că nu mai voiam să pierd timp inutil. Acum trebuie să îl fac pe fratele meu să plătească.

Am dezactivat alarma mașinii și m-am urcat în spatele volanului, pornind în trombă.

Nu îmi vine să cred că poate fi atât de nemernic. Acum sunt convinsă că simte ceva pentru Eva, altfel nu ar face toate astea. Nici măcar nu ar băga-o în seamă.

Ethan Wright nu s-ar obosi niciodată pentru o femeie dacă nu l-ar interesa cu adevărat.

Am zâmbit și am apăsat accelerația până la podea, afundându-mă în scaunul meu.

***

— S-a întâmplat ceva grav, scumpo? Nu vii niciodată atât de des pe aici.

Am zâmbit și am privit-o pe Amanda în ochi, dezaprobând ușor din cap.

— Am nevoie doar de fratele meu, am spus încercând să îmi controlez reacțiile.

Femeia a afișat o privire înduioșătoare și eu încercam să îmi mențin zâmbetul pe buze și să nu vomit. În momentul ăsta, tot ce îmi doresc este să îl fac pe fratele meu să sufere și să îl pârlesc la foc mic.

— E în biroul lui, trage un pui de somn.

Mititelul de el. Umilința Evei la curs și în cămin sigur l-a epuizat pe bietul ticălos.

Am deschis ușa cu grijă și am pătruns în încăpere fără să fac mult zgomot. Ticălosul era lungit pe canapeaua lui confortabilă și avea un zâmbet tâmp pe buze.

Am pus ochii pe carafa cu apă de pe masa lui scumpă, cu care se mândrește atât, și am zâmbit.

Am luat obiectul de sticlă în mână și am aruncat toată apa pe el, fără să stau pe gânduri. Bărbatul a început să urle și s-a ridicat în picioare mai ceva ca o panteră la atac. Și-a privit hainele ude, apoi m-a fixat cu o privire complet uluită.

— Ai înnebunit?

— Cred că asta ar trebui să te întreb eu pe tine.

Și-a scuturat mâinile și, din privirea lui, mi-am dat seama că știa despre ce vorbesc.

Am lăsat carafa pe masa de sticlă izbind-o și i-am auzit mârâitul. S-a îndreptat apoi spre dulapul unde își ținea hainele de schimb și s-a dezbrăcat rapid de cămașă, aruncând-o pe podea.

— Ce naiba crezi că faci? De ce o ataci în felul ăsta?

A deschis furios ușile duble și pentru o clipă am crezut că vrea să le rupă.

— Pentru că a crezut că poate să mă ia de prost.

Mi-am închis ochii și mi-am trecut o mână peste față, abținându-mă să nu sar la gâtul lui. Trebuie doar să mă mențin pe linia de plutire ca să obțin ce vreau.

— Și asta înseamnă că trebuie să îi distrugi visul?

A pufnit în râs și și-a tras un tricou pe corp, apoi a început să își dea pantalonii jos.

— Crede-mă, nu are ce căuta aici! Nici măcar nu a fost în stare să răspundă la niște întrebări banale. Probabil mami și tati i-au cumpărat locul aici.

Am răsuflat cu putere și l-am privit cum își încheie nasturii de la pantaloni.

— Nici măcar nu știi ce e în mintea ei.

A închis ușile dulapului și m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Poate că nu, dar știu ce e pe sub hainele ei, a spus arogant.

— Dacă te-ai culcat cu ea, de ce nu o lași în pace cum faci cu restul aventurilor tale? am spus cu un oftat.

A ridicat din umeri și s-a apropiat de mine.

— Pentru că îmi place să o torturez.

Am mârâit și mi-am strâns pumnii pe lângă corp.

— Și dacă eu aș întâlni pe cineva ca tine? Care să mă tortureze, exact cum faci tu cu Eva?

S-a oprit la un pas de mine și mi-a aruncat o privire dură. A scrâșnit din dinți și deja știam ce era în capul lui și cum avea să-și găsească sfârșitul acea persoană.

— Da, la asta mă gândeam și eu, am spus în locul lui.

Am oftat și m-am sprijinit cu fundul de biroul lui privindu-l fix în ochi.

— Nu o vreau aproape de tine.

Am început să râd și am dezaprobat din cap.

— Nu tu trebuie să faci alegerea asta. Știu că ești fratele meu mai mare și trebuie să ai grijă de mine, dar există o limită. Și Eva e una din aceste limite, am spus.

A oftat și și-a tras scaunul de lângă el, așezându-se pe brațul lui.

— De ce?

Mi-am pus mâinile în sân și am ridicat ușor din umeri.

— Nu pot să explic. Din prima clipă în care am văzut-o, am știut că o să fie prietena mea. Și faptul că ți-a închis gura a făcut-o eroina mea.

Blondul a zâmbit și și-a pus mâinile pe genunchi.

— M-a luat prin surprindere, a mormăit ofticat.

— Și ți-a plăcut, am spus simplu.

Și-a întors privirea, evitând să îmi răspundă. Dar știam foarte bine care era răspunsul lui.

— S-a culcat cu mine și are un iubit, Em. Cum crezi că ar trebui să mă comport când știu asta?

— De ce îți pasă?

M-a privit surprins și m-a făcut să zâmbesc. În interiorul lui, se dădea o adevărată bătălie și cred că era pentru prima oară cuprins de sentimentul de gelozie.

— Tu doar te culci cu femeile și apoi le scoți din viața ta, fără să te uiți înapoi. De ce continui să o urmărești pe Eva, dacă ai vrut doar să te culci cu ea?

A strâmbat din nas, la fel ca tata, ceea ce însemna că începusem să descopăr adevărul și să îl pun într-o situație enervantă pentru el.

— Ethan, simți ceva pentru ea?

A început să râdă și și-a încrucișat mâinile la piept. Râsul lui era cam forțat și el face asta doar când încearcă să mă păcălească. Dar încă nu a învățat că îl cunosc mai bine ca oricine.

— Ți-ai pierdut complet mințile, a încercat să se apere.

Am zâmbit și m-am sprijinit într-un picior ca să alunec pe lângă masa de care mă sprijineam.

— Cred că tata o s-o placă foarte mult. Mama a cunoscut-o deja și nu a avut decât cuvinte de laudă.

— Ai de gând să...

Am zâmbit cu gura până la urechi și am aprobat din cap.

— Da, o s-o aduc la cina de săptămâna viitoare.

A înjurat și s-a ridicat în picioare.

— Am crezut că o să plece.

S-a apropiat de fereastra lui și m-am întors, începând să mă joc cu agrafele de pe biroul lui.

— Pentru că ai umilit-o în fața întregului amfiteatru sau pentru că ai mituit-o pe Hillbrock să te ajute?

A oftat și și-a pus mâinile pe geam.

— Em, nu încerca să îmi programezi viața. Nu o să fiu cu ea doar pentru că e prietena ta și te comporți ca o mamă.

Am chicotit, iar el s-a întors cu fața la mine.

— Dar nu vreau să fie cu tine.

Și-a ridicat ambele sprâncene și m-a privit surprins.

— E mai mult decât evident că nu vrei decât să te distrezi și nu cauți o relație adevărată. Și nu vreau să te las să te joci cu ea doar pentru că poți.

— Și atunci de ce încerci să o apropii de mine?

Am aruncat agrafa din mână și l-am privit în ochi.

— Pentru că ai rănit-o mai tare decât a făcut-o altcineva și vreau să te revanșezi. Vreau ca ea să locuiască cu tine, i-am aruncat bomba.

A căscat gura surprins, dar nu a fost în stare să scoată niciun cuvânt. Expresia lui șocată m-a făcut să zâmbesc. Mi-am pus mâinile pe suprafața dură și am suspinat.

— În niciun caz!

Așteptam asta. Acum era momentul să îmi pun planul în acțiune.

— Nu prea ai încotro.

A râs și s-a așezat pe scaunul său de director.

— Și de ce ar trebui să fac ce spui tu?

— Pentru că nu ești singurul cu relații în universitatea noastră. Dacă mă duc la decan și îi spun că ai abuzat de funcția ta, ce crezi că o să spună? am spus cu zâmbetul pe buze. Domnul Penn o să fie atât de dezamăgit, încât nu o să-ți mai conducă doctoratul, am spus amenințător.

A mârâit și să mă privea cu furie.

— Și ei o să mă creadă pentru că o am pe Eva și studenții mereu vor avea câștig de cauza în defavoarea profesorilor. Mai ales a ta, cu toate zvonurile care circulă prin campus. Și îi am și pe colegii Evei, care pot să confirme faptul că ai umilit-o și ai determinat-o să plece.

Părea din ce în ce mai iritat și sufletul meu jubila.

— Și să nu uităm că o am pe Victoria de partea mea, iar ea întotdeauna alege fetele și nu băieții. Și ar trebui să fii convins de asta, pentru că a ales-o pe Savannah în defavoarea lui Jaxon.

— Ești o mică afurisită! a mârâit.

Am ridicat din umeri și am continuat să zâmbesc.

— Sunt jumătate Ashford, jumătate Wright, așa că pot să te cred. Ce o să fie, frățioare? Accepți

condițiile mele sau cariera și reputația ta se duc pe apa sâmbetei?

A gemut și și-a trecut mâinile pe chip, acceptându-și înfrângerea.

— O s-o aduc diseară, am spus încercând să nu par prea entuziasmată. Încearcă să îți strângi din prezervative, am spus satisfăcută.

Mi-am imprimat în memorie imaginea lui de învins și am ieșit din birou zâmbind ca o idioată în timp ce mă îndreptam spre lift.

Amanda era plecată și nu am putut să îmi iau rămas bun de la ea.

Am apăsat butonul și am așteptat să se deschidă ușile. M-am uitat în jurul meu și nu erau decât câțiva angajați care nici măcar nu mă băgau în seamă.

Am intrat în lift și am apăsat butonul pentru subsol, lipindu-mă de peretele rece al ascensorului. În timp ce ușile se închideau, o mână le-a făcut să se deschidă din nou.

Christian a intrat brusc în lift. Ușile de metal s-au închis în spatele lui și niciunul dintre noi nu a scos un cuvânt. Când ascensorul s-a pus în mișcare, și-a întins brațul spre panoul de comandă și a oprit liftul.

Am înghițit în sec și mi-am trecut limba peste buza de jos.

— Christian, ce vrei să...

S-a repezit asupra mea și m-a sărutat, împingându-mă mai tare în peretele din spatele meu. Mi-am pus mâinile în părul lui și am început să ne sărutăm frenetic.

Capitolul 12

Eva

— Nici nu mă gândesc!

Emily nu contenea să îmi pună hainele în valiză, iar eu să le scot.

— O să șteargă pe jos cu mine, Em. E de rău că e profesorul meu, nu am de gând să stau în aceeași casă cu el și să îl las să mă trateze ca pe un gunoi.

S-a întors cu fața la mine și și-a pus o mână în șold.

— Nu spuneai tu că ai de gând să îl faci să plătească?

Mi-am deschis gura să o contrazic, dar am închis-o imediat înapoi pentru că nu aveam ce să spun.

— Crezi că e o idee bună?

Blondina m-a privit direct în ochi și a stat câteva clipe să se gândească ce să spună.

— Nu sunt sigură, dar e singura opțiune pe care o avem. Nu putem să te aducem înapoi aici din cauza lui Hillbrock și nu poți să îl suni pe tatăl tău pentru că asta ar însemna să pleci.

Da, tata probabil abia așteaptă să o dau în bară și să mă întorc acasă. Nu îi place deloc ideea că sunt aici și la facultatea asta, mai ales că risc atât de multe în locul ăsta.

— Ai spus că vrei să fii cu el atâta timp cât are nevoie de tine.

Am pufnit în râs și m-am așezat pe pat.

— E clar că nu are nevoie de mine, am spus.

— Știu. Dar noi o să îl facem să aibă nevoie de tine.

M-am uitat câteva clipe la prietena mea și apoi am început să râd cu putere. Ăsta e cel mai nebunesc plan pe care l-am auzit vreodată și am impresia că o să îmi iau multe șuturi în fund din cauza asta.

— Mai ai ceva de împachetat?

A adunat toate lucrurile mele și le-a înghesuit în valize. Mă străduiam să nu râd de atitudinea ei hotărâtă și am dezaprobat din cap.

— Atunci hai să mergem.

Am oftat cu putere și mi-am lovit palmele de coapse, ridicându-mă în picioare. Mi-am luat sacoul pe mine și am luat o valiză în mână, îndreptându-mă spre ușă.

Când m-am uitat în urma mea, aveam senzația că sunt oarecum dezamăgită de mine. Jumătatea mea de camera era complet goală și părea atât de tristă.

Am crezut că dacă o să fiu departe de casă, o să fie totul diferit. Că nu o să mai fac prostii și o să reușesc să îmi țin capul pe umeri. Dar uite cum sunt dată afară din cămin, din prima zi de facultate, pentru că m-am culcat cu unul din profesorii mei.

Em m-a lăsat să ies prima din cameră și a închis ușa în urma ei. Holul era plin de viață și în momentul în care am trecut pe lângă ceilalți studenți cu valizele în mână, toți ochii erau pe noi.

— Doar nu îi băga în seamă. Hillbrock e cu gura mare, dar nu a spus nimănui de ce pleci. Pot să te asigur de asta.

Am oftat și am început să cobor scările, ridicând valiza la piept. Când am ajuns în curtea căminului, am văzut-o pe Sophia alergând spre noi.

— Pleci?

Am zâmbit cu tristețe și i-am povestit întregul scandal cu Hillbrock și înțelegerea pe care Em a făcut-o cu fratele ei.

Am pus valiza în portbagajul mașinii prietenei mele și m-am urcat pe locul din dreapta. Soph s-a pus în spate în mijloc, iar Em s-a urcat la volan.

— De ce e un idiot atât de mare? a spus îmbufnată. Ne-a dat complet planurile peste cap.

Blondina a aprobat-o printr-un mormăit și a pus mașina în mișcare.

— Dar, lăsând la o parte retardatul familiei Wright, ce ar fi să ne spui ce s-a întâmplat între tine și fratele meu mai mare?

Obrajii lui Em s-au înroșit într-o secundă și am zâmbit, privind-o. Era concentrată la trafic și nu prea ne băga în seamă.

— Da, Em, cât de tare te-a încins Christian? am spus lovind-o în umăr.

Și-a strâns mâinile în jurul volanului, continuând să nu spună nimic. Sophia a început să râdă și m-a lovit ușor pe umăr, aplecându-se spre noi.

— Eu cred că i-a dat neuronii peste cap și acum e prea retardată să ne povestească.

Am început să râdem amândouă, iar prietena noastră ne-a arătat degetul mijlociu. Mi-am lipit spatele de scaun, sprijinindu-mi capul de tetieră.

— Hai, Em. Murim după detalii și nu vrei să murim, nu?

A scos un oftat adânc și a oprit la un semafor, lipindu-și fruntea de volan.

— Doar ne-am sărutat.

Soph a zâmbit și nu părea prea mulțumită de răspuns.

— Sigur doar atât? În parcare părea să fie o scenă foarte fierbinte și...

— Da, păi momentan, fratele meu idiot nu mă lasă să îmi trăiesc viața cu fratele tău idiot.

S-a întors cu fața la ea și părea supărată.

— Ai putea să mă ajuți și să îl convingi pe Ethan să nu mai fie așa măgar.

Roșcata a oftat și a ridicat ușor din umeri.

— Ce pot să fac?

Sunetele de claxon din spate au făcut-o pe Em să înjure și să pornească din nou mașina.

— Uneori are mai multă încredere în tine decât în mine, Soph. Vorbește cu el și spune-i cât de ridicol e. Îți faci licența cu el și cu Penn.

Când am auzit numele profesorului mi s-a făcut greață. Mi-am dus mâna la gură din instinct și am încetat să mai fiu atentă la discuție.

— Eva!

Am tresărit când mi-am auzit numele și m-am uitat pe geam. Mașina s-a oprit într-o parcare iluminată și înconjurată de mai multe mașini.

— Am ajuns.

Fetele au coborât din mașină înaintea mea, în timp ce eu încercam să mă adun. Am tras aer adânc în piept și am pus mâna pe deschizătoarea portierei.

E timpul să iau taurul de coarne.

Am deschis portiera și m-am dat jos din mașină. Am auzit portbagajul închizându-se și mi-am simțit inima tresărind.

— Haide!

M-am îndreptat spre liftul metalic împreună cu prietenele mele și, după ce am intrat, Em a apăsat pentru ultimul etaj.

Evident că are ultimul etaj și probabil cel mai mare apartament. La ce altceva te puteai aștepta de la un bogătan și un nemernic sexi și tulburător.

— Crezi că Ethan e acasă? a deschis Soph gura.

— Probabil. Sigur i-o trage vreuneia, a mormăit Em cu nasul în telefon.

Conversația asta devenea din ce în ce mai incomodă. Mi-am scos telefonul și am intrat pe site-urile de socializare, încercând să le ignor pe cele două.

Am auzit sunetul ascensorului, dar nu mi-am ridicat ochii din telefon când am pășit pe coridor.

— Nu înțeleg, de ce mai are un coridor și o ușă de intrare dacă e singurul apartament de la etajul ăsta?

Întrebarea Sophiei m-a făcut să zâmbesc și am auzit-o pe blondină oftând.

— Pentru că arhitectul a fost un cretin fără pic de imaginație. De ce trebuie să pui aceeași întrebare dacă primești același răspuns?

Roșcata a început să râdă și m-am lovit de ea când s-a oprit.

— Pentru că îmi place când iese scorpia arhitectă din tine.

Em a descuiat ușa și am intrat în somptuosul apartament al lui Ethan Wright.

În mod normal, ar trebui să îți taie respirația marmura închisă, culorile perfect asortate cu ea și spațiosul living pe care îl vezi prima oară.

Fetele mă priveau cu atenție și așteptau reacția mea. M-am uitat la scările din apropierea ușii, continuând cu tavanul și candelabrul uriaș agățat de el, oprindu-mi privirea la holul spațios de lângă living.

Când m-am uitat la prietenele mele, ele zâmbeau cu gura până la urechi și s-au sprijinit una de cealaltă.

— Cred că ești prima femeie care vine aici și nu e impresionată de locul ăsta.

Mi-am blocat telefonul și am ridicat ușor din umeri.

— Sunt bogată și nu sunt ahtiată după bani. Sunt obișnuită cu mausoleurile.

Cele două s-au privit și s-au lovit cu coatele.

— Ți-am spus că ea e aleasa.

Am început să râd și mi-am pus telefonul în buzunar, pășind în încăpere.

— Bine, hai să îți prezentăm locul.

Em a venit în fața mea și a zâmbit. Și-a ridicat ambele mâini, să îmi prezinte livingul.

— Sufrageria, după cum vezi. Sub scări e un hol care duce la bucătărie și o s-o vezi mai târziu. Holul ăla mic dă spre...

— De ce am senzația că vrei să pleci cât mai repede?

S-a oprit din vorbit și m-a privit inocentă.

— Pentru că încă sunt supărată pe el și nu vreau să îl văd. Și o să vină foarte curând.

— Eu duc bagajele sus.

Sophia a luat ambele valize în mâini și a urcat scările.

— Așa, să continuăm. După cum spuneam, holul duce la biroul lui Ethan și o baie. Sus sunt cele trei dormitoare, o baie, sala de fitness, grota bărbaților și piscina.

Mi-am ridicat mâna și am oprit-o pentru câteva clipe.

— Sala de fitness?

— E mai obsedat decât o femeie după sală, a spus dându-și ochii peste cap. Cel puțin de cinci ori pe săptămână.

Am auzit-o pe Sophia coborând scările, dar nu m-am uitat la ea. Apartamentul ăsta mă copleșea cu totul, chiar dacă nu crezusem că va fi așa.

— Grota bărbaților?

Roșcata a chicotit și s-a pus în fața mea, lângă prietena ei din copilărie.

— În fiecare an, au o zi dedicată doar lor, când se închid în camera aia și joacă și beau.

Mă simțeam ca și cum mi s-ar fi făcut o glumă proastă.

— Cât de mare e camera aia?

Cele două au stat pe gânduri câteva clipe, apoi au ridicat din umeri

— Păi erau două dormitoare, dar mama a avut grijă să iasă ceva frumos.

Mi-am pus mâna pe frunte și am dezaprobat din cap.

— Și piscină?

— E primul născut și și-a ales apartamentul cu piscină, a mormăit îmbufnată blondina mea.

— Și pentru că ea nu poate să înoate și Braden a crezut că o să înece.

Soph arăta spre blondină, iar ea afișa cel mai nevinovat zâmbet din lume.

— Bine, acum e timpul să plecăm. Ți-am lăsat ușa deschisă ca să știi care e a ta.

— Asta e cheia ta, a spus Em lăsând obiectul să cadă în palma mea. Te iubim și te rog să fii cea calmă și cu capul pe umeri.

M-au luat amândouă în brațe și m-au pupat pe obraji. Le-am făcut cu mâna și apoi m-au lăsat singură și complet bulversată.

Cred că o să încep cu etajul și cu camera lui Ethan. Am urcat scările câte două și am ajuns în holul imens de la etaj. În capul lui puteam să văd ușa glisantă transparentă și piscina imensă. Tipul ăsta chiar a fost răsfățat.

Camera mea era exact lângă piscină și probabil aveam o vedere de milioane. Dar o să o văd mai târziu. Faptul că Ethan e organizat și are pe fiecare ușă câte o inițială mă ajută enorm. Pe prima era lipit un D1, probabil primul dormitor liber. Am mers mai departe și am dat de ușa B, urmată de un semn indicând o siluetă de bărbați pe cea de-a doua ușă. Cu siguranță acolo era grota lor specială.

Inițiala S era pe ușa de lângă camera mea și era absolut perfect. Sunt înnebunită după sală și e exact lângă mine. Dormitorul lui e față în față cu al meu.

Serios, Soph, serios?

Am deschis ușor ușa, fără să stau să mă gândesc de mai multe ori, și am intrat înăuntru.

Culorile de alb și bej predomină și patul dublu imens era elementul central al încăperii. Pe fiecare perete atârnă câte un tablou de-al lui Liv, mai puțin pe cel din sticlă.

Ușa de la baia lui era deschisă și mi-au atras atenția tonurile de negru și alb.

M-am apropiat de dressingul din fața patului și am aprins lumina. Pe o parte erau aranjate cămășile și sacourile, iar pe cealaltă parte, haine de oameni normali.

Omul ăsta are mai multe perechi de pantofi ca o femeie și mult prea multe cravate. De ce le are dacă nu le poartă?

M-am oprit pe partea cu hainele normale și am dat un pulover jos de pe umeraș. M-am uitat cu atenție la el și era identic cu cel din club. L-am strâns la piept și am simțit parfumul puternic invadându-mi nările.

Mi-am închis ochii și am retrăit acele momente din brațele lui. Când era condus doar de pasiune și era doar al meu. E atât de greu de crezut că poate să fie o persoană complet diferită când face dragoste.

Mi-aș dori să fie mereu lângă mine.

— Ce dracu cauți aici?

Am tresărit și m-am întors automat spre dormitor. Ethan mă privea rece, dar calm și arăta ca un înger care tocmai vrea să comită un păcat.

Capitolul 13

Eva

Am înghițit în sec și am continuat să îl privesc în ochi, în timp ce îi strângeam puloverul la piept.

Și-a scos cravata foarte încet, fără să își ia ochii din ai mei.

— Te mai întreb o dată, Eva. Ce cauți în camera mea?

Mi-am strâns degetele în jurul materialului moale și am tras aer adânc în piept. Nu eram în stare să îi răspund și nici măcar nu știam ce să îi spun.

Că m-a împins curiozitatea sau prostia în camera lui. Sau că îmi doresc să devină și camera mea?

S-a apropiat de mine ca un leu de pradă. Ar trebui să mă dau mai în spate sau să fug de el, dar picioarele îmi erau paralizate.

— Ai nevoie de un suvenir?

Zâmbetul arogant s-a arcuit pe buzele sale și mă privea în ochi cu o urmă de batjocură.

Dacă am sperat că o să cedeze și o să i se facă milă de mine, măcar puțin, m-am înșelat amarnic.

— Știi, acum că o să stai aici, cred că o să putem să ne jucăm mai mult, a spus atingându-mi umărul.

E un ticălos nenorocit și înfumurat care nu ar merita să fie iubit. Dar eu mă îndrăgostesc din ce în ce mai mult de el și îmi vine să mă pocnesc singură pentru treaba asta.

Am zâmbit ușor și i-am împins puloverul în piept, forțându-l să îl prindă în mâinile sale.

— Mă abțin.

M-am uitat în ochii lui și am crezut că îi atinsesem puțin orgoliul, dar nu părea deloc așa. Dacă vrea să jucăm dur, atunci o să jucăm dur.

Am trecut pe lângă el și m-am oprit în pragul dressingului, privindu-l peste umăr.

— Oricum, nu a fost cine știe ce. Jayson e bătrân, dar se mișcă mai bine decât tine, am spus cu intenția să îl rănesc.

Și-a îndreptat umerii și am știut imediat că îi atinsesem punctul sensibil. Am plecat din camera lui, înainte să poată riposta, și m-am închis în camera mea.

M-am lipit de ușă și am început să zâmbesc ca o proastă. Măcar pentru câteva secunde am putut să îi închid gura și să îl fac să se simtă ca un ratat. Pun pariu că nimeni nu i-a mai făcut asta vreodată.

M-am apropiat de fereastră și am văzut întregul oraș așternut la picioarele mele. Empire State Bulding părea atât de aproape, iar Central Park, atât de departe.

M-am așezat pe pervaz și am suspinat adânc. Nici măcar nu știu cât de mult timp o să pot menține șarada asta. Mai devreme sau mai târziu, o să îl cunoască pe Jay și o să își dea seama că l-am păcălit.

Soneria scurtă a telefonului m-a trezit la realitate și l-am scos din buzunarul blugilor.

Soph: Ți-a tras-o?

Am început să râd și am dezaprobat din cap.

Nu, dar mi-a propus să continuăm de unde am rămas.

Mi-am înconjurat genunchii cu brațele și am privit apusul soarelui. Priveliștea era fascinantă.

Soneria telefonului a răsunat din nou în liniștea dormitorului.

Soph: Poți să filmezi? Nu l-am văzut niciodată în acțiune și am auzit multe.

Fii serioasă, obsedato!

Trebuie să vorbesc cu Em și să îi găsim un partener fetei ăsteia. Altfel, o să-și bage nasul unde nu trebuie și o să ne scoată din minți.

***

— Majestatea s-a îndurat să coboare. Cum de m-ai onorat cu prezența?

Mi-am dat ochii peste cap și am coborât scările, încercând să ignor comentariul său răutăcios. Ethan și-a lăsat ziarul pe măsuța de sticlă și s-a ridicat în picioare.

— Cred că avem de discutat.

— Putem să o facem după ce mănânc? Îmi e foame, am spus trecând pe lângă el.

A zâmbit și m-a urmărit până în bucătărie, fiind mai mult decât pregătit să avem conversația pe care și-o propusese.

— Am putea să o facem și înainte și după, a spus provocator.

Normal că se gândește la sex. De acum înainte o să îmi facă tot felul de avansuri perverse și nu o să se abțină să mă bage din nou în patului lui. Mai ales că are impresia că sunt o târfă care își înșală iubitul.

M-am dus direct la frigider, fără să fiu impresionată de măreția bucătăriei. Doi pereți complet acoperiți de sticlă, o insulă imensă și neagră amplasată în mijlocul încăperii, înconjurată de câteva scaune. Mobilierul se potrivea cu stilul sumbru al profesorului Wright.

— Ești sigură că vrei mâncare?

Mi-am băgat capul în frigider și m-am aplecat suficient, cât să îi ofer o imagine perfectă a feselor mele. Dacă asta nu îi provoacă o erecție, înseamnă că ar trebui să nu mai încerc să flirtez.

Am pus mâna pe cașcaval, șuncă și niște roșii, apoi am închis ușa frigiderului cu șoldul. Ethan se lungise deasupra insulei din bucătărie și îmi urmărea fiecare mișcare.

— Trebuie să stabilim niște reguli.

Am aprobat din cap în timp ce căutam pâinea prin toate dulapurile. Simțeam privirea blondului asupra mea, amuzându-se pe seama faptului că deschideam și închideam fiecare dulap.

— E aici, a spus abținându-se să râdă.

M-am întors și am văzut suportul de lemn de lângă el. A glisat ușa de lemn și a scos la iveală ceea ce căutam.

— În primul rând, nu ai voie să aduci bărbați în casă.

Mi-am ridicat o sprânceană și m-am uitat la el, în timp ce îmi tăiam două felii de pâine.

— Și presupun că tu ai voie să aduci femei aici, am spus lovind aerul cu cuțitul.

A ridicat ușor din umeri și a continuat să mă privească.

— Casa mea, regulile mele. Nu îți convine, poți să pleci, a spus arătându-mi ușa.

Mi-am strâns degetele în jurul cuțitului și am tras ușor aer în piept. Tipul ăsta ar merita să i-l înfig în capul lui prețios. Știe foarte bine că am nevoie de el și de casa lui și face comentarii stupide doar ca să mă enerveze.

— Poți să folosești sala de gimnastică și piscina cât vrei, atâta timp cât menții curățenia și ordinea.

Mi-am dat ochii peste cap și am așezat câteva felii de șuncă pe pâine.

— Nu ai voie în camera mea.

Am pufnit în râs și am început să tai cașcavalul, fără să mă uit la blond.

— Îți e frică să nu pun bombe?

A oftat și a luat felia de cașcaval pe care tocmai o pregătisem meticulos și a început să o ronțăie.

— Pur și simplu nu vreau să intri acolo. Nici eu nu o să intru în camera ta.

Mi-am pus felia de cașcaval pe sandviș înainte să aibă șansa să o fure și pe asta.

— Și nu poți să spui nimănui că stai cu mine. Mai ales colegilor de la facultate.

M-am oprit și l-am privit cu atenție. Am început să râd și m-am sprijinit cu șoldul de insulă.

— Nu zău, Sherlock. Chiar crezi că m-aș lăuda cu faptul că locuiesc cu profesorul meu de istorie?

A ridicat din umeri și mi-a zâmbit.

— Sigur ai motive să te lauzi.

Am oftat adânc și am lăsat cuțitul jos.

— Bine, hai să stabilim ceva. Faptul că ne-am culcat împreună, nu înseamnă că mor după tine. A fost doar o rătăcire de moment și nu o să se mai întâmple, am mințit.

— De asta ai fost dată afară din cămin?

Am deschis gura, dar am închis-o imediat înapoi când mi-am dat seama că nu am ce să spun.

Naiba să îl ia de dobitoc înfumurat!

Liniștea mea l-a făcut să zâmbească și s-a ridicat de pe scaun. A venit lângă mine și m-a făcut să îmi dau capul pe spate pentru a îl putea privi.

— Dacă nu vrei să te ating, de ce te îmbraci provocator și îți fâțâi fundul în fața mea? a spus făcând semn spre pantalonii mei scurți și maieul simplu.

Am înghițit în sec și m-am dat un pas în spate, iar el a făcut un pas spre mine.

— E mai mult decât evident că vrei să ți-o trag din nou, scumpo.

M-am oprit într-un dulap și nu am mai avut unde să fug de el. S-a oprit în fața mea și și-a pus mâinile de-o parte și de alta a corpului meu, prinzându-mă în capcană. S-a aplecat deasupra mea și puteam să îi simt respirația pe chip.

— Încă mai crezi că a fost o rătăcire de moment?

Nu am crezut niciodată asta. Dar nu o să îți dau satisfacția asta ție. Nu când faci orice ca să mă manipulezi și te joci cu mine, aș fi vrut să îi spun.

— O să îți accept regulile pentru că sunt forțată. Nu pot să o dau în bară, Ethan, chiar dacă asta înseamnă că trebuie să te suport pe tine.

M-am uitat în ochii lui și m-am simțit mai vulnerabilă ca niciodată. Una din mâinile lui mi-a mângâiat obrazul drept și am simțit furnicături până în vârful picioarelor. Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și și-a apropiat buzele de ale mele.

— Știu că am fost dur cu tine, dar asta e o nimica toată față de ce o să urmeze.

A zâmbit și mi-a aruncat o ultimă privire arogantă, înainte să se îndepărteze de mine. A luat sandvișul, pe care nu apucasem să îl termin, și a părăsit bucătăria.

Am tras aer adânc în piept și mi-am trecut mâinile prin păr.

Am fost atât de aproape să îi spun totul. Atât de aproape să îi spun despre perioada întunecată din viața mea și să obțină o nouă armă împotriva mea.

Cât de idioată pot fi?

Planul lui Em e complet nebun. Oricât de mult m-ar plăcea Braden și Liv, asta nu înseamnă că o să îl câștig pe Ethan.

Sper doar să am suficienți ași în mânecă să rezist. Ethan e dur și arogant și trebuie tot timpul să aibă dreptate. Cum pot să îi fac față unui astfel de bărbat?

Capitolul 14

Emily

— Cum ai reușit să supraviețuiești cursului cu demonul ăla?

Am oftat exasperată și m-am trântit pe scaunul din fața Evei, punându-mi geanta peste a ei.

Jessie i-a pus în față cafeaua zâmbind și am putut să simt mirosul băuturii mele preferate.

— Uite aici, drăguță. Ray a spus să îți punem extra ciocolată, ca de obicei.

Am zâmbit fericită și mă simțeam ca un copil care a primit jucăria preferată.

— Omul ăla mă răsfață atât de mult. E aici?

Fata a dezaprobat din cap și a strâns tava la piept.

— A plecat să îi ia pe gemeni de la grădiniță pentru că Jess are o ședință.

Îmi e dor de gemenii Evans. Nu i-am mai văzut de o grămadă de vreme și probabil acum sunt cei mai adorabili copii din lume.

Jessie ne-a zâmbit, apoi a dispărut, lăsându-mă singură cu prietena mea.

— Nu am crezut niciodată că fratele meu poate să fie un ticălos cu morcov în fund.

Bruneta a început să râdă în timp ce își punea zahăr în cafea.

— Adică serios, ne-a luat din prima cu „Bun venit în iad”? Unde naiba suntem? În secolul al optsprezecelea?

Prietena mea a ridicat ușor din umeri și a sorbit din cana aburindă. Eu în schimb, am răsuflat adânc și am luat o gură de cafea, savurând gustul dulce amărui al băuturii mele preferate.

— Și acum o să pățesc ce a pățit Sophia anul trecut. Toată lumea o să creadă că o să am numai note de zece și o să trec la materia asta doar pentru că e fratele meu stupid.

Mi-am scos telefonul din buzunarul pantalonilor și l-am lăsat pe masă.

— Și de fapt ticălosul o să mă înnebunească cu cele mai tâmpite detalii și o să am cele mai mici note.

— Măcar nu o să fiu singura, a spus cu un oftat.

Am tras aer în piept și m-am sprijinit de spătarul scaunului. Mi-am pus un picior peste celălalt și m-am uitat cu atenție la prietena mea, neobișnuit de liniștită și tăcută.

— Eva? Ce se întâmplă cu tine?

A oftat și a lăsat cana pe masă, începând să o învârtă în ambele mâini.

— Habar nu am, a spus cu tristețe. Aseară, Ethan mi-a spus toate regulile pe care trebuie să le urmez și tot ce îmi doream era să își pună mâinile pe mine și să nu mai fie un dobitoc.

— Cam greu, am bombănit.

Și-a dat o șuviță după ureche și a zâmbit.

— Problema e, Em, că nu pot să mă comport ca o târfă, chiar dacă el crede asta. Dacă chiar vreau să îl cuceresc, trebuie să încerc altă abordare.

Am început să îmi lovesc degetele de masă, încercând să găsesc ceva de care să mă agăț în cazul lor. Știu că planul ei e unul stupid, mai ales că Ethan

e de neînțeles în anumite circumstanțe. Și se pare că în cazul Evei, e foarte confuz și acționează după impulsuri.

— Cred că acum cea mai mare problemă e Jayson. Ethan crede că e iubitul tău și că tu de fapt îl înșeli. Și asta îi încalcă orice urmă de morală.

A pufnit în râs și m-a privit.

— Adică el e cel mai bun pentru că se culcă cu toate femeile și le uită numele imediat ce iese pe ușă, iar eu sunt cea ușuratică?

— Doar le-o trage, nu e implicat într-o relație cu ele, am spus încercând să îi iau apărarea.

A deschis gura să spună ceva, dar zâmbetul și sprânceana mea ridicată au oprit-o. S-a îmbufnat și a mai luat o gură de cafea, mormăind ceva.

Mi-am pus coatele pe masă și telefonul meu a vibrat întrerupându-mi orice gând. Inima mea a tresărit instant când am văzut mesajul de la Christian, dar acum aveam alte planuri.

— Trebuie să îl scoatem pe Jayson din peisaj, am spus încercând să nu mă uit la telefon. Atâta timp cât menții minciuna și atitudinea de doi bani a lui Ethan o să fie prezentă.

A dezaprobat ușor din cap și a zâmbit.

— Și crezi că dacă mă duc la el și îi spun că Jayson e fratele meu, o să mă creadă?

Nu, am recunoscut în sinea mea. E prea idiot și plin de el ca să vadă cu adevărat ce se întâmplă în fața lui. Trebuie să găsim o cale să afle adevărul și să fie convins de asta.

— Trebuie să îl aducem pe Jayson aici, am trântit-o.

Eva m-a privit cu gura căscată și mai avea puțin și își vărsa cafeaua pe podea.

— Ai înnebunit? Nu pot să fac asta, a spus categoric. Dacă Jayson află că am fost dată afară de la cămin, o să îi spună tatei. Și dacă tata află, o să îmi retragă dosarul de la facultate și o să mă închidă în compania lui insuportabilă.

Bine, deci varianta asta pică.

— Are vreo iubită?

A pufnit în râs și și-a pus mâinile în sân.

— E exact ca fratele tău, Em. Le fute și le uită.

Și varianta asta cade. În momentul ăsta am nevoie de cea mai bună cale de atac.

Un nou mesaj de la Christian m-a făcut să tresar și câteva picături din cafeaua mea mi-au sărit pe mână, făcându-mă să înjur.

În momentul ăsta, trebuie să mă concentrez pe altceva. O să am timp să fug de Christian și de frica lui.

— Sophia.

Eva a clipit surprinsă și, când am început să zâmbesc ca o maniacă, probabil s-a speriat.

— Sophia o să îl facă pe fratele tău să își țină gura, am spus agitându-mi arătătorul în aer.

Bruneta a continuat să mă privească, de parcă aș fi fost de pe altă planetă, și nu m-am putut abține să nu râd.

— Sophia are nevoie de un bărbat, iar Jayson de o femeie, am spus încercând să o conving că nu sunt nebună. Amândoi sunt singuri, știm că s-ar potrivi foarte bine și împușcăm doi iepuri dintr-o lovitură.

M-a privit cu atenție câteva secunde, apoi a început să râdă cu putere. Eu continuam să zâmbesc fericită că am avut câștig de cauză. Mi-am împreunat mâinile sub bărbie și am așteptat să treacă criza de râs a viitoarei mele cumnate.

— La asta nu m-am gândit. Dar cea mai mare problemă o să fie cu Jayson. Nu e genul care să stea legat de o singură femeie.

— Încă nu a cunoscut-o pe Sophia, am asigurat-o.

M-a privit cu zâmbetul pe buze și s-a sprijinit cu spatele de scaunul ei. Telefonul meu a început să vibreze din nou și de data asta Christian nu s-a mai limitat doar la câteva mesaje.

Am zâmbit și am respins apelul, lăsându-mi obrazul în palmă. Probabil în momentul ăsta scoate fum pe nări, dar nu mă deranjează partea asta.

— Ce se întâmplă între tine și el? Ne-ai ținut cam mult în suspans.

Înainte să apuc să îi răspund, Sophia s-a trântit cu putere pe scaunul dintre mine și Eva și și-a lăsat fruntea pe masă.

— Vă rog, omorâți-mă acum!

Am privit-o câteva secunde și am început să zâmbesc, iar bruneta mi-a urmat exemplul. I-am făcut semn lui Jessie spre nervoasa de lângă ea, iar ea a aprobat din cap.

— Cum se poate să mă frece la melodie din prima săptămână? Toți vor să le cumpărăm cărțile de 300 de pagini, să venim la cursuri, să fim atenți și să mai fim și activi. Cum să fac toate astea? a spus trăgându-se de șuvițele groase. Ei chiar au impresia că pot să învăț două mii de pagini tot anul ăsta?

A oftat cu putere și s-a lăsat pe spate, aruncându-ne câte o privire de compătimire. Și-a strâns brațele în jurul umerilor și a făcut ochișorii de cățeluș.

— Am nevoie de iubire.

M-am uitat la Eva, iar ea la mine și am început să ne înțelegem din priviri. Până la urmă sunt un Cupidon destul de bun.

— În fine, a spus bosumflată, lăsându-și brațele în jos, cred că am întrerupt o mărturisire pe care o așteptam de câteva zile încoace.

Și-au îndreptat amândouă privirile spre mine și mi-am simțit obrajii încălzindu-se.

— Doar ne-am sărutat, am recunoscut. De două ori. Și am fi ajuns și mai departe dacă nu am fi fost în liftul companiei.

Fetele m-au privit surprinse, apoi s-au uitat una la cealaltă și și-au zâmbit într-un mod ciudat.

— Și acum îi ignori apelurile și mesajele ca să îl faci să te dorească și mai mult? m-a tachinat Eva.

Mi-am terminat cafeaua, evitând să le dau un răspuns. Nici măcar eu nu pot să fac ceva în privința asta. Situația cu Christian mă depășește și nu prea știu cum să îi fac față.

***

— De ce naiba nu îmi răspunzi la telefon?

Am oftat și am băgat cheia în broască, răsucind-o pentru a deschide ușa.

Bărbatul a intrat după mine ca o furtună și a trântit-o, făcând geamurile să se clatine.

O să fie o discuție aprinsă și deloc plăcută.

Mi-am aruncat geanta pe patul Evei, pe care îl foloseam acum pe post de spațiu de depozitare.

M-am întors cu fața la el și i-am văzut furtuna din ochi.

— Pentru că eram la o cafea cu fetele și discuția despre Ethan mi-a acaparat toată atenția.

— Ai fi putut să îmi dai un nenorocit de mesaj și să îmi spui că nu poți vorbi, a țipat la mine.

Da, aș fi putut să fac asta, dar am preferat să fac pe viteaza și să îl ignor.

— Bine, acum ești aici și putem să vorbim, ce naiba s-a întâmplat atât de grav?

— Trebuie să ți-o trag, a trântit-o fără niciun avertisment.

Probabil dacă îmi dădea o palmă aș fi fost mai puțin uimită. M-am dat un pas în spate, din instinct, și mi-am dus mâna dreaptă la piept, tremurând.

— Nu pierzi deloc timpul, nu? am șoptit încă șocată.

— Nu e ceea ce crezi.

Am pufnit în râs și am continuat să îl privesc, încercând să nu izbucnesc în plâns.

— Em, să nu crezi că...

— Ieși afară!

Vocea mea tremura și mă uram pentru că mă pusesem într-o situație atât de penibilă. Nu voiam să par vulnerabilă în fața lui și să fiu încă una din acele femei care plânge după el.

— Nu, a spus apropiindu-se de mine.

— Vorbesc serios, Christian. Ieși afară chiar acum!

A făcut un pas în față, dar înainte să fac o mișcare, m-a prins de brațe și m-a izbit de pieptul lui.

Și-a înfipt degetele în pielea mea și am înghițit în sec când i-am văzut furia din ochi.

— Chiar crezi că vreau doar să mă culc cu tine?

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am încercat să zâmbesc.

— Cred că a fost mai mult decât evident că doar asta vrei.

— Cât de bine mă cunoști, Emily? a mârâit.

Destul de bine încât să știu că o să mă rănești dacă te las mai aproape de mine, mi-am spus în gând.

— Chiar crezi că ești una din acele femei cu care o să mă culc și apoi o să le arunc?

Îmi simțeam lacrimile pe punctul să izbucnească și am gemut, lăsându-mi capul în jos. Nu pot să plâng în fața lui. Nu pot.

Mi-a încercuit talia cu un braț și mi-a ridicat bărbia cu mâna liberă. Am tras aer adânc în piept și am simțit o lacrimă alunecând pe obraz.

— Îmi e frică, am șoptit.

Ochii lui s-au mai îmblânzit și m-a lipit mai mult de el.

— Nu trebuie să îți fie frică de mine, iubito. Nu o să te rănesc niciodată.

Vreau să îl cred. Vreau atât de mult să îl cred și să mă las purtată de val.

— Ești mincinosul perfect, Christian Adams. Și te iubesc pentru asta.

I-am înconjurat gâtul cu ambele brațe și l-am sărutat, făcând toate grijile și fricile mele să dispară. În momentul ăsta, am nevoie de minciună. Am nevoie de el mai mult ca oricând.

Capitolul 15

Christian

— Trebuie să plec.

A dezaprobat frenetic din cap și și-a ascuns fața în pieptul meu, făcându-mă să râd. Am strâns-o în brațe și am sărutat-o ușor pe creștet.

— De data asta, nu te mai las să pleci.

Am zâmbit și mi-am plimbat mâna pe spatele ei, simțind-o tremurând.

— O să mă întorc mereu la tine, iubito.

Și-a dat capul pe spate și m-a privit cu zâmbetul pe buze și puțin neîncrezătoare.

— Știi că, dacă nu te ții de promisiune, o să te jupoi de viu, nu?

I-am acoperit un obraz cu mâna și am sărutat-o tandru pe buze, simțindu-i suspinul.

— O să stai la coadă, am spus amuzat.

A început să râdă și s-a așezat în fund, eliberându-mă din îmbrățișarea ei caldă. M-am dat jos din patul ei, extrem de mic și de inconfortabil și mi-am întins corpul, trosnindu-mi toate oasele.

— Cum reușești să dormi în chestia asta?

A ridicat ușor din umeri și s-a dat jos din pat.

— E ceva nou și o adevărată aventură.

I-am înconjurat talia cu un braț și am lipit-o de mine. Nu a ezitat să își încolăcească brațele în jurul meu și să se arcuiască precum o pisică.

— În curând, nu o să mai stai aici.

M-a privit cu ochii ei mari și superbi, apoi a pufnit în râs.

— Mai visează, Adams.

Mi-am pus și celălalt braț pe trupul ei și mi-am apropiat chipul de al ei.

— După ce îi spui lui Braden că ești a mea și scap viu din ghearele lui, o să te muți cu mine. Și nu o să ai niciun cuvânt de spus.

I-am acoperit gura cu un sărut, înainte să înceapă să protesteze. Blondina mai avea puțin și se topea în brațele mele și asta mă încânta mai mult decât orice.

Mâinile ei s-au strecurat sub tricoul meu și s-au așezat pe piept. Căldura palmelor ei mi-a trezit toate simțurile și mă abțineam cu greu să nu o trântesc pe pat și să o posed.

Mi-am coborât mâinile pe fundul ei și am lipit-o de mine, afundându-mi degetele în fesele ei.

Dar nu am apucat să mai facem mare lucru că telefonul meu a început să sune. Mi-am luat buzele de pe ale ei cu un oftat și l-am scos din buzunar.

— Ce s-a întâmplat, Lloyd?

— *Trebuie să verificăm actele înainte ca tu și Ethan să plecați în Los Angeles.*

Mi-am dat capul pe spate și am suspinat adânc.

— Bine, ajung imediat, am mormăit.

Am încheiat conversația și am pus telefonul înapoi în buzunar.

— Salvată de clopoțel.

— Momentan, m-a tachinat.

Am sărutat-o apăsat, apoi i-am dat drumul, îndreptându-mă spre ușă.

— Christian?

Mi-am pus mâna pe clanță și m-am întors, privind-o pe blondina mea cu obrajii roșii și ochii mari.

— Chiar ai de gând să vorbești cu tata? a șoptit neîncrezătoare.

Am zâmbit și am dat ușor din cap, observând zâmbetul ei larg. Cum de am fost atât de idiot până acum?

I-am făcut cu ochiul și am ieșit din încăpere, zâmbind ca un adolescent îndrăgostit. De fapt sunt îndrăgostit, dar am trecut de mult de perioada adolescenței.

Am coborât treptele căminului și m-am îndreptat spre mașina mea, punându-mi ideile în ordine.

Totul se întâmpla atât de repede. Faptul că mi-am acceptat în sfârșit sentimentele pentru Emily, faptul că ea e lângă mine și e atât de fericită.

O să dau de naiba cu Ethan și cu Braden și chiar mă întreb dacă o să fiu viu suficient timp ca să mă bucur de blondina mea.

Am oftat cu putere și am dezactivat alarma, urcându-mă în spatele volanului.

***

— De data asta, trebuie să citiți prostiile astea. Nu le scriu degeaba, ne-a avertizat avocatul.

Eth și-a dat ochii peste cap și a pufnit în râs.

— Nici măcar nu le scrii tu. Le copiază secretara ta dintr-un dosar în altul și tu le modifici puțin.

Lloyd a aruncat cu o agrafă în prietenul meu și a zâmbit cu gura până la urechi.

— Mereu ai fost un obraznic, a mormăit spre Ethan. Singurul defect de la tatăl tău.

Blondul e cu ochii în contracte, dar e mai amuzat că niciodată.

— Să nu crezi că scapi, Christian. Amândoi ne-ați făcut de râs data trecută.

Mereu o să ne amintească de incidentul ăla nefericit și o să ne enerveze cu el.

— Dar ne-am redresat și am câștigat contractul, nu?

Lloyd a vrut să spună ceva, dar și-a închis gura. Ethan și-a întins pumnul pe sub masă și l-am lovit ușor cu al meu, zâmbind.

— Unde e tata?

Avocatul își butona telefonul și zâmbea larg.

— El și mama ta au niște treabă.

Atât eu cât și Ethan am scos sunete de dezgust, iar Lloyd a început să râdă din toată inima.

Știu că nu ar trebui să îmi imaginez partide de sex între părinții mei sau între Liv și Braden, dar nu pot să mă abțin. Faptul că sunt bătrâni și încă se culcă unul cu celălalt e complet dezgustător. Slavă Domnului că nu i-am surprins într-o astfel de ipostază, altfel aș fi rămas traumatizat pe viață.

Lloyd a tras aer adânc în piept și s-a ridicat de pe scaun.

— Eu vă las, băieți. I-am promis fiului meu ca să o îl învăț să mă bată la fotbal.

A început să își îndese hârtiile și dosarele în servietă, continuând să își mențină zâmbetul imens pe buze.

— Băieți, vă rog să vă luați munca în serios. Știu că sunteți tineri și capul vostru e ocupat cu altceva, dar...

— Da, tati, știm. O să dăm de belea și rămânem fără salariile grase.

Avocatul l-a privit pe prietenul meu și a inspirat scurt, închizându-și servieta brusc.

— Poți să nu mă bagi în seamă pe mine sau pe Braden, dar nu cred că vrei ca Roy să îți facă o vizită și să te înlocuiască cu Noah.

Au, asta a fost o lovitură sub centură.

Ethan și-a strâns degetele pe hârtii și l-a privit pe bărbatul din fața lui.

— Am făcut o amărâtă de greșeală, a spus cu vocea ridicată.

— Și să nu uităm că vorbim despre compania lui Roy Ashford. Poți să fii nepotul lui, Ethan, dar dacă nu ai grijă și nu iei în serios treaba asta, o să te coste scump.

Nările blondului începură să freamăte și îl simțeam încordat lângă mine. Privindu-l cu coada ochiului, îmi dădeam seama că era nervos, însă Lloyd nu părea intimidat de el.

— Poți să mă vezi ca pe polițistul rău, dar știi că vreau ce e mai bine pentru tine.

Și-a luat servieta, ne-a salutat, apoi a ieșit pe ușă, lăsându-mă singur cu uraganul.

Am lăsat contractul pe birou și m-am întors cu fața la prietenul meu. Privea într-un punct fix pe ușa de la intrare și făcuse un ghemotoc din hârtiile din mâna lui.

— La dracu!

A aruncat hârtiile în fața lui și a oftat cu putere. Și-a trecut ambele mâini prin păr și a privit tavanul.

— Nu poți să spui că nu are dreptate, am spus încet.

— De ce crezi că sunt nervos? a început să țipe. Ticălosul ăsta bătrân știe exact unde să mă atace și cum să mă dezarmeze. El și tata probabil și-au făcut diferite scenarii pentru mine.

Am zâmbit și mi-am pus picioarele pe marginea biroului.

— Trebuie să mă concentrez pe companie, dar viața mea se complică în fiecare zi. Acum Eva s-a mutat în casa mea și e o tortură imensă să stau departe de ea.

M-am uitat la el cu gura căscată și picioarele mele s-au lovit cu putere de podea. Nu am simțit deloc durerea care mi-a străbătut coapsele, iar prietenul meu mă privea supărat.

— Cum se face că am pierdut asta?

Ethan a oftat și și-a încrucișat mâinile la piept, începând să se legene cu scaunul.

— Am sărutat-o în cămin și am pus-o pe Hillbrock să vină exact la momentul potrivit. Și a dat-o afară, însă scumpa mea soră m-a obligat să o iau la mine în casă.

Da, micuța mea poate să fie foarte hotărâtă când vrea. Mai ales cu fratele ei.

M-am abținut cu greu să pufnesc în râs și mi-am presat buzele una de cealaltă.

— Și cum e să stai în casă cu ea?

— Ca dracu, a mormăit. Pijamalele ei sunt prea scurte și de fiecare dată când îi văd picioarele vreau să i le pun în jurul meu și să i-o trag.

De data asta, nu m-am mai abținut și am început să râd cu putere. Ethan a mormăit iritat și m-a privit furios.

— Mai taci, a spus enervat.

— Ar trebui să recunoști că simți ceva pentru ea.

Bărbatul și-a ridicat mâinile în aer și le-a lăsat să-i cadă zgomotos pe coapse.

— De ce tu, sora mea tâmpită și sora ta tâmpită, credeți asta?

Am ridicat ușor din umeri și am zâmbit.

— Pentru că ți-a închis gura cu un sărut. Pentru că te-ai culcat cu ea și nu mai poți să ți-o scoți din cap. Pentru că îți pierzi suficient timp ca să o chinui și pentru că ai acceptat-o în casa ta, am terminat.

Și-a dat ochii peste cap și a evitat să mă privească.

— Am făcut-o doar de gura lui Em, a bombănit.

Am pufnit în râs și m-am întins după paharul cu apă.

— Știm amândoi că ai fi putut să îi spui nu surorii tale. Dar ai acceptat pentru tine, nu pentru a o ajuta pe Em sau pe Eva. O vrei pe tipa asta rău de tot și ar trebui să te lași purtat de val.

— Are un iubit, a mormăit.

— Fals. Omule, știi foarte bine că Jay e fratele ei și sincer să fiu, nu înțeleg de ce faci jocul ăsta stupid. Și nu cred că o să reacționeze prea bine când o să afle adevărul.

M-a privit și în ochii lui puteam vedea supărare, frustrare, nervi, dorință. Am zâmbit larg și am aprobat ușor din cap, sorbind din lichidul transparent.

— E posibil să fie mai greu să fiu cu ea, a spus încrucișându-și brațele la piept.

— De ce?

— Pentru că e studenta mea.

Mi-am lăsat paharul pe birou și am început să chicotesc.

— Și ce? Ți-ai tras-o cu o profesoară când erai student și nu s-a întâmplat nimic.

Blondul s-a întors cu scaunul și a privit cerul senin prin fereastra imensă a biroului.

Discuția noastră l-a pus pe gânduri și cred că l-am împins într-o direcție bună.

Ethan chiar are nevoie de fericire, mai ales că încă nu a reușit să treacă cum trebuie peste incidentul cu Camila. Și Eva chiar poate să îi ofere ce își dorește, mai ales că a reușit să cucerească partea feminină a familiei.

Privindu-l atât de gânditor, cred că e momentul perfect să arunc bomba.

— Eu și Emily suntem împreună.

Ethan și-a întors capul spre mine și m-a privit surprins. Probabil o să urle la mine și o să sară la bătaie, dar sunt mai mult decât pregătit pentru asta.

În schimb, el a început să râdă, luându-mă complet prin surprindere.

— Era și timpul, idiotule!

Capitolul 16

Eva

— Mulțumesc mult, băieți.

Îi priveam pe cei de la curierat cum se îndreptau spre lift cu una din prețioasele biciclete de fitness ale profesorului Wright.

Am început să număr banii din mâna mea, în timp ce închideam ușa principală cu piciorul.

Zâmbeam la fiecare bancnotă pe care o număram și mă întrebam cât o să dureze până când o să își dea seama ce am făcut. După ce își va termina dușul o să se ducă din nou în sala lui idioată și o să fie șocat.

Am suspinat fericită și m-am dus în bucătărie pentru a îmi termina de băut sucul natural de fructe. Am pus banii în fermoarul micuț al genții și m-am uitat rapid spre trepte.

Am auzit ușa deschizându-se, și apoi dezastrul.

— Eva Rosalind Gray!

Am pufnit în râs, așezând cealaltă jumătate de portocală în blender, și m-am uitat în jur după alte fructe.

Când am auzit ușă trântindu-se cu putere, am pus capacul și am montat aparatul în priză. Pașii lui apăsați și rapizi se auzeau pe treptele dure de lemn.

— Ai dat de naiba, Rosalind!

Am dat drumul la aparat exact în momentul în care furtuna s-a năpustit asupra mea.

Îmbrăcat în costumul lui sexi de profesor, părul aranjat la perfecție și ochii strălucind cu furie, Ethan

Wright e bărbatul perfect pe care să îl iubești și să îl enervezi.

— Unde e bicicleta mea? a țipat suficient de tare cât să acopere sunetul făcut de blender.

M-am uitat la el câteva secunde și m-am abținut să nu râd. Mi-am ridicat degetul la ureche și am dat frenetic din cap.

— Ce? am țipat înapoi. Nu pot să te aud.

— Unde naiba e bicicleta mea din sala de fitness?

Am mărit viteza aparatului și m-am prefăcut că îl aud foarte greu. Ochii i s-au îngustat și l-am văzut bombănind. Dintr-un singur pas, a ajuns lângă priză și a smuls blenderul, făcându-l să se oprească brusc.

Măcar apucasem să îmi fac băutura.

— Unde naiba e una dintre bicicletele mele? a mârâit spre mine.

Am dat capacul de plastic jos și mi-am umplut paharul cu suc, încercând să nu îl bag în seamă și să nu mă rostogolesc pe podea de râs.

— Eva, a spus pe un ton mai calm, nu te mai întreb din nou. Vreau un răspuns și îl vreau acum!

Am sorbit din amestecul de fructe zdrobite și apoi m-am întors cu fața la el. Nările îi fremătau și umerii i se ridicau și coborau într-un ritm alert. Probabil se abține cu greu să mă strângă de gât sau să mă arunce de la etaj.

— Am vândut-o, am spus simplu.

M-am sprijinit cu șoldul de insulă și mi-am pus mâinile în sân, așteptând. Bărbatul a clipit câteva clipe și apoi și-a închis ochii strâns. Și-a strâns pumnul și a lovit blatul insulei, făcându-mă să tresar.

— De ce?

Am tras aer în piept și am încercat să par relaxată, dar îmi era puțin frică.

— Pentru că erau prea multe și am nevoie de spațiu pentru covorul de yoga.

— Yoga?!

Țipătul lui m-a făcut să tresar și privirea dură și furioasă îmi spunea că poate am mers prea departe. Mi-am trecut limba peste buza de jos și am încercat să rămân fermă pe poziție.

— Cine dracu te crezi?

A făcut un pas spre mine, iar eu am făcut unul în spate. Mi-a prins strâns brațul, trăgându-mă spre el. Pieptul meu s-a izbit de al lui și mi-am dat capul pe spate pentru a îl putea privi.

— Poate nu am fost destul de clar ultima oară, dar asta e casa mea și eu decid ce pleacă și ce vine aici. Nu ai niciun drept să îți bagi nasul unde nu trebuie, a urlat la mine.

Am înghițit în sec și am încercat să îi susțin privirea furioasă.

— Acum și eu locuiesc aici și am dreptul să...

— Nu ai niciun drept, a urlat.

Mi-am închis ochii la țipătul lui și am oftat când l-am privit din nou.

— Ei bine, e vina ta că sunt aici, așa că taci din gură, am țipat la rândul meu.

M-a privit surprins și strânsoarea din jurul brațului meu s-a mai destins. Am profitat de moment și mi-am smuls brațul din mâna lui, dându-mă un pas în spate.

— Nu mi-am dorit niciodată să trăiesc cu un ticălos arogant, plin de sine și nemilos. Dar sunt aici oricum și dacă eu trebuie să accept asta, trebuie să o faci și tu.

Mi-am frecat brațul și sigur aveam câteva vânătăi. Acum va trebui să îmi caut o bluză cu mânecă lungă ca să nu vadă Braden și Liv cât de brutal poate să fie fiul lor.

— Ar trebui să fii bucuros, Ethan. O să fie mai simplu să te obișnuiești cu viitoarea ta soție dacă trăiești cu o femeie în casă.

Și sper din tot sufletul să fiu eu viitoarea ta soție, altfel o să devin o criminală în serie.

— Asta nu are nicio legătură cu viitoarea mea soție, a mârâit. Faci toate astea pentru că vrei să te răzbuni.

Am pufnit în râs și am băut din nou din suc înainte să pot pleca.

— Aș avea motive să mă răzbun, Ethan? am întrebat complet nevinovată.

Am zâmbit când i-am văzut încercarea de a se ascunde. Normal că am motiv să mă răzbun, ticălosule. Și ăsta e doar începutul.

A oftat și a început să lovească cu degetele pe blat.

— Bine, dă-mi banii și o să fie totul bine.

Am început să râd și am lăsat paharul pe insulă.

— Banii o să îi folosesc pentru yoga. Covor, costum, accesorii. Absolut totul.

M-a privit cu gura căscată și m-am apropiat de geanta mea, luând telefonul în mână.

— Îmi vinzi unul dintre copii, vrei să îmi pângărești sala de fitness și vrei să o faci cu banii mei? În niciun caz!

Mi-am dat ochii peste cap și am răspuns rapid la mesajul lui Emily.

— Ești atât de dramatic uneori. E o bucată de metal cu pedale și cronometru.

A scos un sunet de femeie rănită, care nu a apucat să își cumpere pantofii de la reduceri, și m-am uitat la el, clipind surprinsă.

— Bine, înțeleg că voi bărbații sunteți obsedați de corpul vostru și de sălile de fitness, dar sexul cu metale e dureros și deloc plăcut. A trebui să încerci puțin yoga și să te mai relaxezi, i-am sugerat.

Zâmbetul lui arogant i-a arcuit buzele și deja știam ce urma să spună.

— Ce spui dacă mă înveți niște yoga chiar acum?

Am zâmbit și mi-am lăsat telefonul pe geantă, zâmbind la rândul meu. M-am apropiat de bărbatul care îmi bântuia visele în fiecare noapte și mi-am pus mâinile în jurul gâtului său.

— Dacă ești cuminte, o să devin o profesoară mai bună decât ești tu.

M-am ridicat pe vârfuri și l-am sărutat înainte să mai scoată vreun cuvânt pe gură. Mâinile lui mi-au încercuit talia și m-a lipit complet de el, făcându-mă să gem. A profitat de ocazie și și-a strecurat limba în gura mea, iar eu am suspinat de fericire și m-am topit în brațele lui.

Am atâta nevoie de asta și faptul că acum mă aflu în brațele lui și mă sărută, e ca un vis împlinit.

Mâinile i-au coborât pe fundul meu și m-am aprins imediat. Mi-am pus mâinile pe pieptul lui și am întrerupt sărutul.

— Trebuie să plec.

Și-a lipit fruntea de a mea și a continuat să zâmbească.

— Nu zău?

M-am uitat în ochii lui și am pufnit în râs.

— Dacă nu o fac, sora ta o să mă omoare. Și cred că ai nevoie de mine în viață, am șoptit.

L-am sărutat ușor pe buze și m-am desprins din brațele lui, luându-mi telefonul și geanta și dispărând pe hol.

— Și apropo, numele meu mijlociu nu e Rosalind. E Rose, bine? Nu sunt florăreasă, așa că nu mă cheamă Rosalind.

Mă privea în continuare cu zâmbetul pe buze fără să facă vreo mișcare care să mă aprobe.

— Și nu îmi pare rău pentru că ți-am vândut bicicleta. Le-aș vinde pe toate dacă nu mi-ar plăcea să le călăresc, am spus cu subînțeles.

Înainte să mă întorc cu spatele, i-am văzut sclipirea din ochi și am știut că îmi atinsesem scopul. De acum, o să fie un joc destul de dificil, dar pe care aveam de gând să îl câștig.

***

— Ești cea mai nebună persoană pe care am cunoscut-o.

Emily râdea cu putere lângă mine, în timp ce Sophia vorbea cu noi din cabina de probă.

— De ce nu m-am gândit niciodată să îi fac asta?

Am ridicat ușor din umeri și m-am abținut cu greu să râd. Trebuie să recunosc că a fost o mișcare genială să îl atac în unul din punctele lui slabe.

Sophia a dat perdeaua la o parte și ne-a făcut să rămânem fără glas. Pantalonii negri și mulați îi scoteau orice formă în evidență, iar bluza cu decolteu adânc avea să îl facă pe fratele meu să rămână mut.

— Ce părere aveți?

Am continuat să o privesc pentru câteva clipe, apoi m-am uitat la blondină, care era la fel de încântată că mine.

— Rămân!

Am zâmbit amândouă, căci răspunsesem deodată, iar Sophia și-a dat ochii peste cap și s-a întors după perdea.

— Chiar credeți că e o idee bună?

— Nu poți să rămâi singură toată viața, Soph, a spus Em cu un oftat.

Am aprobat ușor din cap și am sorbit din băutura răcoritoare din mâna mea.

— Și după ce o să îl cunoști pe Jayson, o să ne mulțumești și o să vezi că e cea mai bună idee.

— Atunci de ce mă simt ca o târfă care e pe cale să își îndeplinească prima misiune?

Am început să râd și mi-am sprijinit capul de partea moale a canapelei.

— Păi cam asta ar descrie ce o să faci. Dar o să fie bine, Soph. Fratele meu poate că e tâmpit, dar nu o să dea cu piciorul la șansa asta.

— Și dacă o face?

Mi-am mușcat buza de jos și m-am gândit la un răspuns serios.

— O să accept în sfârșit că e adoptat și o să fac tot posibilul să îl duc în Antarctica.

Fetele au început să râdă, iar eu începeam să mă simt în largul meu. Sper să nu dispară niciodată partea asta din viața mea.

Roșcata a ieșit din cabină și s-a îndreptat cu hainele spre casa de marcat. Eu și Emily ne-am ridicat de pe canapea și ne-am luat sacoșele, ieșind din magazin.

— Ești pregătită pentru întâlnirea din seara asta?

Am zâmbit și am ridicat ușor din umeri.

— M-am făcut deja de râs în fața mamei tale. Nu prea am cum să NU mă fac de râs în fața tatălui tău. Profesia lui nu intră în specialitatea mea.

Blondina a zâmbit, iar Sophia ni s-a alăturat cu o nouă sacoșă de cumpărături.

— Trebuie să vă dau o veste.

Em avea un zâmbet larg pe buze și chipul ei era complet radios.

— Eu și Christian suntem împreună.

M-am uitat la Sophia, Sophia la mine, apoi am început să țipăm de fericire, atrăgând toate privirile asupra noastră. Am început să țopăim, iar blondina încerca să ne calmeze.

— I-a spus deja lui Ethan și el a fost fericit pentru noi. Dar acum cea mai mare problemă o să fie discuția cu tata. Care o să aibă loc în seara asta.

M-a privit în ochi și s-a apropiat de mine, punându-și mâinile pe umerii mei.

— Așa că am nevoie de tine, să fii fabuloasă și superbă și să îl dai gata pe tata ca să își poată lua gândul de la mine și Christian.

Oh, Doamne acum chiar că am o povară imensă pe umeri.

***

— Ești gata, Rosalind?

Omul ăsta nu o să mai trăiască pentru mult timp dacă nu încetează cu prostiile.

Am pus capacul rujului și mi-am lăsat părul să cadă pe umeri, trecându-mi degetele ușor prin el.

— Rosalind, scumpo, a spus apăsându-și degetele pe ușa mea.

Bătăile lui enervante mă scot din minți. De ce naiba mă hărțuiește aici, dacă are propria lui baie?

Am aruncat o ultimă privire în oglindă și am zâmbit. Sper să fie suficient de bună ca să îl atragă pe domnul profesor Wright.

Când am deschis ușa, l-am găsit pe blond sprijinit cu umărul de tocul de lemn, jucându-se absent cu cheile de la mașină. Și-a ridicat capul și a rămas nemișcat. Mi-am pus mâna lângă umărul său și mi-am arcuit trupul, zâmbind cu gura până la urechi.

Analiza lui a început de la pantofii negri fără toc, a continuat cu perechea albastră de pantaloni și s-a oprit la cămașa albă, aproape transparentă, cu decolteu discret și potrivit pentru ocazie.

Pentru moment, am crezut că o să mă împingă în baie, o să închidă ușa și o să mă răvășească pe

chiuvetă. Dar astea sunt doar fanteziile mele, pe care sper să le trăiesc într-o zi.

— Clar nu arăți ca o Rosalind.

Am început să râd și am ieșit din baie, îndreptându-mă spre camera mea.

— Unde naiba mai pleci? Deja am întârziat, a spus enervat.

M-am uitat peste umăr la el și am continuat să merg.

— Am nevoie de poșetă.

Am luat plicul de pe pat și mi-am pus telefonul, după ce am văzut mulțimea de mesaje de la Sophia și Emily.

— Putem să plecăm?

Am închis geanta și mi-am dat ochii peste cap vizibil iritată.

— De ce trebuie să merg cu tine?

Am început amândoi să coborâm scările și îi simțeam parfumul puternic și masculin.

— Pentru că locuim împreună.

M-am oprit pe ultima scară și l-am privit cu atenție. S-a întors cu fața la mine și de data asta eram la aceeași înălțime cu el. Arăta atât de perfect. Poartă doar o pereche de pantaloni negri și un pulover din cașmir gri care se mula perfect pe corpul său bine lucrat.

— Și asta nu e o problemă?

A tras aer adânc în piept și și-a pus ambele mâini în buzunarele pantalonilor.

— Mama știe deja totul și probabil și tata, dar lui oricum nu îi pasă. Cred că m-ar felicita oricum, a spus ridicând din umeri.

Ne-am privit în ochi și am simțit tensiunea dintre noi intensificându-se. Amândoi aveam nevoie să ne acceptăm și să nu mai facem doar pași greșiți.

— Ethan...

— Hai să mergem, a spus cu un oftat întorcându-mi spatele.

Am suspinat și am aprobat din cap înainte să mai fac sau să spun vreo prostie. Bărbatul a deschis ușa și m-a lăsat să ies înaintea lui, încercând să fie un gentleman.

***

— Ești aici!

Emily mi-a sărit în brațele imediat ce am intrat pe ușă și m-a strâns cu putere la pieptul ei.

— Tata și Christian râd și glumesc chiar și după ce i-a dat vestea. Nu mai trebuie să faci muncă dublă acum.

Blondina mi-a făcut din ochi și l-a sărutat pe fratele ei pe obraz.

— Mulțumesc, Eth.

Bărbatul a zâmbit și a tras-o pe sora lui în brațe, sărutându-i creștetul.

— Te iubesc, Em. O să fac orice ca să fii fericită.

S-a uitat la mine și a continuat să zâmbească, fără să fie atent la cuvintele surorii lui.

Privindu-i, mi-am dat seama de un lucru. Ethan nu o să mă iubească niciodată și nu o să intru niciodată în inima lui. Singurul motiv pentru care mă aflam în preajma sa, era Em. Și probabil și mama lui, dacă știe absolut totul.

— Mă bucur că ați ajuns.

Liv și-a făcut apariția din spatele treptelor cu un zâmbet imens pe buze și cu brațele deschise. M-am lăsat în îmbrățișarea ei și i-am inspirat parfumul dulce. Mi-a luat mâinile în ale sale și m-a privit de jos în sus zâmbind cu gura până la urechi.

— Arăți minunat, Eva.

Rochia albă pe care o poartă parcă e croită pentru corpul ei. Părul ei lung e acum tuns într-un bob perfect care îi încadrează chipul angelic.

De ce nu poate să fie ea mama mea?

L-a privit pe fiul ei și am observat fericirea din ochi ei când Ethan a luat-o în brațe. Chipul lui radia și nici măcar nu mai auzeam schimbul de șoapte dintre ei.

Eu nu o să îi aduc niciodată atâta fericire. Nu o să îl fac niciodată să radieze, indiferent cât de mult o să încerc asta.

— Hai să mergem să îl cunoști pe șeful ăla mare.

Em și-a pus un braț după umerii mei și m-a împins, împiedicându-mă să privesc și mai mult scena emoționantă dintre cei doi.

Să îl cunosc pe Braden Wright? Aș fi o mincinoasă dacă aș spune că nu am emoții. Nu știu dacă o să fie la fel de ușor să fac cunoștință cu el. Liv e o femeie pe care o adori în câteva secunde și care te face să îți dorești să o ai în preajmă.

Dacă Braden e la fel ca fiul lui? Dacă nu o să mă suporte și o să facă tot posibilul să mă îndepărteze de familia lui?

Am intrat în curtea din spate și am văzut mai mulți bărbați adunați la o masă, râzând din toată

inima. Christian stătea lângă un bărbat care semăna izbitor de mult cu el.

— Tati!

Toți și-au întors privirile spre noi și continuau să aibă zâmbetele pe buze, iar eu m-am simțit ca un miel de paște. Bărbatul cu părul închis la culoare și cu aceiași ochi că ai prietenei mele s-a ridicat de pe scaun și s-a apropiat de noi. Mi-am simțit corpul tremurând și degetele blondinei mele s-au strâns pe umerii mei, asigurându-mă că totul e bine.

— Tati, ea e prietena mea, Eva. Cea de care ți-am povestit, a adăugat pe un ton serios.

Mi-am întins automat mâna și am văzut-o tremurând. Probabil o să creadă că sunt o fricoasă.

— Mă bucur să vă cunosc, domnule Wright, am spus încercând să nu mă bâlbâi.

Bărbatul a început să râdă și m-a tras brusc într-o îmbrățișare de urs.

— Spune-mi Braden, micuțo!

S-a dat un pas în spate și m-a analizat cu atenție, menținându-și zâmbetul pe buze în tot acest timp.

— Era și timpul să o cunosc pe fermecătoarea Eva, despre care fiica mea cea guralivă mi-a povestit atât de mult.

A zâmbit și deja începeam să mă simt mai relaxată, mai ales că Em și-a dat ochii peste cap și l-a privit încruntată. Omul ăsta semăna atât de mult cu fiica lui și nu îmi venea să cred cât de diferit era Ethan de familia sa.

— Cred că pot spune același lucru și despre dumneavoastră.

Și-a ridicat o sprânceană și m-a privit serios.

— Adică am gura mare?

Am început să râd la replica lui, iar colega mea și-a dat ochii peste cap.

— Evident, a mormăit fiica guralivă.

Liv și Ethan s-au apropiat de noi și am încercat să nu îi acorde atenție profesorului meu. Și-a salutat tatăl și i-a urat la mulți ani, apoi am pierdut firul conversației când Em și Liv m-au dus spre restul familiei.

După ce i-am cunoscut pe părinții lui Christian, avocatul familiei, Lloyd, soția lui Priscilla și copiii lor, fetele m-au tras deoparte, îndepărtându-ne de ceilalți.

— Deci, cum ți se pare familia până acum? a spus blondina lovindu-și paharul de băutură de al meu.

Am zâmbit și m-am așezat pe bucata de lemn din decorul grădinii. Am tras aer în piept și mi-am frecat mâinile de coapse.

— Caldă și primitoare. Ești sigură că fratele tău nu e adoptat?

Cele două au început să râdă și s-au privit una pe cealaltă.

— Da, suntem absolut convinse. Dar încă nu l-ai cunoscut pe bunicul Roy. Ethan seamănă foarte mult cu el, a spus pe un ton serios.

Nu prea cred că aș vrea să mă conving de lucrul ăsta. M-am uitat câteva clipe la masa bărbaților și Ethan era atât de diferit. Râdea din toată inima și părea mai fericit ca niciodată. Vorbea și se tachina cu tatăl lui și își ciocneau sticlele de bere.

— Nu o să pot să fac asta niciodată, mi-am spus gândurile cu voce tare.

Prietenele mele s-au uitat în aceeași direcție în care mă uitam și eu și apoi m-au privit.

— Eva, nu încerca să...

Am dezaprobat din cap, oprind-o imediat pe Sophia.

— De fiecare dată când e cu mine, e ursuz și rece și gata de ceartă. Acum e cel mai fericit și fața i se luminează în fiecare secundă, am spus privindu-l tristă. Nu o să-l fac niciodată să se simtă așa.

Em s-a așezat lângă mine și mi-a pus o mână pe umăr.

— Trebuie să încetezi. Trebuie să lași lucrurile să meargă de la sine. Nu mai gândi fiecare mișcare pe care trebuie să o faci.

Am oftat și am continuat să îl privesc pe bărbatul pe care îl iubeam.

Iubire. Cuvântul ăsta mi s-a părut imposibil și nu am crezut că o să îl mai pot spune vreodată.

Mama a rupt o bucată bună din inima mea și a lăsat un gol imens în mine. Tata și frații mei se bucură de iubirea mea necondiționată, dar nici măcar nu se compară cu ceea ce simt pentru Ethan. Într-un timp scurt, am ajuns să mă îndrăgostesc.

— Eva!

Mi-am întors privirea și m-am uitat la roșcata din fața mea. S-a lăsat pe vine și și-a pus palmele pe coapsele mele.

— Știu că e greu și Ethan e un bărbat dificil de abordat, dar nu trebuie să te descurajezi. După ce scăpăm de problema Jayson, o să fie mai ușor și o să-și schimbe atitudinea.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii ei încercând să prind și eu speranța din ei.

— Mi-ar plăcea să fiu la fel optimistă că voi. Mulțumesc pentru că doriți ca totul să fie bine. Dar deja am renunțat, am spus anunțând decizia mea finală.

Amândouă s-au ridicat imediat în picioare și erau pregătite să țipe la mine, dar o voce groasă și profundă le-a întrerupt.

— La mulți ani, bătrâne!

M-am ridicat în picioare și l-am privit pe bărbatul brunet care înainta spre Braden cu zâmbetul pe buze. Când au ajuns unul lângă celălalt, și-au strâns mâinile și s-au îmbrățișat de parcă nu s-ar mai fi văzut de o mulțime de ani.

— Uite, Em, ți-am spus că Brian nu o să rateze petrecerea asta.

Am ignorat complet schimbul de replici dintre prietenele mele și m-am apropiat de noul musafir, fiind complet șocată.

— Mă bucur că ești aici, amice.

Ce naiba caută aici? Și de ce nu știu nimic despre chestia asta, oricare ar fi ea?

— Eva?!

Vocea lui Emily i-au făcut pe cei doi bărbați să își îndrepte privirile spre mine. Ochii albaștri ai brunetului mă priveau uimiți și zâmbetul i s-a așternut pe buze.

— Lumea chiar e mică, nu e așa, scumpo?

Am clipit uimită și m-am abținut cu greu să râd ca o isterică.

— Ce cauți aici, tată? am șoptit complet șocată.

Capitolul 17

Eva

— Ce cauți aici, tată?

Bărbatul a zâmbit cu gura până la urechi și mi-a făcut semn să mă apropii de el. Situația era stânjenitoare rău de tot și l-am văzut pe Ethan ridicându-se de pe scaun pentru a se apropia de noi.

Tata m-a strâns în brațele sale puternice și m-a sărutat apăsat pe frunte.

— Mi-a fost dor de tine, iubito!

Și-a pus o mână după umerii mei și m-a pus față în față cu Braden Wright.

— Sigur îți amintești de prietenul meu din liceu, Braden.

M-am uitat în ochii amuzați ai bărbatului din fața mea și am dezaprobat rușinată din cap. Cei doi au început să râdă cu putere, făcându-mă să mă simt ciudat.

— Nu are cum să își amintească de mine, a spus ciupindu-mă de obraz. Ultima oară când am văzut-o, mi-a vopsit pantalonii cu mâinile ei pline de vopsea.

Mi-am lăsat capul în jos, amintindu-mi imediat de acea scenă. Aveam cinci ani și mama îmi făcuse cadou câteva culori noi. Am vrut să îi arăt tatei ce reușiem să inventez și în acel moment era cu unul dintre prietenii lui. Dar nu îmi venea să cred că acel bărbat fusese chiar Braden Wright.

Sau că tata cunoaște familia Wright.

Rahat. Asta înseamnă că și Jay știe cine sunt ei și că Ethan a știut mereu despre minciună.

— De asta îmi păreai atât de cunoscută și nu știam de unde să te iau, a spus Braden fluturându-și degetul în fața mea.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche, vizibil stânjenită.

— Semeni foarte mult cu tatăl tău, puștoaico. Mă bucur că fiica mea te are ca prietenă.

— Mulțumesc, Braden, am spus.

Mi-am îndreptat privirea spre profesorul meu, care arăta ca un mielușel pregătit pentru sacrificiu.

— Ethan, mă bucur să te revăd, a spus taică-meu strângându-i mâna. Jayson a spus că o să vină în curând la o bere.

Da, abia aștept momentul ăsta. Când fratele meu mai mare, prietenul lui Ethan, o să vină în apartamentul lui la bere și o să mă găsească și pe mine acolo. O să fie minunat de-a dreptul, ticălosul naibii.

— Credeam că ești prea bătrân să mai pilotezi.

Tata a început să râdă și l-a bătut ușor pe umăr.

— Ai fi surprins de câte poate să facă bătrânul ăsta, puștiule. Braden, dă-mi o bere că sunt frânt.

Cei doi bătrâni s-au depărtat de noi, iar eu mi-am încrucișat mâinile la piept și am continuat să îl privesc pe profesorul meu, sperând că o să aibă suficient curaj să spună adevărul.

Nenorocitul pur și simplu a zâmbit, a ridicat din umeri și mi-a întors spatele.

— Tată, am spus făcându-l și pe Ethan să înțepenească.

S-a întors cu fața la mine, înainte să se așeze pe scaun.

— Trebuie să vorbesc cu tine.

— Mai târziu, scumpo.

M-am uitat nerăbdătoare la el și mi-am închis ochii câteva secunde.

— Trebuie să o facem acum. Te rog, am insistat privind spatele încordat al lui Ethan.

A oftat cu putere și s-a așezat pe scaun.

— Deja am întârziat, iubito, și ar fi nepoliticos să nu stau cu prietenul meu la propria lui petrecere. O să vorbim înainte să plec.

Și mi-a închis gura, lăsându-mă cu nervii întinși la maxim. Colac peste pupăză, dobitocul de Ethan mi-a aruncat un zâmbet arogant peste umăr, înainte să li se alăture.

— Cred că trebuie să ne spui câteva lucruri, m-au asaltat fetele m-au asaltat și m-au târât în casă, până în bucătăria imensă a Oliviei.

— Nu am nici cea mai vagă idee, am spus înainte să mă atace. Nu îmi amintesc de Braden și de vizitele lui sau de Ethan și de relația cu fratele meu. Mă simt pur și simplu ca o străină, am spus neajutorată.

Am simțit atingerile lor pe corpul meu, dar în momentul acela nu aveam nevoie de consolare. Voiam să fiu singură. Și să îi sparg fața nenorocitului de Ethan Wright.

— O să fiu bine, le-am promis.

M-am așezat pe unul dintre scaunele înalte de la bar și am suspinat adânc.

— Uite, faptul că tata e aici nu îmi place deloc. Sunt agitată și nervoasă și chiar am nevoie să fiu singură.

Cele două s-au privit, apoi au aprobat din cap și m-au lăsat în pace.

Am oftat adânc mi-am prins capul între palme, încercând să găsesc o soluție.

Trebuie să îi spun adevărul tatei, indiferent ce o să hotărască. Dacă va fi să mă întorc acasă, înseamnă că ăsta e viitorul meu și ceea ce am avut cu Ethan a fost doar un vis superb și de scurtă durată.

De ce naiba mă mai gândesc la el acum? Nemernicul a știut de la început cine sunt și că Jayson nu e iubitul meu. Și cu toate astea, a continuat să se răzbune pentru ceva închipuit în mintea lui. Iar acum mă aflam în pericolul de a îmi vedea visul spulberat, din cauza lui. Numai din cauza lui.

Mi-am lăsat obrazul în palma dreaptă și cu mâna liberă am început să desenez pe blatul barului.

Nu pot să mă concentrez pe nimic altceva decât pe Ethan Wright, naiba să îl ia. Am venit aici ca să îmi îndeplinesc visul și m-am lăsat prinsă într-o pasiune nebună care îmi întunecă judecata. Am nevoie să mă eliberez de el.

Tot ce știu acum e că trebuie să plec cât mai repede de lângă el. Înainte să mă distrugă complet.

— Eva?

Mi-am ridicat capul și l-am văzut pe tata în ușă, privindu-mă îngrijorat. Mereu am avut senzația că comunicăm telepatic.

S-a apropiat de mine și s-a așezat pe scaunul de lângă mine, punându-și un braț după umerii mei. M-a tras mai aproape de el și am zâmbit, lăsându-mi capul pe pieptul lui.

— Ce s-a întâmplat, iubito?

Am suspinat și am ezitat să îmi ridic capul. Nu aveam curajul să îl privesc în ochi. Cel puțin nu acum.

— Am dat-o în bară, tată, am șoptit.

Și-a strâns degetele pe umărul meu pentru câteva secunde, apoi a oftat cu putere.

— Ce ai făcut?

Simțeam dezamăgirea din vocea lui și asta mă distrugea puțin câte puțin. Am făcut atât de multe prostii de când a plecat mama și îl dezamăgisem de atâtea ori. Tonul lui frustrat nu mă surprindea deloc.

Mi-am ridicat capul și l-am privit în ochi, abținându-mă cu greu să plâng, când i-am întâlnit privirea tristă. Mâna lui a căzut pe lângă corp și s-a oprit pe genunchiul său.

— M-au dat afară din cămin.

Mi-a susținut privirea pentru câteva secunde, apoi a suspinat și și-a trecut o mână prin păr. Și-a întors capul spre fereastra rotundă și a evitat să mă privească.

Mi-am pus mâna peste a lui și mi-am deschis ochii larg, pentru a împiedica lacrimile să-și dea drumul.

— Ți-au găsit din nou droguri?

Am dezaprobat din cap și mi-am mușcat buza de jos. Când și-a întors capul spre mine, am crezut că o să intru în pământ de rușine.

Privirea lui îmi spunea că vrea o explicație și trebuie să îi spun ce s-a întâmplat cu adevărat. Dar cum să fac asta fără să încurc și mai tare lucrurile?

— Administratoarea m-a găsit sărutându-mă cu un băiat pe hol.

Și-a retras mâna de sub a mea și mi-am simțit inima frântă. Dar meritam asta după toate prin câte l-am făcut să treacă.

— Îmi pare rău, tati!

Mi-am lăsat capul în jos și l-am auzit oftând, în timp ce își frângea mâinile.

— Știi ce înseamnă asta, nu?

O lacrimă mi s-a prelins pe obraz, în timp ce aprobam încet din cap.

Înseamnă că s-a terminat. Înseamnă că mă întorc acasă, unde o să fiu o ratată pentru restul vieții mele.

— Cu ce am greșit, Eva? a șoptit.

Mi-am ridicat imediat capul, de parcă m-ar fi tras cineva de păr. Tata era foarte nefericit și trist și toate astea se întâmplau din vina mea. Rănisem singura persoană care a avut mereu încredere în mine și care a fost mereu alături de mine, indiferent ce se întâmpla.

L-am luat de ambele mâini și am început să dau frenetic din cap, fără să îmi mai pese de lacrimile care mi se prelingeau pe obraji.

— Nu e vina ta, l-am asigurat. Să nu îndrăznești să te învinuiești pentru asta pentru că nu e vina ta.

Mi-am trecut limba peste buza de jos și am suspinat.

— E numai vina mea. Știu că ți-am făcut o promisiune și îmi pare rău că nu am fost în stare să mă țin de ea. Dar tot ce se întâmpla rău în viața mea nu e vina ta, tată.

Mâinile lui le-au strâns pe ale mele și am simțit un fior de speranță cuprinzându-mi sufletul.

— Și atunci de ce mă simt ca și cum eu te-aș fi împins la toate astea?

Am zâmbit și m-am întins după un șervețel pentru a îmi sufla nasul.

— Singura persoană pe care trebuie să o învinuim e acea femeie fără suflet. Ea e cea care ne-a dat întreaga viață peste cap și ne-a împins pe fiecare dintre noi să facem lucruri tâmpite.

Mi-am suflat nasul într-un mod total nepotrivit pentru o femeie, dar asta nu avea nicio importanță acum.

— Știu că eu sunt singura care a luat-o complet razna și te-am pus în cele mai penibile situații. Dar aveam nevoie să mă eliberez și să scap de toată acea energie negativă.

— Și sărutul cu acel băiat? Ai promis că o să te concentrezi pe școală și că o să lași în urmă perioada din liceu, Eva.

Am aprobat din cap și nu știam ce să spun. Îmi încălcasem promisiunea și îl dezamăgisem pentru a

mia oară. Ar fi trebuit să fiu fiica perfectă, în schimb s-a ales cu o oaie neagră.

— Cum rămâne cu Lucas? Credeam că sunteți împreună, mai ales că vine destul de des pe acasă ca să întrebe de tine.

Asta era ceva nou. I-am respins toate apelurile, i-am ignorat mesajele. Acum se duce și acasă la mine? Ce naiba e în capul lui?

— Am terminat-o cu el înainte să vin la New York.

— Ei bine, poate ar trebui să îi spui și lui asta pentru că e evident că acel băiat nu a înțeles mesajul, a spus supărat.

Asta e ultima mea problemă în momentul acesta. Dar presupun că o să am timp să îl lămuresc și pe Lucas despre relația noastră, acum că o să mă întorc acasă.

— Unde stai acum?

Am înghițit în sec și deja simțeam palpitațiile și căldura din corp. Ei bine, asta o să fie amuzant.

Am încercat să zâmbesc și am început să îmi frec mâinile pe materialul pantalonilor. Tata mă privea serios și aștepta răspunsul meu. Un răspuns pe care nu știam cum să i-l dau.

Mi-am umezit buzele cu limba și mi-am mușcat partea interioară a obrazului drept.

— Păi, eu...

— Locuiește cu mine!

Capitolul 18

Ethan

Eva mă privea cu ochii mari, probabil așteptând să o dau în bară, iar Brian s-a întors încet cu fața la mine.

M-am apropiat de ei, încă neștiind cum să continui, și panica din ochii brunetei trezea în mine un sentiment de vinovăție.

— Locuiește cu tine?!

Am aprobat discret din cap și m-am oprit între cei doi, observând pentru prima oară asemănarea puternică dintre ei.

— Apartamentul lui Em e încă în renovare și eu am câteva camere libere, am spus sperând că o să mă creadă.

— Am crezut că și Emily stă la cămin.

Am privit-o pe Eva cu coada ochiului și era mai încordată decât un arc pregătit de lansare. Își strângea pumnii cu nervozitate și încerca să își mențină zâmbetul pe buze.

— Așa e, am spus imediat. Dar cu tot incidentul ăsta, a hotărât că nu poate să o lase pe Eva singură și a decis să se mute împreună în apartamentul ei.

Bruneta m-a privit și m-am uitat la ea, încercând să îi spun din priviri să se relaxeze. Nu am de gând să fiu un ticălos și să îl fac pe Brian să o târască acasă. Încă am planuri cu ea.

— Știu că ai promis să ai grijă de fiica mea și îți mulțumesc, Ethan.

Și aici intram în belea. Mai ales că puteam să simt privirea Evei ca o tornadă asupra mea și tocmai fusesem prins cu minciuna.

Am aprobat ușor din cap și l-am lăsat să mă lovească pe umăr, în timp ce o sorbeam din priviri pe fiica lui minunată și pornită să mă jupoaie de viu.

— Mă bucur că Jayson are un prieten ca tine. Pot să îți spun din proprie experiență că e un dar ceresc.

Eva a scos un *îhm* plin de ironie, destinat mie, iar eu doar am zâmbit și mi-am concentrat întreaga atenție asupra tatălui ei.

Bărbatul s-a ridicat de pe scaun și a continuat să zâmbească, uitându-se când la mine, când la fiica mea.

— Nu aveți să îmi spuneți ceva?

— Nu.

I s-a luminat chipul când ne-a auzit pe amândoi răspunzând la unison. Bătrânilor ăstora chiar nu e scapă nimic, nu? Și sper din tot sufletul ca tata și gura lui mare să nu îi spună despre mine și Eva.

— Bine, a spus cu un oftat. Vrei să îți cumpăr un apartament aici sau ești mulțumită de aranjamentul cu Ethan și Emily?

Eva a afișat un zâmbet dulce și l-a privit pe tatăl ei cu ochii plini de iubire.

— Sunt bine, tati. Nu are niciun rost să îmi cumpăr un apartament aici. Oricum o să vin acasă după ce termin facultatea.

Mă cam îndoiesc, puștoaico.

— Număr zilele, iubito.

Au început amândoi să râdă și îmi simțeam sfârșitul aproape. Imediat ce Brian o să iasă pe ușa terasei, nebuna o să își înfigă colții în mine și o să mă facă praf.

— Apropo, Jayson mi-a dat asta pentru tine.

Brian a scos din portofelul lui o carte de credit și i-a înmânat-o brunetei cu zâmbetul pe buze.

— Încearcă să nu îi iei toate bonusurile.

Femeia a început să râdă și a luat bucata de plastic.

— Ce fel de soră aș fi dacă nu i-aș goli conturile? În plus, îl pregătesc pentru viitoarea lui soție.

— Atunci cere-i două cărți de credit. Poate reușește să cunoască o fată potrivită pentru el.

Se pare nu doar pe spatele meu e presiunea însurătorii.

***

Am descuiat ușa apartamentului și am lăsat-o să intre înaintea mea.

Am scăpat viu de la petrecerea tatălui meu pentru că Eva nici măcar nu s-a uitat la mine. Pur și simplu și-a ținut gura închisă și începea să mă îngrijoreze.

Am închis ușa în spatele meu și am aruncat cheile în bolul de pe dulap.

Bruneta s-a întors cu fața la mine și i-am văzut privirea pregătită să ucidă.

— Ai știut mereu cine sunt, ticălos de doi bani.

Am oftat și m-am îndreptat spre bucătărie, cu pitica pe urmele mele.

— Ai știu că Jayson e fratele meu și chiar și așa, ai continuat să mă încolțești.

Am luat una din sticlele de vin de pe raft și m-am dus după pahare. Aveam nevoie de o băutură pentru discuția ce urma.

— Nu am crezut niciodată că tu, tocmai tu, ești unul dintre prietenii lui apropiați din orașul ăsta.

Am pus două pahare pe insulă și am scos dopul sticlei.

— Jayson a fost de acord cu felul tău special de a avea grijă de mine?

Am umplut paharele cu un oftat și am împins unul spre ea. Am luat o gură zdravănă și i-am simțit privirea furioasă.

— Asta nu îmi răspunde la întrebare, Ethan, a spus luând paharul de cristal și aruncându-l în unul dintre dulapuri.

Ființa asta e imposibilă. De-a dreptul imposibilă, jur.

— Nu e doar vina mea, păpușică. M-ai lăsat să cred că Jayson e iubitul tău.

Și-a mijit ochii, iar eu mă bucuram că dulapul încasase lovitura în locul meu, altfel paharul ăla mi s-ar fi spart în cap.

— Nu ai întrebat niciodată cine e.

Am început să râd și mi-am lăsat paharul pe insulă.

— Nu era treaba mea, am spus simplu. Ar fi trebuit să clarifici întreaga situație de la bun început. Și poate ai mai fi fost în cămin, am spus făcându-i cu ochiul.

Și tocmai turnasem benzină peste flăcările focului.

A înșfăcat una dintre farfurii și a aruncat-o în mine.

— Care ar fi fost diferența? Nu te-ai fi culcat cu mine? Nu m-ai fi umilit în fața tuturor colegilor mei?

M-am ferit și de următoarele două farfurii, încercând să nu mă gândesc la pagube.

— Ai dreptate, nu ar fi fost nicio diferență, am spus întărâtând-o și mai tare. Tot aș fi făcut toate acele lucruri.

S-a sprijinit cu mâinile pe insulă, cu capul căzut între umeri și respirând greoi.

— De ce?

Am zâmbit și i-am imitat mișcarea, la celălalt capăt al insulei.

— Pentru că pot, îmi place și o s-o fac în continuare.

Și-a strâns pumnii cu putere și s-a desprins de insulă, apropiindu-se de mine.

— Ești un ticălos, mincinos, netrebnic și un nesimțit.

Am continuat să zâmbesc și i-am privit buzele pentru câteva secunde, apoi privirea mi s-a fixat în ochii ei când s-a oprit lângă mine.

— Și te excită la maximum, am spus sigur pe mine.

— Nici nu ai idee, profesore.

Mâinile i s-au încleștat pe puloverul meu și m-a tras spre ea, acoperindu-mi buzele cu ale sale. Am gemut și mi-am pus mâinile pe talia ei subțire,

lipind-o de mine. Gura ei s-a deschis sub presiunea buzelor mele și mi-am împins limba înăuntru.

Nu a ezitat nicio secundă să îmi apuce puloverul de margini și să îl scoată de pe mine. Buzele noastre s-au unit din nou și i-am simțit suspinul pe limbă. I-am rupt cămașa dintr-o singură mișcare, cu nasturii rostogolindu-se pe podea.

— Ceea ce facem noi, e nebunie curată, a spus cu vocea întreruptă.

Am zâmbit și i-am smuls sutienul, aruncându-l în spatele meu.

— Nici nu ai idee, iubire.

Am împins-o pe podea și am scăpat rapid și de pantalonii ei ispititori. M-am aplecat peste ea și mâinile ei s-au prins în părul meu, trăgându-mă cu putere de șuvițe.

Am început amândoi să gemem și să ne sărutăm cu nesaț. Mâinile mele au alunecat pe gâtul ei, apoi pe trup și am simțit-o înfiorându-se sub mine. Avea pielea de mătase, iar sânii ei mari mă împungeau în piept, implorându-mă să îi ating.

E absolut perfectă și e doar a mea.

Buzele mele s-au oprit pe gâtul ei fierbinte și suspinele ei mă excitau la nebunie. Am coborât ușor cu limba de la bărbia ei până la unul dintre sfârcuri.

— Habar nu ai cât a trebuit să mă abțin, am spus cu respirația greoaie.

Am cuprins sfârcul în gură și am început să îl sug, făcând-o să țipe și să se zvârcolească sub mine.

Mâinile ei agile mi-au descheiat pantalonii, împingându-i în jos. Mi-am ridicat șoldurile ca să o ajut să îi îndepărteze.

I-am prins sfârcul cu dinții ca într-o menghină, făcând-o să mă tragă cu putere de păr.

— Ethan!

Avea vocea răgușită și extrem de sexi. Mădularul meu întărit îi presa abdomenul.

Mi-am ridicat privirea,admirând femeia asta perfectă din brațele mele.

— Ce e, iubito?

Respira agitată și și-a umezit buzele.

— Nu vreau să se termine vreodată.

Am zâmbit, iar cuvintele ei mi-au mers direct la inimă. Degetele mi-au coborât pe ultima bucată de material pe care o mai avea pe trup și l-am smuls.

Am scăpat și eu de boxerii mei și mi-am lăsat întreaga greutate peste corpul ei. Respirația ei s-a oprit pentru câteva clipe și am privit-o în ochii ei superbi.

— O să am grijă să fie așa mereu.

Și-a strâns picioarele în jurul șoldurilor mele, încercând să mă țină cât mai aproape de ea. Am sărutat-o pe buze și am pătruns adânc în ea, gemând la unison.

Căldura mi-a cuprins mai întâi penisul, apoi întregul corp și, în final, mintea. Eva a început să geamă și am apucat-o de picioare, intrând mai adânc în ea. Părul îi e răsfirat pe podea, obrajii roșii, iar ea e absolut superbă. Cred că e cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată.

— Mai tare, a șoptit.

Șoapta ei m-a făcut să zâmbesc și să mă conformez cererii. M-am aplecat și i-am prins sfârcul între buze, făcând-o să scoată un țipăt scurt.

Mi-am pus o mână lângă corpul ei pe podea pentru a mă sprijini mai bine. Și-a ridicat plină de dorință bazinul sincronizându-se cu mișcarea mea și orice urmă de control s-a dus naibii. Am început să o pătrund din ce în ce mai rapid, simțind-o caldă și umedă în jurul meu.

I-am auzit scâncetul, i-am simțit corpul încordându-se, iar femeia mea superbă și-a eliberat orgasmul. Continuam să mă mișc cu toate că mă simțeam cuprins de o amețeală și eram pe punctul de a exploda.

Am gemut cu putere ajungând și eu la orgasm, și pentru câteva secunde, întreaga camera parcă se învârtea cu mine. M-am prăbușit peste ea și am rămas așa câteva clipe, să ne tragem răsuflarea.

— Mă strivești, a mormăit sub mine.

Am început să râd și m-am dat de pe ea, lipindu-mi spatele de podeaua rece.

Bruneta și-a întors capul și ne-am privit unul pe celălalt. Îi admiram fericit chipul superb și ochii care mă înnebuneau de fiecare dată când se uita la mine.

Cum reușesc să o țin în viața mea fără să o dau în bară?

— O să îți mai vând o bicicletă.

M-am uitat la ea cu zâmbind și nu voiam să aud ce urmează.

— Ca să compenseze cămașa.

Am început să râd și am tras-o în brațele mele, sărutându-i fruntea.

O să am mult de furcă cu femeia asta.

Capitolul 19

Sophia

— Poți să faci asta, mi-am spus. O să fie foarte bine și nu o s-o dai în bară. Nu ai voie să o dai în bară.

Am oftat și mi-am pus mâinile pe chiuveta de porțelan din baia mică și inconfortabilă a avionului.

— Hei, ieși afară.

Bătăile din ușă m-au făcut să tresar. Însă l-am ignorat complet pe individul din spatele ușii care mă voia afară. Mi-am privit reflexia agitată în oglindă și nu îmi venea să cred că eram eu.

— Hai, cucoană. Nu ești singură în avion, a spus pe un ton iritat.

— Fă-ți nevoile într-un pahar, hodorog enervant.

Am tras aer în piept și mi-am tamponat fruntea cu un șervețel.

Ticăloasa de Eva. E numai vina ei că viața mea o să se ducă de râpă. De ce naiba trebuie să fie atât de mică lumea și să fie sora lui?

Mi-am dat ochii peste cap când am auzit din nou bătăile în ușă și am deschis-o furioasă. Bătrânul stătea sprijinit în bastonul lui și mă privea furios.

— Generația din ziua de azi, a mormăit.

Am ieșit din baie, fără să îi spun nimic, și m-am abținut atât de greu să îl înjur. M-am îndreptat țintă spre locul meu și m-am așezat în scaun, lăsându-mi privirea să cadă pe mica fereastră ovală.

Nu îmi vine să cred că o să îl văd din nou. Nici măcar nu îmi mai amintesc când a fost ultima oară când l-am văzut. De ziua mea? Sau era ziua lui Christian?

— Stimați călători, vă rugăm să vă reluați locurile și să vă cuplați centurile de siguranță. Vom ateriza în câteva minute.

Mi-am pus centura și mi-am prins mâinile de scaun, așteptând cu nerăbdare ca bucata de metal să atingă pământul. Chiar urăsc avioanele și tot ce ține de ele.

Din punctul meu de vedere, e cea mai sigură cale să mori.

Avionul a început să se clatine, confirmându-mi temerile și mi-am strâns ochii, rugându-mă să ajung cu bine la sol.

Poate că Jayson adoră să fie în aer și să aibă controlul asupra unui astfel de demon, dar eu aș prefera să merg cu mașina mile întregi.

M-am mai liniștit când avionul a ajuns complet la sol și am auzit aplauzele destinate piloților. Mi-am deschis ochii și am zâmbit, scăpând de centura de metal din jurul mijlocului meu.

Mi-am luat geanta și am pus-o pe umăr, îndreptându-mă spre ieșirea avionului înainte să se formeze o coadă interminabilă.

Inima îmi bătea din ce în ce mai tare, cu fiecare pas care mă ducea mai aproape de el. Mereu am considerat că sunt fraieră pentru că nu i-am spus ce simt pentru el, dar distanța dintre noi era o problemă.

El e în Seattle, eu în New York. Cum am putea să facem relația asta să funcționeze?

Mi-am luat valiza de pe banda rulantă imediat ce am zărit-o și m-am îndreptat direct spre ieșire. Când ușile glisante s-au deschis, l-am văzut. L-aș recunoaște dintr-o mie, indiferent câți ani s-ar pune între noi.

Stătea în primul rând, cu mâinile în buzunarele blugilor, cu ochelarii de soare agățați în gulerul tricoului și cu părul lui blond-cenușiu ciufulit. Ochii săi albaștri cercetau cu atenție mulțimea.

Am înghițit în sec și mi-am strâns mâna pe geanta din umăr, făcându-mi curaj să mă apropii de el. Cu fiecare pas, inima îmi bătea din ce în ce mai tare. Însă cu cât mă apropiam mai tare de el, îmi dădeam seama că nu mă recunoștea.

M-am oprit în fața lui și am așteptat să mă observe, dar continua să mă ignore. Mi-am dres glasul și abia atunci și-a lăsat privirea în jos și ochii ni s-au întâlnit.

— Bună.

Vocea mea era răgușită, patetică și complet stânjenitoare. Am încercat să zâmbesc, dar sunt sigură că eram complet caraghioasă.

— Scuze, păpușă, mi-ar plăcea una rapidă cu tine în baie, dar o aștept pe iubita mea.

Vocea lui profundă și puternică mi-a făcut genunchii să tremure și am avut nevoie de multă stăpânire de sine să nu mă las fermecată de vorbele sale romantice. Probabil dacă nu m-aş fi sprijinit de troler, acum aş fi fost leșinată la picioarele lui.

Zâmbetul lui perfect și dinții albi ar fi dat pe spate orice femeie și acum înțelegeam de ce se înțelegea atât de bine cu ceilalți doi ratați și sucea mințile femeilor.

Bine, Jayson Gray. Hai să jucăm după regulile tale.

Am zâmbit mai încrezătoare și mi-am îndreptat spatele, practic băgându-i sânii sub nas.

— Ce dezamăgire. Am avut un zbor de două ore și chiar aveam nevoie de puțin sex ca să mă eliberez.

L-am privit seducătoare și mă rugam să nu par patetică. Privirea lui zăbovea încă pe sânii mei și zâmbetul mi s-a lărgit. Privirea lui s-a oprit apoi pe chipul meu și zâmbetul său era de-a dreptul fermecător.

— Păcat că sunt genul fidel.

M-am abținut cu greu să râd și mi-am mușcat buza de jos. Mâinile i s-au încordat în buzunare și asta mi-a dat o satisfacție imensă.

— Norocoasă fată. Care e numele ei?

— Sophia.

Am dat ușor din cap și mă străduiam să nu râd. Tipul ăsta e un mincinos perfect și sexi.

— Și ești de mult timp cu ea?

A pufnit în râs și m-a privit seducător.

— Destul timp cât să realizez că e tot ce am nevoie. Uite, nu vreau să fiu nesimțit, dar trebuie să pleci. Ea trebuie să ajungă din clipă în clipă și nu vreau să te vadă lângă mine și să o ia razna. Nu am văzut-o de ceva timp și vreau neapărat să mă culc cu ea.

Am început să râd și am aprobat din cap ușor. Am făcut un pas spre ieșirea principală și mi-am mutat geanta pe celălalt umăr.

— Nicio problemă, Jayson. O s-o sun pe Eva să îmi dea adresa casei tale.

Brusc i-a pierit zâmbetul de pe buze când m-am întors și am început să mă îndepărtez.

— Hei, l-am auzit strigând.

Am continuat să îmi împing trolerul spre ieșire și am auzit în spatele meu câțiva pași grăbiți. Înainte să ies din aeroport, mâna lui s-a înfășurat în jurul brațului meu și m-a întors cu fața spre el.

— Sophia?!

Mi-am luat mâna de pe troler și m-am întors complet spre el.

— Bună, iubitule, am spus pe un ton mieros.

Ne-am privit în ochi pentru câteva clipe și apoi am început amândoi să râdem.

Și-a pus o mână după ceafă și a început să o frece în sus și în jos. Era mai mult decât evident că se simțea stânjenit de toată situația asta, iar mie îmi făcea o plăcere imensă.

— Putem să nu vorbim despre ce s-a întâmplat acum câteva secunde?

Am pufnit în râs și am scos un chițăit.

— Chiar crezi că nu o să râd de faptul că m-ai folosit împotriva mea? Continuă să visezi, iubitule.

A gemut adânc și am simțit un fior pe șira spinării. A pus mâna pe valiza mea și mi-a făcut semn să îl urmez. Părea mai încurcat ca niciodată, dar eu nu aveam nicio vină.

— Când te-ai schimbat atât de tare? a spus aruncându-mi o privire peste umăr.

A dezactivat alarma Jaguarului când am ajuns în parcare și a aruncat neglijent valiza în portbagaj.

— Hei, ai grijă!

Și-a dat ochii peste cap și a așteptat să îmi pun geanta de pe umăr înăuntru, apoi a închis portbagajul.

— Scuze, am uitat că voi femeile vă iubiți valizele ca pe propriii voștri bebeluși.

— Tu cum te-ai simți dacă ți-aș arunca televizorul într-un portbagaj?

Și-a dus mâna la inimă într-un gest teatral, și am început să râd.

— Aș plânge toată ziua și apoi te-aș bate la fund o săptămână întreagă.

Accept partea cu bătaia la fund chiar acum.

Ne-am urcat amândoi în mașină, fără să mă las impresionată de interiorul cafeniu de piele al mașinii lui sofisticate. Fiind obișnuită deja cu nebunia împătimită a tatei, nu prea mai aveai cum să mă impresionezi cu mașina. Ori cât de frumoasă și tentantă ar fi ea.

Blondul s-a așezat în spatele volanului și a pornit motorul.

— Deci, spune-mi din nou. De ce ești aici?

Sinceră să fiu, nici eu nu știam de ce eram aici. Brian oricum aflase de cămin și chiar dacă Eva a scăpat, momentan, basma curată, tot nu înțeleg de ce m-a trimis aici să-i continui misiunea.

— Păi, îndrumătorul meu de licență ne pune să ne documentăm pentru proiectele noastre încă de anul ăsta. Și mereu mi-a plăcut Gray Airlines și vreau să îmi bazez toată documentația pe arhitectura ei.

A aprobat ușor din cap și s-a asigurat de câteva ori în oglinda retrovizoare înainte să pătrundă pe strada aglomerată.

— În ultimul timp a trebuit să facem câteva modificări la clădire.

— Nicio problemă. Am vorbit cu Brian acum două zile când a venit la petrecerea unchiului Braden și mi-a spus că o să găsească schițele originale. O să vreau să văd și modificările, evident.

M-a privit scurt pentru câteva secunde, apoi a continuat să se concentreze asupra drumului.

— Când ai crescut atât de mult, Soph? Nu mă așteptam să arăți așa.

Am pufnit în râs și mi-am sprijinit capul de tetieră.

— Evident.

A zâmbit și a accelerat, făcându-mi inima să își sporească bătăile. Probabil îi place să domine și asfaltul, nu doar cerul.

— Cat timp a trecut? Cinci ani? Șase?

Șase ani, opt luni, trei săptămâni, cinci zile, 22 de ore, 32 de secunde. Dar cine stă să numere de fapt, nu?

— Destul, am spus într-un final.

A început să râdă și s-a relaxat în scaunul său, strecurându-se cu agilitate printre mașinile din trafic.

Pentru câteva minute, o liniște apăsătoare s-a așternut între noi și mă chinuiam să îmi mențin privirea pe fereastră și să evit să îl privesc. Clar nu sunt în stare să fac asta. Ar trebui să îi spun să întoarcă și să mă duc direct acasă.

Jayson a oprit mașina la semafor și s-a întors spre mine. Îi simțea privirea arzătoare și nu mai puteam să mă abțin. Când privirile ni s-au întâlnit, mi-am simțit bătăile inimii în urechi.

— În seara asta, tata și Carson sunt plecați într-o mică excursie la pescuit și toată casă o să fie a noastră.

Am înghițit în sec și mi-am mușcat buza de jos. Privirea lui a coborât pe buza mea și zâmbetul i s-a lărgit. Avea de gând să îmi facă o declarație și să îmi spună că vorbea serios la aeroport?

— Deci ce preferi? Pizza și film sau bowling și hot dog în oraș?

Zâmbetul lui larg de copil mă face în momentul ăsta să vreau să îi sparg moaca.

Capitolul 20

Eva

— Ce-a spus?

Continuam să pedalez încercând să mă abțin să izbucnesc în râs. Sophia era mai isterică ca niciodată și îmi părea rău doar că nu eram acolo să o văd agitându-se.

— Ești cea mai mare ticăloasă. De ce nu mi-ai spus că Jayson e fratele tău?

Am început să râd și i-am aruncat o privire amuzată pe Facetime.

— Ți-am spus că Jayson e fratele meu, am spus plină de mine.

— Nu mi-ai spus că tatăl tău e Brian și că e cel mai bun prieten al lui Braden din liceu. La dracu, Eva, m-am făcut de râs. Christian și Ethan au fost în aceleași tabere de vară zece ani la rând.

Am ridicat ușor din umeri și m-am uitat la temporizatorul care îmi arăta că parcursesem un nou kilometru.

— Hei, nici măcar eu nu am avut habar că vă cunoașteți. Se pare că singurii din familie care nu au habar de prietenia asta ciudată, suntem eu și Carson.

— Te urăsc, a spus bosumflată.

Am început să râd și m-am întins după recipientul de apă de pe suport. Roșcata mai avea puțin și scotea fum pe nări.

— Deci, ce s-a întâmplat cu el?

A oftat cu putere și s-a trântit pe unul dintre scaunele din sufragerie.

— A spus că avem toată casa pentru noi și când am crezut că o să mă sărute și o să îmi spună că o să se culce cu mine, idiotul mă întreabă dacă vreau pizza sau hot dog.

M-am oprit înainte ca recipientul de apă să-mi atingă buzele și am început să râd cu putere. Mormăitul ei m-a făcut să opresc din alergat și să continui să râd.

Țipetele ei m-au făcut însă să mă opresc din râs și astfel am reușit și eu să mă hidratez.

— Încetează să mai râzi ca o ticăloasă și ajută-mă! Vreau acasă!

Am dezaprobat din cap și am înghițit ultima gură de apă, înainte să pun capacul înapoi.

— Nici să nu te gândești. Acum chiar că trebuie să îl ajuți pe fratele meu să nu mai fie gay. În plus, e pasiunea ta de mulți ani, așa că treci la treabă.

— Dar...

— Niciun dar, am spus amenințând-o cu arătătorul. Ești acolo cu o misiune, așa că îndeplinește-o! Să nu vii acasă până nu te-ai culcat cu el și îți umple camera cu trandafiri și ciocolată.

— Te urăsc! a mormăit.

Am ridicat din umeri și mi-am pornit din nou temporizatorul.

— Pot trăi cu asta. Pa și pusi, iubi!

Am închis convorbirea și am început din nou să pedalez. Ușa încăperii s-a deschis și l-am văzut pe Ethan strecurându-se înăuntru cu un zâmbet pe

buze. Picioarele mele nu s-au oprit din mișcare, dar privirea mea s-a blocat pe el.

Perechea de pantaloni de sport și tricoul larg îl făceau să arate ca un bărbat obișnuit pregătit de mișcare. Dar privirea incitantă din ochii lui îmi spunea că vrea altfel de mișcare.

— Văd că bicicletele mele sunt încă în aceeași formație, a spus cu un zâmbet slab.

Am zâmbit, iar el s-a îndreptat spre frigiderul micuț dintr-un colț al camerei pentru a-și lua o sticlă de apă.

— Da, păi cămașa pe care mi-ai cumpărat-o a compensat-o pe cea ruptă. Ai gusturi bune, profesore.

A zâmbit și s-a apropiat de mine, păstrându-și privirea ispititoare.

— De ce nu îți rupi oasele pe covorul de yoga?

A, da. În viziunea profesorului meu și a celorlalți bărbați, yoga este o pierdere de vreme și un lucru pe care numai femeile îl pot practica.

Iar lui se pare că a început să îi placă și nu ratează nicio ocazie să mă urmărească în timp ce îmi fac exercițiile în colanții mulați.

— Parcă simt nevoia de o mișcare mai energică, am spus lingându-mi buzele.

Ne-am privit și am zâmbit amândoi cu subînțeles. Și-a deschis sticla de apă și a golit-o pe jumătate. Câteva picături s-au prelins pe gâtul lui, coborând mai jos pe piept. Iar eu îmi doream să îl scap de acel tricou și să nu las acele picături să se irosească.

— Cât ai alergat?

S-a uitat la ceasul de pe bicicletă și a fluierat, făcându-mă să mă simt superioară.

— Nu e rău, păpușă. Te ții destul de tare, a spus cu privirea lipită de sânii mei.

— Credeam că te-ai convins până acum.

Flirtul ăsta sper să nu fie degeaba. Mai ales ca întregul meu corp a început să se încălzească și nu era din cauza efortului.

Blondul s-a urcat pe banda de alergat și a pornit-o, setându-și timpul. Picioarele lui au început să se miște ușor și apoi din ce în ce mai rapid pe măsură ce seta viteza.

— Vrei să ne întrecem, Rosalind?

Mi-am strâns mâinile pe coarnele benzii de alergat și am zâmbit.

— Patru?

A aprobat din cap și a început să alerge, iar eu mi-am mărit ritmul mișcărilor, aruncându-i din când în când câte o privire fugară.

Aș putea să spun că se întâmplă ceva cu profesorul Wright. Au trecut două zile de la petrecerea lui Braden și în tot acest timp s-a transformat. Însă nu pot spune exact în ce.

La școală e în continuare același ticălos față de mine, dar aici e altfel. Mă ia în brațe, iar noaptea vine în patul meu.

Ieri mi-a cumpărat o cămașă nouă și mi-a lăsat-o pe pat, probabil fiindu-i frică de amenințarea mea cu bicicletele.

Iar acum a venit aici și flirtează cu mine, de parcă am fi un cuplu normal. Dar normal nu e nici pe departe cel mai potrivit cuvânt pentru noi.

— Oh, ca să vezi, a spus nevinovat. Am făcut un kilometru înaintea ta.

Gândurile mele mă făcuseră să încetinesc ritmul și nu îl puteam lăsa să câștige. Asta i-ar fi alimentat și mai tare orgoliul și era ultimul lucru de care aveam nevoie acum. Trebuia să fac orice ca să îl înving.

Mi-am șters transpirația de pe frunte, iar bărbatul de lângă mine și-a golit sticla de apă, aruncând-o pe podea.

— Oh, uite Rosalind,a spus cu un zâmbet larg. Se pare că o să pierzi.

Am mârâit și m-am uitat la temporizator, dar nu mai aveam nicio șansă să îl întrec. Eram obosită și în urmă cu un kilometru, iar el părea plin de energie și dispus să facă orice ca să învingă. Nu puteam să-mi mai forțez corpul, dar puteam să câștig în altă manieră.

M-am uitat la el și deja începuse să transpire, având tricoul negru ud și părul lipit de frunte. Mi-am prins buza de jos între dinți și deja îmi imaginam ce mi-ar face dacă m-ar prinde în brațele lui.

Și-a întors capul și m-a privit probabil observând dorința din ochii mei.

Am închis temporizatorul și m-am dat jos de pe aparat.

— Știi ce, m-am plictisit. Și în plus am făcut mai mulți kilometri decât tine, am spus aranjându-mi șuvițele rebele de pe frunte.

Am ieșit nepăsătoare din sală, dar nu am apucat să fac nici măcar câțiva pași pe hol când am auzit ușa sălii deschizându-se. Știam că o să vină după mine și uite cum reușeam să câștig în fața domnului Wright.

Camera lui era singura cu ușa deschisă și, dacă stau bine să mă gândesc, nu făcusem niciodată sex în patul lui.

— Rosalind!

Am început să alerg, auzindu-i pașii și înjurăturile în spatele meu, și am început să râd. Mi-a prins talia și am intrat amândoi în camera lui. A trântit ușa cu putere și m-a împins în ea, acoperindu-mi buzele cu ale lui.

Gura lui e fierbinte, buzele lui sunt sărate și mâinile complet sfâșietoare. Sărutul lui e unul înfometat, amețitor, zdrobitor. Mă face să o iau razna.

— Naiba să te ia, a mârâit pe buzele mele.

I-am ridicat tricoul și i l-am dat peste cap, aruncându-l pe podea. Pieptul lui e alunecos, fierbinte și absolut divin. Mâinile mele se bucură de fiecare centimetru din trupul lui și mi-am coborât și buzele, simțind gustul de sare.

Mi-a scos bustiera și nu am ezitat să îi dau pantalonii jos de pe șolduri. Mâinile lui mi-au cuprins sânii și am suspinat, lipindu-mi capul de ușă, în timp ce buzele lui îmi alintau sfârcurile, făcându-mă să mă înfior.

— Ethan, încetează cu tachinatul.

A început să râdă și s-a împins în mine, făcându-mă să gem cu putere.

— Sunt sigur că poți să reziști câteva minute, scumpo.

Am zâmbit și am dezaprobat din cap. Mi-am pus mâinile în părul lui și i-am apropiat buzele de ale mele sărutându-l pasional.

Mi-a smuls colanții și am auzit materialul cedând sub forța mâinilor sale. A zâmbit satisfăcut când și-a dat seama că nu am chiloți.

— Știam eu că văd bine.

Am început să râd și i-am împins boxerii în jos. M-a lipit complet de ușă și mi-am pus mâinile în jurul gâtului său.

S-a uitat în ochii mei și m-a pătruns cu putere, eliberând un geamăt profund și dezlănțuit de pe buzele mele. Împingea din ce în ce mai tare cu fiecare mișcare și mâinile lui îmi frematau sânii. Mușchii de pe spatele lui sunt încordați și am simțit picăturile de transpirație prelingându-se peste degetele mele când l-am atins.

Gemetele noastre răsunau la unison și m-a lipit de el, strângându-mă cu putere în brațe, în timp ce se împingea în mine.

Era un moment care aș fi vrut să nu se mai termine. Nu voiam să mă cert iar cu el. Îmi doream să fie așa tot timpul și să fiu mereu în brațele lui.

Orgasmul m-a sfâșiat și am scos un sunet profund și complet satisfăcut când am simțit eliberarea. Aș fi putut să jur că am început să văd stele verzi și abia reușeam să îmi mențin echilibrul.

Ethan m-a strâns la pieptul lui gemând și el sub impulsul plăcerii vinovate a orgasmului. M-a izbit de

ușă când s-a eliberat în mine și a rămas nemișcat, respirând sacadat.

— Ethan, am șoptit fără vlagă.

Fără să îmi răspundă a continuat să mă țină în brațe și s-a îndreptat spre baie. A deschis cabina de duș și am intrat împreună.

— Ethan.

Nu m-a băgat în seamă, pornind ploaia de apă rece care a stârnit înjurături din partea amândurora.

Mi-am pus mâna pe bărbia lui și l-am întors cu fața la mine.

— Vorbește cu mine. Te rog, am șoptit.

A oftat și mi-a luat chipul în mâinile lui, apăsându-și buzele peste ale mele.

— O să avem suficient timp să vorbim, Eva.

M-a privit în ochi și mi-a mângâiat obrazul cu degetul mare.

— O să plec în LA în seara asta și am nevoie de amintiri cu tine. Vreau ca mintea mea să reproducă gemetele tale de plăcere de fiecare dată când mă gândesc la tine.

M-a lipit de peretele rece și am tresărit în brațele sale,în timp ce apa caldă începea să-mi învăluie trupul.

— Vreau să ți-o trag până plec, iubito. Și tu nu o să mă poți opri.

M-a sărutat și mi-am închis ochii, lăsându-mă pe mâinile lui.

Capitolul 21

Jayson

— Jay, prinde-mă.

M-am întors cu fața spre scări și am reușit să îl prind la timp pe fratele meu, în timp ce îmi îndesam telefonul în buzunar.

— O să mă omori în una din zilele astea, puștiule! am mormăit.

Am început să mă învârt și să îl fac să zboare, în timp ce râsetul lui cristalin îmi încânta auzul. Piticul și-a lăsat capul pe spate și se bucura enorm de senzația pe care o simțea.

— Mai tare, mai tare, a început să țipe.

Am zâmbit și m-am conformat cerințelor lui, făcându-l să râdă și mai tare. L-am mai învârtit de câteva ori și apoi l-am aruncat în sus.

— Dumnezeule!

L-am prins pe fratele meu la timp, iar Sophia a coborât scările în grabă, fiind complet îngrozită de momentul nostru de afecțiune frățească.

Carson și-a pus mâinile în jurul gâtului meu și o priveam amândoi nedumeriți pe femeia speriată și furioasă din fața noastră.

— Ce naiba e în capul tău? a început să țipe la mine. Ai fi putut să îl omori.

M-am uitat la Carson, Carson la mine, apoi am ridicat amândoi din umeri.

L-a smuls pe pici din brațele mele și a început să îl sărute pe frunte, făcându-l să chicotească, iar eu mi-am dat ochii peste cap.

— Sunt bine, Sophia, a spus piticul încercând să se desprindă de ea. Așa ne jucăm noi în fiecare zi. Jayson mi-a promis că o să mă învețe tot ce știe când o să cresc mai mare.

— Da, sunt convinsă de asta, a spus enervată lăsându-l jos.

Mi-a aruncat o privire urâtă și cu subînțeles, iar eu am zâmbit. Știam la ce se referă și nu mă consideram vinovat de acuzațiile ei tacite.

— Ești pregătită să mergem?

Roșcata a aprobat din cap în timp ce era complet fermecată de frățiorul meu. Trebuie să recunosc că puștiul o să rupă o mulțime de inimi când o să îi vină rândul.

— Atunci ar trebui să nu îl mai hărțuiești pe piticul casei și să îți miști fundul în mașină, am spus puțin iritat.

A râs și i-a ciufulit părul, iar el s-a încruntat complet enervat de gestul ei. I-am făcut cu ochiul frățiorului meu și am ieșit din casă pe urmele Sophiei.

— Centura, am spus imediat ce ne-am urcat în mașină.

A mormăit ceva neinteligibil și și-a dat ochii peste cap.

— Ți-a mai spus cineva că ești un bătrân ramolit?

Am început să râd și am pornit motorul, cuplându-mi și eu centura la rândul meu.

— Sunt mai mare decât tine, așa că tind să te cred pe cuvânt.

A pufnit în râs, vârându-și nasul în telefonul ei alb, complet nepregătită în ceea ce privește stilul meu de condus. Și aparent, surioara mea mică nu îi pomenise de partea asta.

Am zâmbit, gândindu-mă la reacția pe care o va avea, și am căutat canalul meu preferat de radio. Când am auzit tonurile relaxante în difuzoare, mi-am strâns mâinile pe volan și am călcat accelerația până în podea.

Am văzut-o pe roșcată afundată în scaunul de piele și țipătul ei mi-a sunat în urechi ca o simfonie de Beethoven.

Am intrat ușor în trafic, mai ales că la ora asta a dimineții drumul era destul de liber. Dar nu am putut să abțin și am privit-o rapid cu coada ochiului.

Își scăpase telefonul pe undeva pe la picioare, și se agăța cu mâinile de portieră ca și cum aceasta i-ar putea salva viața, iar pe chipul ei se citea frica și panica.

O să am parte de multe înjurături când o să coboare și abia aștept să scot fiara din ea la iveală și apoi să o domolesc.

În mod normal, drumul de acasă până la companie ar dura vreo zece minute, dar doar ca să mă distrez, am decis să o iau pe ruta ocolitoare și să mă mai bucur de panica ei pentru încă zece minute bune.

***

— Oh, haide că nu a fost chiar atât de rău.

A intrat în biroul tatălui meu și a trântit ușa în spatele ei, făcând-o pe secretară să tresară.

Nu mi-am putut stăpâni râsul când am văzut privirea de compătimire de pe chipul femeii mai în vârstă, și am ridicat ușor din umeri.

— În ritmul ăsta, o să rămâi singur cu mașinile și avioanele tale, băiete.

Am început să râd și am pupat-o ușor pe obraz, făcând-o să zâmbească.

— O să mă asigur că vei fi prima care primește invitația la nuntă.

Femeia a început să râdă și eu am intrat în birou după mica mea furtună roșcată.

Am închis ușa cu grijă în spatele meu și am început să mă apropii de ea cu zâmbetul pe buze.

— Nu trebuie să reacționezi atât de rău. Am apăsat puțin mai tare pe accelerație, am încercat eu să mă justific.

— Puțin mai tare? a țipat.

S-a întors cu fața la mine și era complet furioasă. Obrajii îi erau roșii și ochii în flăcări.

— Ai trecut în ultima secundă pe galben, a spus ridicându-și un deget, ai virat atât de strâns încât am crezut că o să zbor din scaun și o să mă lovesc de unul dintre stâlpii de iluminat, a spus ridicându-l pe al doilea.

Da, am cam băgat-o în sperieți rău de tot, trebuie să recunosc.

— Nu m-am rugat în viața mea cât m-am rugat în ultimele douăzeci de minute cu tine.

De data asta, nu m-am mai abținut și am început să râd. Reacția mea trebuie că a enervat-o foarte tare pentru că a pornit spre mine cu pași hotărâți.

Mormăitul ei era încă indescifrabil și si-a ridicat mâna pentru a mă lovi. I-a prins încheietura înainte să îmi atingă orice parte a corpului și am tras-o în brațele mele, strângând-o la piept.

— Ușor, pisicuță, nu e nevoie de sânge.

— Ești cel mai mare ticălos de pe lume, Jayson Gray.

Am zâmbit și m-am uitat în ochii ei mari și superbi. Mi-am strâns mâinile în jurul ei și i-am oprit orice mișcare. Am sprijinit-o cu spatele de biroul masiv și i-am despărțit picioarele cu genunchiul.

— Te-ai mai calmat? am spus cu un rânjet.

Și-a dat capul pe spate pentru a mă privi și i-am văzut sclipirea de amuzament. I-am simțit mâinile urcând pe pieptul meu și i-am văzut zâmbetul lărgindu-se.

— Nu chiar. Dar sunt sigură că ai o metodă mai bună de a mă calma.

Zâmbetul ei ispititor m-a făcut să îmi arcuiesc buzele într-un zâmbet victorios și mi-am apropiat chipul de al ei.

— Și ce facem cu iubita mea?

Mâinile ei mi-au înconjurat gâtul și a chicotit, trecându-și limba peste buza de jos.

— O să avem grijă să nu afle.

Buzele noastre s-au unit și am simțit explozia de senzații în tot trupul. Căldura a început să mă învăluie, și simțeam că mai am puțin și îmi pierd capul.

Mâna mea s-a strecurat pe sub tricoul ei și i-am auzit geamătul când i-am atins sânii. Degetele ei se plimbau pe spatele meu și fiecare atingere îmi provoca furnicături de plăcere. M-am afundat mai tare în sărut, cu un geamăt profund, și am ridicat-o pe birou.

— Crezi că e o idee bună să facem asta aici?

Am început să o sărut pe bărbie, coborând pe gât, auzindu-i respirația din ce în ce mai greoaie.

— Tata nu o să vină astăzi.

A suspinat și i-am prins pielea între dinți.

— Nu vreau să mă culc cu tine pe biroul lui, Jayson.

I-am eliberat gâtul și am suspinat adânc. M-am uitat în ochii ei și mi-am pus mâinile de o parte și de alta a corpului, prinzând-o în capcana mea.

— Încă trebuie să mă lupt cu tata pentru tine?

M-a privit fără să clipească câteva secunde, apoi a început să râdă. S-a aplecat în față și m-a sărutat pe vârful nasului, privindu-mă jucăușă.

— Doar pentru că e unul dintre eroii mei, nu înseamnă că e un competitor pentru tine.

Am dezaprobat din cap și am pufnit în râs.

— Întotdeauna ai vrut să stai numai cu el, numai în biroul lui, numai lângă el în avion. Acum nu pot să ți-o trag pe biroul lui, am spus iritat. Când o să vină și timpul meu, Sophia?

M-am uitat în ochii ei cu seriozitate și zâmbetul ei amuzat începea să dispară. Amuzamentul a luat locul milei și am înjurat, îndepărtându-mă de ea.

— Întotdeauna ai avut ochi pentru altcineva. La fiecare vizită în New York, te-ai războit cu Ethan și nici măcar nu m-ai lăsat să mă apropii de tine. La fiecare vizită aici, ai avut ochi pentru tata și nici măcar nu mă băgai în seamă.

A continuat să mă privească fără să spună ceva și nervii mei erau întinși la maximum.

Toată buna mea dispoziție s-a dus naibii și toate resentimentele mele s-au întors. Toată furia pe care am acumulat-o de-a lungul anilor și pe care am încercat să o reprim începea acum să clocotească în mine. Trebuie să plec de aici înainte să fac ceva regretabil.

M-am întors cu spatele la ea și m-am apropiat de ușă, când i-am auzit vocea și m-am oprit.

— Te rog, nu pleca.

Mi-am închis ochii și a trebuit să fac eforturi maxime să nu mă întorc spre ea și să încep să urlu.

— Nu e o idee bună să fiu lângă tine acum. O să îi spun lui Elle să îți aducă schițele.

— Jayson, te rog, a spus dându-se jos de pe birou. Nu mai fugi de lângă mine.

Am început să râd și m-am uitat peste umăr.

— Eu am fost mereu aici, iubito. Tu ai fost cea care a fugit.

Am ieșit din birou și am trântit ușa în spatele meu, ignorând mustrările secretarei.

Am deschis ușa de la casa scării și am început să urc câte două trepte, ajungând pe acoperișul clădirii.

Soarele încă nu începuse să ardă cu putere și doar mă încălzea ușor. M-am așezat pe banca de lemn, pe care o adusesem de la parter cu ani în urmă, și am oftat cu putere. Mi-am trecut mâinile prin păr și am privit orașul care se întindea nepăsător la picioarele mele.

Nici măcar nu știu cum ar trebui să mă descurc în situația asta, mi-am spus aprinzându-mi o țigară. E atât de aproape de mine și mă respinge de fiecare dată. Niciodată nu am putut să fiu singur cu ea mai mult de jumătate de oră. Niciodată nu am putut să îi spun ce simt pentru ea.

— Încă te refugiezi aici?

M-am întors și am văzut-o apropiindu-se de mine cu zâmbetul pe buze. S-a așezat lângă mine și am privit-o câteva clipe, apoi mi-am întors privirea

spre orașul impunător, inspirând adânc fumul în plămâni.

— Îți amintești când am reprodus scena din Titanic, iar tata și Brian au crezut că vrem să ne sinucidem?

Am încercat să nu râd, chiar dacă amintirea a început să se proiecteze în fața ochilor mei. Eu, acum zece ani ținând în brațe o versiune mai tânără a Sophiei. Balustrada de sticlă și inox ne susținea și nu era niciun pericol de moarte.

— Am crezut că tata o să facă infarct și părea atât de hotărât să mă pedepsească, a spus cu un chicotit. Dar am reușit să scap nevătămată și mi-am îndeplinit și visul.

Am zâmbit și am tras din nou din țigară, încercând să nu mă las copleșit de amintirile frumoase.

Pentru câteva clipe, niciunul dintre noi nu a spus nimic. Într-un fel era plăcut să stau cu femeia pe care o iubeam pe acoperișul clădirii pe care o dețin și să admir priveliștea aceea încântătoare.

— Nu am fugit niciodată de tine.

Am privit-o cu coada ochiului, iar ea s-a întors spre mine și m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Întotdeauna ai avut un mod de a mă intimida și mi-a fost puțin frică.

Mi-am întors capul și m-am uitat la ea, lăsând țigara să se lovească de sol. Sophia continua să zâmbească și s-a apropiat mai tare de mine, luându-mi mâna în a ei.

A tras aer adânc în piept și a început să se joace cu degetul mare pe pielea mea, trimițându-mi fiori pe șira spinării.

— M-am îndrăgostit de tine din prima clipă în care te-am văzut. Și chiar dacă a început ca o iubire copilărească, de fiecare dată când aveam ocazia să te văd, mă îndrăgosteam mai tare.

I-am strâns mâna în a mea și m-am întors complet spre ea, trecându-mi piciorul de cealaltă parte a băncii.

— Știu că nu ai văzut asta, dar trebuie să mă crezi când îți spun că te iubesc, Jayson. Am încercat să stau departe de tine pentru că nu voiam să crezi că sunt patetică sau că te hărțuiesc.

Am dezaprobat din cap și am încercat să nu mă enervez.

— Ești mai mare și sunt sigură că îți dorești o femeie care să...

I-am acoperit buzele cu ale mele și am făcut-o să tacă imediat.

— Ești singura femeie pe care o doresc, i-am spus cu buzele lipite de ale ei. Încă de când te-am cunoscut. Am nevoie doar de tine.

Frunțile noastre s-au unit și ne-am privit în ochi cu zâmbetul pe buze. A început să râdă și o lacrimă i s-a prelins pe obraz.

— Să nu mă fugi niciodată de mine, am șoptit.

A aprobat din cap și și-a lăsat capul pe pieptul meu. Am răsuflat ușurat și am strâns-o în brațe, sărutând-o pe creștet.

În momentul ăsta, toate acele resentimente și tot timpul pierdut au dispărut ca prin magie. Tot ce e important e faptul că o am în brațele mele și că nu o să îi mai dau drumul niciodată.

Capitolul 22

Eva

— Mi se pare imposibil.

Chuck a aruncat cartea de istorie în fața lui și și-a scos telefonul din buzunar.

Am început să râd, luându-i mobilul dintre degete.

— Ai promis că nu o să te atingi de telefon până nu termini cu materia pentru test.

A încercat să îl smulgă, dar l-am dus la spate și l-am provocat să încerce să îl ia. Bărbatul m-a privit cu ochii mijiți pentru câteva clipe, apoi a oftat și s-a întins după cartea de mai devreme.

— Adu-mi aminte să te urăsc după ce iau zece la test, a spus deschizând-o.

Am ridicat ușor din umeri și am chicotit.

— Dacă iei zece, promit că nu o să îmi adaptez viteza de alergat pentru bătrânul de tine.

Chuck și cu mine obișnuiam să alergăm în fiecare seară în Central Park. Mișcare care se termina mereu cu o băutură la Starbucks, o bârfă nevinovată și încercări eșuate ale noului meu prieten de a-și găsi o iubită.

— Cred că ai fost o panteră într-o viață anterioară, a mormăit cu nasul în cartea de istorie.

Am pufnit în râs și am pus telefonul lui lângă al meu, reușind să trag cu ochiul pentru câteva secunde. Dar e gol, exact cum a fost și cu cinci minute în urmă.

Ethan e plecat de două zile și nici măcar nu m-a băgat în seamă. A trimis un email reprezentatului nostru de an, spunând că nu o să țină cursurile săptămâna asta, și că o să ne dea un test la întoarcere.

— Pe cât pariem că ușuratica de Christine o să flirteze cu el ca să ia o notă mare?

Mi-am ridicat capul și m-am uitat în aceeași direcție în care se uita colegul meu. Blondina noastră era așezată pe iarbă, înconjurată de cărți și împreună cu unele din colegele noastre. Râsul ei cristalin atrăgea privirile băieților, iar asta îl făcea pe amicul meu să scoată fum pe nări.

— Poate să încerce, dar asta nu înseamnă neapărat că îi va și garanta o notă mare. Am auzit că e gay, am spus cu ochii mari.

Mi-am luat paharul cu ice tea și am ridicat ușor din umeri când roșcatul m-a privit neîncrezător.

— Hei, așa umblă vorba între fete, am spus rapid. Nu eu am pornit zvonul, am mințit.

A mormăit ceva indescifrabil și am zâmbit, privind-o câteva clipe pe fată. Și ea îl privea pe furiș pe Chuck și când a observat că o privesc, a roșit și a zâmbit timidă.

— Care e problema ta cu ea?

Nu s-a uitat la mine, dar sunt sigură că atinsesem un subiect delicat. A încetat să mai scrie în caietul lui, învârtind creionul între degete.

— Haide, spune tot!

A zâmbit și și-a închis caietul, aruncându-l în fața lui. Și-a lăsat spatele pe copacul bătrân și imens din campusul universității, trecându-și o mână prin păr.

— E sora mea vitregă.

M-am uitat la el și am început să tușesc, căci ultima înghițitură din băutura mea o luase pe altă cale și îmi ardea gâtul.

Bărbatul m-a bătut pe spate și a chicotit vizibil amuzat de reacția mea.

— Bine, începe să vorbești, am spus tușind, chiar acum!

— Parcă învățam, m-a tachinat.

Am închis toate cărțile din jurul nostru și m-am pus în fața lui, încrucișându-mi picioarele. Mă comportam ca un copil mic care voia să audă povestea lui preferată, și povestea asta chiar trebuia să o aud.

— Nu există nicio legătură de sânge între noi. Tatăl meu s-a însurat cu mama ei.

— Și tu te culci cu ea?

Continua să se joace cu creionul din mâna lui și i-a aruncat o privire rapidă blondei.

— Amândoi am simțit atracția fizică și am decis să nu ne mai abținem.

M-am uitat la el, cerând mai multe explicații și doar a ridicat ușor din umeri.

— Ce?

Am început să chicotesc și l-am lovit ușor în umăr.

— Chuck, ești îndrăgostit de ea.

M-a privit fără să clipească pentru câteva secunde, apoi a început să râdă. E în faza de negare, idiotul.

— Te culci cu ea, atracția și tensiunea sexuală dintre voi e mai mult decât evidentă și ești gelos, am spus făcând un rezumat scurt.

— Ba nu sunt gelos, s-a apărat.

Desigur, voi niciodată nu sunteți geloși și doar noi, femeile, suntem cele sărite de pe fix și cu imaginația bogată, mi-am spus în gând dându-mi ochii peste cap.

— Îi urmărești fiecare mișcare, înjuri de fiecare dată când un alt bărbat se uită la ea și ai vrea să o pui într-o colivie de fiecare dată când vorbește cu un alt bărbat. Plus că începi să devii o bârfitoare de primă clasă și încerci să o insulți de fiecare dată când ai ocazia.

— Și de ce mă face asta gelos? a mormăit enervat.

Of, Doamne. Unii bărbații chiar sunt bătuți în cap, nu-i așa?

— Pentru că o vrei doar pentru tine. Dar nu ești suficient de curajos să recunoști că o iubești. Preferi să o îndepărtezi și să te comporți ca un ticălos.

Și-a deschis gura ca să vorbească, dar sprânceana mea ridicată și zâmbetul ironic l-au făcut să tacă.

— Ce sugerezi să fac? m-a întrebat învins. Nu prea știu cum să mă comport, a recunoscut. Nu cred că părinții noștri ar avea o problemă cu noi, dar nu sunt sigur de ce simte ea.

M-am uitat peste umăr și am surprins privirea ei. Și-a lăsat capul în jos imediat și i-am văzut obrajii îmbujorându-i-se.

— Și ea vrea să fie cu tine, l-am asigurat cu zâmbetul pe buze. Dar trebuie să încetezi să mai fii un nemernic și să faci tu primul pas.

— Și dacă o să mă respingă.

— Nu o s-o facă, l-am asigurat.

M-a privit neîncrezător, cu ochii mijiți, pregătit să mă strângă de gât dacă se dovedea că mă înșelam.

— De unde știi?

Am ridicat ușor din umeri și am băut din nou din paharul de plastic.

— Intuiție feminină.

A zâmbit și apoi s-a uitat peste umărul meu la ea, fără să fie convins de ce avea să facă. Mi-am dat ochii peste cap și l-am stropit cu câteva picături din ceaiul rece.

— Du-te la ea, idiotule! Nu o să te aștepte toată viața.

A rânjit ca un adolescent îndrăgostit și și-a îngrămădit toate cărțile în rucsac. Înainte să se ridice, m-a tras în brațele lui și m-a sărutat apăsat pe tâmplă.

— Ești cea mai tare, pitico!

Am început să râd și l-am lăsat să se ducă la iubirea vieții lui, sperând că poate așa nu avea să mă mai tortureze pe mine.

***

— A fost atât de minunat, a început noua îndrăgostită. După cea mai romantică întâlnire pe acoperișul clădirii, mi-a arătat restul orașului.

Em mă tot înghiontea cu cotul și amândouă o ascultăm fascinate pe Sophia, cu zâmbetele pe buze.

— Am luat cina la restaurantul unui prieten de-al său și apoi mi-a arătat avionul lui.

Fratele meu e atât de previzibil. Eram convinsă că o să îi arate avionul său privat și că o s-o ducă la restaurantul Corei.

— Și ce s-a mai întâmplat?

A zâmbit cu gura până la urechi și i se putea citi fericirea pe chip.

— Și am făcut dragoste în cabina lui de pilot, a finalizat povestea.

Eu și blondina mea am răsuflat ușurate și ne-am lăsat pe spătarul canapelei. Ne-am uitat una la alta și ne-am strâns mâinile libere.

— Bine lucrat, colega! am spus mândră de mine.

— Mi-a făcut plăcere să fac afaceri cu tine.

Am început să râdem, iar Sophia continua să privească paharul de vin cu zâmbetul pe buze.

— Deci, cum e situația pe aici?

Am oftat și m-am uitat la lichidul roșiatic din paharul meu. Am ridicat ușor din umeri, dar știam că asta nu avea să o mulțumească pe Emily.

— După ce m-a acoperit în fața tatei, am venit aici, a aflat că Jayson e fratele meu și apoi am făcut sex. Cam în toate camerele posibile mai puțin în...

— Nu vreau detaliile astea, a spus oripilată.

A scos un sunet de dezgust și m-a făcut să râd.

— Am încercat să vorbesc cu el, dar fără sorți de izbândă. Mi-a spus că pleacă și o să discutăm când se întoarce. Și asta e tot.

Em a început să își învârtă paharul și să agite băutura din el.

— Nici măcar nu m-a sunat. Niciun mesaj. Absolut nimic.

Blondina a oftat și s-a întors cu fața la mine, încercând să mă încurajeze cu un zâmbet.

— Cred că i-ai dat întreaga lume peste cap și acum are nevoie de timp să se adapteze.

Am zâmbit și am încercat să mă agăț de cuvintele ei. Poate Ethan chiar are nevoie de timp să se acomodeze cu prezența mea în viața lui.

Dar mi-ar plăcea atât de mult să mă lase să îl ajut în procesul ăsta. Nu vreau să mă mai joc de-a șoarecele și pisica cu el. Vreau doar să petrec cât mai mult timp cu el.

— Băieții se întorc în seara asta acasă, a spus Sophia luându-și nasul din telefon.

***

Continui să privesc tavanul, lungită pe patul meu, mușcându-mi cu ardoare buza de jos. Picioarele mele se mișcă involuntar și simt că înnebunesc. Ușa mea e deschisă și sunt atentă la orice sunet se auzea.

M-am uitat la telefon, verificând ceasul pentru a mia oară în ultima oră de când au plecat fetele. Ar trebui să ajungă într-o oră cel târziu.

Am zâmbit și mi-am activat internetul, căutând câteva rețete rapide.

M-am dat jos din pat și am salvat câteva rețete de paste. E timpul să îi arăt ce ar avea de câștigat dacă nu ar mai fi un cretin.

Mi-am dat jos pijamalele, apoi am aruncat sutienul pe pat lângă ele. Am deschis ușa de la camera profesorului meu, îndreptându-mă direct spre dulapul lui.

Am aprins lumina și m-am zgâit la partea cu cămășile. Parfumul lui se simțea în întreaga încăpere și mi-am închis ochii, inspirând adânc. Mi-am trecut cu grijă degetele peste hainele lui și am zâmbit.

Poate chiar reușesc să îl fac să mă iubească. Poate asta o să îi atragă atenția suficient cât să vadă că îl iubesc.

Am luat una din cămășile lui negre de pe umeraș și m-am înfășurat cu ea. În timp ce îmi încheiam nasturii, am început să fredonez una dintre melodiile mele preferate și m-am îndreptat spre bucătărie.

Mi-am lăsat telefonul pe insulă și am deschis frigiderul. Am deschis televizorul micuț din colțul bucătăriei și am dat pe canalul de muzică.

Am început să zâmbesc și să dansez în ritmul muzicii, în timp ce găteam pentru prima oară. Prima mea masă pentru bărbatul pe care îl iubesc.

Am aruncat carnea în tigaie și am învârtit-o puțin înainte ca telefonul să mă întrerupă.

L-am sprijinit cu ajutorul unei solnițe și i-am zâmbit lui Emily prin cameră.

— *Ce faci*? a spus apropiindu-și fața de cameră.

— M-am gândit să îi fac ceva bun profesorului nostru.

Blondina a rămas cu gura căscată, apoi a început să râdă.

— *Ce porți?*

M-am uitat în jos la corpul meu și am zâmbit.

— Una din cămășile lui.

A început să râdă și a fluierat ușor.

— *La naiba, tu chiar știi cum să îți faci prezența simțită. Ești prima femeie care îi gătește. Asta dacă o excludem pe mama.*

Am continuat să tai roșiile și am ridicat ușor din umeri.

— E prima persoană pentru care gătesc.

— *Poți să adaugi puțin mai multă sare? Doar ca să îl torturezi pentru mine?* a sugerat.

— La naiba!

Am lăsat cuțitul din mână și m-am dus la aragaz. Puiul meu se prăjea deja și începuse să aibă o culoare cam urâtă.

— *Ce s-a întâmplat?*

Am redus intensitatea focului și am adăugat sarea pe care o uitasem inițial. Acum că mă uitam la tigaia mea, mă rugam să iasă ceva bun.

— *Eva?* a insistat blondina.

M-am întors la apelul meu și am oftat, luând cuțitul în mână.

— Doar am uitat de sare și aproape am ars puiul.

Prietena mea a început să râdă, iar eu am suspinat. După ce am terminat de tăiat legumele, le-am adăugat peste carne.

— Tu unde ești?

— *La companie. Christian a spus că trebuie să lase niște documente și am de gând să îi fac o surpriză,* a spus arătându-mi lenjeria sexi.

Am început să râd și am scos două pahare de vin din dulap.

— Cum se face că ne gândim la aceleași lucruri?

— Poate ar trebui să mă crezi când îți spun că am fost niște vrăjitoare într-o viață anterioară.

M-am uitat rapid la ea și mi-am ridicat o sprânceană, iar blondina a zâmbit inocent.

— Și Sophia e acum la aeroport. Se pare că frățiorul tău o să mai întârzie câteva ore acasă.

Am scos dopul sticlei de vin și am zâmbit.

Am știut mereu că ceva nu e bine cu fratele meu. Mi-a vorbit despre o fată pe care o place, dar care nu îl vrea. Nu știu dacă era vorba Sophia și nici nu mă mai interesează acum. Faptul că e fericit și că e cu ea, e suficient pentru mine.

— Ai de gând să aprinzi și lumânări?

Am turnat vinul în ambele pahare și am aprobat din cap. Blondina a scos un sunet de dezgust și am început să chicotesc.

— Ești scârbos de romantică. Sper să nu fie cretinul prea cretin și să nu aprecieze asta.

Am pus sticla pe insulă și m-am uitat la telefon. Em zâmbea și părea mai nerăbdătoare ca niciodată.

— Mă duc să aprind lumânările și să termin cu mâncarea. Ai grijă ce faci cu masculul tău, am avertizat-o.

A început să râdă și a închis apelul după ce mi-a urat succes.

Am luat cele două pahare și le-am așezat pe masa de lângă terasă. Încă de când descoperisem bucătăria, mi-am imaginat lumânările așezate pe masa asta.

După ce am pregătit atmosfera, am verificat pastele care erau făcute și sosul era și el aproape gata.

M-am uitat la ceas și probabil că tocmai a aterizat pe pistă. În mai puțin de douăzeci de minute, o să ajungă acasă.

Am oprit aragazul și am luat două farfurii pe care le-am umplut cu paste. Am gustat ce a mai rămas în tigaie și, pentru prima mea încercare, erau destul de bune.

Am pus cele două farfurii lângă paharele de vin și mi-am admirat opera romantică. Mai aveam nevoie doar de un bărbat înfometat și dornic de iubire.

Am zâmbit fericită și am spălat ustensilele pe care le utilizasem, pentru ca totul să fie perfect.

Mi-am lăsat telefonul pe insulă, am închis televizorul și m-am dus în living. Mi-am aranjat părul pe umeri și m-am așezat pe canapea, încercând să găsesc o poziție cât mai senzuală.

Mi-am mușcat buza de jos și mă uitam întruna la ușa principală, așteptându-l pe el.

Câteva minute mai târziu, am auzit cheia răsucindu-se în broască și am tresărit. Pulsul meu se accelerase și probabil acum aș fi stricat orice aparat de măsură.

Când ușa a început să se deschidă, am zâmbit și mi-am pus mâna pe piciorul stâng, simțindu-mi inima pregătită să sară din piept.

Râsul enervant al unei femei m-a făcut să înghit în sec, iar când ușa s-a deschis complet, am înghețat.

Ethan se săruta cu o femeie necunoscută în pragul ușii mele. O ținea strâns de talie, iar mâinile ei erau agățate de gâtul lui.

— Cred că trebuie să terminăm asta sus, a spus individa pe un ton mieros.

Și-a luat geanta de jos și a trecut-o peste prag, invitând-o pe femeie înăuntru. Judecând după ținuta ei, era una din însoțitoarele de zbor.

Când și-a ridicat capul și m-a privit, Ethan s-a blocat. Mi-am lăsat mâna să cadă pe lângă mine și mi-am tras picioarele pentru a nu părea și mai patetică decât eram deja.

— Nu mi-ai spus că sora ta locuiește cu tine.

Girafa aproape la fel de înaltă ca blondul meu mă privea cu zâmbetul pe buze și aș fi vrut atât de mult să o pocnesc.

— Nu e sora mea.

Ethan mă privea neîncetat și probabil deja observase pe chipul meu șocat privirea de criminal din ochii mei.

— E doar o prietenă de-a ei care nu avea unde să stea și m-a rugat să o ajut.

M-am uitat la el incapabilă să articulez vreun cuvânt. Își ținea mâna pe talia individei și ochii ațintiți asupra mea. Puteam să citesc cu ușurință vinovăția din ochii lui și o ușoară tentă de roșu din obrajii lui îmi confirma această suspiciune.

— Atunci, nu cred că o să aibă vreo problemă dacă mă duci sus, nu?

Partea umană din el ieșise la iveală doar pentru câteva minute. Și-a arcuit buzele într-un zâmbet arogant și s-a uitat la femeia de lângă el.

— Chiar dacă ar avea o problemă, nu îmi pasă.

S-au îndreptat spre scări, fără să le pese de prezența mea. Fără să îi pese de sentimentele mele.

Cu fiecare pas pe care îl făcea, îmi auzeam inima descompunându-se și, când am auzit ușa camerei închizându-se, am început să plâng.

M-am ridicat de pe canapea și m-am dus în bucătărie, simțindu-mă sfâșiată la vederea decorului romantic pe care îl pregătisem.

Am aprins lumina și am luat farfuriile, aruncându-le direct în coșul de gunoi, fără să îmi pese de ele. Le-am auzind spărgându-se și probabil o să trebuiască să le înlocuiesc. Dar în clipa de față, nu vreau decât să sparg toată sticlăria lui. Am făcut același lucru și cu paharele de vin și am stins furioasă lumânările.

Telefonul meu a început să vibreze pe blatul insulei și am tras aer adânc în piept. Nu vreau să vorbesc cu fetele și să îmi spună cât de mult se bucură de compania băieților sau cât de fericite sunt. Nu vreau să vorbesc nici cu tata și să își dea seama că sunt cu moralul la pământ, ca să mă trezesc cu el aici.

Mi-am șters lacrimile și am văzut numele lui Chuck pe ecranul telefonului.

Am încercat să îmi calmez bătăile inimii înainte să îi răspund.

— *În sfârșit! Ești atât de preocupată de istorie, încât ai uitat de mine?*

Am zâmbit și mi-am trecut o mână prin păr.

— Nu te-am ignorat intenționat. Am avut altele pe cap.

— *Sigur. Așa se spune acum.*

Am continuat să zâmbesc și am privit borcanul cu bomboane din fața mea, în timp ce lacrimile nu conteneau să mi se rostogolească pe obraji.

— *Te-am sunat ca să îți spun că abia am venit de la prima mea întâlnire cu Christine și a fost minunat. Acum chiar știu că am fost un prost în tot acest timp.*

Conversația asta devenea din ce în ce mai dureroasă pentru mine.

— Mă bucur să aud asta, am spus cu vocea scăzută.

Vocea mea tremura și dacă nu terminam rapid apelul ăsta, avea să își dea seama că plâng.

— *Maine vrem să le spune părinților noștri, așa că tine pumnii strânșii.*

Am murmurat un *da* gâtuit și mi-am acoperit fruntea cu mâna, încercând să nu izbucnesc și mai tare.

— *Eva, plângi?*

Am zâmbit și am tras aer în piept, încercând să ignor durerea din pieptul meu.

— *Vin la tine. Ești la cămin?*

— Nu. Christine are mai multă nevoie de tine. O să fiu bine, Chuck,am spus neconvingătoare.

— *Pe naiba. Nici măcar nu poți să vorbești fără să îți dai sufletul afară.*

Am început să râd și m-am apropiat de peretele format doar din sticlă.

— Am doar câteva probleme pe care o să le rezolv. În afară de asta sunt bine, Chuck.

— *Minți.*

Am râs și am privit luna care își revedinca locul pe cerul înstelat.

— Sunt bine, serios. O să vorbim mai multe mâine. Acum du-te la iubita ta, înainte să mă jupoaie de vie.

— *Maine nu o să scapi de mine, pitico.*

Am continuat să zâmbesc și am închis apelul.

Acum tot ce îmi mai rămâne e să renunț la el.

Capitolul 23

Eva

Mi-am trecut din nou peria prin păr, privindu-mi absentă reflexia în oglindă.

Ochii mei nu mai erau la fel de umflați, însă cearcănele păreau destul de proeminente și nici măcar cu machiajul nu am reușit să le ascund perfect.

Am încercat să dorm, dar de fiecare dată când îmi închideam ochii, îl vedeam pe el în brațele acelei individe, absolut superbă, de altfel. Am stat trează toată noaptea și m-am plimbat prin cameră de mai multe ori, trăgând cu urechea din când în când.

Nu îmi venea să cred că-mi făcuse una ca asta. Chiar crezusem că în sfârșit putem să avem o relație. Crezusem că timpul acesta, departe unul de celălalt, o să îl aducă mai aproape de mine. Dar m-am înșelat amarnic. Iar acum, îi dădusem mai multe motive să își bată joc de mine.

Am suspinat adânc și mi-am lăsat peria pe marginea chiuvetei. Sper doar să reușesc să mă strecor din apartament fără să dau ochii cu el.

Am coborât scările cu grijă, încercând să nu fac prea mult zgomot. Nu vreau să o mai văd pe idioata aia sau pe el.

— Rosalind!

Nu m-am oprit, ba dimpotrivă, la auzul acelei porecle îngrozitoare care se pare că îi dădea o satisfacție incredibilă. Tocurile mele răsunau zgomotos

lovind podeaua apartamentului și m-am îndreptat spre ușă, încercând să îl ignor complet.

— Eva! a insistat.

Înainte să pun mâna pe clanță, mi-a prins brațul și m-a întors cu fața spre el.

— Ai surzit peste noapte?

M-am uitat la el și am încercat atât de mult să afișez o privire neutră, ca să nu îi arăt cât de mult sufeream. Am încercat să îmi iau brațul din mâna lui, dar strânsoarea lui se intensifica cu orice încercare a mea de a scăpa de el.

— Auzul meu e perfect. Nu vreau să vorbesc cu tine, am spus simplu.

Zâmbetul lui arogant și complet enervat i-a arcuit buzele și eu mă abțineam cu greu să i-l șterg cu câteva palme. Nesimțirea lui era pe măsura orgoliului său.

— Te-a deranjat faptul că am adus o femeie acasă aseară? m-a tachinat.

Am pufnit și am încercat din nou să îmi eliberez brațul, dar fără succes.

— Nu îmi pasă nici dacă ți-ai face un harem de curve aici, am mințit.

A chicotit și și-a apropiat chipul de al meu, făcându-mi inima să bată cu putere.

— De asta ai fost atât dezamăgită aseară, că nu ai fost tu în patul meu?

Are de gând să mă lovească sub centură și se descurcă de minune, naiba să îl ia de ticălos.

— De fapt, sunt dezamăgită de cum îți alegi femeile. Credeam că ai mai mult respect pentru persoana ta, am spus încercând să fiu curajoasă.

M-a lipit de ușa din spatele meu și și-a pus un braț deasupra capului meu.

— Și dacă te aleg pe tine, fac cea mai bună alegere?

Mi-am lipit capul de ușă și mi-am înălțat bărbia.

— Mi-ai demonstrat deja că nu o să fiu niciodată una dintre alegerile tale, Ethan.

M-a privit surprins și a clipit de câteva ori, aparent surprins de contraatacul meu. Mâna lui mi-a eliberat brațul din strânsoare.

— Și cred că e timpul ca și tu să nu mai faci parte dintre alegerile mele.

M-am întors cu spatele la el și am ieșit pe ușă înainte să fac ceva regretabil.

M-am sprijinit de ușă și mi-am simțit picioarele și mâinile tremurând. Am expirat adânc și mi-am presat mâna dreaptă pe piept, încercând să îmi calmez bătăile inimii.

Naiba să o ia de iubire!

***

— Hei, scuze că am întârziat, am spus oprindu-mă lângă colegii mei.

Chuck și Christine s-au întors cu fața la mine și mă priveau zâmbitori și fericiți.

Pistruiatul avea un braț după umerii iubitei lui, iar blondina îi cuprindea mijlocul.

— Iar ai adormit pe covorul de yoga?

I-am aruncat o privire amenințătoare și m-am așezat pe banca de lemn lângă ei.

— S-a întâmplat o singură dată, am mormăit.

Bărbatul a zâmbit cu gura până la urechi și i-am dat un pumn în coaste, fără să mă gândesc că aș putea să o supăr pe noua lui iubită.

— Eva, vreau să îmi cer scuze.

M-am uitat la Christine fără să înțeleg la ce se referea. S-a dezlipit de prietenul meu și m-a privit cu ochii mari și blânzi.

— Am crezut că între tine și Chuck e ceva și m-am purtat îngrozitor cu tine.

M-am uitat la colegul meu, el la mine și am scos amândoi sunete de dezgust, făcând-o pe Christine să râdă.

— Mai bine aș mânca cuie, a spus idiotul.

— Pot să îți recomand o cremă foarte bună pentru răni.

Am început să râd și l-am lovit din nou în umăr.

Mă bucur enorm să îi văd atât de fericiți. Presupun că discuția cu părinții lor a mers destul de bine din moment ce erau atât de binedispuși.

Sunt înconjurată doar de cupluri și de fericire și mă întreb când o să vină fericirea și pentru mine. Până acum, am crezut că Ethan e cel care îmi poate oferi cele mai frumoase momente din viața mea. Dar totul nu a fost decât o joacă din care eu am ieșit cam șifonată.

— Te superi dacă mă lași puțin singur cu ea?

Blondina a dezaprobat din cap și l-a sărutat ușor pe buze, apoi s-a ridicat în picioare. Am privit-o lung, în timp ce se îndrepta fericită spre prietenele ei.

— Spune tot ce s-a întâmplat.

Am oftat și mi-am așezat capul pe umărul lui, lăsându-l să mă tragă mai aproape de el.

— Am un fel de relație cu un bărbat și el nu prea e interesat de ceva stabil.

— Și tu îl iubești, a concluzionat rapid.

Am pufnit în râs și am aprobat din cap, străduindu-mă să nu plâng.

— Atât de mult încât mă doare, am recunoscut. Noaptea trecută, am vrut să îi fac o surpriză și l-am așteptat cu cina pregătită și plină de speranțe. Și el a venit acasă cu o altă femeie.

— Rahat.

Am continuat să zâmbesc și o lacrimă mi-a alunecat pe obraz, făcându-l pe Chuck să își strângă mâinile în jurul meu.

Nu am mai încercat să rețin lacrimile și le-am lăsat să curgă, plângând în brațele prietenului meu.

— Te rog, nu mai plânge. Nu suport să vă văd pe post de stropitoare, a spus pe un ton enervat.

Am început să râd și mi-am pus mâna pe pieptul lui, strângându-i tricoul în pumn.

— Doare, am spus trăgându-mi nasul.

— Știu, scumpo. Dar trebuie să mergi mai departe și să îi spui acelui ticălos să se ducă naibii.

Și-a apăsat buzele pe fruntea mea, iar eu mi-am ridicat capul privindu-l. A oftat când mi-a văzut obrajii roșii și ochii în lacrimi.

— Nu poți să îl lași să se joace cu tine, Eva, a spus ștergându-mi urmele ude de pe obraji. Dacă nu vrea decât să se culce cu tine, înseamnă că nu te-a văzut niciodată ca pe ceva permanent.

M-am uitat peste umărul lui și l-am văzut pe Ethan în fața intrării principale, ținând ușa deschisă

și cu privirea îndreptată spre noi. Mă privea furios și probabil acum își imagina că o să mă culc cu Chuck.

— Știu că nu suntem prieteni de mult timp, dar am ajuns să țin la tine ca la o soră mai mică. E ușor să te iubească oricine, Eva, și dacă el nu poate să facă asta, înseamnă că nu te merită.

Am zâmbit, întorcându-mi privirea spre prietenul meu și încercând să îl uit pe Ethan Wright.

— Mulțumesc.

A zâmbit și m-a ciupit ușor de obraji.

— Pentru ce sunt prietenii?

Am zâmbit, iar el s-a ridicat în picioare, întinzându-mi mâna.

— Și acum, domniță, pot să vă escortez până în sala de tortură să dăm testul diavolului?

Am început să râd, mi-am pus mâna în a lui și mi-am luat geanta ridicându-mă de pe bancă.

— Îmi faci o favoare?

M-am uitat la el și am aprobat ușor din cap, în timp ce Christine se apropia de noi.

— Fă-l să plătească pentru că te-a făcut să plângi.

Nu cred că o să fie atât de ușor. E cam greu să îl fac să plătească, mai ales că nu simte nimic pentru mine. Bine, poate doar atracția sexuală, dar nimic mai mult.

Am intrat în amfiteatru și ne-am ocupat locurile, iar Chuck începea să fie din ce în ce mai agitat.

— E doar o prostie de test, a mormăit trântindu-și foile pe bancă. Nu e ca și cum am da examenul final.

Am zâmbit și m-am lăsat pe suportul de lemn din spatele meu, privindu-mi prietenul amuzată.

— Și atunci, de ce ești așa de agitat?

S-a încruntat și nu a spus nimic, arătându-mi semnul păcii și făcându-mă pe mine și iubita lui să râdem.

— Ai palmele atât de transpirate, scumpule, încât o să îți alunece pixul din degete, l-a tachinat.

S-a uitat urât la blondină și am început să râd mai tare, reușind să atrag atenția colegilor din jur. Judecând după privirile lor încruntate, probabil erau stresați și aveau nevoie de liniște să mai poată repeta înainte de începerea testului.

M-am uitat și eu la foile mele, încercând să mai rețin ceva, dar gândul meu zbura în altă parte.

Ușa s-a deschis cu putere și l-am văzut pe Ethan înaintând spre catedră furios. Când și-a trântit servieta pe masă, am tresărit și am înghițit în sec.

Mi-ar plăcea să cred că e furios din cauza faptului că m-a văzut cu Chuck și că arde pe interior, așa cum am ars și eu cu o seară în urmă.

— Vreau să vă închideți telefoanele. Pe pupitru nu rămâne decât instrumentul de scris.

Toți au început să se agite și să facă întocmai cum ordonase el. Mi-am pus foile în geantă și am închis și telefonul, lăsându-l să alunece lângă foi.

S-a întors cu fața la noi și ne privea de parcă eram niște gândaci pe care urma să îi strivească fără milă. Sau poate doar cu mine își dorea să facă asta.

— Astea sunt subiectele, a spus ridicând foile inscripționate. Vreau să ajungă câte o foaie la fiecare dintre voi.

A lăsat foile pe prima bancă, iar colegii mei au început să le împartă, în timp ce profesorul nostru mă fixa cu privirea.

— Vor fi două teste înainte de examenul propriu-zis. Dacă nu luați notă de trecere la unul dintre ele, atunci nu o să puteți da examenul mai departe.

În sală s-a făcut rumoare, dar nu a fost deloc impresionat.

M-am uitat la cele trei subiecte de pe foaie și zâmbetul mi s-a lărgit. Era destul de ușor, în ciuda amenințărilor anterioare.

Am început să rezolv subiectele, încercând să îmi ascund zâmbetul de fericire. Mă așteptasem să fie un test foarte dificil, aproape imposibil de trecut. Dar în realitate, era foarte simplu și îmi făcusem griji degeaba.

Când am început să scriu a doua pagină, l-am auzit pe Chuck fluierând discret și m-am uitat la el.

— Chiar vrei să demonstrezi ceva, nu?

Am zâmbit și am aprobat din cap, iar prietenul meu mi-a făcut cu ochiul.

— Domnișoară Gray!

Am tresărit auzindu-mi numele. Am înghițit în sec și mi-am întors capul spre el, întâlnindu-i privirea de oțel și postura de gardian de celulă.

— Termină testul la catedră, a spus arătând spre masa din spatele său.

Toți colegii se uitau la mine și Chuck a mormăit o înjurătură pe care, din fericire, am auzit-o doar eu. Mâinile au început să-mi tremure și mă simțeam ca un animal în cușcă, dar nu aveam de gând să îl mai las să mă umilească.

— Nu, mă simt bine aici.

Câțiva din colegii mei au îndrăznit să râdă și asta l-a făcut pe Ethan să se întunece la față și să scrâșnească din dinți. Am înghițit în sec, gândindu-mă că nu fusese o idee prea grozavă și inima a început să-mi bată cu putere. Îmi simțeam corpul paralizat și știam că am dat de belea.

— Nu a fost o întrebare, a mârâit. Ia-ți foaia și treci la catedră, altfel te dau afară pe tine și pe Cooper și o să plângeți la ușa mea mai târziu.

E gelos, tocmai m-a convins de asta și se pare că nu are de gând să mă atace doar pe mine. Trebuie să îl scot pe Chuck din zona de luptă înainte să își înfigă colții în el.

Mi-am luat testul și am început să cobor scările, fără să îmi iau ochii de la el, cu toate privirile curioase ale colegilor ațintite asupra mea.

Am trecut pe lângă bărbat și mi-am trântit foile pe masă, făcându-le pe câteva fete din primul rând să tresară. Mi-am tras scaunul și m-am așezat pe el, privind spatele rigid al lui Ethan. Nici măcar nu s-a uitat la mine, continuând să urmărească studenții ca un șacal.

***

— Ești bine?

Mi-am aruncat geanta pe fostul meu pat de cămin și am început să mă plimb prin cameră.

Emily și Sophia mă priveau de parcă eram o nebună scăpată de la sanatoriu. Ei bine, mă simțeam ca o nebună. Îmi venea să mă duc după acel ticălos

înfumurat și să îl strâng de gât. Să îl văd cum se chinuie să respire și să mă implore să îl las să trăiască.

— Da, mă simt perfect, am început să țip. Ticălosul ăla tocmai m-a atacat în fața tuturor colegilor mei.

Am pufnit în râs de nervi și mi-am încleștat mâinile pe șolduri, continuând să mă plimb dintr-o parte în cealaltă a camerei.

— Am fost complet umilită de el. M-a pus să stau la catedră și m-a făcut să mă simt ca un criminal care trebuia să își recunoască vina.

— Să înțeleg că nu a mers bine aseară?

M-am oprit și m-am uitat pe fereastra din fața mea. Mi-am presat buzele între ele și mi-am închis ochii, încercând să îndepărtez acea amintire din capul meu. Dar era încă prezentă acolo. El și acea femeie perfectă pe care și-o dorește orice bărbat.

— A venit acasă cu una dintre însoțitoarele de zbor, am spus cu vocea joasă.

Le-am auzit gemând în același timp și am căzut pe pat, lăsându-le să mă înghesuie între ele.

— M-am simțit atât de patetică, am recunoscut. Îmbrăcată cu cămașa lui, așezată pe canapeaua lui. Nici măcar nu i-a păsat. Pur și simplu a dus-o pe tipa aia în dormitorul lui și nici măcar nu s-a uitat la mine.

Vocea îmi tremura și îmi simțeam lacrimile curgând involuntar pe obraji. Nici măcar nu realizasem că plâng.

Fetele mă mângâiau pe spate fără să scoată un cuvânt. Nici eu nu aș avea cuvinte dacă aș fi în locul lor. Situația asta e complet deplasată și nici nu știu cum s-ar putea redresa.

— Nu mai știu ce să fac. Orice aș face, nu cred că o să îl fac să mă iubească.

— Nu poți să renunți.

Am început să râd și m-am uitat la Emily. Mă privea tristă și o vedeam că încearcă să găsească cuvintele potrivite care să mă încurajeze.

— Și cum pot să fac asta, Em? Cum pot să îl cuceresc cu adevărat?

Asta e întrebarea supremă la care niciuna dintre noi nu avea vreun răspuns. Nici măcar ele, care îl cunoșteau de o viață întreagă.

— E fratele meu, e un dobitoc și tot ce vrei, dar nu face toate astea pentru că e un psihopat și nebun după sânge.

Am început să râd și mi-am tras nasul, iar Sophia și Em au făcut schimb de priviri.

— Uite, acum câțiva ani, Ethan a încasat câteva lovituri destul de puternice de la o femeie și asta i-a lăsat cicatrici. Destul de adânci și destul de urâte, a spus Em cu un oftat.

— Ce fel de cicatrici?

Prietena mea a ridicat ușor din umeri și a suspinat.

— Mama și tata sunt singurele persoane care știu și s-au asigurat că nu o să aflăm. Ethan nu a vrut să îmi spună nimic și e destul de ciudat. Mai ales că nu există niciun fel de secret între noi. Regula noastră de frați.

Deci Ethan are un secret întunecat, care îl face să alunge orice posibilitate de relație serioasă din viața lui. Oare ce mai trebuie să aflu despre el?

Capitolul 24

Ethan

Mi-am aruncat servieta lângă canapeaua din biroul meu și m-am îndreptat direct spre barul cu băuturi.

Am luat unul din paharele din suport și mi-am turnat niște whisky, lăsându-l să alunece încet pe gât. În timp ce băutura îmi amorțea simțurile, mi-o imaginam pe ea în brațele acelui nenorocit.

Am trântit paharul pe bar și m-am uitat la sticla de băutură, simțindu-mă tentat să îmi mai torn un pahar. Nu pot să îmi pierd din nou mințile și să îmi înec amarul în băutură. Nu pot să o iau din nou pe acel drum.

Telefonul a început să sune și m-am uitat la el fără pic de interes. Chiar nu vreau să răspund și să rezolv problemele firmei sau să o aud pe isterica de Emily.

Până acum sigur a aflat absolut totul și are de gând să își bage nasul unde nu trebuie.

Toate astea se întâmplă din vina ei. Ea e cea care are impresia că Eva e femeia perfectă pentru mine. Ea e cea care m-a șantajat să o iau sub același acoperiș cu mine. Și tot ea e cea care are impresia că o să fac ce dorește și când dorește.

M-am trântit pe scaunul de piele și m-am uitat la foile adunate pe biroul meu. M-am lăsat pe spătar, acoperindu-mi chipul cu ambele mâini și oftând cu putere.

Toată situația asta mă afectează mai mult decât mi-am dat seama. Am crezut că dacă o să mă culc cu ea, o să mi-o scot din cap și nu o să mai fiu atât de nebun după ea.

Mi-am trecut ambele mâini prin păr și m-am uitat neputincios la ușa biroului.

Nu am crezut niciodată că o să fiu atât de implicat în privința ei. Faptul că Jayson e fratele ei și unul din prietenii mei cei mai buni complică toată treaba asta.

Nu pot să mă mai joc cu ea, altfel risc mult mai multe lucruri decât liniștea mea. Încă nu sunt pregătit pentru o relație. Nici măcar nu știu dacă vreau una. Până acum, am fost fericit cu sexul ocazional cu diferite femei care erau dornice de aventură.

M-am încruntat și m-am întins după teancul de foi, încercând să o uit pe bruneta care îmi întuneca mințile..

Prima pe care am găsit-o a fost a acelui roșcat enervant, care nu o lăsa în pace. După câteva teste, am găsit-o și pe a ei și le-am dat pe amândouă la o parte.

Am început să citesc mai întâi lucrarea lui Charles Cooper. La prima vedere, pare un dezastru complet și sunt tentat să îl pic fără să mă mai uit și la restul lucrării.

Am tras aer adânc în piept și am continuat să citesc, încercând să nu las răzbunarea să ia decizii în locul meu. Pe măsură ce înaintam pe rândurile paginii, lucrarea începea să fie mai bună și compensa prostiile din prima parte.

Mi-am luat pixul roșu din suport și am tăiat cu o linie primul subiect, notându-l corespunzător. Cu punctajul de pe celelalte două subiecte, am reușit să îi scot o notă de trecere și i-am aruncat foaia pe birou.

M-am uitat câteva clipe la testul colegei mele de apartament înainte să încep să-l citesc.

***

Am închis ușa în spatele meu și am început să îmi slăbesc nodul de la cravată, pornind spre biroul meu de acasă. Am lăsat servieta la locul ei obișnuit și mi-am verificat rapid emailurile. În afară de niște confirmări și publicitate nu aveam nimic important și am răsuflat ușurat pentru că nu aveam chef să mă apuc de vreun contract sau de alte sarcini legate de companie.

M-am îndreptat spre bucătărie, cu gândul să beau o gură de cafea. Oboseala mă copleșea și simțeam nevoia de un duș fierbinte și de un somn bun. Dar mai întâi, vreau să fac puțină mișcare și am nevoie de energie pentru asta.

Mă uit cu atenție prin casă, căutând-o cu privirea pe mica tornadă din viața mea. Dar liniștea apăsătoare mă face să cred că nu e acasă.

Am luat cana mea obișnuită din suport și am observat că două din paharele de vin nu mai erau la locul lor. M-am uitat pe insulă și pe masă, dar nu erau nici acolo.

Mi-a turnat cafeaua și am deschis dulapul, căutând punga cu zahăr. Am pus ultimele firicele

de zahăr și coșul de gunoi mi-a atras atenția. Două dintre farfuriile mele albe sunt aruncate acolo și sparte, împreună cu cele două pahare de vin pe care nu le găseam. Lângă ele par a fi paste și pe pereții paharului mai sunt picături roșiatice.

Am gemut și mi-am închis ochii, înjurându-mă în gând. Am aruncat punga de zahăr și instinctul m-a îndreptat direct spre masa din bucătărie. Lumânările nu mai sunt noi și ceara topită din jurul lor m-a făcut să scot o nouă înjurătură.

Eva încercase să îmi facă o surpriză aseară. Masa pregătită, lumânări aprinse, ea îmbrăcată cu una din cămășile mele, așteptându-mă pe canapea. Iar eu am dat-o complet în bară, ca un idiot.

Am ieșit din bucătărie și am început să urc scările câte două. Când am ajuns la etaj, am auzit televizorul din sala de gimnastică și m-am îndreptat spre ea.

Eva era pe banda de alergat, îmbrăcată în echipamentul ei mulat, cu ochii îndreptați spre televizor. Imaginea ei mi-a tăiat respirația și am admirat-o câteva secunde înainte să mă observe. Când m-a văzut, s-a oprit din orice mișcare. S-a dat jos de pe aparat și și-a șters transpirația de pe frunte cu unul dintre prosoape.

A oprit imediat televizorul și a continuat să mă privească, fără să spună ceva. Mă simțeam vinovat și agitat și nici măcar nu știam ce să îi spun. Era mai mult decât furioasă pe izbucnirea mea de la curs și pot să spun asta doar analizându-i privirea.

— Chiar nu ai putut să te abții, nu?

Unul din lucrurile pe care le iubesc la femeia asta? Faptul că nu îi este frică să mă înfrunte. Și acum pare un șarpe cu clopoței gata să mă devoreze.

— Despre ce vorbești?

Ideea mea de a face pe neștiutorul o s-o înfurie și mai tare și o s-o facă să se apropie de mine. Am zâmbit când a început să se apropie de mine, probabil cu intenția de a mă strânge de gât.

— Despre faptul că m-ai umilit în fața colegilor mei, a mârâit.

Mi-am încrucișat mâinile la piept și am privit-o cu zâmbetul pe buze.

— Poate dacă ai lăsa flirtatul înainte de cursurile mele, nu ai mai avea probleme.

A pufnit în râs și și-a pus mâinile pe șolduri, iar eu mă abțineam să o iau în brațe și să o sărut.

— Nu flirtam.

M-am uitat la ea cu ironie și a mormăit o înjurătură, care îmi părea mai mult simpatică decât ofensivă.

— Și faptul că erai în brațele lui și păreați un cuplu fericit cum se numește?

— Se numește prietenie adevărată, a țipat. Chuck e prietenul care mă ajută să îmi ling rănile pe care tu mi le-ai provocat.

Nu mi-am putut ascunde zâmbetul și mâinile mi-au căzut pe lângă corp. Cuvintele ei au fost ca un pumn în stomac și probabil dacă m-ar fi lovit, nu aș fi fost atât de afectat.

Acum mă simțeam mai vinovat și mai patetic ca oricând. Uitându-mă în ochii ei, puteam observa cu

ușurință durerea pe care i-o provocasem și furia cu care încerca să o ascundă.

— Nu e iubitul meu și nu o să fie niciodată. Așa că încetează să te mai iei de el pentru că el nu are nicio vină. Singurul vinovat în toată situația asta ești tu, a spus împungându-mă cu degetul în piept.

A trecut pe lângă mine ca o furtună, iar eu m-am întors pe călcâie și am urmat-o. Am deschis ușa camerei ei și am văzut-o sprijinită cu mâinile de chiuvetă, cu capul în jos, tremurând.

Am intrat după ea și am închis ușa în spatele meu, stârnindu-i furia.

— Ai propria ta baie nenorocitule! Aș vrea puțină intimitate acum.

A dat drumul la apă și a început să își spele fața, încercând să mă ignore.

— Sunt obosită, Ethan și m-am săturat să mă cert cu tine.

— Nu m-am culcat cu ea, am spus simplu.

Privirile ni s-au intersectat în oglindă, iar uimirea ei a durat doar câteva secunde înainte să înceapă să râdă și să dezaprobe din cap.

— Nu te cred.

Mi-am apropiat buzele de ceafa ei și am sărutat-o cast, lipindu-mi trupul de al ei.

— Am vrut să mă culc cu ea. Am dus-o în patul meu, am dezbrăcat-o, dar nu mă puteam gândi decât la tine. Te vedeam pe tine, nu pe ea. Te voiam pe tine, am spus cu buzele lipite de pielea ei.

A gemut când i-am prins lobul urechii între dinți și i-am înconjurat talia cu un braț, apropiind-o mai tare de mine.

— Am scos-o afară în mai puțin de zece minute și apoi am stat lângă ușă. Am vrut să vin după tine, să te țin în brațe.

— Și de ce nu ai făcut-o?

Vocea ei tremura, era răgușită și eu simțeam că îmi pierd capul.

— Pentru că îmi e frică, am recunoscut.

Ne-am privit din nou în oglindă, fără să ne spunem ceva. Pur și simplu ne uitam unul la celălalt, în timp ce inimile noastre băteau în același ritm.

— Și mie îmi este frică, dar asta nu mă oprește să te iubesc, Ethan.

S-a întors cu fața la mine și a zâmbit ușor.

— M-ai rănit mai tare decât a făcut-o plecarea mamei mele. Din cauza ei, mi-a fost frică să mai am încredere în cineva sau să iubesc. Nu știu de ce m-am îndrăgostit atât de tare de tine, dar știu că iubirea pe care o simt pentru tine, e ceea ce am nevoie ca să îmi revin.

Mi-a mângâiat obrazul și mi-am închis ochii, bucurându-mă de atingerea ei.

— Când o să fii pregătit pentru mine, pentru noi, eu o să fiu pregătită să-ți ofer toată iubirea de care ai nevoie.

A plecat din brațele mele și am oftat, deschizându-mi ochii.

— Gândește-te repede, profesore. S-ar putea să nu mai fiu aici dacă te hotărăști greu.

Am dat de naiba rău de tot.

Capitolul 25

Eva

Patru. Stau și mă uit la lista cu note mari a colegilor mei, chiar și a lui Chuck, care se pare că a reușit să ajungă la un șase, și nu pot decât să oftez.

Aseară, am crezut că făcusem progrese cu Ethan. Am crezut că suntem pe drumul cel bun și uite cum mă înșel. Din nou.

Mi-a pus patru. Scrie mare, alb pe negru, chiar în dreptul numelui meu. Și ultima oară când am verificat, mă numea Eva Rose Gray. Adică idioata anului I de la arhitectură.

— Poate e o eroare, a șoptit Sophia.

Am oftat cu putere și am dezaprobat din cap, încrucișându-mi mâinile la piept.

— Măcar știm că se mișcă repede.

Emily s-a apropiat de mine, părând mult mai furioasă decât mine.

— Ce ai de gând să faci?

Nici măcar nu știu ce aș mai putea să fac.

— Încă nu știu, am spus sprijinindu-mă de ușa amfiteatrului. Totul se întâmplă atât de repede, încât nu îmi pot pune ideile în ordine. Ticălosul știe să mă lovească exact unde mă doare cel mai tare.

Mi-am acoperit chipul cu ambele mâini și am tras aer adânc în piept. Situația asta chiar mă copleșește și nu știu cum să îi fac față. De fiecare dată când

cred că pot să fiu cu un pas în față, Ethan îmi arată cine e șeful.

— Cred că am nevoie de un somn de câteva luni și două frigidere de înghețată, am spus într-un final.

Am ieșit din facultate însoțită de cele două susținătoare ale mele și am pornit spre campusul universității. M-am uitat rapid prin parcarea destinată profesorilor și nu am văzut Jaguarul nemernicului.

Mi-am luat rămas bun de la prietenele mele și am oprit un taxi când am ajuns în strada principală.

Mă simțeam furioasă și înfrântă în același timp. Chiar nu știu dacă poate să fie posibil așa ceva.

M-am uitat pe geam, ronțăindu-mi unghia de la degetul mare, în timp ce creierul meu încerca să găsească o soluție potrivită pentru profesorul meu răzbunător.

Ar trebui să îl lovesc unde îl doare mai tare, dar nici măcar nu știu care sunt cele mai vulnerabile puncte ale sale. În afară de familie, care e de neatins, nu știu cum aș putea să mă răzbun.

Mașina a oprit în fața clădirii impunătoare și i-am întins șoferului bancnotele pentru plata cursei, apoi m-am dat jos, trăgându-mi geanta după mine.

Am trecut pe lângă portarul bătrân, adresându-i un zâmbet slab, și am intrat în ascensor, apăsând butonul pentru penthouse. M-am sprijinit de perete și mi-am scos telefonul din buzunar cu un oftat.

— *Am nevoie de ajutorul tău urgent,* a trântit-o brusc frate-meu.

— În ce belele te-ai mai băgat?

Eu și Jayson am avut mereu o relație specială și întotdeauna ne-am acoperit unul pe celălalt. Singurele excepții au fost momentele mele de nebunie după ce plecase mama.

— *Vreau să îi fac un cadou Sophiei și habar nu am ce. Tu ești fată și ești prietena ei. Așa că trebuie să mă ajuți.*

Am privit luminița de pe panou care trecea de la o cifră la alta și am început să mă gândesc la un cadou.

— Abia ați început să ieșiți, Jay, nu cred că are nevoie de vreun cadou pompos.

— *Nu mă ajuți,* a mormăit.

Am oftat și mi-am dat ochii peste cap pentru că, în momentul ăsta, Jayson și prostia lui erau ultimul lucru de care aveam nevoie.

— Fă-i o vizită surpriză, am spus masându-mi tâmplele, cumpără un buchet imens de trandafiri roz, nu roșii pentru că îi urăște, și stai cu ea. În momentul acesta are nevoie doar de tine, am spus gândindu-mă la ce aveam eu nevoie.

Nu a spus nimic pentru câteva clipe și am auzit o pereche de voci în fundal. Probabil e în biroul lui și trebuie să semneze sau să citească niște chestii plictisitoare.

— *Bine. Dacă nu îi place și începe să plângă, o să îți bag trandafirii pe gât.*

Am început să râd și am pășit pe hol când ușile s-au deschis la etajul corespunzător.

— Abia aștept să încerci, fraiere.

A chicotit și am auzit pixul său rostogolindu-se pe podea. Clar e ocupat cu compania acum, dar e drăguț că încearcă să își facă timp și planuri pentru iubita lui.

— *Nu o să mă poți opri, mucoaso. Trebuie să plec. Mersi de ajutor.*

Înainte să mai spun ceva, mi-a închis în nas ca nesimțitul pe care îl știam, iar eu am suspinat.

Am intrat în apartament și mi-am lăsat cheile să alunece în bolul de cristal, ciulindu-mi urechile. Ethan sigur e acasă și sunt mai mult decât dispusă să primesc meditații.

— Concediază-l dacă e nevoie, a tunat din birou.

M-am apropiat de sufragerie și am văzut hârtiile împrăștiate pe măsuța de cafea, lângă sticla de bourbon.

Mi-am dat pantofii jos și i-am lăsat lângă canapea împreună cu geanta, apoi m-am apropiat de hârțoagele importante.

Dacă el vrea să se joace cu mine, eu de ce să nu mă joc cu el?

Am luat sticla de bourbon, am deschis capacul și l-am azvârlit undeva pe podea. Am citit titlul contractelor în timp ce sorbeam câte o înghițitură zdravănă din băutura ce-mi ardea gâtul.

Contractele tale de export o să fie terminate, profesore.

Am început să le împroșc cu băutură, fără nicio remușcare.

— Eva!

Ethan a început să înjure și s-a repezit la ele, încercând să mai salveze ceva, dar lichidul maroniu deja făcuse suficient din răul pe care mi-l dorisem și am început să zâmbesc satisfăcută.

— Ce naiba e cu tine?!

A smuls sticla din mâinile mele și m-a privit furios, așteptând răspunsul meu.

— Ce naiba e cu mine? Ce dracu crezi tu că faci? am început să țip. Am crezut că după incidentul cu Hillbrock, care m-a adus aici, nu o să mă mai ataci la școală.

A trântit sticla pe masă și am încercat să nu mă las intimidată de furia din ochii lui și probabil dorința nebună de a mă strânge de gât.

— Mi-ai distrus contractele de 50.000 de dolari, doar pentru că nu poți să faci față unei note proaste?

— Nu meritam nota aia și tu o știi foarte bine, am mârâit.

— Ți-am spus că nu ești în stare să faci față. Nu ai habar de arhitectura de bază și doar pentru că încerci, nu înseamnă să o să și reușești, a țipat la mine.

Și-a luat contractele scumpe și ude între degete și le-a privit neputincios.

— Ai primit ce ai meritat. Crezi că o să stau și o să îți pup picioarele doar pentru că am o slăbiciune pentru corpul tău? a spus dezaprobând din cap. În acel loc, eu sunt profesorul și tu studentă. Eu pun notele, iar tu nu poți să faci nimic, a spus întorcându-și privirea spre mine. Dacă eu consider că ești o proastă, care habar nu are ce caută aici, înseamnă că am dreptate.

Aş fi preferat o palmă. La naiba, aş fi preferat şi un pumn în faţă în locul acestor cuvinte.

Am privit cum a aruncat hârtiile ude pe masă şi a oftat cu putere, trecându-şi o mână prin părul auriu.

— Ai dreptate sunt o proastă, am recunoscut. Sunt o proastă pentru că m-am îndrăgostit de tine.

I-am întors spatele şi m-am dus în camera mea, reuşind să îmi ţin lacrimile până când am închis uşa în spatele meu.

Eu şi Ethan nu avem nicio şansă. Nu ştiu ce naiba s-a întâmplat în viaţa lui şi de ce e atât de crud cu femeile, dar nici nu vreau să mai aflu.

Mi-am scos valizele de sub pat şi mi-am împachetat hainele, sperând să vină după mine şi să îmi spună că regretă. Cât pot să fiu de proastă?

Mi-am scos telefonul din buzunarul pantalonilor şi am sunat-o pe Emily în timp ce smulgeam hainele de pe umeraş.

— Am nevoie de un hotel, am spus imediat ce a răspuns.

După o pauză de câteva secunde şi un oftat prelung, a putut să răspundă.

— Nu o să stai la niciun hotel. Vin chiar acum după tine.

Am aruncat telefonul pe pat şi mi-am sprijinit mâinile pe geamantanul din faţa mea.

Cred că asta înseamnă că orice urmă de speranţă mi s-a năruit. Orice încercare de a fi fericită o să dispară în momentul în care o să plec de-aici.

Am început să îmi duc bagajele la parter și l-am văzut pe Ethan așezat pe unul dintre brațele canapelei, învârtind sticla de băutură în mâini.

Am trântit valizele cu putere pe podea, reușind să îi atrag atenția, iar în momentul în care și-a ridicat capul și m-a văzut, am simțit pentru prima oară frică în ei.

— Pleci?

Mi-am ridicat geanta pe umăr și am zâmbit fals.

— Nu asta îți dorești? am întrebat. Acum poți să aduci orice femeie vrei, fără să te mai împiedici de mine.

— Vrei să pleci?

Nu, dar tu nu mi-ai dat altă opțiune.

Am ridicat ușor din umeri și i-am evitat privirea.

— M-am săturat să lupt, Ethan, am șoptit neputincioasă. Mi s-a părut amuzant la început și am crezut că o să cedezi, dar..

Vocea mea îmi era stinsă și mi-am închis ochii pentru a opri lacrimile, dezaprobând din cap.

— Eva, nu vreau să pleci, a spus încet.

Înainte să apuc să îi răspund, ușa de la intrare s-a deschis și a apărut Em în cu o mină salvatoare.

— Ești gata? a întrebat oprindu-se lângă mine.

Am aprobat din cap și l-am privit pe Ethan pentru ultima oară. Mi-am luat o valiză în mână și am ieșit din apartament fără să mă uit înapoi. Fără să mă uit la el.

Când am ajuns în lift, am început să plâng și am lăsat-o pe Emily să mă ia în brațe.

Capitolul 26

Emily

— Ești bine?

Bruneta s-a așezat pe canapeaua din sufragerie și a suspinat epuizată. De când am plecat de la Ethan, a plâns fără oprire.

Nu îmi vine să cred ce cretin arogant poate să fie fratele meu. Nu o merită. În niciun caz.

M-am așezat lângă ea și mi-am pus brațele în jurul ei, trăgând-o la pieptul meu. Mi-a înconjurat talia și a început din nou să plângă, fără să mai spună altceva.

O mângâi absentă pe spate, privind tabloul meu preferat. Luna care se oglindește în apa cristalină a lacului pare atât de reală, iar pădurea din jurul lacului îl transformă într-un loc de vis. Am lucrat cu mama timp de două săptămâni la tabloul acesta.

Poate că e timpul să vorbesc cu mama și să o rog să facă ceva. Ea știe ce s-a întâmplat între el și acea nemernică. Ea ar ști ce să îi spună și cum să îl aducă cu picioarele pe pământ. Poate e singura care ar putea să îl scoată din bula lui.

Eva s-a ridicat brusc în picioare și și-a dus o mână la gură, privindu-mă speriată.

— Unde e baia?

— În capătul holului.

S-a ridicat de pe canapea și s-a năpustit spre toaletă, vomitând.

Mi-am trecut o mână prin păr și am așteptat ca prietena mea să vină înapoi, sperând să nu fie un

semn de sarcină. Nu știu cum ar reacționa Ethan și nu știu cât de potrivită ar fi venirea pe lume a unui copil în acest moment.

— Adu-mi aminte să nu mai mănânc niciodată de la acel restaurant chinezesc, a spus apropiindu-se de mine.

A scos un oftat adânc și și-a sprijinit capul pe speteaza canapelei.

— Ești sigură că e mâncarea chinezească?

Am dezaprobat din cap și am continuat să zâmbesc fără să mai spun ceva.

Mai bine îmi țin gura închisă până nu văd și alte semne. Poate e de la mâncare și totul e doar în capul meu.

— Vrei să vorbim despre ceartă?

Bruneta a ridicat ușor din umeri și a privit tabloul de pe peretele meu.

— Nu prea știu ce să spun. Ne-am certat din cauza notei mele și pentru că i-am distrus niște contracte. Și pur și simplu nu am mai rezistat, a spus încet. A trebuit să plec din acel loc, altfel o luam razna.

Mi-am sprijinit cotul lângă capul ei și am privit-o luptându-se cu lacrimile.

— O să îmi fie greu să îl văd la școală, a continuat. Nu cred că mai pot rezista în jocul acesta stupid.

Am oftat și am atins-o pe umăr.

— E imposibil doar dacă crezi tu că este imposibil.

M-a privit câteva clipe, apoi a început să râdă.

— Iar te-ai uitat la „Alice în Țara Minunilor”?

Am zâmbit larg și am ridicat ușor din umeri, privind-o inocentă.

— După testul lui Ethan aveam nevoie de relaxare. Iar Christian era ocupat cu compania, am spus îmbufnată.

Trebuie să fac ceva să îi aduc înapoi împreună. E vina mea că lucrurile au deviat atât de rău. Am crezut că dacă o împing pe Eva în brațele fratelui meu, o să reușească să treacă peste durerea pe care încă o simte. Să fie în sfârșit fericit. Dar e atât de încăpățânat și crede că povestea o să se repete din nou.

O să mai fac o ultimă încercare înainte să o bag pe mama în toată situația asta. Sper doar ca Ethan să fie dispus să mă asculte. Dar judecând după reacția pe care a avut-o când Eva a plecat din casa lui, cred că o să mă scoată afară înainte să apuc să închid ușa în spatele meu.

***

— Hei, ce e cu tine aici?

Christian m-a întâmpinat în fața liftului, dar sunt sigură că nu pe mine mă aștepta. Nici măcar nu i-am spus că o să vin la companie.

Am zâmbit și l-am sărutat ușor pe buze, dându-ne câțiva pași în spate pentru a nu bloca circulația în fața liftului.

— Ți-a fost dor de mine?

Ochii lui albaștri mă priveau obraznici și zâmbetul lui ștrengar mă împingea la păcate, dar nu aveam timp de asta acum.

— Mereu îmi e dor de tine, a spus seducătoare. Dar nu sunt aici pentru tine.

A pufnit în râs și mi-a înconjurat talia cu brațul său liber în care nu ținea dosare, lipindu-mă de pieptul lui.

— Braden trebuie să meargă cu mine până la barou.

Am dat ușor din cap, fără să îmi iau privirea din ochii lui, simțind furnicături în tot corpul.

— Bine, pentru că nu pe el vreau să îl văd, am spus trăgându-l de cravată.

Ceva în privirea iubitului meu s-a schimbat și probabil și-a dat seama de ce eram aici, fără să îi spun.

— E destul de nervos și tensionat, a recunoscut. Să nu îl bagi în seamă dacă urlă la tine.

Am pufnit în râs și mi-am pus mâinile după gâtul blondului, lipindu-mi sânii de pieptul său tare.

— Când nu urlă Ethan la mine?

A zâmbit și și-a aplecat capul pentru a-mi prinde buzele într-un sărut care m-a lăsat fără aer. Am gemut și am vrut să mă apropii și mai tare de el, dar asta era imposibil. Christian îmi strângea pielea între degete, făcându-mi întreg corpul să tânjească după atingerea lui.

— Christian, ia-ți mâinile de pe fiica mea!

Am întrerupt sărutul și m-am întors cu zâmbetul pe buze spre tatăl meu. Încerca să fie dur și impunător, dar de fapt se abține cu greu să izbucnească în râs.

— Mereu vii la momentul nepotrivit, tati, am spus bosumflată.

Bărbatul a ridicat ușor din umeri și m-am dus în brațele sale, lăsându-l să mă strângă în îmbrățișarea lui de urs. L-am auzit suspinând fericit și m-a sărutat ușor pe creștet.

— Credeam că e luna mamei tale să îți dea bani.

Am început să râd și l-am împins în umăr. Sau mai bine spus am încercat să fac asta pentru că el nici măcar nu s-a mișcat.

— Nu vin aici doar când am nevoie de bani, am mințit.

— Ai dreptate. Acum e și Christian aici și probabil vreți să încercați canapeaua din biroul lui.

Obrajii mei s-au colorat imediat și îi simțeam atât de fierbinți, ca și cum aș fi mâncat o găleată de ardei iuți. Iubitul meu a început să râdă, iar eu mă simțeam penibil.

— Braden Wright! O să îi spun soției tale ce prostii vorbești, am spus amenințându-l cu arătătorul.

Tata a început să râdă cu putere și mi-a aruncat o privire nevinovată.

— Cred că mama ta m-ar săruta și m-ar arunca pe canapeaua din studio. Cea pe care...

Am făcut ochii mari și mi-am acoperit ambele urechi. Chiar nu am nevoie să aud detalii despre viața sexuală a părinților mei.

— Ești dezgustător, am spus cu un oftat.

— Emily Penelope Wright! Nu așa vorbești cu cel care ți-a dat viață, m-a amenințat la rândul lui. Ar trebui să îți spăl gura cu săpun.

Discuția noastră trebuie să fi fost interesantă pentru că iubitul meu continua să chicotească și am văzut și privirile amuzante ale angajaților care treceau pe lângă noi.

— De când ai un vagin care mi-a dat viață?

Christian a început să râdă cu putere, iar tata s-a prefăcut șocat, apoi a început să zâmbească.

— Vezi ce se întâmplă de când locuiește în acel cămin infect?

Blondul mi-a înconjurat talia și a venit lângă mine continuând să zâmbească.

— Las-o însărcinată cât mai repede și scoate-o de acolo, băiete. Sau te scot eu pe geam.

Am gemut rușinată, dar Christian nu părea deloc tulburat de amenințarea tatei. Și-a coborât privirea asupra mea și mi-a zâmbit seducător.

— Fac tot ce pot.

Un fior mi-a străbătut șira spinării și gândul că aș putea să am un copil cu el mă făcea mai fericită decât credeam. I-am zâmbit iubitului meu și am simțit privirea caldă a tatei asupra noastră.

— Îmi pare rău că vă strict romantismul, dar trebuie să plecăm. Altfel, Jaxon și Lloyd o să urle din nou la mine fără niciun motiv. Auzi la ei, nu mai ajung la timp, a mormăit îndreptându-se spre lift.

— Sună-mă după ce termini cu bestia.

Am pufnit în râs la noua poreclă a fratelui meu și am aprobat din cap, sărutându-l pe buze. L-a urmat pe tata în ascensor și m-am uitat la ei așteptând să plece.

Bărbatul mai în vârstă mi-a făcut cu ochiul și și-a pus mâinile în jurul gâtului iubitului meu, prefăcându-se că îl atacă. Christian a intrat în jocul lui stupid și părea să rămână fără aer.

Mi-am dat ochii peste cap și am plecat, lăsând râsul lor să mă urmărească până când ușile s-au închis.

— Idioți, am spus simplu.

Am zâmbit și m-am apropiat de biroul fratelui meu, profitând de faptul că secretara lui nu era aici, și am intrat în birou.

— Chiar nu am nevoie de asta acum, Em, a spus imediat ce m-a văzut.

M-am așezat pe unul dintre scaunele din fața sa și am tras aer adânc în piept.

— Știi că nu plec fără să lămurim treburile, Eth.

A gemut cu putere și și-a închis laptopul, acoperindu-și fața cu ambele mâini.

— Știu că simți ceva pentru ea. Dacă ți-aș fi dat o oglindă seara trecută, nu te-ai fi recunoscut, am spus amintindu-mi de frica din privirea ei.

S-a lăsat în scaunul său și mă privea fără să scoată vreun cuvânt.

— Nu știu ce s-a întâmplat între tine și Camila, dar nu o poți lăsa să îți afecteze viața pentru totdeauna. Ai dreptul să fii fericit.

— Și de ce crezi că Eva e fericirea mea?

Chiar e multă muncă de convingere cu el.

— Pentru că te cunosc, am spus ridicând din umeri. Ești agitat și nervos în preajma ei și mereu încerci să o enervezi.

Și-a ațintit privirea în telefonul de pe birou și nu a spus nimic.

— Eth, dacă simți ceva pentru Eva, trebuie să încetezi să te mai comporți ca un mucos și să începi să lupți pentru ea. Până acum, ea a luptat pentru tine și ai reușit să îi distrugi orice speranță pe care a avut-o.

Și-a sprijinit pumnul de una dintre tâmple și a oftat, părând aproape înfrânt.

— Și dacă nu simt nimic pentru ea?

Știu că simți ceva pentru ea, ticălosule. Dar vrei să te protejezi atât de tare, încât nu vezi că ea e cea care te poate ajuta să ieși din abisul în care ai căzut treptat.

— Atunci, cred că ai făcut cea mai bună alegere când ai lăsat-o să plece.

A început să înjure, cu ochii închiși, iar eu vedeam că e terminat.

Și, sinceră să fiu, mă bucuram.

Capitolul 27

Eva

— Eva, unde ești?

M-am ridicat de pe podeaua băii și am tras apa, încercând să îmi mențin echilibrul.

— Eva?

Mi-am șters fața și am ieșit din baie înainte ca Emily să-și imagineze vreo prostie. De când ne-am mutat în apartamentul ei, mă supraveghează constat pentru că îi este teamă că o să mă sinucid sau ceva de genul.

Plus că, dacă nu mă supraveghează ea, o face Sophia care a fost luată pe sus de fratele ei și adusă aici. Uneori mă simt ca un copil de grădiniță pentru care mama e îngrijorată că ar putea înghiți piese de lego.

— Unde arde?

Blondina stătea în picioare în fața canapelei din living, privind încântată sacoșele din fața ei.

— Am fost la cumpărături și am găsit ceva pentru tine care o să îți placă. O să-l faci pe Ethan să se târască la picioarele tale.

Am pufnit în râs și m-am apropiat de ea, privind cum începe să frunzărească sacoșele cu zâmbetul larg. Em încă are impresia că o să am parte de un final fericit împreună cu fratele ei.

— Em, nu mai vreau să...

S-a întins peste canapea și mi-a pus un deget pe buze, reducându-mă la tăcere. Am început să mormăi, dar sprâncenele ei ridicate m-au făcut să zâmbesc și să-mi înghit cuvintele.

— Nu renunțăm, să îți fie clar. Doar o să-l facem să se târască la picioarele tale și să își dea seama ce mare idiot a fost, bine?

Am continuat să zâmbesc și am aprobat ușor din cap. Mai bine o las să își facă de cap și să conceapă un plan care crede ea că o să meargă.

— Deci, mâine seară o să fie o aventură completă. O să-l cunoști în sfârșit pe marele Roy Ashford și o să vezi de unde are Ethan încăpățânarea.

M-am așezat pe brațul canapelei, iar prietena mea a început să scoată hainele din pungi, expunându-le pe întreaga lungime a canapelei.

— Și o să vezi de unde a luat mama talentul. Câteva din noile creații ale bunicii Cat o să fie și ele la expoziție, a spus mândră. Abia aștept să îi văd noile tablouri! Am auzit că bunicul a dus-o în Dubai, din nou. Ăla e punctul de inspirație maxim al bunicii.

Am zâmbit și am privit-o pe blondină, care nu mai putea de fericire. Vorbea despre familia ei cu o dragoste imensă.

Familia mea în schimb e destul de destrămată chiar și după tot acest timp.

— Nu prea mă simt în stare să vin mâine seară, Em.

S-a întors atât de repede spre mine, încât am crezut că i-am auzit trosnind câteva oase.

— Stomacul încă îți face probleme?

Am zâmbit și mi-am dat o șuviță de păr după ureche, privind-o cu un zâmbet trist.

— Nu asta e problema. Nu știu dacă o să pot să mă stăpânesc cu Ethan atât de aproape de mine.

Blondina a oftat și a îndepărtat câteva haine, așezându-se lângă mine.

— Nu poți să îl ignori tot timpul, Eva.

Am ridicat ușor din umeri și mi-am închis ochii pentru a împiedica lacrimile să mi se prelingă pe obraji.

Emily nu a spus nimic și m-a luat de mână, ia eu mi-am lăsat obrazul pe creștetul ei și am suspinat.

— Totul o să fie bine, m-a încurajat. Și chiar dacă nu e, nu înseamnă că e sfârșitul.

Am început să râd și i-am strâns mâna în a mea.

— Nu ar mai trebui să citezi actori sau cântăreți.

— Dar trebuie să recunoști că îi citez corect și la momentul potrivit, a spus înainte să pufnească în râs.

Poate că iubirea ajunge mai greu la mine sau poate nu e potrivită pentru mine. Dar o să am toată viața prietenia cu Em și Sophia și cred că o să fie suficient. O să fim mereu aproape una de cealaltă și o să ne sprijinim fără să ne judecăm una pe alta.

O să vină și rândul inimii mele să fie fericită.

***

— De ce trebuie să intrăm mereu prin spate? Vreau să fiu fotografiată de jurnaliști, să mă pună în presa de scandal și să vadă Jayson ce ratează.

Am început să râd și am coborât din mașina lui Christian, în timp ce roșcata continua să bombănească nemulțumită. Fratele meu nu a reușit să ajungă în seara asta și se pare că ea nu era încântată deloc.

— Nu totul e despre tine, ratato! a spus Adams dându-și ochii peste cap. În plus, nu vreau să fiu orbit de luminile lor puternice.

Sophia și-a dat ochii peste cap și probabil se abținea cu greu să îi arunce cu geanta în cap lui Christian.

— Da, păi normal că nu te interesează. Tu ai un vagin în care să te înfigi pe canapeaua din studio a lui Liv.

Eu și Em am început să râdem, în timp ce blondul a zâmbit, dezaprobând ușor din cap.

— Jayson a creat un monstru din tine când a început să ți-o tragă.

De data asta, roșcata nu s-a mai abținut și i-a tras o geantă în braț. Dar fratele ei nu părea deloc afectat, ba chiar era foarte amuzat de reacția ei.

— Putem să intrăm ca să te îndopi cu șampanie și prăjituri și să scap de gura ta?

Sophia l-a privit cu ochii mijiți și a făcut un pas spre el, amenințându-l cu un deget.

— Continuă să întreci limita, amice, și o să vezi ce pățești.

Și-a dat părul pe spate și s-a îndreptat spre intrarea clădirii fără să mai spună altceva.

Christian și-a pus brațul în jurul iubitei sale și ne-am îndreptat toți spre intrarea din spate.

Noua colecția Ashford-Wright era destul de populară în orașul ăsta și râvnită de crema societății.

— În sfârșit!

Liv ne-a întâmpinat cu zâmbetul pe buze, strângându-ne în brațele ei puternice.

— Christian, fetele mele trebuiau să ajungă mai devreme, a spus privindu-l pe iubitul fiicei ei.

Blondul a zâmbit și a sărutat-o pe obraz, fără să fie intimidat de mustrare.

— Nu e vina mea că ai crescut o fată care nu știe să citească timpul pe ceas.

— Hei!

Ambele femei Wright au vorbit în același timp și l-au lovit pe Christian. Sincronizarea lor perfectă m-a făcut să râd, iar pe el să ofteze.

Braden s-a apropiat de noi cu un zâmbet uriaș pe buze și cu o expresie de adorație și mândrie imprimată pe chip.

— Vino aici, eroino! a spus trăgându-mă în brațele lui. Ți-am mai spus cât de fericit sunt că ești prietena fiicei mele.

M-am uitat la Emily, iar ea și-a dat ochii peste cap și i-a dat peste mâini bărbatului.

— Încetează să o mai sperii, căpcăunule! a spus reușind să mă elibereze din strânsoarea de urs.

— Dar nu vreau decât să îi mulțumesc.

Blondina a oftat și s-a întors cu fața la mine.

— Ce vrea idiotul acesta mare să spună e că este cel mai fericit pentru faptul că stăm împreună în apartament și nu în cămin.

Acum înțeleg. Braden mereu s-a opus ca fiica lui să locuiască în cămin.

— Christian, fă-o pe femeia ta să mă respecte sau te arunc la jurnaliști, a spus înfășurându-și un braț în jurul soției sale.

Am început să râd și m-am uitat prin încăpere fără să mai aud replica lui Emily sau pe cea a mamei ei. Încercam să îmi fixez ochii asupra unui tablou, dar de fapt îl caut pe Ethan.

L-am găsit discutând destul de aprins cu o femeie, îmbrăcat în unul din costumele sale perfecte, cu un pahar de șampanie în mână.

— E un bărbat frumos, nu-i așa?

Mi-am întors capul dând cu ochii de o femeie superbă, care îl privea pe Ethan cu zâmbetul pe buze.

— Da, chiar e, am spus aranjându-mi o șuviță de păr după ureche.

— Și atunci de ce o lași pe jurnalista aia ușuratică atât de aproape de el, Eva?

Ethan a dispărut. În acest moment, întreaga mea atenție e îndreptată spre femeia asta, trecută de a doua vârstă, care arăta ca un înger și care îmi zâmbea.

— Îmi cer scuze, dar nu cred că ne cunoaștem.

Femeia a tras aer în piept și mi-a făcut cu ochiul, ridicându-și cupa de șampanie.

— Fetele mele au o părere foarte bună despre tine, Eva. Și chiar dacă mama ta mi-a urmat unul dintre cursuri și am ajuns să o cunosc, pot să îți spun că ești mult mai fermecătoare decât ea.

Bine, treaba devine din ce în ce mai ciudată. O cunoaște și pe mama și aparent mă cunoaște și pe mine.

— Scumpo, nu mai speria fata și prezintă-te! s-a auzit vocea unui bărbat.

S-a oprit lângă noi, cu zâmbetul pe buze, arătând ca o versiune mult mai bătrână a lui Ethan Wright.

— Îmi cer scuze, draga mea. Eu sunt Catherine Ashford, dar îmi poți spune Cat sau bunico. Cum îți place mai mult, a spus zâmbind.

Iar eu sunt gata să leșin. Catherine Ashford e în fața mea și știe cum mă cheamă. Știe de relația mea cu nepotul ei.

Naiba să o ia pe Emily și pe gura ei spartă.

Mi-a luat mâna în a ei și mi-a zâmbit, iar Roy Ashford, nenorocitul de Roy Ashford, a continuat să îmi zâmbească.

— Bunico, ți-am spus să nu îmi mai sperii prietenii.

Em s-a oprit lângă noi și a oftat cu putere. Roy și-a pus un braț după umerii nepoatei sale, afișând un chip radios și plin de mândrie.

Familia asta e complet nebună și nu știu dacă o să mă pot obișnui cu ea.

Câteva minute mai târziu, în încercarea mea de a-l evita pe Ethan, m-am trezit în unul dintre colțurile galeriei, admirând talentul lui Liv.

— Eva!

Acea voce mi-a tăiat respirația, mi-a făcut inima să stea în loc și mi-a făcut creierul să își oprească orice funcție.

Mi-am strâns pumnii pe lângă corp, am înghițit în sec, întorcându-mă ușor pe călcâie, și m-am uitat în ochii mamei mele. Albastrul din ei își pierduse din acea strălucire specială pe care o avea odinioară. Părul ei blond natural începuse să îmbătrânească odată cu ea. Costumul din două piese alb îi venea ciudat și slăbise îngrozitor de mult. Aș putea spune că acum arăta ca un cadavru îmbrăcat în haine scumpe.

Zâmbetul ei cinic îmi provoca greață și primul meu impuls a fost să-mi strâng mâinile în jurul gâtului ei și să o sufoc. Lent, ca să simtă în fiecare clipă durerea pe care ne-a provocat-o.

— Ce cauți aici?

Surprinzător, vocea mea nu tremura cum mă așteptam.

— Vreau să vorbesc cu tine. Și știam că o să te găsesc aici.

Mi-am încleștat maxilarul și mi-am simțit unghiile înfigându-mi-se adânc în piele.

— De unde? am mârâit.

Începuse să tremure și încerca să mă cucerească cu zâmbetul ei ipocrit. Își strângea degetele pe geantă și continua să mă privească ca o mielușică nevinovată.

— M-ai spionat?

A încercat să îmi răspundă la întrebare, dar niciun cuvânt nu îi ieșea printre buze. Am pufnit în râs și am dezaprobat din cap, trăgând aer adânc în piept. Aveam nevoie de orice fărâmă de stăpânire, ca să nu mă năpustesc asupra ei și să o omor.

— Cum îndrăznești! am țipat.

Toată lumea și-a îndreptat atenția asupra noastră, dar nu îmi păsa absolut deloc. Preferam să audă toată lumea această discuție pentru că așa își dădeau seama toți ce fel de persoană e.

— Cum îndrăznești să mă spionezi, după ce m-ai abandonat? Vrei să afli cât rău ai făcut? Cât de tare ne-ai distrus?

Ochii au început să i se umezească și tremura.

Ethan s-a apropiat de mine și i-am simțit mâna pe talia mea, dar acum atingerea lui nu mă făcea să simt nimic. Eram prea furioasă și nu voiam decât ca ea să dispară.

— Totul e bine?

Am început să râd fără să îmi iau ochii de la mama mea.

— Da, totul e perfect, am spus ironică. Aștept doar ca mama mea, care și-a abandonat familia fără nicio explicație, să îmi spună de ce naiba mă spionează.

Ethan și-a strâns mâna pe talia mea și știam că e lângă mine și că nu mă va lăsa să cad.

— Eva, te rog, m-a implorat cu vocea slabă. Nu vreau decât să vorbesc cu tine.

— De ce? După trei ani, începi să te simți vinovată?

Am simțit respirația lui Ethan aproape de urechea mea și durerea din tâmple începe să mi se intensifice cu fiecare clipă pe care o petreceam uitându-mă la ea.

— Nu te coborî la nivelul ei.

Cuvintele lui Ethan încercau să mă liniștească, dar eram prea furioasă și îmi doream confruntarea asta încă de acum trei ani. Nu o să o las să scape atât de ușor.

— Încetează să mă mai urmărești. Încetează să te mai apropii de mine. Ți-ai abandonat familia, acum trei ani, așa că nu te aștepta să te primim cu brațele deschise și să ascultăm ce ai de spus. Du-te la dracu și rămâi acolo pentru că ăla e locul tău.

Am văzut-o pe Liv în spatele ei, atingând-o pe umăr și șoptindu-i ceva la ureche. Imaginea ei începea să dispară din ochii mei și mi-am întins mâna, încercând să îl ating pe Ethan. El mi-a luat mâna în a lui și i-am mulțumit în gând pentru că era acum lângă mine.

Mi-am închis ochii și durerea mea de cap aproape că îmi amorțea toate simțurile. Întreaga cameră se învârtea cu mine și senzația de greață era din ce în ce mai pregnantă.

— Iubito?

Mi-am ridicat capul și am încercat să mă uit la Ethan, dar totul s-a făcut negru în jurul meu. Mi-am simțit corpul moale și sunetele de agitație din jurul meu au dispărut.

Capitolul 28

Ethan

I-am ridicat trupul inert la pieptul meu și m-am îndreptat spre studioul mamei mele.

— Eva!

Emily și Sophia au început să mă urmărească în timp ce urcam treptele de inox, fără să fiu atent la murmurele și privirile curioase ale invitaților. Am lăsat-o pe sora mea să deschidă ușa și m-am îndreptat direct spre canapea, lăsând-o pe femeia din brațele mele pe suprafața moale.

Chipul îi era palid și cearcănele îi întunecau chipul frumos.

— Ar trebui să vă duceți jos, am spus îndepărtându-i o șuviță de păr. O să rămân eu cu ea aici.

Sora mea și-a întors capul spre mine și a dezaprobat frenetic din cap.

— Tu ești cel care trebuie să plece, a mârâit.

Mi-am strâns mâna pe brațul surorii mele și am privit-o serios.

— Nu poți să mă faci să plec de lângă ea, Em. Știm amândoi că are nevoie de mine în momentul acesta.

Blondina a pufnit în râs și și-a smuls brațul din strânsoarea mea.

— Ești un ipocrit. În momentul acesta, ea are nevoie să stai cât mai departe de ea. Tu ai adus-o în starea asta, a spus arătând cu brațul spre prietena ei.

— Nu plec nicăieri, am spus cu dinții încleștați. Obișnuiește-te cu ideea asta.

Ne uitam unul la celălalt furioși și mă mâncau degetele să o strâng de gât și să o scot forțat pe ușa aia nenorocită.

— Em, hai să mergem și să îi lăsăm singuri, s-a auzit vocea Sophiei.

Dar asta nu a mișcat-o din loc pe sora mea. Era hotărâtă să fie protectoarea supremă a Evei. Apreciez devotamentul, dar în momentul acesta chiar nu avem nevoie de asta.

— Nu o da în bară, a spus într-un final întorcându-mi spatele.

A luat-o pe Soph de mână și au ieșit din studio, amenințându-mă amândouă din priviri până au închis ușa în urma lor.

Am răsuflat ușurat când am rămas în camera doar cu studenta mea preferată și m-am apropiat de canapea încet. Mi-am strecurat mâinile cu grijă sub trupul ei subțire și m-am așezat pe canapea, așezând-o cu blândețe în brațele mele. Capul i-a alunecat pe pieptul meu și mi-am sprijinit bărbia de creștetul ei, suspinând adânc.

Nu ar fi trebuit niciodată să o las să plece din casa mea. Ar fi trebuit să îmi înfrunt temerile și să îmi acord șansa de a fi fericit.

Amândoi trecuserăm prin rahaturi destul de mari și numai împreună ne puteam vindeca. Nu mai pot să mă joc de-a vânătorul și să aștept mereu ocazia perfectă să îi atac slăbiciunile.

Bruneta a început să se mişte în braţele mele, iar mişcările slabe i-au fost urmate de un geamăt. Capul ei a alunecat pe umărul meu, deschizându-și ochii pentru a mă putea privi.

— M-ai speriat destul de tare, micuţo, am spus aranjându-i o șuviță de păr.

A continuat să mă privească în ochi, fără să spună vreun cuvânt, iar eu nu puteam să-mi iau privirea de la buzele ei.

— A plecat?

A rămas nemișcată, cu capul sprijinit de umărul meu și cu privirea aţintită pe perete, încercând să fie nepăsătoare faţă de reîntâlnirea cu mama ei.

— Mama a avut grijă să găsească un taxi, am spus strângându-mi degetele pe trupul său slăbit.

— Mama ta e mult prea drăguță pentru o persoană ca Amelia.

Da, mama chiar știe cum să detensioneze unele momente și cum poate să facă anumite persoane să dispară. Poate că mama și Amelia sunt prietene și se cunosc de mult timp, dar e mai mult decât evident că Eva a devenit prioritatea numărul unu a acestei familii.

— Vrei să vorbești despre asta?

A oftat cu putere, continuând să privească peretele întunecat și să îmi lase degetele să îi mângâie trupul.

— A fost idolul meu, de când am început să vorbesc și să merg, a început cu un oftat prelung. Nu vedeam pe nimeni altcineva decât pe ea. Nu o ascultam decât pe ea. Până să ne abandoneze, îl consideram pe

tata doar un donator de spermă, am spus cu un râs amar. Împărțeam aceeași pasiune pentru fotografie, pentru călătorii, pentru viață.

Auzisem o mulțime de povești despre Eva, dar niciodată nu o cunoscusem cu adevărat și acum înțelegeam și de ce. Amelia avusese propria firmă de arhitectură în orașul lor, dar fotografia a fost pasiunea numărul unu și asta o punea foarte mult pe drumuri.

— Când Carson s-a născut, am fost geloasă pe el pentru că se bucura de mai multă atenție decât mine.

A început să râdă și să plângă în același timp, strângându-mi cămașa între degete.

— Nu îmi vine să cred că am fost geloasă pe propriul meu frățior! Chiar l-am pus într-un coș de picnic și l-am lăsat în parc, imediat după ce văzusem filmul animat cu prințul deșertului.

Am zâmbit și am sărutat-o ușor pe tâmplă, încercând să trec peste faptul că era puțin cam sărită de pe fix când devenea geloasă.

— Totul era perfect, a spus trăgându-și nasul. Viața mea era perfectă. Și brusc, ea s-a hotărât să plece. Când m-am întors de la școală, i-am văzut valizele în hol și am crezut că o să plece într-o excursie. Am vrut să mă duc cu ea, dar a spus că nu se mai întoarce niciodată.

A tras aer adânc în piept și a suspinat.

— Mi-a spus că o să înțeleg într-o zi totul. Că așa e cel mai bine pentru toți. A plecat fără să se mai uite înapoi.

A început să se joace cu nasturii mei, iar eu mă străduiam să îmi stăpânesc orice impuls și să ignor valul de căldura pe care îl provoca în mine simpla ei atingere.

— Întreaga noastră viața a fost dată peste cap, a șoptit. Jayson și-a luat licența de pilot și doarme mai mult în avioane decât în propriul lui pat. Carson a plâns în fiecare seară timp de doi ani, apoi și-a construit un zid. Îi e teamă constant că o să fie abandonat și de altcineva.

A tras aer adânc în piept și și-a șters lacrimile.

— Iar eu am luat-o complet razna, a recunoscut. Am fost exmatriculată pentru că am furat subiectele cu examenele finale, de la primul liceu. Apoi, la al doilea, am descoperit petrecerile și substanțele interzise.

Vocea îi tremura pentru că îi era greu să își amintească. Îi era greu să recunoască cât de mult a greșit și că a lăsat o decizie proastă să îi dea viața peste cap. Iar eu știam perfect ce simte.

— I-am făcut atât de multe probleme tatei, a spus cu un suspin. I-am furat mașina, am lovit-o de un stâlp, pentru că eram prea beată ca să disting benzile de circulație, și am ajuns la spital cu două coaste rupte și cu o mână în ghips. L-am făcut pe tata să plângă și mi-am dat seama că l-am rănit mai tare decât a făcut-o plecarea ei. Nu Amelia era cea care îi sfâșia inima, ci eu.

Mi-am strâns brațele în jurul ei și am auzit-o suspinând. Brațele ei mi-au înconjurat umerii și s-a

agățat de mine, încercând să scape de amintirile urâte.

— Atunci ți-ai revenit?

Și-a ridicat capul și m-a privit cu lacrimi în ochi.

— Nu cred că o să îmi revin vreodată, Ethan, a șoptit cu lacrimi în ochi.

Am sărutat-o ușor pe creștet și am rămas tăcut, bucurându-mă de îmbrățișarea noastră.

***

— Unde mergem?

M-am uitat rapid la ea și mă străduiam să nu râd. Am găsit câteva din hainele mele și ale surorii mele în studio și ne-am îmbrăcat cu ele, părăsind petrecerea fără să ne vadă cineva.

— În locul meu secret.

Mi-am întors privirea spre drum și i-am luat mâna în a mea, trăgând-o cu blândețe după mine.

Ne-am închis amândoi telefoanele și le-am lăsat în torpedou. Era escapada noastră și nu aveam de gând să las pe nimeni să o strice, mai ales pe idioatele de Emily și Sophia.

— Ăla e un parc de distracții?

Pe chipul brunetei se așternea un zâmbet din ce în ce mai larg, cu fiecare secundă cu care ne apropiam de locul meu special.

— Unde suntem? a spus oprindu-se brusc.

— Suntem la Coney Island, am spus cu zâmbetul pe buze.

S-a uitat la mine și a început să râdă, probabil pentru că nu credea că sunt genul care se dă în

vânt după astfel de locuri pline de agitație. Dar Coney Island mi-a adus numai amintiri frumoase și țineam să am una de neuitat și cu femeia de care m-ă îndrăgostisem.

— Hai să mergem, am spus trăgând-o după mine.

Degetele noastre s-au împletit, iar bruneta s-a apropiat și mai mult de mine, zâmbind larg.

— Părinții mei ne-au adus aici zece ani la rând, de fiecare dată când era ziua mea sau a lui Em. Mama întotdeauna îl bătea pe tata la „Împușcă și câștigă" iar apoi îl împăca cu un sărut și vată de zahăr.

— Marele Braden Wright are o slăbiciune pentru vată de zahăr?

Am început să râd, aprobând ușor din cap.

— Em era mereu forțată să se dea în roller coaster și mereu își dădea stomacul afară când cobora, înjurându-ne pe mine și pe tata.

Bruneta a început să chicotească și ochii i s-au luminat când a văzut toneta cu vată de zahăr.

— Iar eu și mama mereu ne întreceam în mașinuțe. Și evident, eu eram cel care învingeam, pentru că eram nebun după mașini.

— Am auzit, a spus cu zâmbetul pe buze.

Nici nu mă așteptam la altceva. Guraliva de soră-mea și idioata de Sophia i-au spus cu siguranță despre colecția mea de mașini și, bineînțeles, despre cum am reușit să fac rost de câteva din ele.

Ca Jaguarul pe care Christian l-a pierdut la poker și Range-ul pe care l-am șterpelit de la tata când am terminat facultatea.

— Ce spui dacă încercăm o călătorie în roata aia imensă?

S-a uitat la aparatul mare din apropiere și a dat din cap, aprobând entuziasmată. Em e mereu terifiată de aceste imensități care se învârt, dar se pare că îmi găsisem partenera perfectă pentru genul ăsta de distracție.

Am plătit pentru călătorie, iar bărbatul de la bilete ne-a deschis ușa cabinei, invitându-ne înăuntru.

Eva s-a așezat pe banca din fața mea, lipindu-și nasul de peretele de sticlă. Aș putea să îi spun că se comportă exact ca frățiorul ei mai mic, dar mai bine îmi țin gura și nu risc să mă azvârle de la înălțime.

Am tras aer adânc în piept și am început să îmi frec neliniștit mâinile. O adusesem aici pentru că voiam să fiu sincer. Nu aș putea niciodată să pătez memoria acestui loc și să nu fiu onest în legătură cu sentimentele mele.

Părinții mei mi-au arătat iubirea în locul ăsta, și ce înseamnă să fii cu sufletul tău pereche.

Inima îmi bătea cu putere și mi-am închis ochii pentru câteva secunde, făcându-mi curaj să îi spun ce simt.

— Eva, am spus cu vocea joasă.

Mi-am îndreptat privirea spre ea și mi-am simțit inima strânsă în timp ce bruneta mă privea cu un zâmbet larg pe buze.

— Te iubesc.

Capitolul 29

Eva

— Te iubesc.

Totul în interiorul meu s-a oprit. Nicio emoție nu îmi trecea prin corp. Nu îmi simțeam inima bătând. Nu îmi simțeam sângele mișcându-se prin vene.

Am înghițit în sec și am continuat să îl privesc, încercând să îmi dau seama dacă e o nouă strategie. Dacă încearcă din nou să mă ademenească în capcana lui.

Își freca mâinile și mă privea atent, așteptând reacția mea.

Cabina s-a oprit și nu am îndrăznit să mă uit pe fereastră pentru a vedea luminile orașului. Declarația lui Ethan m-a dat complet peste cap și nu puteam să îmi iau ochii de la el.

Blondul s-a dat jos din cabina sa și s-a apropiat de mine, cu grijă, de parcă aș fi fost un animal speriat. S-a așezat în fața mea și mi-a luat mâinile în ale sale.

— Știu că îți vine greu să crezi, dar e adevărul. Te iubesc, Eva!

Îi tremurau mâinile și, la scurt timp, am început să le simt și pe ale mele tremurând. Totul părea atât de ireal și simțeam nevoia să mă pișc ca să mă asigur că nu visez.

Cabina a început din nou să se miște și tot ce îmi doream acum era să ies cât mai repede de aici.

— Eva, iubito, te rog spune ceva!

Ce aș putea să îi spun? Că sunt cuvintele pe care am dorit să le aud din prima clipă în care l-am cunoscut? Sau că e un mincinos desăvârșit și ar trebuit să se înscrie pentru o audiție la teatru?

Când ușa cabinei s-a deschis, mi-am smuls mâinile din strânsoarea sa și am plecat cât mai repede din acel loc. Am început să mă strecor prin mulțimea de oameni, ignorând complet strigătele din spatele meu.

Am coborât de pe ponton și m-am îndreptat spre plajă, fără să mă opresc.

— Eva!

Am început să alerg pe nisipul fin și l-am simțit în spatele meu. Înainte să mai apuc să fac vreun pas, m-a prins de braț și m-a întors cu fața spre el.

— Iubito, știu că nu mă crezi, dar lasă-mă să îți arăt că spun adevărul.

Am început să râd și mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi în ochi.

— Vrei să îmi arăți adevărul? De ce acum?

Și-a deschis gura, dar a închis-o imediat la loc. Și-a repetat gestul și apoi a oftat cu putere.

— Dumnezeule, faci toate astea din milă, am spus îngrozită.

M-am aruncat asupra lui și am început să îl lovesc cu pumnii în piept.

— Nu am nevoie de mila ta, ticălosule. Nu vreau să te apropii de mine doar pentru că întreaga mea viață e fututǎ.

— Nu milă e ceea ce simt pentru tine, a spus cu vocea joasă.

Mi-a prins ambele încheieturi în mâinile sale și m-a forțat să mă opresc. Am încercat să îl lovesc cu picioarele, dar mă îndepărtase suficient încât să nu reușesc să îl ating.

— Eva, încetează!

— De ce? Ca să îmi spui cât de patetică sunt? Ca să te las să îți bați joc de mine din nou? am țipat încercând să mă eliberez din strânsoarea lui.

— La dracu cu toate astea!

M-a împins pe nisip și s-a pus peste mine, presându-mi corpul cu trupul său. Buzele lui s-au oprit peste ale mele, încercând să mă calmeze. Am continuat să mă zbat sub el și să încerc să mă eliberez, dar în momentul în care buzele mele s-au despărțit și limba lui a pătruns înăuntru, am fost pierdută.

I-am înconjurat gâtul și l-am tras mai aproape de mine. Mâinile i-au coborât oprit pe talia mea și am gemut când s-a împins mai tare în mine.

O mie de emoții mă copleșeau în acest moment și un singur lucru era cert: că eram în brațele lui și aveam nevoie de atingerea sa.

— Nimic din toate astea nu e o minciună, a spus cu buzele lipite de ale mele.

Mâinile mele s-au agățat în părul lui și am continuat să îl țin aproape de mine.

— M-ai rănit enorm, am șoptit.

A aprobat din cap și m-a sărutat.

— Nu o să te iert atât de ușor. Dacă chiar mă iubești, trebuie să îmi demonstrezi asta.

Zâmbetul lui s-a lărgit și apoi mi-a închis din nou gura cu un sărut.

***

Mi-am dat cu apă pe față și am lăsat-o să-mi răcorească pielea.

— Eva.

Bătaia din ușă m-a făcut să tresar și m-am prins de marginea chiuvetei ca să nu cad la podea.

— Intră, am mormăit iritată.

M-am așezat pe marginea căzii și am așteptat ca Em să își bage capul blond pe ușă.

— Bine, îți dai seama că nu mai e mâncarea de vină, nu?

Mi-am prins buza de jos între dinți și am aprobat din cap. Asta era cea mai mare temere a mea. Faptul că senzația de greață și stomacul meu deranjat nu aveau legătură cu mâncarea.

Am început să tremur și am privit nedumerită cutia din mâna prietenei mele.

— De cât timp o ai?

Blondina a zâmbit și a întins-o fără prea multă diplomație.

— Nu cred că mai contează asta. Hai să scăpăm de îndoială, a spus împingând-o sub nasul meu.

Am aprobat din cap și am așteptat până când a închis ușa și m-a lăsat singură. Am deschis cutia și am scos testul de sarcină, citind instrucțiunile de utilizare cu inima strânsă.

După ce am făcut întocmai cum scria pe foaia din cutie, am lăsat testul pe marginea chiuvetei aș-teptând rezultatul.

Ethan nu o să fie prea bucuros pentru copil. Abia începusem să ne construim relația și ar fi trebuit să o

luăm pas cu pas. Un copil ar complica situația și mai mult.

Mi-am prins capul în mâini și m-am așezat din nou pe marginea căzii.

— Eva?

Când ușa s-a deschis, Emily și Sophia s-au strecurat înăuntru cu grijă, privindu-mă îngrijorate. S-au așezat lângă mine și ne-am uitat împreună la testul de sarcină pozitiv.

— O să am un copil, am șoptit uimită.

Mi-am acoperit chipul și am început să plâng panicată.

— Sper că sunt lacrimi de fericire, a spus Em luându-mă în brațe.

Am dezaprobat din cap și am tras aer adânc în piept.

— Totul o să se ducă de râpă, am spus trăgându-mi nasul. Aseară am stabilit cu Ethan că o luăm încet, să avem timp să ne cunoaștem și să vedem dacă putem fi împreună.

— Eva, copilul acesta o să se nască din iubirea voastră.

Am început să râd și cuvintele lui Emily mi se păreau atât de puerile.

— Ethan o s-o ia razna, am șoptit.

O s-o ia complet razna și o să mă facă și pe mine s-o iau razna. Dar chiar și așa, trebuie să îi spun despre copil. Oricât de rău ar fi rezultatul final, are tot dreptul să știe. Și sper ca împreună să luăm decizia corectă.

— Acum putem să țipăm și să fim fericite că urmează să fim mătuși?

Am pufnit în râs și am aprobat din cap, iar cele două au început să țipe asurzitor, în timp ce mă legănau între trupurile lor.

— Acum trebuie să vii până în sufragerie, să vezi ce ai primit în timp ce îți dădeai sufletul afară.

M-am uitat urât la Sophia, iar ea m-a privit inocentă și mi-a zâmbit larg, trăgându-mă de pe marginea căzii până în living.

M-am oprit în hol și m-am uitat uimită la mulțimea de flori care decorau încăperea. Trandafiri roșii pe masa de sticlă, crini imperiali pe canapea și gardenii pe podea.

Toată îngrijorarea mea a dispărut ca prin farmec și m-am apropiat de trandafiri, mângâindu-le petalele.

— Cartea de vizită e chiar în fața ta.

Am văzut plicul alb și l-am luat între degete, scoțând cartonașul din interior.

Știu că trandafirii sunt preferații tăi, dar nu m-am putut abține să trimit și restul. Fiecare floare îmi amintește de tine și sper ca și ție să-ți amintească de mine. Te iubesc.

Ethan

Am mai citit de două ori acele rânduri și am zâmbit cu gura până la urechi, simțindu-mă fericită.

— Poate până la urmă o să fie fericit și de copil.

Am aprobat ușor din cap dorindu-mi să cred cu adevărat acest lucru. Dar învățasem deja un lucru despre relația mea cu Ethan Wright, și anume să nu îmi mai fac speranțe.

Telefonul a început să sune. L-am scos din buzunarul halatului și am răspuns fără să mă uit la număr, încă fermecată de gestul profesorului meu sexi.

— *Eva?*

Degetele mi s-au strâns în jurul telefonului și a trebuit să mă stăpânesc să nu îl arunc în perete. Am tras aer în piept și întreaga mea bună dispoziție s-a evaporat în doar câteva secunde.

— Amelia.

Le-am văzut pe Emily și Sophia tresărind când au auzit numele mamei mele și m-au privit îngrijorate.

— Te rog, nu închide! Vreau doar să vorbesc cu tine.

— Nu îmi pasă, am mârâit.

I-am închis apelul și am închis și telefonul pentru a evita încă un apel deranjat. M-am uitat la aparatul din mâna mea și am dezaprobat din cap.

— Incredibil cât de mult tupeu are femeia asta, am spus enervată.

M-am îndreptat spre bucătărie, cu cele două în urma mea, și am luat cafetiera în mână, umplându-mi cana cu lichidul negru.

— Cum a reușit să facă rost de numărul tău?

Am ridicat din umeri și am început să învârt lingurița în cană punându-mi aceeași întrebare în gând.

— E destul de perseverentă, am spus întinzându-mă după zahăr.

Am lăsat lingurița pe masă și am sorbit cafeaua fără să spun vreun cuvânt.

— Crezi că l-a sunat și pe fratele tău?

M-am uitat la Sophia și i-am văzut îngrijorarea din ochi, gândindu-mă pentru câteva clipe la varianta asta, dar am dezaprobat din cap și m-am sprijinit de dulapul din spatele meu.

— Știe că eu sunt veriga slabă a familiei. Ei bine, eu și Carson, dar dacă sună acasă riscă să dea de tata. În plus, relația ei cu Jayson a fost mereu probleme, încă de când a intrat la pubertate.

— Și tu mereu ai avut relația specială, a ghicit Em.

Mi-am strâns degetele pe mânerul cănii, iar senzația de greață mă făcea să înjur.

— Eu am fost mereu cățelușul care umbla după ea cu limba afară.

— Eva...

Am dezaprobat din cap, oprind-o pe Emily să îmi ia apărarea.

— Așa a fost, am recunoscut. Mereu eram lângă ea și îi știam toți pașii. Până acum ceva timp, am crezut că a plecat din cauza mea. Pentru că o sufocam prea tare.

Mi-am închis ochii, încercând să îmi opresc lacrimile. Acele amintiri erau încă dureroase și nu voiam să le mai am în minte. Dar mă însoțeau mereu, oricât de mult încercam să scap de ele.

Am băut restul de cafea din cană și, când mi-am deschis ochii, am întâlnit privirile îngrijorate ale prietenelor mele.

— Eva!

Când mi-am ridicat capul, l-am văzut pe Ethan în pragul bucătăriei, sprijinindu-se cu ambele mâini de pereți, gâfâind cu putere.

Apariția lui le-a redus la tăcere pe Emily și Sophia și în încăpere se auzea doar respirația greoaie a blondului.

— Când o să pun mâna pe tine, micuță scorpie...

S-a desprins de perete și s-a apropiat de mine fără să-și ducă la bun sfârșit amenințarea. Înainte să îmi dau seama ce se întâmpla, m-a îmbrățișat strâns și m-a sărutat apăsat.

— Unde naiba ți-e telefonul? a mârâit cu buzele lipite de ale mele.

M-am uitat la el complet zăpăcită, căci mai avea puțin și mă strângea de gât. Le-am auzit pe cele două diavolițe chicotind în spatele lui, dar nu puteam să-mi iau ochii de la blond.

— L-am închis.

A înjurat zdravăn și mi-am coborât privirea, amuzată. Era îmbrăcat în echipament de sport, transpirat și mi-ar fi plăcut enorm să îmi plimb mâinile pe sub tricoul lui ud.

— De ce l-ai închis?

Mi-am ridicat capul și m-am uitat în ochii lui.

— Amelia, am spus simplu.

A oftat adânc și m-a sărutat pe frunte, strângându-și brațele în jurul meu. Am zâmbit și mi-am închis ochii savurând momentul.

— I-am închis înainte să înceapă să vorbească foarte mult.

S-a dat câțiva pași în spate, iar sora și prietena lui au dispărut.

Ethan s-a îndreptat spre frigider și și-a scos o sticlă de apă, lăsându-mă să îi admir posteriorul când s-a aplecat. Mi-am mușcat buza de jos și am suspinat, păstrând acea imagine în minte.

— Tu de ce ești aici?

A închis ușa și s-a întors cu fața la mine, în timp ce își desfăcea sticla de apă.

— Am vrut să vorbesc cu tine în timp ce alergam puțin. Dar nu mi-ai răspuns la niciun apel și am intrat în panică.

Am zâmbit și încă încercam să mă conving că toate astea sunt reale.

— Ți-au plăcut florile?

Am aprobat din cap și m-am apropiat de el. Mi-am pus mâinile în jurul gâtului său și m-am arcuit spre el, împingându-mi sânii în pieptul său.

— Au fost mai mult decât minunate. Mulțumesc frumos, am șoptit încercând să fiu seducătoare.

A zâmbit și și-a aplecat capul spre al meu, prinzându-mi buzele într-un sărut apăsător. Degetele i s-au înfipt în carnea mea și am gemut pe buzele sale. M-a ridicat la pieptul lui și i-am înconjurat bazinul cu coapsele mele, simțind blatul insulei sub fund.

— Eva.

Mi-am strecurat mâinile sub tricoul său și i-am atins pielea. Era fierbinte și îi simțeam bătăile inimii sub palme.

— Hm?

A gemut când mi-a simțit mâinile și mi-am unit din nou buzele cu ale lui.

— Dacă nu te oprești acum, o să ți-o trag.

Mâinile mele s-au oprit și m-am uitat la el confuză.

— Nu vrei sex?

Și-a strâns palmele cu putere pe talia mea și a gemut, lipindu-și fruntea de a mea.

— Mai mult decât orice. Dar ai spus că trebuie să muncesc pentru sex. Și asta o să și fac.

M-am uitat la el surprinsă și i-am văzut zâmbetul sincer. Desena cercuri imaginare pe brațul meu și simțeam fiori pe șira spinării.

— Știu că nu mă crezi când îți spun că te iubesc, dar o să-ți demonstrez asta.

M-a sărutat pe vârful nasului și telefonul lui a început să sune. A oftat iritat înainte să răspundă.

Nu m-am așteptat niciodată la asta. Am crezut că mi-a spus acele cuvinte pentru că eram vulnerabilă din cauza mamei mele. Credeam că vrea doar să mă facă să mă simt mai bine și știa că aveam nevoie să aud acele cuvinte.

Dar Ethan chiar vrea să își depășească propriul trecut și să meargă mai departe. Și se pare că vrea să facă asta cu mine.

— Trebuie să plec, a spus cu un oftat.

Mi-am alungat gândurile și l-am privit cu atenție. Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și m-a sărutat pe buze.

— Am o întâlnire cu echipa de IT și apoi trebuie să ajung la facultate. Deschide-ți telefonul și lasă-l așa.

Am aprobat din cap și l-a urmărit până când a dispărut din raza mea vizuală. Nu am avut curajul să îi spun de copil și nu știu dacă o să-l am vreodată.

— Ei bine, asta a fost dezamăgitor.

Am scos un țipăt brusc și am sărit de pe insulă, întorcându-mă la privirile supărate ale celor două scorpii.

— De ce naiba v-ați ascuns? am spus privindu-le cum ies din spatele insulei.

— Am vrut să vedem partida de sex.

M-am uitat la ele cu gura căscată, iar cele două împielițate s-au aplecat peste insulă, sprijinindu-se în coate. Cu obrajii sprijiniți în pumni arătau ca niște copii grași și triști.

— Băieții vă privează de sex?

Au dat din cap în același timp și au scos un *aha* colectiv.

— Cred că trebuie să am o conversație cu ei.

— Te rugăm.

Răspunsul la unison m-a făcut să izbucnesc în râs. Pot să mă bazez oricând pe ele să îmi facă ziuă mai bună.

Capitolul 30

Ethan

— Nu pot să cred că ticălosul ăsta ne chinuie chiar înainte de vacanță. Adică ar trebui să mai fută și el ceva ca să nu își mai descarce furia pe noi.

M-am oprit în fața ușii și am așteptat ca idiotul de Cooper să se plângă în continuare. Îmi venea să râd, dar nu voiam să stric masca de dur pe care o afișam în fața studenților mei.

— Adică serios, după atitudinea sa, singurul lucru care s-ar putea afla în patul lui e un cactus.

Dacă ar ști el că în patul meu e Eva și nu un cactus, cred că ar suferi șocul vieții lui.

Am deschis ușa și am intrat în amfiteatru, aruncându-i o privire amenințătoare. L-am auzit înghițind în sec, în timp ce iubita mea rânjea privindu-ne.

Mi-am lăsat servieta pe catedră, am scos subiectele din ea și m-am întors cu fața spre cei care aveau să fie ultimii studenți din viața mea.

— Domnule Cooper, viața mea sexuală nu ar trebui să fie problema ta, am spus dând un rând de foi în primul rând.

L-am auzit pe roșcat înghițind în sec, încercând să se ascundă de mine, dar știam amândoi că asta era imposibil.

— Și e foarte satisfăcătoare, am adăugat cu zâmbetul pe buze. Drept pentru care, o să vă dau un punct în plus.

Întreaga atmosferă s-a mai înveselit, dar stânjeneala lui Chuck nu dispărea. Am păstrat o foaie cu subiecte pentru mine și m-am uitat la bruneta mea.

— Domnișoară Gray, am spus arătându-i foaia.

Dacă tot aveam să-mi dau demisia până la sfârșitul anului, măcar să rămân același ticălos în fața lor.

— La catedră, am spus așezând foaia pe banca mea.

A oftat adânc, s-a ridicat de la locul ei, și-a luat pixul în mână și a început să coboare treptele.

— Ticălosule, a șoptit.

Zâmbetul meu s-a lărgit și am încercat să îl ascund repede. Dar în prezența ei, îmi era greu să fac asta. Mă simțeam fericit și nu prea îmi păsa cine observă asta.

Am așteptat calm ca fiecare student să primească câte o foaie, apoi m-am așezat pe locul liber de la catedră, lângă Eva vizibil încordată.

A tras aer adânc în piept și a încercat să se concentreze asupra testului, dar când palma mea s-a oprit pe coapsa ei, a tresărit și m-a privit cu coada ochiului. Am început să o urc mai sus, tăindu-i respirația.

Cu mâna liberă am început să îmi butonez telefonul și să mai arunc câte un ochi prin sală. Dar studenții mei erau prea terorizați de notele de patru ca să încerce să copieze sau să vorbească între ei.

Mi-am pus telefonul foarte aproape de mâna ei, făcându-i semn să citească mesajul pe care i-l scrisesem.

După test, așteaptă-mă la intersecția dintre campus și cafeneaua lui Ray. Mergem împreună acasă.

A zâmbit larg și a aprobat ușor din cap, iar eu i-am lăsat coapsa în pace ca să nu mai fiu forțat să îi pun încă o notă de patru.

Câteva minute mai târziu, a lăsat foaia și a plecat fără să îmi arunce vreo privire. Iar eu așteptam ca idioții ăștia să termine cât mai repede și să plec.

Aveam mare nevoie de sex și dacă nu ajungeam acasă mai repede să o arunc pe Eva în patul meu, avea să fie rău. Rău, rău de tot!

Patruzeci de minute mai târziu, după ce ultimul inteligent și-a predat foaia, le-am strâns pe toate și am ieșit în fugă din amfiteatru.

M-am repezit spre mașină și mi-am aruncat servieta și hârtiile pe bancheta din spate.

Sper doar ca micuța mea să nu fi înghețat, altfel pic tot anul la materia mea.

Am plecat în grabă din parcarea universității și am găsit-o pe Eva la locul stabilit. S-a urcat pe locul din dreapta și m-a sărutat scurt.

— Nici măcar nu le-ai lăsat în birou? a întrebat amuzată imediat ce a văzut testele aruncate.

— E destul de frig afară și ai așteptat suficient, am spus strecurându-mă în trafic.

I-am luat mâna în a mea și i-am sărutat ușor degetele reci, înjurând-o pe iubita lui Cooper care predase ultima foaie.

— Îmi pare rău pentru ce a spus Chuck. Era stresat și nu ești cel mai plăcut om de pe planetă.

Am început să râd și am privit-o rapid.

— Cooper e un tip interesant. Nu mi te imaginam tocmai un cactus, dar cred că pot să încep să mă obișnuiesc cu țepii tăi.

M-a lovit peste braț, iar eu am izbucnit în râs.

— Hei, eu sunt o bezea! Sunt dulce și pufoasă și când mă mănânci, curcubeul îți explodează pe papilele gustative.

Am oprit mașina în fața blocului fetelor și am continuat să râd cu capul sprijinit de tetieră. Mi-am întors capul spre iubita mea și i-am pus mâna pe ceafă, apropiind-o de mine.

— Papilele mele gustative nu sunt singurele care explodează când te mănânc, scumpo, am spus sărutând-o prelung.

Am coborât din mașină și am luat-o de mână, intrând împreună în clădire.

Era neobișnuit de tăcută și aveam impresia că e puțin cam agitată. De obicei mă tachinează și vrea să îmi spună despre cum i-a mers ziua sau să se plângă de testul meu stupid. Ceva nu e în regulă cu ea.

Și-a scos cheile din buzunar și a descuiat ușa, fiind la fel de tăcută. Am ajutat-o să-și dea haina jos și am sărutat-o pe umăr, încercând să obțin o reacție din partea ei.

Am agățat cele două haine în cuier și am urmat-o în sufragerie pe mielușica mea tăcută.

Eva a tras aer adânc în piept, s-a întors cu fața la mine și a aruncat bomba.

— Sunt însărcinată, a spus brusc.

M-am oprit la câțiva pași de ea și am înghețat, privind-o rezemată de brațul canapelei, speriată și îngrijorată.

Ar trebui să fie o veste minunată. Ar trebui să fiu fericit, dar în acest moment toate amintirile urâte pe care încercasem să le țin încuiate într-un colț al minții mele, ieșeau la suprafață.

Privirea mea e ațintită în direcția ei, dar de fapt e fixată într-un punct de pe perete.

— De cât timp?

Bruneta a continuat să mă privească și am auzit-o trăgând aer în piept, în timp ce eu încercam să îmi țin furia sub control.

— Nu știu cât de avansată este sarcina. Am aflat acum o săptămână.

Mi-am încleștat pumnii pe lângă corp și mi-am strâns ochii cu putere.

Asta nu se poate întâmpla din nou. Nu pot să mai cad în capcana asta ca un idiot.

— De ce nu mi-ai spus mai devreme?

— Mi-a fost frică, a șoptit.

Mi-am deschis ochii și m-am uitat la ea, înțelegând comportamentul ei. Nu cearta sau tachinările mele au făcut-o să arate atât de obosită. Copilul meu e cel care face toate schimbările în ea.

Aș vrea să mă apropii de ea și să o țin în brațe, dar nu cred că asta e cea mai bună idee. Nu e în siguranță în preajma mea. Nu în acest moment.

Mi-am pus ambele mâini în buzunarele pantalonilor și am strâns materialul din interior.

— Credeam că iei anticoncepționale.

A dezaprobat ușor din cap și am înjurat în barbă, uitându-mă la pantofii mei.

— Ai rămas însărcinată intenționat?

M-am uitat la ea și m-am înjurat în gând, regretând imediat întrebarea. Chipul ei e mai alb ca niciodată și s-a prins cu ambele mâini de brațul canapelei. Buzele îi erau întredeschise de șoc și uram să îi fac asta.

— Cum poți să spui asta? a șoptit îngrozită.

S-a ridicat în picioare, a făcut un pas spre mine și eram al naibii de tentat să fac unul în spate.

— Nu am rămas însărcinată singură. Dacă vrei să dai vina pe mine, bine. Dar nici tu nu ai făcut nimic ca să te protejezi.

Aici are dreptate. Niciodată nu m-am preocupat de protecție, pentru că, în adâncul sufletului, îmi doream asta. Voiam să îmi fac o familie cu ea, să fiu mereu alături ea. Dar acum că sunt pus în fața faptului împlinit, îmi era frică.

— Ethan, nu te bucuri?

— Nu știu, am spus sincer.

Mi-am frecat ochii cu degetul mare și cel arătător și mi-am simțit capul pe punctul să explodeze.

— Știu că e o veste șocantă, dar e copilul nostru.

M-am uitat la ea și am gemut cu putere. Ideea de a avea un copil nu mă speria atât de tare pe cât crezusem. Dar îmi aducea înapoi acele amintiri îngrozitoare pe care voiam să le uit.

— Iubitule, știu că e un șoc, dar o să fim bine. Atâta timp cât suntem împreună, a spus cu vocea slabă.

Mi-am întipărit în memorie chipul ei brăzdat de lacrimi și mi-am întors capul.

— Am nevoie de timp. O să vorbim mai târziu, bine?

M-am întors cu spatele la ea, mi-am luat haina din cuier și m-am îndreptat spre ușă.

— Ethan.

Mi-am strâns mâna în jurul clanței și mi-am ținut spatele drept, fără să mă întorc să o privesc.

Am înghițit în sec și am ieșit din apartament, înjurându-mi lașitatea.

Nu pot să fac asta acum. Nu pot să fiu stâlpul de care are nevoie pentru că simt că mă prăbușesc. Am crezut că am depășit momentul, că m-am afundat suficient în muncă ca să uit de cel mai mare dezastru din viața mea.

Dar se pare că sarcina Evei a avut efectul opus.

M-am urcat în mașină, am strâns volanul în mâini și am plecat spre singura persoană care mă putea liniști.

***

— A spus că nu pot să gătesc.

Mama a început să râdă și și-a pus cana de cafea pe birou, în timp ce mătușa Tammy părea complet șocată.

M-am apropiat discret de cele două și am primit câte un zâmbet pe care nu am putut să îl întorc. Mama și-a dat seama imediat că ceva nu e bine cu mine pentru că nu și-a m-ai luat ochii de la chipul meu.

— După douăzeci și șapte de ani de căsnicie, idiotul s-a trezit să îmi spună că ar trebui să mă duc la cursuri de gătit.

Roșcata guralivă s-a ridicat de pe canapea, ținând cana de cafea în mână, și a oftat cu putere.

— Să nu îndrăznești să îi pui soției tale că nu știe să gătească, a spus împungându-mă în piept cu arătătorul. O să mănânci bolovani și o să te culci singur pe canapeaua din garaj, băiete!

M-a bătut ușor pe umăr și a ieșit din studio, lăsându-mă singur cu singura femeie care știa totul despre mine.

Blondina s-a ridicat de pe scaunul ei de la birou și mi-a făcut semn spre colțul creației. Nu aveam cum să refuz terapia cu desen a mamei pentru că mi-ar fi băgat creioanele pe gât.

Mi-am agățat haina în cuier împreună cu sacoul și mi-am lăsat telefonul să alunece în buzunarul pantalonilor. Mi-am desfăcut nasturii de la încheietura cămășii și am ridicat mânecile până la coate.

— Lasă-mă să ghicesc: Eva!

Am zâmbit, m-am așezat pe scaunul de lemn rotund și am luat creionul în mână. Femeia s-a așezat lângă mine, dar nu s-a atins de niciun instrument. Doar aștepta să încep să desenez și să vorbesc.

— E însărcinată, am trântit-o.

Mâna mea a început să traseze diferite linii, dar nu aveam nicio imagine anume în cap. Pur și simplu îmi lăsam mâna să se plimbe liberă pe foaia albă.

— Și tu ai dat vina pe ea, a presupus.

— Nu pot să dau vina pe ea. Știu că s-a ajuns în situația asta pentru că și eu am contribuit.

Am dezaprobat ușor din cap și am tras aer în piept.

— M-a luat complet prin surprindere și nu cred că sunt pregătit. Nu cred că o să fiu vreodată pregătit.

Femeia nu a spus nimic și m-a lăsat să îmi exprim frustrările pe foaie.

— Scumpule, nu poți să lași trecutul cu Camila să îți dea peste cap întreaga viață.

M-am oprit câteva clipe și mi-am lăsat mâna să atârne între picioarele desfăcute.

Mama și-a pus o mână pe umărul meu și am suspinat adânc. Mi-am întors capul și m-am uitat la ea, încercând să nu plâng.

— Mi-a omorât copilul, mamă, am șoptit. Cum pot să trec peste așa ceva?

Femeia mi-a trecut o mână prin păr, încercând să îl netezească, și mi-a zâmbit cu căldură.

— Acceptând copilul pe care urmează să îl ai, a spus cu lacrimi în ochi.

Mama a fost la fel de afectată ca și mine de toată povestea dintre mine și fosta mea iubită.

M-am uitat la ea pentru câteva clipe, apoi mi-am întors capul spre foaie privind liniile pe care le desenasem.

— A trecut destul de mult timp, Ethan. Te-ai închis în tine și ai preferat să te ridici pe plan profesional și să uiți ceea ce e cel mai important, familia. Te-am văzut cu multe femei, pe care le-ai folosit și

apoi nu le-ai mai aruncat nicio privire. Dar ești diferit cu Eva.

Mi-am pus din nou creionul pe foaie și am continuat să conturez restul desenului.

Pentru prima oară în șase ani, Eva a reușit să mă scoată din carapacea mea și să mă facă să îmi doresc ceea ce toți prietenii mei aveau. Fericire, iubire, familie. Și acum eu m-am panicat și am fugit ca un laș.

— Când o privești, ai un zâmbet uriaș pe buze. Nu am văzut asta nici măcar când erai cu Camila.

Eva te face să o iubești fără prea mult efort. E exact persoana cu care poți să îți petreci restul vieții. Persoana care o să te facă fericit pentru tot restul vieții.

— Ce ar trebui să fac? Încă îmi e frică, am recunoscut. Nu vreau să se repete povestea de acum șase ani.

Gândul că aș putea trăi din nou toată acea experiență oribilă îmi făcea stomacul să se strângă și creionul din mâinile mele s-a rupt în două.

— O iubești?

Am zâmbit și m-am uitat la creionul distrus din mâna mea.

— Mai mult decât îți poți imagina, am șoptit.

Mama a suspinat fericită și i-am văzut zâmbetul imens și larg de pe chip. Radia de fericire și mă făcea și pe mine să zâmbesc.

— Atunci nu o lăsa să îți scape printre degete. Du-te și spune-i ce s-a întâmplat acum șase ani, Ethan. E singura cale prin care o să îți înțeleagă acțiunile.

Am tras aer în piept și am aprobat din cap.

Mama avea perfectă dreptate. Trebuia să îmi înfrunt temerile și să fiu sincer cu femeia pe care o iubeam. Eva e diferită de acea scorpie fără sentimente. Nu o să mă trădeze niciodată și nu o să-mi omoare copilul.

— Am ceva pentru tine.

S-a ridicat de pe scaun și s-a apropiat de primul tabloul al bunicii de pe perete din spatele meu, dându-l la o parte. A introdus codul seifului și a scos o cutiuță neagră.

S-a apropiat de mine și a deschis cutia în mâna mea. Inelul auriu cu diamantul strălucitor din mijloc îți lua ochii.

— E de la bunicul Roy.

Mi-am trecut degetele peste bijuterie și am zâmbit.

— E inelul bunicii, am spus recunoscând bijuteria.

Mama a aprobat din cap și m-a bătut ușor pe picior. Puteam să văd pe chipul ei cât de fericită era și starea ei era molipsitoare.

— Tata mi-a spus să ți-l dau când o să cred că e timpul. Dar asta nu înseamnă că ești obligat să pui întrebarea magică. Dă-i acest inel doar dacă tu simți asta. Doar dacă o iubești și vrei să îți petreci restul vieții cu ea. Nu pentru că e însărcinată și te simți obligat să faci asta.

M-am uitat la inel câteva secunde, apoi am închis cutia, strângând-o în palmă. Am tras-o pe mama în brațele mele și am sărutat-o pe obraji.

— Ești cea mai tare!

Femeia a început să râdă și și-a apăsat buzele pe fruntea mea.

— Du-te după ea și nu o mai da în bară.

Am început să râd și m-am ridicat de pe scaun. Mi-am luat sacoul și haina în mână și, înainte să ies pe ușă, am privit-o serios.

— Mamă, să îți ții gura închisă, am avertizat-o.

Știa foarte bine la ce mă refeream și tot entuziasmul ei s-a stins, iar acum arăta ca un copil de grădiniță căruia i s-a furat jucăria preferată.

— Nici măcar tatălui tău?

— Vreau să îi dau personal vestea, am spus îmbrăcându-mă.

A oftat și a aprobat decizia mea. Dar când am deschis ușa, am găsit-o pe mătușa Tammy rezemată de perete, zâmbind cu gura până la urechi.

— Felicitări, tăticule!

Am oftat și am plecat de-acolo, înainte să înceapă să mă scoată din minți. Dacă așa o să fie și cu Emily și Eva peste câțiva ani, o s-o iau razna complet.

M-am urcat în mașină și m-am întors la apartamentul fetelor, zâmbind ca un idiot. Strângeam cutia în pumn în timp ce urcam cu liftul și îmi simțeam inima bătând cu putere.

Am bătut în ușă și, când am dat ochii cu sora mea, am știut că urmează un dezastru.

— A plecat, Ethan.

Capitolul 31

Eva

Mi-am verificat telefonul din nou, însă nimic nu era schimbat de la ultima verificare de acum zece minute.

Am oftat cu putere și m-am așezat pe unul dintre scaunele de plastic, așteptând că Jay să își facă apariția și să mergem acasă.

Ethan a reacționat exact cum mă așteptam, dar chiar și așa, tot mă durea. Faptul că nu mă lăsa deloc în sufletul său, mă afecta mai tare decât crezusem.

Mi-am pus mâinile pe abdomen și am zâmbit. Indiferent cum avea să se termine relația dintre mine și Ethan, o să am mereu lângă mine acest copil. Și o să fie o bucățică ruptă din tatăl lui, amintindu-mi cât de mult îl iubesc și cât de fericită am fost pentru câteva momente scurte.

M-am rezemat cu spatele de scaun și am tras aer în piept, încercând să-mi șterg din memorie reacția iubitului meu.

— Eva?!

Lucas s-a oprit în fața mea cu valiza la picioare și m-a privit cu gura căscată.

— Nu îmi vine să cred că te găsesc, tocmai în locul ăsta.

Mda, iar eu îl blestem acum pe idiotul de Jayson și faptul că a întârziat atât de mult.

— Aș putea să spun același lucru, mai ales că am crezut că nu o să te mai văd niciodată, am spus ridicându-mă de pe scaun.

Mi-am luat valiza și am încercat să mă îndepărtez, dar a făcut un pas în fața mea și a rămas nemișcat.

— Merit măcar o explicație, Eva. Ai terminat-o cu mine printr-un nenorocit de mesaj.

Am oftat adânc și m-am uitat în jurul meu, sperând să îl zăresc pe fratele meu venind să mă salveze.

— Eu cred că orice explicație e de prisos. M-ai înșelat, Lucas, și nu aș fi putut niciodată să continui relația cu tine.

M-a prins de încheietură în momentul în care am făcut un pas în lateral.

— Mereu ai fost tu, Eva. Poate că m-am culcat cu Amber, dar mereu m-am gândit la tine.

Simțeam că mi se face rău. Cum senzația de vomă urca amenințător și urma să vomit dacă nu se oprea din vorbit.

— Atunci ar fi trebuit să te gândești mai mult la mine, am spus încercând să îmi eliberez încheietura. Poate relația noastră a fost problematică, dar mereu te-am respectat.

Mi-a prins bărbia între degete și mi-a ridicat capul, forțându-mă să îl privesc în ochii verzi.

— Lasă-mă să-ți demonstrez că am făcut o greșeală, iubito. Lasă-mă să recuperez timpul pe care l-am pierdut până acum.

Și-a apropiat buzele de ale mele și dacă mă atingea, aveam să vomit pe fața lui mincinoasă.

— Cred că e timpul să îți iei labele jegoase de pe sora mea, Newman.

Vocea lui Jay a spart tensiunea ciudată dintre noi, iar mâinile lui Lucas au coborât imediat pe lângă corp. Fratele meu s-a pus între noi și l-a forțat să facă

doi pași în spate, suficienți câți să mă facă pe mine să respir ușurată.

— Ia-ți valiza și dispari din fața mea înainte să uit unde mă aflu și să îți rup oasele!

Lucas mi-a aruncat o privire fugară, apoi a încercat să susțină privirea amenințătoare a lui Jay. Într-un final, și-a luat valiza și a plecat. Iar eu am răsuflat ușurată, simțind cum senzația de greață dispare cu fiecare pas cu care se îndepărta de mine.

Jay s-a întors cu fața la mine și m-a tras la pieptul său, închizându-și brațele în jurul meu. Și-a apăsat buzele cu putere pe creștetul meu și a oftat adânc.

— Mă bucur că ești acasă, tornadă.

Am zâmbit și m-am desprins din îmbrățișarea lui, făcând un pas în spate.

— Și eu mă bucur să fiu acasă, idiotule.

Am început să râdem și l-am lăsat să îmi ia cele două valize, urmându-l spre parcarea din interiorul aeroportului.

— Ce face prințesa mea?

A dezactivat alarma de la mașină și a deschis portbagajul, punând valizele lângă piciorul său.

— Bine, am spus cu un oftat. Am scăpat în sfârșit de școală pentru câteva săptămâni și...

— Eu mă refeream la Sophia, m-a întrerupt.

Pe buzele mele a alunecat un „O" prelung și am tăcut privindu-l cum arunca valizele în interiorul mașinii, de parcă ar fi fost niște saci cu cartofi.

Jayson a început să râdă și, după ce a închis portbagajul, s-a uitat la mine cu zâmbetul pe buze. Îl priveam fără să înțeleg de ce rânjea ca un idiot la mine și situația devenea ciudată.

— Ce face Sophia, idioato? a spus dându-și ochii peste cap.

— Tu ești cel care i-o trage, tu ar trebui să știi mai bine.

Mi-am întors capul iritată și m-am așezat pe locul din dreapta șoferului, auzindu-i râsul în spatele meu.

Câteva clipe mai târziu, bărbatul s-a urcat în spatele volanului continuând să zâmbească. Am zâmbit și eu scurt și l-am privit cu coada ochiului ca să mă asigur că nu m-a văzut. Nu vreau să îmi stric imaginea de femeie dură chiar acum.

— Tata a făcut curat în camera ta, a spus pornind motorul. Îți vine să crezi?

În timp ce fratele meu întorcea mașina, m-am uitat la el cu gura căscată și m-am prins de mânerul portierei ca să nu cad pe spate.

— Îți bați joc de mine?

Blondul a început să râdă și a dezaprobat din cap, ieșind din parcarea aeroportului.

— Vrei să spui că Brian Graham Gray, magnatul aviației, pilotul de aur din generația X și Y a șters praful în camera mea și mi-a împăturit chiloții?

Jayson a început să râdă și s-a relaxat în scaunul său de piele.

— Cred că a fost șocat când a descoperit bucățile minuscule de material pentru care plătește o avere, m-a tachinat frate-meu.

Am zâmbit și mi-am întors privirea pe geam, spre orașul luminat în care crescusem.

— Nu eu mi-am dorit să vin pe lume cu un vagin. În plus, poate așa intră și el înapoi în cursă și începe să iasă cu femei.

— A intrat în afaceri deja, a spus strecurându-se în trafic.

Am început să râd și m-am uitat surprinsă la bărbatul de lângă mine. Zâmbetul i s-a lărgit și a dat ușor din cap, oprind mașina la un semafor.

— Te rog, nu îmi spune că e secretara. Îmi place de ea, dar ar fi groaznică la întâlniri de afaceri. Femeia aia râgâie când râde, am spus terifiată. Cum poate să facă asta?

Fratele meu a ridicat ușor din umeri fără să-și ia privirea de la semafor.

— Are niște discuții destul de lungi și private cu șefa de la Achiziții.

Nu e tocmai cea mai bună alegere, dar nici nu mă pot plânge.

— Mă bucur că în sfârșit a început să iasă din întuneric și încearcă să meargă mai departe.

— Dar nu o să dureze mult, a mormăit în barbă.

M-am uitat la fratele meu și i-am văzut pumnii strângându-se cu putere pe volanul negru. A pornit din nou mașina și m-a privit rapid.

— M-a sunat Amelia.

Și-a întors atenția spre drum și mi-am simțit inima bătând haotice. Nu am crezut că o să aibă curajul să îl sune și pe Jayson, dar se pare că femeia asta e determinată să ne strice din nou viața.

— Și pe mine m-a asaltat cu telefoane și nu numai.

Ne-am privit câteva secunde unul pe celălalt, în tăcere. Fratele meu a început să înjure și a călcat mai puternic pe accelerație.

Se pare că anul ăsta va fi încă un Crăciun dezastruos și toate astea datorită Ameliei Penn-Gray.

***

— Bună dimineața, iubito. Cum ai dormit?

Am zâmbit și m-am așezat pe scaun lângă tata, căscând.

— Am dormit ca un bebeluș.

Bărbatul a zâmbit și și-a închis tableta, concentrându-și întreaga atenție asupra mea.

— Unde sunt băieții? am spus trăgând mai aproape coșul cu mâncare.

M-am întins după paharul cu suc de portocale, în timp ce tata își sorbea cafeaua fără care nu putea trăi.

— Carson probabil o să mai doarmă pentru vreo două ore, iar Jay e plecat în oraș.

M-am uitat la ceasul de pe tabletă și am zâmbit.

— Iar a uitat să cumpere cadouri de Crăciun?

Bărbatul a început să râdă și a aprobat din cap. Stomacul încă îmi era deranjat și speram ca sucul de portocale să îl mai liniștească și să nu mă facă să vomit din nou.

— Cum merge cu școala?

Mi-am ținut paharul lipit de buze, încercând să trag de timp.

Ce naiba aș putea să îi spun? Totul e perfect, tati. Mă culc cu profesorul meu de istorie și o să am și un copil cu el. Aproape că o să pic la cursul lui și o să țipi la mine. Dar în restul, totul e perfect.

— Bine, am ales să spun.

Am pus paharul jos, simțindu-mă ca la interogatoriu. M-am uitat cu coada ochiului la tata și simțeam că va urma o adevărată tortură.

— Ethan ce mai face?

Am început să fac cerculețe cu degetul pe pahar, evitându-i complet privirea. Am ridicat ușor din umeri și începeam să mă simt din ce în ce mai prost.

— Bine, presupun.

— Mi-a spus Jay că te-ai mutat cu fetele.

Rahat. Am uitat complet să îl sun pe tata și să îi spun despre noua mea mutare.

— Și ce părere au colegii tăi despre faptul că Ethan e profesorul tău?

Discuția începea să devină incomodă și cred că tata știa mai multe despre relația mea cu Ethan decât știam eu.

— Nu știu la ce te referi, am mințit. Pentru Ethan sunt doar o studentă.

Și-a pus cana la o parte și și-a așezat ambele brațe pe masă, aplecându-se spre mine cu zâmbetul pe buze.

— Stai să reformulez. Ce părere au colegii tăi despre faptul că ai o relație cu profesorul vostru?

Am înghițit în sec și nu îndrăzneam să îl privesc. Îmi simțeam obrajii arzând și probabil urma să încep să tremur destul de curând.

— Nu avem nicio relație. Suntem doar prieteni și în afara campusului nici măcar nu ne vorbim.

— Eva, spune-mi adevărul și termină cu rahaturile, a spus într-un final.

Mi-am închis ochii și am oftat adânc. Mi-am lăsat spatele pe speteaza scaunului și m-am uitat la tatăl meu, care-mi descoperise unul dintre secrete.

— Sunt însărcinată, am trântit-o.

Mi-am mușcat buza de jos și am așteptat reacția lui. Una din mâini i s-a încleștat pe braț și l-am auzit trăgând aer în piept.

— Iar eu sunt dezamăgit.

Am gemut și mi-am închis ochii ca să nu-mi dea lacrimile. Asta era exact ceea ce-mi doream să evit. Prefer să discut despre Amelia și porcăria pe care a făcut-o decât să îl dezamăgesc din nou pe tata.

— Tată, eu...

Și-a ridicat o mână și m-a oprit, privindu-mă cu seriozitate în ochi.

— Te iubesc, Eva și Dumnezeu știe că țin enorm și la Ethan, dar totul se întâmplă prea repede. Nici măcar nu știi ce e între voi. Am observat la petrecerea lui Braden că se întâmplă ceva între voi și am apreciat faptul că te-a acoperit în fața mea, dar asta nu înseamnă că vrea ceva permanent.

Mă uitam într-un punct fix al mesei, evitând cu desăvârșire privirea lui.

— Știe de copil?

Am înghițit în sec și am aprobat din cap.

— Faptul că tu ești aici și el e în New York, îmi întărește cuvintele. Din cauza lui ai plecat de la cămin?

Am aprobat din nou din cap și mi-am strâns pumnii, înfigându-mi unghiile în piele.

— Când te-am trimis la facultate, am avut o discuție serioasă, Eva. Fără alte greșeli sau te întorci aici. Și în situația asta, nu copilul e greșeala, ci atitudinea ta rebelă.

Mi-a luat o mâna în a lui și mi-am desfăcut pumnul, strângându-i palma caldă. Una dintre lacrimi

mi-a alunecat pe buze și nici măcar nu mi-am dat seama când începusem să plâng.

— Ce să mai fac, Eva? Ce pot să mai fac ca să nu te mai distrugi singură? Ca să o aduc înapoi pe fetița mea răsfățată și naivă?

Mi-am umezit buzele și am zâmbit, privindu-l pe bărbatul pe care îl rănisem atât de tare.

— Nu o mai poți aduce înapoi pe fetița naivă, tată. Dar mă poți lăsa să îmi aleg singură calea pe care să o urmez. Nu m-am culcat cu Ethan din cauza mamei. Am făcut-o pentru că m-am îndrăgostit de el și mi-am dorit să fac asta.

Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și a oftat cu putere.

— Te iubesc mai mult decât orice, tată, și îmi pare rău pentru fiecare cuțit pe care ți l-am înfipt în inimă. Dar de data asta, o să fac lucrurile cum trebuie. Cu Ethan sau fără el.

Am tras aer în piept și am zâmbit.

— O să te fac mândru, tati. Și o să mă revanșez pentru fiecare prostie pe care am făcut-o și pentru fiecare durere de cap pe care ți-am provocat-o.

Bărbatul a zâmbit și și-a dat scaunul în spate. Nu aveam nevoie de o invitație ca să știu ce trebuia să fac și m-am așezat în poala lui, lăsându-l să mă strângă la pieptul său.

— Sunt deja mândru de tine, iubito.

Am început să râd și mi-am lăsat capul pe umărul său.

— Aveai altă părere acum câteva minute, am mormăit.

A început să râdă și m-a sărutat pe frunte.

— Am spus că sunt dezamăgit doar ca să te fac să îți dai drumul la limbă.

Mi-am ridicat capul și m-am uitat la el cu ochii mijiți.

— M-ai șantajat?

A zâmbit larg și a ridicat ușor din umeri. Am început să râd și am văzut sclipirea de fericire din ochii tatălui meu.

— Deci, nu ești dezamăgit?

— O să am un nepot, cum aș putea să fiu dezamăgit? În plus, văd că lui Jayson nu i se rupe niciun prezervativ. Cred că e timpul să fac găuri în ele.

Am început să râd și mi l-am imaginat imediat făcând asta. Cred că Jayson i-ar mulțumi, după ce l-ar arunca din avion fără parașută.

Soneria de la intrare m-a făcut să tresar și am sărit în picioare.

— Te duci tu să răspunzi? Trebuie să dau un telefon.

Am aprobat din cap și m-am îndreptat spre ușă, în timp ce tata și-a îndreptat atenția spre telefon. Mi-am șters lacrimile și am încercat să îmi aranjez părul ciufulit, care oricum era absolut groaznic. Oricine ar fi la ușă, o să se sperie al naibii de tare de mine.

Am deschis ușa și mâna mi-a înghețat pe clanță. Picioarele mele mi-au paralizat, iar ochii mi-au rămas fixați pe persoana din fața mea.

— Tu?!

Capitolul 32

Ethan

— Bună.

Am zâmbit, dar ea șocată și nemișcată. Mă privea cu ochii ei mari și superbi și cu gura căscată de uimire.

— Putem să intrăm?

A clipit de câteva ori și și-a închis gura.

— Noi?

Am zâmbit și m-am dat un pas spre dreapta, lăsând-o să-mi vadă întreaga familie în curtea ei. Sophia deja începuse să îl sufoce pe Jayson, Christian și Emily se chinuiau cu valizele, iar mama și tata se ciondăneau pe un subiect absolut plictisitor.

— Te-au adus cu forța aici?

Mi-am întors privirea spre ea și nu puteam spune că nu merit atacul ei. Am oftat adânc și m-am apropiat de ea, reușind să intru în casă. Mă doare enorm că se îndepărtează de mine cu fiecare pas pe care îl fac, dar merit asta cu vârf și îndesat.

— Surpriză!

Cele două idioate m-au împins din calea lor și m-am lovit cu umărul de ușă, în încercarea mea de a mă menține pe picioare. Au îmbrățișat-o pe iubita mea chicotind zgomotos.

— Suntem pierduți.

I-am auzit pe Jayson și Christian oftând lângă mine și am aprobat din cap. Strălucirea din ochii Evei

mă umplea de invidie și mi-aș fi dorit să le împușc pe cele două împielițate chiar acum și chiar aici.

— Era și timpul!

Brian și-a făcut apariția cu zâmbetul pe buze și, de data asta, atât eu cât și prietenii mei am fost împinși spre mama.

Ce naiba e cu femeile din familia asta?

— Puștoaico!

Mama a început să chicotească ca o adolescentă tembelă și s-a aruncat fără ezitare în brațele bărbatului. Tata a închis ușa în spatele lui și a privit amuzat întreaga scenă. Și acum probabil o să înceapă cu una dintre amenințările lui glumețe.

— Gray, ia-ți mâinile de pe nevasta mea!

A început să se apropie de cei doi cu mâinile pe șolduri, prefăcându-se foarte afectat de dovada lor de afecțiune.

— Foarte frumos, Olivia. Pe mine mă transformi într-un măgar care îți cară bagajele, iar ticălosul ăsta primește recompensa pentru munca mea.

Mama a început să râdă și s-a sprijinit de pieptul tatei, aproape topindu-se în brațele lui.

— Știi foarte bine care e recompensa ta, iubitule. Diseară, doar noi doi și o sticlă de...

— Nu!

Eu și Emily am strigat în același timp și i-am privit îngroziți pe părinții noștri.

— Te rog, nu vreau să îmi rănești urechile, am spus.

— Iar eu nu vreau să îmi scot ochii pentru ce aș putea vedea.

În momentul acesta, aș vrea ca sora mea să își scoată ochii și să își ia mâna de pe mama copilului meu.

Tata ne-a privit cu ochii îngustați și încerca să fie serios.

— Christian, ce ți-am spus eu despre femeia asta a ta?

Trebuie să plec de aici înainte să o iau complet razna. Ignorând schimbul de replici dintre tata și prietenul meu cel mai bun, m-am apropiat de bruneta mea și am luat-o de mână.

— Vino cu mine, am șoptit.

M-a privit în ochi și, pentru câteva secunde, mi-a fost teamă că o să îmi spună să mă duc la dracu și să o las în pace. Dar a aprobat din cap și ne-am apropiat de ușă, strecurându-ne afară din casă.

— Unde vrei să mergem?

M-am oprit brusc și mi-am dat seama că eram într-un oraș complet străin. Nu știam nici măcar numele unui simplu magazin.

Eva a început să râdă și m-a luat de mână.

— Este o cafenea la cinci minute distanță.

Am zâmbit și i-am strâns mâna între degetele mele, continuând să zâmbesc.

Degetele ei mă țineau strâns, iar eu puteam să îmi imaginez zâmbetul tâmp pe care îl aveam pe față. Încă nu pot să îmi dau seama cum am reușit să mă pricopsesc cu o femeie ca ea, dar nu regret nicio secundă decizia de a o lăsa în inima mea.

Am deschis ușa cafenelei și am lăsat-o pe brunetă să intre înaintea mea. Ne-am apropiat de o

masă înconjurată de patru fotolii micuțe și ne-am așezat unul lângă celălalt.

Am ajutat-o să își dea jos haina groasă și mi-a zâmbit dulce, iar eu nu am mai rezistat și am sărutat-o apăsat. A suspinat și apoi m-a privit intens în ochi.

Chelnerița ne-a lăsat două meniuri pe masă și s-a retras zâmbind. Mă uitam prin lista de băuturi, dar nu prea aveam chef să beau. Trebuie să îmi iau inima în dinți și să îi spun adevărul. Trebuie să încetez să mai fug de viitorul meu și să rămân prins în trecut.

— Ești pregătit pentru noi?

Am închis meniul și l-am abandonat pe masă. Am înghițit în sec și mi-am umezit buzele înainte să mă uit în ochii iubitei mele.

Tristețea și dezamăgirea din ochii ei îmi rupeau inima.

— Nu, am spus cu sinceritate. Dar vreau să fiu pregătit să îmi petrec restul vieții cu tine.

I-am auzit respirația oprindu-i-se și am luat-o de mână. Chelnerița s-a apropiat de noi cu zâmbetul pe buze. Eva a murmurat absentă ceva legat de două ceaiuri fără să își ia ochii de la mine.

— Vreau să fac tot ce trebuie, Eva. Vreau să afli adevărul despre trecutul meu.

A aprobat ușor din cap, fără să scoată un cuvânt. Era speriată și panicată și aveam senzația că mă molipsește și pe mine. Sau poate erau propriile mele sentimente pe care le ținusem ascunse atâta timp.

Am tras aer în piept și mi-am coborât privirea asupra mâinilor noastre împreunate.

— Camila și cu mine ne-am cunoscut în primul an de studenție la arhitectură. Am căzut de acord cu părinții mei că o să stau la cămin pentru a mă bucura cu adevărat de experiența de student. Iar Camila locuia lângă mine.

Imaginea ei s-a proiectat în mintea mea. Părul ei bogat, lung și roșcat, ochii de culoarea migdalei, corpul suplu și lucrat. Acea mască inocentă și capcana vieții mele.

— Eram tânăr și naiv și am crezut în dragoste la prima vedere. Am crezut că ea e jumătatea mea și că am câștigat la loterie când am cunoscut-o.

Pe buze mi s-a așternut un zâmbet amar, amintindu-mi fiecare iluzie copilărească și prostească din acea vreme.

— Am început să ieșim și, pentru o perioadă, totul a fost perfect. Dar după câteva luni a început să se schimbe sau poate doar își dăduse masca jos. Nici măcar nu știu cum să descriu schimbarea ei.

Am lăsat-o pe chelneriță să așeze cănile aburinde pe masă în fața noastră, dar niciunul dintre noi nu s-a atins de ele.

— Curând mi-am dat seama că era înnebunită după bani. În mijlocul examenelor de final de an, m-a convins să ne mutăm în apartamentul pe care tata mi-l cumpărase și am picat ultimele două examene.

Eva mă strângea de mână, încurajându-mă să continui.

— Tata a fost furios și mi-a spus că dacă nu renunț la ea, o să intru în belele.

— Și tu nu l-ai ascultat, a ghicit.

Am râs și am dezaprobat din cap, amintindu-mi de una dintre cele mai mari greșeli din viața mea.

— Camila îmi spunea întruna că părinții mei nu o apreciază și nu încearcă decât să ne despartă. Iar eu am căzut în capcana ei, ca ultimul idiot.

Am dat din cap urându-mă din nou pentru acele greșeli și mi-am lăsat spatele pe spătarul fotoliului.

— A intervenit mama și a fost singura care mi-a deschis ochii. A venit la mine acasă și a dat în vileag planul bine pus la punct al iubitei mele. Pentru Camila nu fusesem decât o sursă de bani, ca să scape de sărăcia în care crescuse. Nici măcar nu m-a iubit vreodată. Dar a fost foarte mulțumită de sexul pe care i l-am oferit. Am scos-o afară din casa mea și i-am spus să nu mai îndrăznească să se apropie de mine.

— Dar a făcut-o oricum.

Am aprobat din cap și mi-am închis ochii strâns. Partea cea mai groaznică abia acum venea și uram atât de mult să îmi reamintesc acele momente. Dar aveam nevoie de eliberarea aceasta ca să pot fi cu femeia pe care o iubesc.

— O săptămână mai târziu, mă aștepta în apartament cu lacrimi în ochi. Mi-a spus că e însărcinată și o să avorteze dacă nu mă căsătoresc cu ea.

Am tras aer în piept și m-am uitat la aburii care se ridicau deasupra cănii din fața mea.

— Nu am cedat în fața șantajului ei și a forțat nota, spunând că, dacă vreau copilul, trebuie să îi dau toți banii pe care mi-i cerea ea.

Bruneta a gemut și a înjurat în barbă. M-am uitat la ea și am zâmbit, plimbându-mi degetele pe pielea ei fină.

— A luat copilul și a fugit, nu?

Am oftat și am dezaprobat din cap. Nici măcar nu poți să îți imaginezi, iubito.

I-am dat o șuviță de păr după ureche și am continuat să mă uit în ochii ei.

— S-a împușcat într-o cameră de motel. În timp ce îmi spunea că nu o să-mi cunosc niciodată copilul, am spus cu vocea stinsă.

Eva era șocată. Și-a deschis gura trăgând aer zgomotos în piept și puteam vedea cum obrajii ei și-au pierdut brusc culoarea, iar ochii i s-au mărit.

Lacrimile au început să i se prelingă pe chip și am tras-o mai aproape de mine. Și-a lăsat capul pe umărul meu și nu a mai spus nimic. Am sărutat-o pe frunte și am mângâiat-o pe braț, lăsându-i timp să digere informațiile.

Mie mi-au trebuit șase ani și o femeie care m-a pus cu botul pe labe ca să îmi revin cu adevărat. Înainte să o cunosc pe Eva, nu am crezut că o să mai găsesc o femeie cu care să îmi doresc să îmi petrec restul vieții. Pe care să o iubesc și cu care să îmi doresc o familie.

— Cum poate o ființă umană să facă așa ceva?

Și-a ridicat capul și i-am privit ochii plini de lacrimi, dorindu-mi să se oprească cât mai repede.

— Ethan, nici măcar nu îmi pot da seama cum ai reușit să treci peste asta.

Am zâmbit și i-am șters lacrimile cu degetul mare.

— Te-am cunoscut pe tine.

S-a uitat la mine pentru câteva clipe, a început să râdă, apoi m-a lovit cu pumnul în braț.

— Profiți de starea mea psihică proastă și de faptul că sarcina mă transformă într-o fântână de lacrimi. Nu e corect să îmi spui astfel de lucruri.

— Te iubesc.

M-a lovit din nou în braț și am început să râd.

— Nici asta nu e corect să îmi spui. Știi că totul e dat peste cap și că te iubesc și că o să fie greu să fim împreună și...

— Mărită-te cu mine!

A amuțit pentru o secundă și mă privea uimită. Am profitat de moment și am scos inelul din buzunarul paltonului, punându-i-l în față.

L-a luat între degete și îl privea înmărmurită, imaginându-și probabil cum ar arăta acel diamant pe inelarul ei.

A tras aer în piept și s-a uitat la mine, umezindu-și buzele cu limba.

— Nu pot.

Capitolul 33

Eva

Priveam bijuteria din cutia de catifea cu ochii înlăcrimați, incapabilă să îmi ridic capul și să mă uit la bărbatul din fața mea.

— Nu pot să mă mărit cu tine, Ethan.

I-am văzut mâinile încordându-se și am înghițit în sec, speriată de reacția lui.

— De ce?

Am tras aer în piept și mi-am făcut în sfârșit curaj să mă uit în ochii lui. Am crezut că o să mi se rupă inima când i-am văzut privirea sfâșiată de tristețe, panică și dezamăgire.

— Pentru că nu vrei să te căsătorești cu mine.

— Poftim?!

Am lăsat cutia pe masa de lemn și l-am atins ușor pe mână. Am tras aer adânc în piept și am încercat să-mi mențin un zâmbet pe buze ca să nu încep să plâng.

— Nu vrei ca întreaga experiență cu Camila să se repete și crezi că ești obligat să faci asta. Nu trebuie să te căsătorești cu mine ca să fii aproape de copilul tău, Ethan.

L-am sărutat rapid pe obraz și m-am ridicat în picioare. Mi-am luat paltonul în mână și m-am îndreptat spre ușă înainte să încep să plâng în fața sa.

Mi-am mușcat buza de jos pentru a reuși să mă mai abțin încă câteva secunde. Mi-am întins mâna

spre clanță și înainte ca degetele mele să o atingă, am fost întoarsă brusc spre un Ethan furios și încordat.

— Chiar crezi prostiile pe care le-ai scos pe gură?

Toate privirile din cafenea erau îndreptate asupra noastră și eu nu voiam decât să plec cât mai repede și să nu mai fiu umilită din nou.

— Crezi că tot ce vreau de la tine e gălușca aia care se dezvoltă în tine?

Am pufnit în râs și am început să plâng în același timp. Ethan continua să mă țină de braț și să mă privească furios.

— Te iubesc mai mult decât îți poți imagina și de data asta nu o să mai fugi. O să ieși din locul ăsta cu inelul meu pe deget și cu promisiunea că o să fii împreună cu mine pentru tot restul vieții.

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche, într-un gest stânjenitor, și mi-am simțit mâna tremurând.

— Eva, nu încerc să te mint doar ca să obțin ce vreau.

A făcut un pas spre mine și mi-a luat chipul între mâinile sale. Degetele sale mari mi-au șters lacrimile și am suspinat adânc.

— Sunt fericit lângă tine. Casa mea e pustie de când ai plecat. Nu îmi mai vinde nimeni echipamentul de sport și nu am cu cine să mă cert.

Am început să râd și am tras aer în piept, simțindu-mi inima bubuind.

— În fiecare dimineață, mă trezeam cu zâmbetul pe buze pentru că știam că tu ești prima persoană pe care o s-o văd.

Cuvintele lui îmi înmuiau inima și puteam să aud bucățile sfărâmate cum se lipeau la loc. Ochii lui păreau sinceri și speranțele mele creșteau cu fiecare secundă în care mă pierdeam în ei.

— Am nevoie de tine în viața mea, Eva. Vreau să te țin în brațe și să te sărut în fiecare dimineață. Vreau să văd copiii noștri crescând împreună cu noi.

Am înghițit cu greu nodul care mi se pusese în gât și nu știam ce să fac.

— Te iubesc și nu te las să pleci de aici fără inelul meu pe deget.

Am început să râd și mi-am pus mâinile tremurânde în jurul taliei lui.

— Te iubesc, Ethan! Și mi-ar plăcea să îmi petrec restul vieții cu tine.

Zâmbetul lui larg și radios mi-a încălzit inima pentru câteva secunde înainte să mă lipească de el și să mă sărute apăsat.

Aplauzele din jurul nostru m-au făcut să zâmbesc, iar profesorul meu mi-a strecurat inelul pe deget, sărutându-mi fruntea.

Mi-am strâns cu putere brațele în jurul taliei sale și mi-am lăsat capul pe pieptul său, bucurându-mă de fericirea care îmi încălzea inima.

— Hai să mergem acasă.

Am continuat să stau lipită de el și ne-am îndreptat spre casa mea îmbrățișați. Ethan mă săruta din când în când pe creștet și continua să-și mențină zâmbetul pe buze.

Cred că e prima oară când îl văd atât de fericit.

— Ai fost la doctor?

Am dezaprobat din cap și mi-am dus o mână la abdomen. Bărbatul și-a așezat una din mâinile sale mari peste a mea și m-a făcut să zâmbesc.

— Nu am avut timp. Între relația noastră, testul tău îngrozitor și apariția Ameliei, nu am reușit să fac o programare.

— O să îi spun mamei să vorbească cu Priscilla. E proprietara spitalului St. Joseph, iar mama ei e șefa secției de ginecologie.

Am aprobat din cap și am văzut porțile de metal ale casei mele.

— Crezi că o să fie cineva surprins de veste?

Ne-am oprit, iar Ethan a închis poarta în urma noastră, gândindu-se la răspunsul pentru mine.

— Păi, ticăloasele alea două sigur nu o să fie surprinse, iar mama e cea care mi-a dat inelul. Probabil cea mai amuzantă va fi reacția lui Brian și a tatei.

Am început să chicotesc și am intrat amândoi în casă, lăsându-ne paltoanele în cuier.

— Ești fericit cu gândul că vei deveni tată?

A oftat și m-a tras în brațele lui, sărutându-mă rapid pe vârful nasului.

— O să iubesc acest copil la fel de mult cum te iubesc pe tine, Eva. Sunt pregătit pentru el. Sunt pregătit să fac pasul acesta în viața mea.

Am zâmbit și am înghițit nodul de emoție care îmi stătea în gât.

Gălăgia din bucătărie se intensifica în fiecare clipă și probabil Carson era deja în centrul atenției, dându-se în spectacol.

Blondul m-a luat de mână și m-a privit încrezător, încurajându-mă cu zâmbetul lui. Am tras aer în piept și ne-am îndreptat amândoi spre bucătărie.

Nu am fost surprinsă să îmi văd bucătăria împărțită pe generații. Cei mai tineri erau așezați în colțul bucătăriei unde îmi petreceam timpul citind pe pervazul amenajat de mama acum câțiva ani.

Bătrânii stăteau în jurul insulei negre, cu câte o cană de cafea în față. Frățiorul meu se bălăngănea în brațele lui Liv și se bucura de toată atenția și iubirea ei, savurându-și ciocolata.

— Eva!

Piticul a zâmbit și s-a dat jos alergând spre mine, dar înainte să apuc să îl iau în brațe, Ethan i-a întrerupt avântul și l-a luat pe sus.

— Bine, amice, nu știu cine ești tu, dar nu ți-a spus nimeni că nu e frumos să întrerupi un moment de afecțiune între frați?

Ei bine, Carson chiar poate să îți închidă gura fără să o deschizi măcar.

Braden și Christian au început să râdă cu putere, în timp ce Jay a răsuflat zgomotos.

— Îmi pare rău, amice. Eu sunt Ethan și sunt noul tău cumnat.

Carson și-a încrucișat mâinile la piept și l-a privit cu ochii mijiți, apoi și-a îndreptat privirea spre mine.

— Decoloratul ăsta vorbește serios?

De data asta, nu am putut să nu râd, iar cuvintele lui Carson au făcut senzație.

Braden a căzut de pe scaunul lui. Liv și tata au început să râdă cu putere. Christian și Sophia au

început să lovească masa cu palmele. Em s-a lovit cu capul de perete, iar Jayson și-a lovit fruntea de masă.

— Da, Cars, am spus încercând să îmi maschez râsul. Eu și Ethan o să ne căsătorim.

Mâinile lui micuțe s-au strâns pe puloverul blondului și a încercat să fie dur și nemilos, dar de fapt era absolut adorabil.

— Dacă nu ai grijă de ea și o faci să plângă, o să regreți enorm, amice!

Ethan a clipit surprins, dar apoi zâmbetul lui dulce l-a dezarmat pe Carson.

— S-a făcut, amice.

Brunetul l-a privit cu atenție și apoi l-a îmbrățișat cu zâmbetul pe buze.

***

— Ce spui dacă fugim și ne căsătorim în secret?

Am început să râd și m-am uitat în oglindă la profesorul meu. E sprijinit de cada mea, cu mâinile încrucișate la piept și complet enervat.

— Vor să se asigure că avem amintiri frumoase, le-am luat apărarea.

— Tu ai auzit-o pe mama? Vrea porumbei albi la intrarea în biserică și la intrarea în restaurant.

M-am abținut să râd și am luat crema din cutie, începând să o întind pe pielea brațului.

— Și Emily vrea ca tu să apari într-o caleașcă neagră cu cai albi. Și nici nu vreau să încep cu artificiile pe care le-a propus Sophia.

Am continuat să zâmbesc, asigurându-mă că am întins suficient crema ușor parfumată.

Bărbatul din spatele meu a oftat adânc și i-am aruncat o privire rapidă în reflexia oglinzii.

— De ce naiba femeile se agită atât de mult pentru un eveniment atât de simplu. Dacă ar fi după mine, aș semna certificatul într-o secundă, ne-am pune verighetele în mai puțin de un minut și apoi te-aș duce în luna de miere.

Am început să râd și am continuat să aplic cremă și pe celălalt braț. Iubitul meu a mormăit și s-a ridicat în picioare, apropiindu-se de mine. Mi-a dat părul la o parte și m-a sărutat ușor pe umăr.

— De ce nu pot fi lucrurile mai simple?

Mi-a lăsat breteaua de la cămașa de noapte să alunece, continuând cu atingerea blândă a buzelor sale. Brațul i s-a încolăcit în jurul taliei mele și m-a lipit de pieptul lui.

— Nu putem să fugim, Ethan. Ar distruge-o pe mama ta și am impresia că și tatăl tău adoră toată organizarea.

— Țapul ăla bătrân o să profite de ocazia asta ca să își planifice nunta de vis, a mormăit.

L-am privit nedumerită în oglindă, iar bărbia lui s-a sprijinit de umărul meu.

— Pentru că bunicul Roy a luat toate deciziile și tata mai avea puțin și îl sugruma cu cravata.

— Și crezi că o să profite de nunta noastră ca să facă precum bunicul tău?

— Cu siguranță.

Am zâmbit și ne-am privit amândoi în oglindă fără să mai spunem ceva. Inima îmi bătea cu putere și simțeam ritmul alert al propriei sale inimi în spatele meu.

— Ești superbă!

Uitându-mă la imaginea mea în oglindă, nu prea îmi venea să cred. Niciodată nu m-am considerat o femeie frumoasă sau sexi, dar dacă un bărbat ca el îmi spune asta, poate ar trebuie să am mai multă încredere în mine.

Decolteul cămășii mele alunecase pe sâni, iar Ethan m-a dezbrăcat complet dintr-o singură mișcare, expunându-mi trupul gol.

— Chiar îți place să mă ațâți, nu?

M-a întors cu fața spre el și m-a luat în brațe, îndreptându-se spre dormitor. M-a lăsat cu grijă pe pat și și-a îndepărtat boxerii. M-a întins pe pat, urcându-se deasupra mea.

— Copilul va fi bine?

Am zâmbit și i-am înconjurat gâtul cu ambele mâini, apropiindu-l de mine.

— Va fi mai mult decât bine.

A zâmbit și mâna lui s-a strecurat între trupurile noastre, desfăcându-mi coapsele. Buzele noastre s-au întâlnit și am gemut ușor când a pătruns în mine blând.

Nu am văzut niciodată latura sensibilă a lui Ethan, iar mișcările lui atente și delicate mă fac să suspin pe buzele lui.

— Te iubesc, Eva!

Am simțit o lacrimă prelingându-mi-se pe chip, în timp ce inima mea începe să fie întreagă din nou. Mă aflam în brațele bărbatului pe care îl iubeam și nimeni și nimic nu mă puteau despărți de el.

Capitolul 34

Jayson

O privesc pe roșcata de lângă mine cu zâmbetul pe buze. Buzele ei sunt ușor întredeschise, părul ciufulit și obrajii roșii. Arată ca o zână din altă lume, o femeie pe care o poți iubi atât de ușor.

I-am mângâiat obrazul, iar ea s-a mișcat puțin întorcându-se pe o parte. Asta e o femeie pe care nu o las să îmi scape niciodată dintre degete.

Am sărutat-o ușor pe frunte și m-am dat jos din pat cu grijă. Mi-am tras boxerii și pantalonii de pijama și m-am strecurat pe vârful picioarelor afară din cameră.

Casa e pustie la etaj, dar sunt sigur că sora mea și tata s-au trezit. Singurul leneș care încă sforăie e Carson. Invitații noștri probabil o să se trezească după o oră sau două. Avem suficient timp să pregătim micul-dejun marca Gray.

— Jay!

M-am oprit în capătul scărilor și am văzut-o pe sora mea, strecurându-se afară din camera ei în aceeași manieră pe care am făcut-o și eu. Am zâmbit și am așteptat-o să mi se alăture.

— Credeam că o să dormi mai mult.

Mi-a zâmbit dulce și am început să coborâm amândoi treptele de marmură.

— Aș fi vrut, dar grețurile de dimineață nu m-au lăsat.

Trebuie să recunosc că am fost surprins când a aruncat bomba peste noi. Dar cred că singurii care am fost cu adevărați șocați am fost eu și Christian.

Cele două diavolițe știau absolut totul, tata și Braden mai aveau puțin și săreau în sus de fericire, iar Liv începuse să plângă.

— Nu credeam că avem secrete.

Am intrat în bucătărie și am simțit privirea vinovată a surorii mele fixându-mă.

Am deschis dulapul și am scos tigăile pentru clătite, iar bruneta a început să golească frigiderul.

— Nu am intenționat să îți ascund asta, Jayson.

Am zâmbit, am așezat instrumentele de metal pe plita electrică și m-am uitat la pitica din fața mea.

— Eu și Ethan nu am avut o relație tocmai ușoară și sarcina a venit pe neașteptate. Emily și Sophia au știut pentru că locuiesc cu ele și au fost alături de mine de fiecare dată când stomacul meu mă deranja.

M-am întins după punga cu șuncă și i-am dat un bol de sticlă să prepare compoziția pentru clătite.

— Credeam că o să fiu primul care află.

Încercam să mă prefac supărat și îmbufnat, dar eram extrem de fericit pentru surioara mea mai mică.

— Dacă m-aș fi culcat cu tine, ai fi fost primul care afla.

O liniște ciudată s-a așternut în încăpere și ne uitam fiecare la mâncarea din fața noastră, apoi ne-am uitat unul la altul.

— Tocmai mi-a pierit pofta de mâncare.

Am izbucnit amândoi în râs, scoțând sunete de dezgust.

Am început să pregătim tăcuți masa pentru toată familia. Eva a pornit televizorul și a căutat un canal de muzică.

Probabil tata s-a întins azi-noapte la discuții cu prietenii lui, altfel ar fi fost aici cu noi și ne-ar fi dat o mână de ajutor.

În fiecare dimineață de Crăciun, familia Gray pregătește împreună micul-dejun. Faptul că Amelia a plecat nu ne-a făcut să uităm de această tradiție.

Amintirea acelei femei, cu tupeul ei îngrozitor, m-a făcut să îmi strâng mâna pe cuțit până când degetele mi s-au albit.

I-am aruncat o privire rapidă surorii mele și i-am văzut chipul radios, zâmbetul mare de pe buze și ochii strălucitori. Era mai fericită decât niciodată și am crezut că nu o s-o mai văd niciodată astfel. Amelia a lăsat cicatrici destul de urâte în inima tuturor, dar cred că Eva și Carson au încasat cele mai multe lovituri.

— Vreau să îmi spuneți adevărul!

Doctorul a oftat cu putere și s-a uitat o secundă la corpul inert de pe patul de spital al surorii mele.

— Am reușit să îi îndepărtăm orice urmă de substanță din sistem și va trebui să o ținem sub observații. Am înțeles că nu este prima oară când își administrează intravenos.

Tata a gemut îndurerat și l-a aprobat pe doctor.

— Dacă o mai ține așa, riscă să își pună viața în pericol din nou. Și data viitoare nu cred că o să mai fie atât de norocoasă să ajungă aici la timp.

Bărbatul trecut de vârsta mijlocie a făcut o pauză inspirând adânc și l-a privit pe tata cu milă.

— Vă sugerez o clinică pentru dependenți.

— Fiica mea nu e o drogată dependentă!

Vocea ridicată a tatei i-a făcut pe ceilalți oameni din jurul nostru să își întoarcă privirile, însă doctorul

nu s-a lăsat deloc intimidat de izbucnirea bărbatului din fața sa.

— Vă înțeleg furia, domnule Gray. Dar dacă vreți să o ajutați pe fiica dumneavoastră, trebuie să recunoașteți mai întâi că are o problemă.

— Ticălo...

I-am pus o mână pe umăr tatei și l-am oprit înainte să se arunce asupra doctorului și să îl omoare în bătaie.

— Vă mulțumim pentru sfaturi, doctore. Vă rugăm să ne țineți la curent cu situația surorii mele.

Bărbatul a înghițit în sec și a aprobat din cap. Înainte de a pleca, s-a uitat cu îngrijorare la noi și apoi s-a retras.

— Trebuie să te controlezi.

Tata a pufnit și s-a întors cu fața la peretele de sticlă care îl despărțea de fiica lui iubită. Și-a pus ambele mâini pe obiectul transparent și a dezaprobat din cap.

— Nu îmi vine să cred că a ajuns în starea asta! Nu mai știu ce să mai fac ca să o aduc înapoi. Nu mai știu ce cuvinte să îi spun, ca să sparg zidul de piatră pe care l-a construit în jurul ei.

M-am uitat la sora mea și mi-am strâns ochii cu putere. Încercam să nu izbucnesc în plâns, ca să nu îi îngreunez și mai tare situația tatei.

Dar acum când mă uit la ea, îmi dau seama că și-a revenit complet. Nu mai e acea copilă rănită care ia decizii imprudente și periculoase. Acum e o femeie și destul de puternică dacă a reușit să îl pună pe Ethan Wright în genunchi.

— Jayson, ai auzit ceva din ce ți-am spus?

Am clipit de câteva ori, reușind să mă smulg din amintiri și m-am uitat la mica brunetă care mă

privea bosumflată. Am început să rânjesc, făcând-o să-și dea ochii peste cap.

— Te-am întrebat despre Amelia.

Cuțitul mi-a alunecat și am reușit să tai o bucată din pielea de pe deget.

— La dracu!

M-am îndreptat spre chiuvetă și am dat drumul la apă presând rana pentru a opri sângerarea. Sora mea s-a îndreptat spre raftul cu medicamente și apoi a venit lângă mine. A oprit robinetul și a deschis sticla maronie cu apă oxigenată.

— Ce e cu Amelia?

Am ignorat senzația mică de arsură și am lăsat-o să-mi îngrijească rana.

— Ce ți-a spus?

Am tras aer în piept și am ridicat ușor din umeri.

— Nu a apucat să îmi spună multe înainte să o înjur și să îi închid în nas. Mi-a spus că vrea să vorbească cu mine și să îmi explice ce s-a întâmplat.

— Și i-ai spus să se ducă la naiba cu explicațiile ei.

Am aprobat din cap și mi-a lipit bandajul în jurul degetului.

— La fel ai făcut și tu.

Nu aveam nevoie să mă aprobe pentru că o cunoșteam foarte bine pe sora mea. Mândria ei era aproape la fel de mare ca a mea și chiar dacă Amelia a fost idolul ei, nu o s-o lase să o calce în picioare din nou.

— Cred că ar trebui să vorbim cu ea.

M-am uitat la brunetă de parcă ar fi înnebunit și am auzit-o oftând cu putere. Cred că sarcina și hormonii îi dau întreaga minte peste cap și o fac să cedeze.

— În niciun caz!

Mi-am luat mâna din ale ei și m-am întors la bucata mea de șuncă.

— Nu crezi că merităm niște explicații? Nu l-a sunat pe tata și nici nu a încercat să vorbească cu Carson pentru că știe că o să se lovească de un zid.

— Și crezi că are vreo șansă cu noi?

Diavolița a venit în fața mea și a încercat să mă înduplece implorându-mă cu privirea.

— Au trecut trei ani și noi nu avem nicio idee de ce a plecat. Acum se simte vinovată și e dispusă să vorbească.

Am pufnit și am tăiat o nouă felie din șuncă după ce le-am aranjat pe celelalte în tigaie.

— Trebuie să știm adevărul, Jay. Măcar pentru Carson, a încercat să mă convingă.

M-am oprit brusc și i-am aruncat o privire iritată surorii mele. Piticul e punctul slab pentru fiecare dintre noi și nu îmi venea să cred că îl folosește pe el ca să mă facă să o văd pe acea ființă insuportabilă.

— Acum e mic și încă speră să se întoarcă. Dar o să aibă nevoie de o explicație mai devreme sau mai târziu. Nu vreau să devină ca tine înainte să fii cu Sophia.

Am gemut și am lăsat cuțitul lângă tocător. Mi-am sprijinit mâinile de marginea insulei și mi-am lăsat capul să alunece între umeri.

— Noi doi suntem fericiți și tata începe să meargă pe calea cea bună. Carson e singurul care încă nu știe să meargă mai departe. Trebuie să îl ajutăm, Jay, și vorbind cu ea e singura soluție.

Aș vrea să îi spun vreo două și să o trimit la naiba, dar are dreptate. Trebuie să mă gândesc la frățiorul

meu și să avem grijă, altfel riscăm să îl scăpăm de sub control exact cum am făcut și cu ea.

— O să mă gândesc, am mormăit înfrânt.

Am înconjurat insula, ignorând zâmbetul ei triumfător, și am ieșit din bucătărie. Aveam nevoie de spațiu să îmi pun gândurile în ordine și să reflectez la ce aveam de făcut în continuare.

— Bună dimineața, iubitule.

M-am oprit în fața scărilor și am văzut-o pe iubita mea coborând cu un zâmbet larg pe chipul ei somnoros. Am tras-o în brațele mele și am sărutat-o apăsat.

— Credeam că o să mai dormi câteva ore.

Mi-a înconjurat gâtul cu brațele ei și și-a arcuit corpul.

— Nu te-am mai simțit lângă mine.

Am zâmbit și i-am dat o șuviță de păr după ureche. Privirea ei somnoroasă s-a transformat rapid în una de îngrijorare.

— Ce s-a întâmplat?

Am oftat, am luat-o de mână și ne-am îndreptat spre biroul de lucru pe care îl împart uneori cu tata.

— Eva vrea să ne întâlnim cu Amelia și să o lăsăm să ne explice de ce s-a cărat acum trei ani.

— Mi se pare normal.

Toată lumea a înnebunit și eu sunt singura persoană normală din familia asta?

I-am dat drumul roșcatei și m-am trântit în unul din fotoliile de piele, acoperindu-mi fața cu ambele mâini. Iubita mea mi s-a așezat în poală și am gemut când i-am văzut cămașa de noapte ridicându-se.

— Ai nevoie de asta, Jayson. Crezi că ești dur și că nu te mai afectează toată situația asta, dar nu e

așa. Și tu ai fost rănit când a plecat și încă nu ți s-a vindecat acea rană.

Mi-am pus o mână pe coapsa ei dezgolită, dând halatul la o parte.

— Ai reușit să mă vindeci tu.

A zâmbit și m-a mângâiat pe păr, privindu-mă afectuos.

— Minți!

M-am uitat în ochii ei câteva clipe și suspinat adânc. Acum mai am o nebună care poate să intre în capul meu și să vadă ce e acolo.

— Du-te și vorbește cu mama ta, Jayson. Las-o să-ți explice de ce a plecat. Doar așa o să te poți vindeca complet.

Am aprobat din cap și am continuat să o mângâi pe piele, urând privirea ei triumfătoare. E aceeași privire enervantă pe care o are și sora mea.

Mângâierea mea devenea din ce în ce mai îndrăzneață, iar roșcata s-a lipit de mine, împingându-și sânii în pieptul meu.

— Vreau un copil, Sophia.

Privirea ei seducătoare mi-a făcut inima să se oprească, iar zâmbetul ei larg mi-a făcut sângele să-mi fiarbă în vene. Degetele sale se plimbau pe pielea mea, provocându-mi furnicături în tot corpul.

— Atunci, vino și ia-l.

Buzele noastre s-au unit și mintea mi s-a golit. Nici măcar nu mă interesa unde mă aflu sau că puteam fi descoperiți. Tot ce conta era femeia caldă și pasională din brațele mele pe care mi-am dorit-o toată viața.

Capitolul 35

Eva

— Trebuie să recunosc că a fost cel mai frumos Crăciun din viața mea.

M-am uitat la viitorul meu soț și am zâmbit. Mâinile noastre erau împreunate, iar blondul a depus un sărut suav pe pielea mea.

— Te îngrijorează Amelia?

M-am uitat în ochii bărbatului pentru câteva clipe, fără să știu ce să îi spun. Am tras aer în piept și acum eram bucuroasă că Jayson e pilotul și nu e aici ca să mă audă.

— Îmi e frică, am șoptit.

Ethan și-a pus o mână după umerii mei și a îndepărtat brațul de metal căptușit cu piele care ne despărțea. M-a tras mai aproape de el și m-a sărutat ușor pe frunte.

— Nu asta mi-ai demonstrat când ai umilit-o la galerie.

Puteam să-i aud bătăile inimii și zâmbetul mi s-a lărgit când mâna lui liberă s-a oprit pe abdomenul meu.

— Asta e cu totul altă situație.

— De ce?

Am suspinat adânc și am început să îi mângâi cămașa cu mișcări line.

— Pentru că de data asta sunt dispusă să o ascult. Și mă sperie ceea ce ar putea să îmi spună.

Ethan a tras aer adânc în piept și m-a strâns la pieptul lui. Restul familiei se afla la câțiva centimetri în fața noastră și nu păreau deloc interesați de discuția noastră intimă.

— Ai nevoie de discuția asta, iubito.

Am aprobat ușor din cap și am continuat să îmi țin capul pe pieptul lui.

M-am gândit toată noaptea la întâlnirea cu acea femeie și o mie de scenarii m-au ținut trează. Mă pot aștepta la o explicație banală, care nu ar putea justifica faptul că ne-a părăsit. Sau poate chiar a avut un motiv întemeiat, cum ar fi o amenințare sau o boală cumplită.

— O să renunț la predat, a mărturisit brusc.

Mi-am ridicat surprinsă capul de pe pieptul său și am crezut că glumește. Dar privirea lui pe jumătate hotărâtă și pe jumătate amuzată nu indica faptul că ar glumi.

— Dar iubești să fii profesor, am spus șocată.

Bărbatul a zâmbit și mi-a mângâiat obrazul cu una din mâinile sale mari.

— Și cum o să explicăm faptul că mă însor cu studenta mea pe care am lăsat-o însărcinată?

Am încercat să răspund, dar mi-am dat seama că nu aveam ce să spun.

Nu mă gândisem deloc la acest aspect. Dacă ar afla cineva ce am făcut, am da de mare belea.

— Nu o să ai și așa probleme?

Bărbatul m-a luat de mână și mi-a sărutat degetele.

— Atâta timp cât îmi dau demisia, nimeni nu mai are dreptul să se amestece în viața mea.

L-am privit neîncrezătoare, afundându-mă în scaunul uriaș de piele. Ethan a chicotit și m-a sărutat ușor pe vârful nasului, privindu-mă cu afecțiune în ochi.

— Îmi place să fiu profesor și să îmi torturez studenții, dar te iubesc pe tine și vreau să fiu lângă familia mea cât mai mult cu putință.

Cuvintele lui îmi făceau inima să bată cu putere și mi-am mușcat buza de jos ca să nu plâng.

— Ești sigur că ești același ticălos de care m-am îndrăgostit?

A început să râdă și m-a tras din nou în brațele lui, sărutându-mă apăsat pe creștet.

— Sunt exact același bărbat, iubire.

Aș fi vrut să îl contrazic, dar m-am mulțumit cu căldura și iubirea din brațele lui.

***

— Nu îmi vine să cred cât de repede a trecut vacanța asta!

Chuck se lungea plictisit în scaunul său și se plângea întruna, ca de obicei.

— Cum a fost vacanța ta, Eva?

Christine era deja sătulă de lamentările iubitului ei și făcea orice ca să nu îl mai asculte. Și nu o condamnam deloc, la cât de agasant poate fi Chuck.

Am zâmbit larg și mi-am ridicat mâna stângă. Blondina a scos un țipăt de uimire și a reușit să îi închidă gura și roșcatului de lângă mine.

— O, Doamne!

Christine mi-a prins mâna între degetele ei și nu-și putea lua ochii de la inel.

— Ticălosul și-a dat seama că e un prost.

M-am uitat la Chuck și zâmbetul lui sincer era chiar încurajator. Mi-a ciufulit părul și mi-a făcut cu ochiul.

O să fie un șoc pentru toată lumea când o să vină altcineva în locul lui Ethan. O să fie și ciudat să dăm examenul de săptămâna viitoare cu un alt profesor.

Când ușa s-a deschis, am amuțit cu toții văzând-o pe femeia care a pășit încrezătoare în amfiteatru.

Nu a aruncat nici măcar o privire spre noi până când nu și-a lăsat lucrurile pe catedră. S-a uitat apoi spre noi cu un zâmbet dulce și ușor sfios, care îmi amintea de vremurile de mult apuse. Costumul ei din două piese îi trăda corpul firav și părul ei blond era tuns într-un bob lung.

— Bună dimineața și bine ați revenit! Înainte să mă prezint, trebuie să vă spun că domnul Ethan Wright nu își mai poate continua cariera didactică datorită unor probleme personale, a spus uitându-se la mine.

Acum sunt o problemă personală? Chiar crede că poate să vină aici și să îmi dea lecții de viață?

— De acum și până la sfârșitul oficial al anului, eu voi fi profesoara voastră. Numele meu este Amelia Penn.

Am auzit rumoarea din jurul meu, însă întreaga mea atenție era îndreptată asupra ei. O mie de emoții îmi străbat corpul și îmi dau seama că nu sunt

deloc pregătită pentru discuția cu ea. Nu sunt deloc pregătită să o ascult și să o las din nou în viața mea. Și nu am de gând să mă umilească din nou.

M-am ridicat în picioare și m-am îndreptat spre ieșire, auzindu-mi pașii pe scările de lemn.

— Domnișoară Gray, unde crezi că pleci?

M-am uitat la ușa de lemn și mi-am înghițit toate înjurăturile și insultele pe care le aveam pe limbă.

— Domnișoară Gray! a insistat.

Am tras aer în piept și m-am întors cu fața la ea, imaginându-mi că îmi strâng degetele în jurul gâtului ei.

— Nu văd de ce trebuie să vă dau explicații despre plecarea mea, am mârâit.

Femeia și-a încrucișat mâinile în sân și a făcut un pas spre mine.

— Atâta timp cât ești la cursul meu, ești responsabilitatea mea. Aș dori o explicație plauzibilă pentru care dorești să părăsești cursul meu.

Totul e o glumă patetică. Nu îmi vine să cred că acum are impresia că sunt responsabilitatea ei, când a renunțat la acest drept acum trei ani.

— Nu cred că am nevoie de o ipocrită să îmi predea istoria.

Nu a părut surprinsă de atacul meu și nici măcar o expresie nu i-a brăzdat chipul. Dar murmurele complet șocate din partea colegilor mei îmi spuneau că întinsesem prea tare coarda.

M-am răsucit pe călcâie și am ieșit din amfiteatru înainte să mai fac și alte prostii mai mari. Nici măcar nu știam cum să îi spun lui Ethan sau tatei

despre izbucnirea mea. Dar știam că trebuie să am o discuție cu bărbatul care dorea să îmi complice viața atât de mult.

Am urcat treptele de la etajul al doilea și m-am îndreptat spre biroul șefului de catedră. I-am văzut numele pe placa aurită înainte de a deschide furioasă ușa.

— Cum îndrăznești?!

Am trântit ușa în spatele meu și am rămas departe de biroul lui. Nici măcar nu îmi păsa de cealaltă persoană care era așezată cu spatele la mine, pe unul dintre scaunele sale căptușite de piele.

— Ai trimis-o pe acea nemernică să îmi predea? Dacă ai fi avut măcar un dram de respect pentru familia mea, ai fi ținut-o departe de mine.

Bătrânul și-a dat ochelarii de pe vârful nasului și a oftat adânc. Ochii săi negri mă priveau plictisiți. Veșnicul său pulover stătea adunat peste cămașa albă și arăta ca un bătrân pregătit pentru azil.

— Bună și ție, Eva.

Am pufnit și am făcut un pas spre el, uitându-mă adânc în ochii lui.

— De ce ai făcut-o? Am crezut că o s-o ții cât mai departe de noi. Asta i-ai promis tatălui meu când am fost acceptată aici.

Bunicul meu și-a împreunat mâinile pe burta ușor proeminentă și s-a lăsat pe spătarul scaunului său.

— Aveam nevoie de un profesor, din moment ce mi-ai luat studentul preferat.

— Și ea a fost singura persoană disponibilă? De ce nu te-ai dus tu? E catedra ta, la naiba!

— Mi-am pierdut interesul pentru predat, a spus simplu. Prefer să am grijă de instruirea colegilor mei.

Nu îmi vine să cred că îmi doresc să îl strâng de gât pe propriul meu bunic. M-am apropiat mai mult de el și mi-am pus mâinile pe spătarul fotoliului liber.

— Nu o vreau lângă mine, aproape de mine sau în viața mea. Fă-o să dispară!

— Și atunci cum o să vorbești despre plecarea ei?

Vocea lui Ethan mi-a străpuns urechile și abia atunci mi-am făcut curaj să îl privesc pe musafirul bunicului meu. Blondul își ținea cotul pe unul dintre brațele fotoliului și mă privea amuzat.

— Ce cauți aici?

— Am venit să discut despre demisia mea cu șeful meu, a spus făcând semn spre bunicul meu.

Asta e prea mult pentru mine. M-am așezat lângă logodnicul meu și am oftat adânc.

— Nu cred că mai pot vorbi cu ea.

Mâna lui Ethan a prins-o pe a mea și i-am strâns degetele în ale mele.

— Aveai nevoie de un impuls, Eva.

Mi-am îndreptat atenția asupra bătrânului și i-am văzut expresia nefericită.

— Știi foarte bine că nu am fost niciodată de acord cu decizia ei. Nici măcar eu nu îi cunosc motivele, dar cred că merită ca tu să o asculți.

Mi-am mușcat buza de jos și am simțit mâna lui Ethan strângându-mă cu putere.

— Dacă ție îți este greu să fii aproape de ea, gândește-te că nici mamei tale nu îi este ușor.

— Nu eu am făcut-o să plece, am spus în apărarea mea.

A inspirat scurt și probabil deja îi dădusem peste cap tot argumentul.

— Știu că e greu să o vezi din nou după tot acest timp, dar are dreptul să fie ascultată. Dacă tatăl tău poate să o facă, sunt convins că și tu ești în stare.

M-am uitat la el de parcă m-ar fi lovit cu o bâtă în moalele capului.

***

— Naști?

M-am uitat enervată la fratele meu și i-am dat o palmă peste braț.

— Au! Pentru ce naiba a fost asta?

— Pentru că m-ai făcut grasă.

Mă privea cu gura căscată și și-a aruncat mâinile în aer, de parcă aș fi înnebunit.

— O iei razna din cauza hormonilor? Ai început să respiri mai tare decât o persoană care are un atac de panică, nu am spus că ești grasă, idioato.

Mi-am dat ochii peste cap și m-am uitat din nou la casa unde se afla ea. Mâinile îmi erau transpirate și îmi doream să nu fiu aici. Vreau să fiu cu Ethan și să fiu fericită cu el, nu să o înfrunt pe mama mea.

— Hai să mergem.

M-am uitat cu ochii mari la fratele meu, sperând să ia el decizia pe care eu nu o puteam nici măcar pronunța.

— Jay...

— Nici să nu te gândești, mucoaso! a spus coborând din mașină. M-ai obligat să vin aici, așa că mișcă-ți fundul în casa aia!

Am înghițit în sec paralizată pe scaunul meu și nu voiam decât să plec de aici cât mai repede.

Bărbatul a deschis portiera mea și a așteptat ca eu să fac un pas în afara mașinii.

— Eva Rose Gray, dacă nu te dai jos din mașină chiar acum, îți jur că o să te iau pe sus ca pe un sac de cartofi!

Am oftat adânc și era clar că nu mai aveam nicio șansă să scap. Când cineva din familia mea îmi spunea pe întregul nume, era clar că nu mai există cale de întoarcere.

Mi-am pus telefonul în buzunarul paltonului și l-am urmat pe fratele meu pe treptele de marmură, oprindu-ne în fața ușii.

— Ușa e deschisă, a spus bărbatul, împingând bucata de lemn.

Am făcut un schimb rapid de priviri cu fratele meu și am intrat în casă.

— Chiar crezi că aș fi putut să mai stau o secundă lângă tine?

Vocea isterică a mamei m-a făcut să tresar și ne-am apropiat de bucătărie pe vârfuri.

— Nu ar fi trebuit să iei decizii pripite care să îmi dea copiii peste cap.

Ne-am oprit când am auzit vocea tatei. Jayson și cu mine ne-am lipit de peretele care despărțea bucătăria de living și ne-am privit.

— Tu cum ai fi reacționat dacă m-aș fi culcat cu un alt bărbat sub ochii tăi, Brian?

M-am uitat la fratele meu cu gura căscată și avea și el aceeași reacție. Mâna mea tremurândă a găsit-o pe a lui și am răsuflat ușurată când degetele sale le-au prins pe ale mele.

— Puteai să faci orice altceva, Amelia. Să mă dai afară din casă, să mă ții pe preș, să îmi faci viața un calvar pentru tot restul zilelor mele. Dar tu ai ales cea mai ușoară și cea mai lașă cale.

Eu și Jayson ne-am strecurat capetele în bucătărie pentru a-i privi și încercam să mă abțin să țip la amândoi. Nu i-am văzut niciodată atât de furioși și cred că în sfârșit aveau parte de înfruntarea pe care și-o doreau.

— I-ai rănit pe copiii mei și nici măcar nu ți-a păsat.

Blondina a icnit iritată și s-a sprijinit de dulap, în timp ce tata se apropia de ea cu spatele încordat și cu pumnii strânși.

— Nu l-am văzut pe Jayson un an și jumătate, Carson încă plânge după tine și a trebuit să îl țin acasă pentru că la grădiniță toți colegii lui râdeau de el. Iar Eva...

Tata s-a oprit brusc și l-am auzit înghițind în sec în timp ce dezaproba din cap. Jayson m-a strâns de mână mai tare, arătându-mi că era lângă mine.

— Eva a luat-o complet razna. Într-o perioadă, îmi era frică să nu mă sune cineva de la poliție să îmi spună că e moartă. Mi-ai distrus familia, ticăloaso! a țipat la ea.

Palma care s-a lipit pe obrazul tatălui meu a provocat un ecou strident în toată casa.

— Nu e doar vina mea, Brian.

Fratele meu și cu mine am mimat un *auch* și, sinceră să fiu, nu aș vrea să fiu acum în pielea mamei.

— Da, m-am culcat cu altă femeie pentru că tu nu îmi ofereai niciodată nimic. Tu m-ai făcut să greșesc.

Mama a încercat să îl lovească din nou, dar soțul ei a fost mai rapid și i-a prins mâna.

— O să asculți ce am de spus, fără să îți mai scoți ghearele. Acum o să îți spun ce ar fi trebuit să îți spun cu trei ani în urmă.

A împins-o în dulapul din spatele ei și un geamăt i-a scăpat printre buze.

— Plecarea ta nu m-a afectat câtuși de puțin pentru că nu te-am iubit niciodată. Te-am cumpărat, la fel cum am cumpărat orice mi-am dorit.

Am vrut să țip, dar fratele meu mi-a acoperit gura cu mâna lui. Lacrimile din ochii mamei mele curgeau necontenit și mi-am simțit propriile lacrimi căzând pe mâna fratelui meu.

— Te-am vrut și am făcut tot ce mi-a stat în putere ca să te am. Crezi că Jane a fost singura cu care m-am culcat în toți acești ani?

Mama a început să se zbată în brațele lui, încercând să se elibereze, dar fără succes.

— Mereu ai fost rigidă și nu m-ai făcut niciodată să te doresc. Mă bucur că ai rămas însărcinată din primele încercări și nu a trebuit să mă mai chinui.

Cu fiecare cuvânt pe care îl scoate pe gură îmi vine greu să cred că această persoană e chiar tatăl

meu. Cel care mi-a oferit mai multă dragoste decât aş fi meritat. Cel care a plâns cu fotografia mamei în brațe luni întregi.

— Nu ar fi trebuit să pun ochii pe tine, i-a scrâșnit în față. Ar fi trebuit să îl ascult pe tatăl meu și să mă căsătoresc cu cineva de nasul meu. Nu cu o vânătoare de avere.

Ceva în privirea mamei s-a aprins și a început să se lupte mai tare cu el, reușind să îl împingă câțiva centimetri de ea.

— Crezi că am vrut vreodată averea ta? Crezi că mi-a păsat vreodată de banii tăi?

Țipătul tatei m-a făcut să înghit în sec, iar Jayson și-a luat mâna de la gura mea. Amândoi priveam întreaga scenă complet șocați.

— Nu de asta încerci să vorbești cu ei?

Știam că se referă la mine și la fratele meu, iar mama a tresărit de parcă ar fi lovit-o.

— Banii pentru tratament devin din ce în ce mai puțini, nu?

Femeia a început să tremure și s-a prins cu ambele mâini de marginea dulapului.

— Tatăl tău are nevoie de medicamente și tu nu mai ai bani.

Am sperat să nu fie adevărat, dar când femeia și-a lăsat capul în jos am gemut. Am avut o mică speranță că vrea să se întoarcă înapoi în viața noastră de dragul iubirii pe care ne-o purta. Dar singurul motiv pentru care s-a întors erau banii.

— Poate că nu suntem divorțați, dar toată lumea știe că suntem despărțiți. Ai început să îți folosești

numele de fată și întreaga ta afacere s-a dus pe apa sâmbetei. Știm cu toții că nu ai fost niciodată o arhitectă grozavă și ai avut nevoie de numele meu ca să îți umpli cardurile de credit. Iar acum, că nu mai ai bani, te-ai gândit că o să le spui copiilor mei o poveste lacrimogenă despre bunicul lor, care e pe moarte, și o să se arunce în brațele tale.

Tata a făcut un pas spre ea și am simțit fiori reci în tot corpul. Dacă asta e reacția mea, nu vreau să știu cum se simte ea.

— Mai gândește-te odată, cățea afurisită! a mârâit. Poate că Jayson și Eva sunt dispuși să te asculte, dar nu o să uite niciodată ce le-ai făcut. Și nu o să te las niciodată lângă Carson.

— Sunt și copiii mei.

Bărbatul a chicotit și s-a întors într-o parte, arătându-ne un zâmbet batjocoritor și rece.

— Nu mai sunt, a asigurat-o.

Eu și Jayson ne-am ridicat în picioare și ne-am lipit de perete. Mă rugam ca tata să fie suficient de furios ca să nu ne vadă când trece pe lângă noi. Abia când am auzit ușa de la intrare trântindu-se, am răsuflat ușurată. Ieșise prin living și ar fi putut să ne vadă doar dacă se întorcea cu fața spre noi.

Am auzit-o pe mama prăbușindu-se la podea și începând să plângă în hohote. Fratele meu și cu mine ne-am uitat unul la celălalt neputincioși și mi-a făcut semn să ne ducem în bucătărie.

Am tras aer adânc în piept și m-am dus să o consolez pe femeia care îmi distrusese viața.

— Ce căutați aici?

S-a ridicat de la podea și ne privea cu gura căscată. A început să își șteargă lacrimile de pe obraji și aștepta probabil explicația noastră.

— Ai spus că vrei să vorbești cu noi, a deschis Jay gura. Așa că am venit aici.

Și-a dat părul după ureche și a aprobat absentă din cap. Situația devenise stânjenitoare pentru că ne uitam unii la ceilalți fără să spunem ceva.

— Luați loc, a spus făcând semn spre masa din centrul bucătăriei. Cafea? Ceai?

— Cafea.

Am zâmbit când am auzit că eu și fratele meu spusesem același lucru și l-am lăsat să îmi ia paltonul de pe umeri. Mama a început să deschidă dulapurile ca să pună de cafea.

M-am așezat pe unul dintre scaunele rotunde din jurul mesei de lemn și l-am simțit pe Jayson încordat lângă mine.

— Lapte?

— Eva e singura care își pune lapte. Dar cred că ai uitat asta, a adăugat iritat.

Mâna Ameliei s-a strâns mai tare pe mânerul ibricului și i-am văzut degetele albindu-i-se. I-am aruncat o privire urâtă fratelui meu, iar el a ridicat ușor din umeri, fără să îi pese.

Presupun că nu mă pot aștepta la multe miracole din partea lui. A fost suficient să îl aduc aici.

Ne-a pus câte o cană albă în față și am simțit mirosul plăcut de cafea care îmi trezea toate simțurile.

— De cât timp sunteți aici?

Mi-am luat cana între mâini și m-am uitat cu coada ochiului la fratele meu.

— De când tu și tata ați început să țipați.

Am sorbit din cafea și i-am mulțumit în gând lui Jayson că i-a răspuns la întrebare. Amelia s-a așezat în fața noastră și a oftat adânc. Mâinile ei încă tremurau și ochii îi luceau. Într-un fel, îmi era milă de ea.

— Îmi pare rău că a trebuit să auziți acea conversație. Dacă știam că o să veniți...

— Nu l-ai fi chemat pe tata?

Jayson e la fel de pornit pe ceartă ca și tata. Sau probabil vrea să îi reproșeze tot ce nu a putut acum trei ani.

— Vrei bani de la noi?

M-am uitat la mama și am auzit-o înghițind în sec. Tremuratul devenise vizibil și vocea îi era stinsă.

— Da.

Jay a înjurat în barbă și i-am văzut pumnul strângându-se pe blat.

— Pentru ce?

Blonda și-a umezit buzele și și-a lăsat privirea în cana ei.

— Tatăl meu are cancer și am nevoie de bani ca să îi plătesc tratamentul.

Vestea ne-a luat prin surprindere atât pe mine, cât și pe fratele meu. Tata a pomenit despre asta mai devreme, dar credeam că e vorba despre o boală

care poate fi vindecată. Însă bunicul meu nu mai avea nicio șansă la viață. Iar ea nu voia decât să îi prelungească ultimele clipe.

— De cât ai nevoie?

Femeia l-a privit surprinsă și m-am uitat cu atenție la chipul ei. Nu se aștepta ca fratele meu să fie atât de direct și rapid.

— Ai de gând să îmi dai banii?

— Mereu mi-a plăcut de bunicul Sean, a spus ridicând din umeri, și, dacă pot să îl ajut, atunci o să fac tot ce îmi stă în putință.

Un zâmbet firav a apărut pe buzele ei, dar eram absolut convinsă că nu o să îl mențină pentru mult timp.

— Dar să nu crezi nici măcar o clipă că fac asta pentru tine. Am venit aici pentru că sora mea m-a convins. Și chiar dacă o să îmi dai o explicație bună, tot nu o să te iert pentru ce ai făcut.

Amelia a aprobat din cap și își stăpânea cu greu lacrimile.

— Înainte să fac o gaură în bugetul meu, cred că e timpul să ne spui de ce te-ai cărat.

Mi-am strâns degetele pe cana din mâinile mele și am simțit cum bătăile inimii mele se intensifică. M-am uitat la femeia din fața mea și era la fel de emoționată ca și mine. Când s-a uitat la noi, o lacrimă i s-a prelins pe obraz și un zâmbet trist i s-a imprimat pe buze.

— Tatăl vostru s-a culcat cu asociata mea în propriul meu pat.

Capitolul 36

Amelia

Privirile lor uimite nu mă surprind deloc. Până acum, m-au considerat doar pe mine vinovată de această situație. Dar nu s-au gândit niciodată să îl ia în considerare și pe tatăl lor.

Mi-am trecut o mână prin păr și am început să învârt cana din fața mea.

— Bine, pot să înțeleg furia pe care ai simțit-o când ai văzut că te-a înșelat, dar de ce te-ai răzbunat și pe noi?

Asta e o întrebare care încă mă chinuie. În acel moment nu m-am gândit nicio clipă că aș putea să îi rănesc și pe ei. Nu mi-a păsat decât de sentimentele mele rănite și de inima mea călcată în picioare.

— Pentru că mi-am dat seama ce am făcut după ce am ajuns aici.

Eva încearcă să mă compătimească și la cum o cunosc eu, probabil o face datorită sarcinii. Altfel ar fi sărit la gâtul meu și m-ar fi atacat fără milă. Însă Jayson e la fel de înflăcărat și pornit pe luptă ca și tatăl lui. Asta nu ar trebui să mă surprindă pentru că ei doi seamănă ca două picături de apă.

— Ești așa o ipocrită.

Mi-am închis ochii și încercam din răsputeri să nu plâng.

— O s-o pun pe secretara mea să îți dea banii de care ai nevoie, a spus repede. Hai să mergem,

Eva, a spus ridicându-se în picioare, nu mai avem ce discuta cu ea.

Am privit-o pe fiica mea care părea a fi într-un impas. Fratele ei ține mâna întinsă și aștepta ca ea să se ridice de pe scaun.

— Eva! a insistat.

Jayson devenea din ce în ce mai nerăbdător și voia să plece cât mai repede din preajma mea. Încercam să ignor durerea din inimă și o imploram pe fiica mea din priviri să rămână și să mă asculte.

— Eva, dă-te jos de pe scaun dacă nu vrei să te iau pe sus, a mârâit clona lui Brian.

— Vreau să rămân, Jay!

Bărbatul și-a deschis gura șocat și mâna i-a căzut pe lângă corp. Încercam să nu zâmbesc pentru că știam că ea nu rămâne pentru mine.

— Bine, a spus ridicându-și mâinile în aer, dacă vrei să asculți niște minciuni bine concepute nu ai decât. Eu m-am cărat de aici.

Fiul meu s-a întors pe călcâie, îndreptându-se spre ieșire, dar un singur cuvânt din partea surorii lui l-a făcut să se oprească.

— Carson!

Am tresărit când am auzit numele fiului meu cel mic. Jayson s-a oprit brusc și a murmurat câteva înjurături, apoi s-a întors pe scaunul său și m-a privit furios.

— Începe să vorbești chiar acum și nu mă mai fă să-mi pierd timpul.

Am tras aer în piept și un mic zâmbet mi-a apărut în colțul buzelor. Degetele mele s-au strâns pe cana de cafea și am ridicat ușor din umeri.

— Și ce vreți să vă spun mai mult?

Fiul meu a clipit surprins și o parte din atitudinea lui ofensivă s-a risipit.

— Vrem să știm de ce tu și tata v-ați prefăcut atât de mult timp că sunteți cei mai fericiți.

Asta e singurul lucru despre care chiar nu vreau să vorbesc. Dar dacă vreau să am măcar o șansă la iertarea copiilor mei, trebuie să încep să aduc trecutul înapoi.

— Tatăl vostru și cu mine am avut un început destul de tumultos.

Amintirile trecutului mă făceau să zâmbesc, iar jurămintele lui încă era vii în inima mea.

— Măi, măi dacă nu este chiar micuța fraieră!

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am strâns caietele la piept. Am făcut un pas în spate și m-am lipit de dulap în timp ce nemernicul s-a apropiat de mine.

— Tocmai vin de la ora de germană și am luat un patru pe tema pe care mi-ai făcut-o.

Am zâmbit și privirea lui arogantă s-a transformat în una de furie. În sfârșit, pot să îi văd aroganța înfrântă și asta îmi dă o satisfacție imensă.

— Mă bucur, am spus cu un zâmbet. Așa poți să îți faci singur temele.

Am făcut un pas pentru a mă îndepărta de el, însă m-a izbit în dulap și am simțit lacătul intrându-mi în coaste. Am gemut și am tresărit când brațul lui a lovit dulapul deasupra capului meu.

— Crezi că ești deșteaptă, nu? a mârâit. Încă crezi că îmi poți face față?

Mi-am strâns degetele pe caietele din mâinile mele ca să nu îl pocnesc. Mai mulți colegi s-au adunat în jurul nostru cu zâmbetele pe buze. Singurii care dezaprobau din cap erau Braden și Emmet, dar acum nu mai au cum să mă salveze.

— Pot să îți fac față și ție și armatei tale de idioți fără creier.

A fost surprins pentru o secundă, apoi a început să râdă cu putere. Am înghițit în sec și deja știam că am dat-o în bară rău de tot. Eu și gura mea mare.

— Ești destul de curajoasă, nu?

Zâmbetul lui ironic și menit să îmi înghețe sângele în vene îmi provoca teamă și am simțit părul ridicându-mi-se pe ceafă.

— Atunci ar trebui să te pregătești, scumpo! Nu o să mai scapi de mine niciodată.

— Și de ce l-ai lăsat să te persecute?

Am zâmbit și am privit lichidul maroniu pe care nu pot să îl beau.

— Pentru că Alexander Gray deținea liceul și asta i-a dat fiului său impresia că poate să conducă școala.

— Dar tu și bunicul Alex ați avut o relație specială.

Am aprobat din cap și am zâmbit larg.

— Mai specială decât cu propriul meu tată, am spus amintindu-mi cu drag de socrul meu.

— Și atunci de ce tata a spus că bunicul i-a sugerat să nu se căsătorească cu tine?

M-am uitat la fiul meu și consternarea de pe chipul lui îmi amintea de mine.

— Ca să mă rănească, am spus simplu.

Mâinile blondului s-au ridicat în aer și probabil nici nu mai știa ce să creadă.

Am tras aer adânc în piept și mi-am trecut ambele mâini prin păr.

— Familia mea mereu s-a chinuit cu banii. Mama a fost asistentă medicală, iar tata era profesor de istorie la liceul unde învățam eu. El a reușit să îmi obțină bursa ca să pot studia în acel loc.

— Când l-am cunoscut pe tatăl vostru, era un ticălos arogant și îngâmfat, care încerca să își impună propriile reguli. Și când a văzut că nu mă impresionează, s-a decis să mă persecute până când am devenit micuța lui marionetă.

Mi-am împreunat mâinile sub bărbie și am privit oliviera de pe blatul mesei.

— Și acum povestea devine un clișeu, pentru că tu te-ai îndrăgostit de el?

Am început să râd și am privit-o pe fiica mea, aprobând din cap.

— Când m-a sărutat pentru prima oară, atunci m-am îndrăgostit de el. Dar din păcate, nu am fost pentru el decât o nouă distracție și nu m-a iubit.

— Dar s-a căsătorit cu tine.

Am aprobat din cap, amintindu-mi de modul în care m-a informat că voi deveni soția lui.

— Chiar nu poți să te abții, nu?

Mi-am aruncat geanta pe fotoliu și m-am întors cu fața la el, complet furioasă.

— Să șterg podeaua cu una din târfele tale? Desigur că nu m-am putut abține.

Și-a scos cravata de la gât și a aruncat-o pe podea împreună cu sacoul său. Am înghițit în sec când a început să își desfacă cămașa, dar am încercat să mă uit în ochii lui.

— La balul de final de an, de față cu întreaga școală?

— Nu e vina mea că nu ai fost în stare să-ți ții pantalonii încheiați până când se termina totul.

— Ești geloasă?

Gura mea s-a închis automat și când i-am văzut strălucirea din ochi, am știut că m-am dat de gol.

A făcut un pas spre mine, iar eu un pas înapoi. Jocul acesta a continuat până când m-am lovit de marginea patului și a trebuit să mă opresc.

— Normal că ești geloasă.

Și-a dat cămașa jos și a lăsat-o să cadă pe podea, iar eu am înghițit în sec. Mereu când îi văd trupul, dorința începe să se aprindă în mine și îmi doresc să mă țină și pe mine în brațe, cum le ține pe ele.

— Suntem împreună de trei ani și niciodată nu te-am tăvălit în patul meu.

Cuvintele lui vulgare ar fi trebuit să mă facă să îl pocnesc, dar au efectul opus.

— Te-ai îndrăgostit de mine, Amelia?

Am pufnit în râs și am încercat să îmi salvez și ultima bucățică de demnitate pe care o mai aveam.

— Nu fi ridicol. Am încercat să mențin doar imaginea de îndrăgostiți pe care ai creat-o.

— Nu cred că imaginea noastră ar fi fost distrusă. Eram în baia băieților cu Phoebe.

Are dreptate. Dacă i-aș fi lăsat să se culce împreună, nimeni nu ar fi aflat. Dar nu mai puteam să îl las

să se culce cu toate fetele din liceu și pe mine să mă amăgească cu câteva săruturi și atingeri.

— De ce ești geloasă, Amelia? Am încercat să mă culc cu tine, dar nu m-ai lăsat niciodată să te dezbrac.

Pentru că nu vreau să fiu una dintre târfele tale, ticălosule.

— De ce nu mă lași în pace, Brian? Mi-ai făcut viața un chin trei ani de zile. Acum o să pleci la Seattle și o să te transformi în unul dintre cei mai mari oameni de afaceri. Și o să ai o soție perfectă și o familie perfectă.

— Te vreau pe tine.

Respirația mea s-a oprit și în câteva secunde m-a aruncat pe pat și s-a aplecat peste mine.

— Tu o să fii soția mea, Amelia.

Am înghițit în sec și m-am uitat în ochii lui, căutându-i privirea arogantă. Dar era mai serios ca niciodată și inima mea o luase razna.

— De ce?

Și-a strecurat mâna sub rochia mea, iar buzele lui s-au apropiat de ale mele.

— Pentru că am nevoie de tine.

Mi-am îndreptat privirea spre fiul meu și i-am zâmbit cu subînțeles.

— Nouă luni mai târziu, eram căsătorită cu bărbatul pe care îl uram și te aveam pe tine, Jay.

Băiețelul meu a înghițit în sec, emoționat de cuvintele mele, iar lacrimile începuseră să-i curgă fiicei mele pe obraji.

— Și atunci, de ce am ajuns în punctul acesta?

Am ridicat ușor din umeri și am dat frâu liber lacrimilor pe care încercasem din răsputeri să le opresc.

— Pentru că nu m-a iubit niciodată. Avea nevoie de o femeie care îi era inferioară, o femeie pe care să o controleze. Eu îl iubeam și m-am lăsat dusă de val ca o fraieră. Am crezut că o să îl fac să mă iubească și că o să am în sfârșit familia perfectă pe care mi-o doream. Dar perfecțiunea a fost mereu doar la exterior.

Am suspinat și am tresărit speriată când Eva m-a luat de mână. M-am uitat la palmele noastre împreunate și apoi la ea. Zâmbetul ei dulce și cald îmi ștergea o parte din durere, dar știam că nu merit asta.

— Încă nu e târziu să îl faci să se întoarcă la tine. Știu că tata te iubește și dacă s-a culcat cu acea femeie, cred că merită să fie ascultat.

Înainte să mai spun ceva, am auzit ușa casei deschizându-se și trântindu-se cu putere. Brian Graham Gray a intrat în bucătăria mea ca o furtună, iar cuvintele lui m-au luat complet prin surprindere.

— Luate-ar naiba de ticăloasă! Știi foarte bine că te iubesc și că...

Dar în momentul în care i-a văzut pe copiii noștri,a amuțit.

Eva și Jayson se uitau la mine cu zâmbetul pe buze și aveau în privirea acea expresie de ți-am spus noi.

Brian

Eva și Jayson s-au ridicat de pe scaune și au început să se îmbrace.

— Nu mai fi un ticălos.

Fiul meu m-a lovit ușor pe umăr, iar fiica mea mi-a aruncat o privire amenințătoare.

Amelia a coborât de pe scaunul ei și s-a apropiat de mine, complet uimită de izbucnirea mea.

De când am plecat de aici, m-am gândit doar la ea și la viața noastră împreună. La tot ce am trăit amândoi. La copiii noștri.

— Ce cauți aici?

Am înghițit în sec și am făcut un pas spre ea.

— Nu poți să mai fugi, Amelia, am șoptit. Nu te mai las să fugi.

Am mai făcut un pas spre ea și mi-am simțit inima bubuind. Când am ajuns față în față, am tras aer în piept și am încercat să nu îmi pierd cumpătul și mai tare.

— Ar fi trebuit să vin după tine acum trei ani. Să îți explic ce s-a întâmplat.

A pufnit în râs și m-a privit cu lacrimi în ochi.

— Ce ai putea să îmi explici, Brian? Măcar dacă te-ai fi dus la un hotel. Dar în propriul meu pat? În propria mea casă? Dacă era unul din copii?

Am oftat, gândindu-mă la ceea ce îmi spunea și realizând că avea dreptate. Mi-am pus mâinile pe brațele ei și am ținut-o strâns, ca să mă asigur că nu fuge.

— Jane voia să vândă partea ei de firmă lui Alister Trope.

M-a privit șocată și i-am înconjurat talia pentru a nu o lăsa să se prăbușească la podea. Numele individului care încercase atât de mult timp să o elimine din branșă i-a înmuiat genunchii. S-a agățat de pieptul meu și m-a privit în ochi.

— Mi-a cerut să mă culc cu ea ca să pot cumpăra acțiunile. Crezi că mi-a fost ușor? Dar am preferat să o fac decât să o las să îți distrugă munca de o viață.

Degetele ei îmi strângeau cămașa în pumni și plângea necontenit.

Își construise compania de arhitectură din mai nimic și a fost suficient de mândră încât să nu îmi ceară nici măcar un ban. Nu aveam de gând să o las pe vipera aia să o distrugă.

— Te iubesc, Amelia, și m-aș culca cu orice femeie ca să te protejez pe tine. Aș face orice pentru tine, pentru că ești singura femeie pe care o iubesc și pe care o s-o iubesc toată viața.

— Jane e singura cu care te-ai culcat?

Am zâmbit și deși nu cred că era momentul pentru o glumă, nu m-am putut abține.

— De când m-am născut sau de când ne-am căsătorit?

Mi-a dat un pumn în piept, dar nu l-am simțit deloc. Mi-am apropiat chipul de al ei și am privit-o în ochi.

— De când te-am cunoscut, ai fost doar tu. Jane e un caz izolat și nu o să mai apară în viața noastră. Tu ești singura femeie de care am nevoie, Amelia.

Am sărutat-o și i-am auzit suspinul pe buzele mele. Tânjisem după ea, după atingerile ei, o perioadă lungă de timp. Și sper să nu mai trec prin infernul ăsta vreodată.

Capitolul 37

Emily

— Nu ai nimic mai bun de făcut?

Stăteam aplecată deasupra insulei din bucătăria fratelui meu, în timp ce ticălosul mă ignora cu nasul afundat în laptop.

— Asta e mulțumirea pe care o primesc după ce am cărat toate hainele nevestei tale aici?

Blondul a pufnit în râs fără să își ia ochii de pe ecranul aparatului.

— M-ai ajutat pentru că iubitul tău te-a expediat.

Voiam atât de mult să îi arunc cu paharul de vin între ochi, dar avea dreptate. Christian petrece mai mult timp la companie sau în afara ei decât cu mine. Mereu găsește un motiv destul de convenabil ca să plece și să mă lase cu buza umflată. Uneori, cred că nici nu mai vrea să stea cu mine.

— Ce naiba tot face acolo? am spus iritată. Adică tu ai mai multă responsabilitate decât el și ești mai tot timpul liber.

A ridicat ușor din umeri și i-am auzit degetele tastând în grabă. După zâmbetul ironic pe care îl are pe buze, sunt sigură că știe ce se întâmplă cu iubitul meu.

Mi-am apăsat mâinile pe laptop și fratele meu a reușit să își tragă mâinile la timp ca să nu i le strivesc.

— Spune-mi adevărul, Ethan! Mă înșeală, nu?

Bărbatul a oftat adânc și m-a privit pe jumătate amuzat, pe jumătate iritat.

— Crezi că dacă te-ar fi înșelat, ar mai fi trăit?

Nu, ar fi fost mort și îngropat probabil la zece metri sub pământ.

— Și atunci de ce mă ignoră? am spus aruncându-mi mâinile în aer. De ce profită de orice ocazie ca să fugă de mine?

Și-a sprijinit obrazul într-o mână și a ridicat ironic din sprâncene.

— Poate că îl sufoci.

M-am uitat urât la el și mi-aș fi dorit să îl pot ucide cu privirea mea.

— Ești un cretin.

M-am trântit din nou în scaunul meu și l-am privit îmbufnată, în timp ce fratele meu a început să râdă în hohote.

Începe să îmi displacă complet ideea că iubitul meu e cel mai bun prieten al lui. Acum îi ține secretele și nu am cum să aflu ce are de gând să facă. Dar măcar știu că nu are de gând să mă rănească pentru că Ethan mi-ar fi spus. Sau l-ar fi omorât. Sau poate amândouă.

— Ar trebui să îl înțelegi, Em. Încearcă să se împartă între tine, companie și club. Și chiar și așa, mereu are energie să te satisfacă în pat.

Am zâmbit rușinată și mi-am simțit obrajii arzând. Trebuie să recunosc că are dreptate. Oricât de solicitat a fost Christian, de fiecare dată când am avut nevoie de el a fost acolo pentru mine. Dar acum aș vrea să stea mai mult cu mine.

Am auzit ușa de la intrare deschizându-se și apoi am văzut-o pe prietena mea făcându-și apariția. Chipul lui Ethan s-a luminat instant și a întins brațele după ea.

— Ce face scumpetea mea?

Bruneta a zâmbit cu gura până la urechi și s-a apropiat de el. Mâinile fratelui meu s-au oprit pe abdomenul ei din ce în ce mai rotunjor.

— Sunt destul de șocată, dar în rest bine.

Ethan s-a uitat la logodnica lui nedumerit și apoi a zâmbit.

— Ah, credeai că vorbeam despre tine, a spus cu un rânjet. Eu mă refeream la fetița mea de câteva săptămâni.

A ridicat bluza logodnicei lui fără să îi pese de stupoarea de pe chipul ei. Am început să râd când fratele meu a sărutat-o suav pe piele, lăsând-o cu ochii în soare.

— Bună, iubire mică, a șoptit drăgăstos. Aici e tati.

Atitudinea protectoare și călduroasă a fratelui meu îmi topește pur și simplu inima. Mi-am pus obrajii în ambele palme și îl priveam fascinată.

— Abia aștept să vii la mine, scumpete. Tati deja a început să caute modalități de a-ți păstra castitatea până la 60 de ani.

Eva m-a privit speriată, iar eu i-am făcut semn să nu îl bage în seamă. Așa a făcut și tata și nu a reușit să mă împiedice să fac sex.

— Ți-am pregătit cele mai bune cărți de istorie. Ca să nu se repete istoria mamei tale.

Prietena mea și-a dat ochii peste cap și a oftat adânc.

— Suficient, a spus enervată.

L-a lovit peste mâini și s-a îndepărtat de el, făcându-l pe Ethan să se bosumfle.

— Vreau fetița! Adu-mi fetița acum, Eva!

Bruneta l-a ignorat complet și i-a arătat puțin posteriorul când a deschis frigiderul. Nu cred că intenționase să îl facă pe fratele meu să saliveze, dar reușise.

— Cum a fost întâlnirea cu Amelia?

Trebuie să schimb subiectul ca să nu îmi fac mai mult rău. Oricum după ce o să plec, ei o să facă sex și eu o să tânjesc după iubitul meu mult prea ocupat.

Eva și-a luat un pahar și a început să își toarne suc de portocale.

— Păi, mai întâi am ascultat o discuție foarte aprinsă între părinții mei. O discuție după care tata a devenit un adevărat nemernic.

A luat o pauză savurând lichidul răcoros, iar eu și Ethan așteptam nerăbdători să-și continue povestea.

— Apoi ne-a spus despre cum tata a fost un nemernic bogat și ea o elevă cu bursă, și despre cum s-au războit ei doi înainte să sfârșească împreună, iar într-un final am apărut eu și frații mei.

— Și de ce a plecat?

Și-a trecut limba peste buze și a oftat.

— Pentru că tata s-a culcat cu partenera ei de afaceri în casa noastră.

Mi s-a tăiat respirația, iar fratele meu s-a ridicat de pe scaun și s-a îndreptat spre logodnica lui. A luat-o în brațe și a sărutat-o apăsat pe frunte.

— Și cea mai tare chestia a fost când tata a dărâmat ușa și i-a spus că o iubește.

Atât eu cât și Ethan am rămas cu gura căscată și nu mai știam ce să spunem. Eva și-a terminat sucul și a zâmbit, ridicând ușor din umeri.

— Și cred că după ce am plecat, s-au împăcat. Și nu m-aș mira să o văd acasă când mă duc data viitoare.

— Și ești ok cu asta?

S-a uitat pe fundul paharului la ultimele picături și a oftat.

— Nici eu nu știu, a spus sincer. Adică încă sunt furioasă pe ea că a plecat fără să ne spună de ce, dar o înțeleg parțial. Sau cel puțin așa cred.

A lăsat paharul pe masă și mi-a zâmbit.

— Ideea e că tata și Carson vor fi cei mai fericiți de pe lume. Și eu și Jayson o să ne adaptăm situației. Știu că o s-o iertăm amândoi într-un final, dar avem nevoie de timp.

Înainte să mai spun ceva, cei doi porumbei au început să se giugiulească și să chicotească.

Telefonul meu a început să vibreze și inima mi-a tresărit când am văzut numele iubitului meu pe ecran.

Trebuie să vorbim. Central Park, în douăzeci de minute.

Am citit mesajul de trei ori ca să mă asigur că văd bine. Arăta mai mult ca o telegramă și asta mă speria. De obicei, Christian îmi atașează câteva emoticoane drăguțe și mai scapă cuvinte deocheate. Dar acum nu îl recunoșteam.

Am înghițit în sec și mi-am pus telefonul în palton fără să îi răspund.

— Em, ești bine?

Mi-am luat geanta de pe scaunul alăturat și am încercat să zâmbesc pentru a păstra aparențele.

— Sigur. Trebuie să plec, am uitat că am ceva de rezolvat. Vorbim mai târziu, bine?

Am fugit din bucătărie înainte să îmi mai pună întrebări pentru care nu aveam răspuns.

Ethan m-a mințit. Sunt sigură că o să mi se dea papucii. Și nu vreau asta, la naiba. De ce ar vrea să îmi facă asta? Am crezut că mă iubește la fel de mult cum îl iubesc eu.

Am lăsat liftul să mă ducă la parterul clădirii și am oprit un taxi când am ajuns pe marginea trotuarului.

Nu l-am bătut la cap, nu l-am stresat. I-am acordat toată libertatea de care a avut nevoie și am crezut că de asta are nevoie. De ce ar vrea să mă părăsească?

Mi-am trecut o mână prin păr și mi-am lăsat lacrimile să alunece pe obraji.

Îl iubesc atât de mult, l-am așteptat atât de mult. Nu pot să îl las să mă părăsească. Am nevoie de el și știu că și el are nevoie de mine. Dar dacă el vrea să îmi dea drumul, cum pot eu să îl opresc?

Am tras aer în piept și am simțit durerea intensificându-se cu fiecare respirație.

Nu pot să îl las să mă vadă astfel. Dacă are de gând să mă părăsească, nu o să îl las să mă vadă atât de vulnerabilă. O să îmi țin capul sus și o să merg mai departe, orice s-ar întâmpla.

Când mașina s-a oprit, mi-am șters lacrimile și i-am înmânat șoferului banii. Am făcut un exercițiu de respirație și am înaintat pe aleea șerpuită. Știu exact unde să îl găsesc, pentru că îl cunosc mai bine decât oricine. Sau cel puțin asta cred.

Luminile care împânzesc întregul parc mă făceau să zâmbesc totuși, în ciuda stării mele de neliniște. Iubesc această sărbătoare și toată magia care o înconjoară. Vedeam cuplurile plimbându-se și ținându-se de mână sau de braț, și asta mă durea puțin.

Central Park e o parte din sufletul meu și acum mă îndrept spre distrugerea lui. Nu știu dacă o să mai pot vedea acest loc cu aceiași ochi. Ca sursa mea de inspirație, ca locul în care m-am ținut de mână pentru prima dată cu iubirea vieții mele.

Am tras aer adânc în piept și l-am văzut. Lângă lacul unde vara se plimbă rațele, cu mâinile în buzunarele gecii sale groase, cu zâmbetul pe buze și cu o găleată întreagă cu trandafiri roșii la picioarele lui.

Are de gând să îmi ofere flori drept consolare? Și are de gând să folosească florile mele preferate ca să facă asta?

M-am apropiat de el și m-am oprit la un pas distanță. El zâmbea, în timp ce inima mea mai avea puțin și îmi sărea din piept.

— Bună, iubito!

Cuvintele lui mi-au făcut genunchii să tremure și speram din tot sufletul să termine cât mai repede ca să nu mă prăbușesc pe aici.

— Termină cu prostiile, Christian. Desparte-te de mine și hai să terminăm cu toate astea, mi-am dat drumul la gură.

A început să râdă și s-a aplecat luând un trandafir din buchet. A început să învârtă floarea între degete și m-a privit afectuos.

— Mai ții minte ce ți-am promis acum cincisprezece ani?

Am înghițit în sec și mi-am închis ochii pentru a-mi înăbuși plânsul.

Blondul s-a apropiat de mine și mi-a pus floarea într-o mână.

M-am uitat la trandafirul din mâna mea și apoi m-am uitat în ochii lui. Continua să zâmbească și să îmi țină inima pe jar și să mă chinuie.

— Hrăneam amândoi rațele, râdeam în timp ce frații noștri încercau să se arunce în apă.

Am pufnit în râs, amintindu-mi cum Sophia a ajuns în cele din urmă în apă.

— Ți-am spus că atunci când o să fiu suficient de matur, o să îți cer să fii soția mea.

Am icnit și am simțit cum o lacrimă a reușit să scape și să se prelingă pe obrazul meu. Christian s-a dat un pas în spate și a scos cutiuța magică din

buzunar. S-a lăsat într-un genunchi și a continuat să-mi zâmbească.

— Chiar dacă aveam 11 ani, am vorbit serios. Te iubesc, Emily Penelope Wright. Vrei să fii soția mea?

Am scăpat trandafirul din mână și mi-am acoperit buzele. Mi-am dat seama că mai mulți oameni s-au oprit în jurul nostru și așteptau răspunsul meu.

— Iubito, e puțin cam frig și mă dor genunchii.

Am zâmbit și m-am uitat la inelul din cutie. Cercul argintiu care se termina cu un diamant alb strălucitor era absolut superb.

— Credeam că vrei să te desparți de mine.

A pufnit în râs și mi-a făcut cu ochiul.

— Nici dacă diavolul mi-ar cere.

Am început să râd și îmi simțeam ambii obraji inundați de lacrimi. Am pășit spre el și m-am uitat în ochii bărbatului pe care îl iubeam.

— Da, Christian, am șoptit emoționată. Vreau să fiu soția ta.

A răsuflat ușurat și s-a ridicat în picioare pentru a-mi strecura inelul pe deget. M-a tras în brațele lui și mi-a mângâiat obrajii, în timp ce persoanele din jurul nostru au început să aplaude.

— Te iubesc, Christian. Din prima clipă în care te-am cunoscut, am șoptit.

Mi-am pus brațele în jurul gâtului său și l-am lăsat să mă lipească de trupul său.

— Din prima clipă, iubito.

Capitolul 38

Sophia

— Trebuie să recunosc că idiotul știe cum să pună întrebarea.

Emily continua să-și admire inelul de logodnă, în timp ce eu umpleam paharele cu vin roșu.

După marele eveniment, Em l-a expediat pe Christian și ne-a chemat în apartamentul nostru, așteptându-ne cu două sticle de vin, obrajii roșii și un zâmbet de milioane pe buze.

— Am crezut că o să despartă de mine.

Am scos un oftat profund și am auzit-o pe Eva chicotind lângă mine.

— Te iubește de când erai în scutece. Dacă l-a înfruntat pe Braden Wright, chiar crezi că putea să te părăsească?

— Când l-a înfruntat pe tata?

M-am oprit brusc și m-am uitat la paharul din mâinile mele. Am auzit-o pe Eva oftând, iar eu mi-am dat seama prea târziu că scăpasem porumbelul fără să vreau.

Am lăsat sticla de vin pe podea și am privit-o pe prietena mea de-o viață.

— După ce tu și Christian ați devenit un cuplu oficial, el și Braden au avut o discuție serioasă.

— Despre ce?

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am sorbit din paharul cu vin fără să-mi iau ochii de la blondină.

— Braden era îngrijorat de viața puțin mai libertină a fratelui meu. De lipsa lui de implicare în companie, de timpul petrecut la club.

Em și-a dat ochii peste cap și, înainte să vorbească, i-am luat-o înainte.

— Braden avea dreptate. Christian nu s-a implicat foarte mult în companie pentru că nu intra în aria lui de preferințe. Iar clubul era locul său preferat de relaxare.

— Și vrei să spui că eu l-am schimbat?

Am aprobat din cap și am zâmbit.

— Braden i-a spus că nu are de gând să o lase pe fiica lui pe mâna unui bărbat iresponsabil. Iar acum Christian e bărbatul perfect în ochii tatălui tău.

Blondina mă privea gânditoare și probabil încerca să-și amintească când a avut loc schimbarea majoră în fratele meu. Dar ea era atât de îndrăgostită de el, încât nici măcar nu a realizat toate astea.

M-am întins după cutia de pizza și am deschis-o, adulmecând mireasma îmbietoare. Înainte să o ating, Eva mi-a luat-o înainte și a înșfăcat o felie. M-am uitat la ea surprinsă de cât de agilă devenise, iar bruneta mă privea inocentă, în timp ce înfuleca cu poftă.

— Ce?

Am zâmbit și am ridicat ușor din umeri, luându-mi propria felie între degete.

— O să fii o mamă-urs foarte fioroasă.

Cele două au început să râdă și am savurat mâncarea chicotind și sporovoind tot felul de bârfe.

— Soph, crezi că Jayson o să te ceară de nevastă în avion?

Am început să tușesc și am lăsat paharul pe podea lângă mine.

M-am uitat la viitoarea mămică care zâmbea ca un copil inocent și aștepta cu nerăbdare răspunsul meu.

— Cred că e puțin cam devreme să mă gândesc la căsătorie.

Mi-am șters lacrimile din colțul ochilor și am continuat să tușesc.

— De ce? La noi s-a întâmplat destul de repede.

Am zâmbit și am ridicat din umeri, gândindu-mă serios la ce să spun.

— Nu poți să faci comparații. Tu și Christian ați copilărit împreună și mereu ați avut o relație specială care nu se putea finaliza decât cu o nuntă.

Am sorbit și restul de vin din pahar, gândindu-mă la relația mea cu Jay.

— Iar tu și Ethan ați avut o relație ciudată la început și o să aveți un copil. Eu și Jayson avem doar câteva luni de când suntem împreună.

— Dar vă cunoașteți de mult timp.

Am zâmbit și am privit picăturile roșii de pe peretele paharului. Felul în care l-am cunoscut o să-mi aducă mereu un zâmbet pe buze.

— Nu crezi că merită iertat?

— Ha!

Continuam să tropăi prin hol în timp ce voiam să ajung cât mai repede în curtea interioară. Chiar dacă Emily îmi suflă în ceafă și încearcă să îl scape pe nemernic, de data asta trebuie să i-o plătesc.

— Nu a fost decât o glumă nevinovată.

Înainte să ies din casă, m-am oprit și m-am întors brusc, făcând-o pe Em să se lovească de mine.

— E a treia oară când îmi pune făină în uscătorul de păr. De data asta, nu o să scape așa ușor.

Blondina a oftat cu putere și a dat din cap fără să mai spună ceva. Am deschis ușa glisantă și mi-am făcut loc prin marea de oameni care îmi invadaseră casa.

Mi-am învârtit capul în toate direcțiile și după câteva clipe l-am văzut pe nemernic în picioare, pe marginea piscinei. Ethan era așezat pe un șezlong cu una dintre colegele mele ușuratice în brațe, dar părea mai captivat de discuția cu fratele meu decât de individa care încerca să îl sărute.

— Soph, poate ar trebui să...

M-am apropiat de el și mi-am folosit întreaga forță ca să îl împing în piscină. Când i-am văzut corpul scufundându-se, mi-am pus mâinile pe șolduri și am zâmbit satisfăcută.

— Asta e pentru uscătorul meu de păr, ticălosule!

Fratele meu a țâșnit în sus și așteptam să se întoarcă cu fața la mine și să mă privească amenințător. Chiar voiam să mă lupt cu fratele meu mai mare și să îl fac să plătească pentru fiecare farsă pe care mi-a făcut-o până acum.

— Sophia.

Zâmbetul mi s-a topit instantaneu când i-am auzit vocea în spatele meu. M-am întors încet și l-am văzut pe ticălos cu o doză de bere în mână și cu un zâmbet tâmp pe față.

— Dacă tu ești aici, atunci pe cine am împins în piscină? am spus gesticulând confuză.

Înainte ca fratele meu să îmi răspundă, mi-am simțit talia cuprinsă de o pereche de brațe puternice. Când m-a întors cu fața spre el, am rămas fără cuvinte.

Părul lui blond cenușiu îi era ud și lipit de frunte și arăta ca un școlar în prima zi de chin. Ochii lui albaștri mă hipnotizau pur și simplu și nu puteam să-mi întorc privirea nici dacă aș fi vrut. Însă ceea ce îmi făcea inima să bată cu putere era zâmbetul său arcuit pe buze.

— Ei bine, asta da primire.

Am înghițit în sec și pentru o secundă i-am simțit degetele contractându-se pe pielea mea.

— O să am mult de furcă cu tine, nu?

Nici măcar nu știam ce să-i răspund. Mă uitam doar în ochii lui și îmi simțeam inima bătând cu putere în piept.

— Sophia, el e Jayson, fiul lui Brian.

Faimosul Jayson Gray, fiul perfect! Băiatul care are de gând să calce pe urmele tatălui său și să îi doboare recordul. Prietenul care devine indispensabil pentru fratele meu și Ethan.

— Jay, ea e Sophia, sora mea cea împiedicată. Și care se pare că nu știe de glumă.

Am zâmbit stânjenită cu gura până la urechi și mi-am simțit genunchii moi. Nu îmi venea să cred că poate stârni toate aceste emoții în mine.

— Cred că o să îmi facă plăcere să fiu în preajma ei.

Când am văzut mâinile lui Em zburând prin fața ochilor mei, am clipit mai des și am revenit la realitate.

— Pământul către Sophia. Telefonul tău sună de câteva minute.

M-am uitat la aparatul care vibra pe podea și m-am încruntat când mi-a apărut un număr necunoscut pe ecran. M-am ridicat în picioare și am răspuns la apel, în timp ce mă apropiam de fereastră.

— *Sophia Adams?*

— Chiar ea.

Interlocutorul meu a inspirat adânc înainte de a vorbi din nou.

— *Numele e Chase Brown. Sunt coleg cu Jayson Gray.*

Degetele mi s-au strâns instinctiv pe telefon și mi se făcuse pielea de găină.

— *Îmi pare rău că trebuie să îți spun asta, dar Jay a avut un accident. Avem nevoie de tine la aeroport, chiar acum.*

— Vin cât de repede pot, am spus cu vocea stinsă.

Am închis telefonul și am rămas înmărmurită cu privirea pe fereastră pierdută printre luminile orașului. Trebuie să mă prefac că totul e bine, mai ales că Eva e aici. Nu pot să o îngrijorez până când nu știu ce s-a întâmplat.

— Soph?

Am tresărit când mi-am auzit numele și am înghițit în sec. Mi-am strâns telefonul în mână și m-am întors spre fete, încercând să afișez un zâmbet fals.

— S-a întâmplat ceva?

Am tras aer în piept și mi-am umezit buzele. Mi-am luat paltonul de pe brațul canapelei și am încercat să par perfect normală pentru încă câteva secunde.

— Da. Era noul asistent al mamei, am mințit. Se pare că are puțină treabă cu mine.

— La ora asta? Într-o sâmbătă?

Am dat din cap fără să mai spun ceva și mi-am tras paltonul pe mine. Am pipăit buzunarele căutând cheile și am fugit spre ușă înainte să încep să plâng și să mă dau de gol.

— Nu mă așteptați. S-ar putea să întârzii destul de mult.

Când am ieșit din apartament, m-am lipit de ușă și am început să respir agitată. Am numărat în gând până la cinci, apoi am început să alerg. Nu am timp

să aștept liftul. Orice secundă e vitală și trebuie să ajung acolo cât mai repede.

M-am împins cu putere în ușa metalică și am inspirat adânc când am ajuns în dreptul mașinii. Mi-am scos cheile din buzunar și m-am urcat pe scaunul șoferului. Pentru o clipă, mi-am simțit picioarele ca de cauciuc și mâinile mi s-au strâns cu putere pe volan.

Acum mi-aș dori să fiu un X-men și să mă teleportez direct la aeroport.

Am pornit motorul și am părăsit parcarea subterană, lăsând câteva urme de cauciuc pe asfalt.

O mie de gânduri îmi trec prin cap în acest moment și nu pot să îmi dau seama ce naiba s-a întâmplat. Nici măcar nu ar fi trebuit să fie în New York. Trebuia să fie acasă și să o terorizeze pe mama lui.

Dacă ajung prea târziu la el? Dacă nu o să pot să îi spun cât de mult îl iubesc și câtă nevoie am de el?

Am dezaprobat din cap și mi-am șters lacrimile. Nu pot să îl pierd așa pur și simplu. Vreau să îmi petrec restul vieții cu el și nu o să las un nenorocit de avion să îl ia de lângă mine. Dacă e nevoie, dau foc întregului hangar și jucăriilor lui stupide.

Am apăsat pedala de accelerație până în podea și am simțit viteza afundându-mă în scaunul de piele.

Nici măcar nu i-am spus când m-am îndrăgostit pentru prima oară de el. Nu i-am spus câți copii îmi doresc cu el. Nu i-am spus unde vreau să fie luna noastră de miere și ce aș vrea să îmi facă în acel loc. Nu o să îl las să scape atât de ușor de mine. Dacă e nevoie, o să îl urmez și în iad.

Nici nu știu cum am ajuns la aeroport, sau în cât timp. Am oprit brusc în parcare, fără să îmi pese de faptul că tocmai îmi pusesem viața în pericol prin

stilul de condus imprudent. Am coborât din mașină și am văzut un bărbat îmbrăcat în uniformă de pilot așteptându-mă la intrare. Probabil același bărbat cu care vorbisem la telefon.

— Sophia?

Am aprobat din cap și mi-a făcut semn să îl urmez fără să îmi mai spună și altceva.

— El e bine?

— Mai bine vezi cu ochii tăi.

Am înghițit în sec și mi-am mușcat buza de jos ca să nu izbucnesc în plâns. Ne strecuram prin mulțimea de oameni care aștepta îmbarcarea, iar bărbatul din fața mea mă conducea spre pistele avioanelor private. S-a oprit în fața ușii și mi-a făcut semn să intru.

L-am privit neliniștită pentru câteva secunde, apoi mi-am luat inima în dinți și am împins ușa. Luminile de pe hol sunt stinse și singura sursă de lumină era flacăra lumânărilor așezate de o parte și de alta a culoarului.

Am înaintat cu pași mici și, când am ajuns în hangar, un covor format din petale de trandafiri se întindea la picioarele mele.

— Pășește pe ele.

Mi-am ridicat privirea și l-am văzut pe iubitul meu teafăr și nevătămat, cocoțat pe botul avionului. Își legăna un picior înainte și înapoi, cu un pahar în mână, și zâmbea ca un tembel.

— Să știi că nu mușcă, a spus chicotind.

M-am apropiat de avion, complet uimită de întreaga scenă. Faptul că era cocoțat pe una din mașinăriile astea stupide și mortale și avea un zâmbet imens pe buze mă deruta complet.

— Stelele sunt superbe în această seară.

M-am oprit la o distanță considerabilă și mi-am lăsat mâinile să cadă pe lângă corp.

— Am crezut că ai avut un accident.

— Și cerul e atât de senin, a spus ignorându-mă.

A sorbit din paharul lui, în care, la prima vedere, părea a avea whisky.

— Îmi place să stau aici și să mă uit la cer. Ție nu?

— Jayson, ce naiba se întâmplă?

Și-a întors capul și m-a privit în acel mod care îmi făcea pielea să mi se încingă. Piciorul lui continua să se legene și și-a terminat băutura înainte să vorbească.

— Vreau să fii soția mea.

Mi-am simțit ochii ieșind din orbite și l-am urmărit când a sărit jos. A aruncat paharul din mână la întâmplare și a venit spre mine.

Picioarele îmi erau paralizate și nu puteam să mă mișc. Lumina lunii pătrundea prin poarta deschisă și întregul hangar era împânzit de lumânări.

— Îți bați joc de mine? am spus șocată.

S-a oprit în fața mea și mi-a zâmbit, dezaprobând ușor din cap. Mi-a dat o șuviță de păr după ureche și m-a sărutat pe vârful nasului.

— Ți-am cerut un copil.

Am aprobat din cap, privindu-l în ochii lui superbi.

— Vreau ca soția mea să îmi ofere echipa de fotbal pe care mi-o doresc.

Am început să râd și am simțit lacrimile alunecând pe obrajii mei. Unul dintre brațele sale s-a încolăcit în jurul taliei mele și m-a tras la pieptul lui.

— Te iubesc, Sophia! Vreau să îmi petrec restul vieții cu tine și să îmi dau ultima suflare în brațele tale.

Mi-am tras nasul ca ultima needucată și de data asta am început să plâng în hohote. A scos cutia din buzunarul pantalonilor și mi-a pus în față cel mai superb inel pe care l-am văzut vreodată.

— Vrei să fii soția mea?

M-am uitat la bijuterie și apoi în ochii lui. Am zâmbit fericită și am început să îl lovesc peste braț.

— Ești un ticălos arogant și complet dus cu pluta. Cum poți să mă sperii în felul ăsta? am început să țip cu lacrimi în ochi.

A început să râdă în timp ce eu continuam să îl lovesc și încercam să îi provoc măcar un minim de durere.

— Ai idee câte mi-am imaginat? De ce nu ai putut pur și simplu să mă suni și să îmi spui că vrei să ne vedem?

— Unde ar mai fi fost adrenalina?

— Nemernicule! am mormăit.

M-a sărutat pe buze și de atât a fost nevoie ca să îmi închidă gura. Mi-am trecut mâinile prin părul lui și am inspirat adânc.

— Da, vreau să fiu soția ta, ticălosule, am spus liniștită.

Mi-a strecurat inelul pe degetul potrivit și a zâmbit cu gura până la urechi. I-am înconjurat gâtul cu ambele mâini și mi-am lăsat capul pe umărul său.

— Te iubesc, Jayson!

— Și eu te iubesc, scorpie mică!

Epilog

Emily

Umblam pe vârful picioarelor, să nu cumva să o trezesc pe micuța diavoliță care dormea cu fundul în sus. Am închis ușa cu grijă și am răsuflat ușurată că nu o trezisem.

Am pășit încet pe covorul moale din hol și am coborât treptele apartamentului. Telefonul a început să sune strident și m-am năpustit asupra lui smulgându-l din suport, ca să-l fac să tacă.

— Sper că ți-ai semnat testamentul, am mârâit în receptor.

Chicotitul tatălui meu m-a făcut să murmur o înjurătură în barbă și m-am aplecat pentru a lua cartea de colorat a fiului meu de pe podea.

— *Micuțul meu îngeraș încă te ține trează?*

Am oftat, am lăsat cartea pe masa din sufragerie și m-am îndreptat spre bucătărie. Simțeam nevoia de o cafea pentru că ceva îmi spunea că urma o zi lungă.

— Christian a pupăcit-o înainte să plece la pescuit și știi foarte bine cum reacționează nepoata ta când are parte de atenție.

Am verificat dispozitivul de monitorizare dacă e pornit și m-am apucat să pregătesc poțiunea magică pentru energie.

— *O să frângă multe inimi peste cincisprezece ani.*

Am pornit aparatul de cafea și m-am sprijinit de mobilă, zâmbind.

— Se pare că fiica mea o să stea captivă în turn până la patruzeci și cinci de ani.

Bărbatul de la capătul celălalt al firului a început să râdă cu putere și probabil se leagănă în scaunul său de piele.

— *Asta a fost și intenția mea, dar tu și mama ta mi-ați dat planurile peste cap.*

Exact la asta m-am gândit și eu când Christian a devenit atât de posesiv cu fiica noastră. Micuța Hanna o să îi dea bătăi de cap, însă.

— Mama te-a pus să mă suni, ca să nu mă simt singură?

— *Crede că o să te topești de dorul soțului tău. Uneori nu o înțeleg pe femeia asta,* a spus cu un oftat. *Ea nu suferă atât de tare când plec la pescuit sau în călătorii de afaceri.*

Mi-am dat ochii peste cap și am oprit aparatul. M-am întins spre dulapul de deasupra capului meu și mi-am scos o cană uriașă.

Mi-am sprijinit telefonul între umăr și ureche și mi-am turnat cafeaua neagră și aromată.

— Să înțeleg că eu sunt prima ta oprire?

Am scos borcanul de zahăr în timp ce tata a început să chicotească din nou. Încă e fericit când îi ghicesc gândurile și mișcările.

— *Câte fetițe am?*

Am pufnit în râs și am început să amestec în cană pentru a dizolva zahărul.

— *Mai bine nu răspunzi. Și oricum ele sunt nepoatele mele. Tu ești fetița mea.*

Am lăsat lingurița cu grijă în chiuvetă și am sorbit din cafea, savurându-i aroma.

— Cum spui tu, tată. Acum trebuie să plec că am ceva de lucru.

— Nu mai munci atât de mult, scumpa mea. Lasă-i pe angajați să facă treabă grea.

Am zâmbit și mi-am tras mai aproape dosarul de carton cu datele de care aveam nevoie.

— Du-te și terorizează pe altcineva, tată.

După ce m-a certat că am impertinența să îi închid în nas, am reușit să scap de el. Probabil Eva e cea care o să aibă parte mai departe de limba lui enervantă și ascuțită. Dar ea mereu a reușit să scape mai ușor de el.

Am adus aparatul de monitorizare lângă mine și am început să mă uit peste propunerea noului meu client.

Când am crezut că pot să încep să lucrez în liniște și pace, micuța împielițată a început să plângă. Am oftat adânc și am dat peste cap restul de cafea, ridicându-mă cu greu de pe scaun.

Am crezut că o să fie mai ușor la al doilea copil, dar nemernica asta mică e mai rea decât zece. Și partea cea mai nefericită pentru mine e că tatăl ei găsește mereu o scuză să plece.

Când glasul fiicei mele a devenit asurzitor, m-am dus direct spre camera ei să o calmez.

— De ce nu poți să dormi pur și simplu ca orice copil normal, pușlama mică? am întrebat cu un oftat.

Am luat-o în brațe și plânsetul ei a încetat. Christian spune că mâinile mele sunt magice pentru că o fac să se oprească imediat ce o ating. Micuța mă privește cu ochii ei mari și albaștri, iar firele blonde i se încrețeau în mod adorabil în jurul urechilor.

— Ce-o să mă fac cu tine, Hanna?

Obrajii îi erau roșii și se agățase gângurind cu mânuțele ei micuțe și durdulii în părul meu.

— Vrei să lucrăm împreună?

Chicotitul ei m-a făcut să zâmbesc și probabil avea doar nevoie de atenție. Micuța asta are câte ceva din fiecare membru al familiei.

Frumusețea mea, încăpățânarea lui Christian, probabil va avea talentul mamei, are un început de aroganță caracteristic lui Braden Wright și cel mai mult are din dorința de atenție a lui Tammy. Și toate astea la doar șase luni. Micuța mea va fi adevărată ștrengăriță când va crește mare.

Am săltat-o la pieptul meu și ne-am dus amândouă în bucătărie. Am așezat-o pe scăunelul ei și i-am dat câteva creioane și foi ca să se joace. O vreme va fi destul de ocupată și nu va mai încerca să-mi distrugă orice hârtie importantă.

Mobilul a început să vibreze și eram convinsă că soțul meu suna să verifice dacă micuța lui s-a trezit.

— Ți-ai pus un senzor pe telefon care să te avertizeze de fiecare dată când se trezește?

A început să râdă și mi-aș fi dorit să fie aici lângă mine și nu la câțiva kilometri depărtare, petrecându-și timpul cu peștii și fiul nostru.

— *Voiam doar să mă asigur că nu își dă plămânii afară.*

— Crezi că am mai putut să dorm? Încă mai cred că ne-au schimbat fiica la spital. Dax nu a fost așa gălăgios.

— *Prințesa vrea să se facă auzită în tot regatul. Nu o învinovățesc pentru asta.*

M-am uitat la fiica mea cu zâmbetul pe buze, dar nici măcar nu mă băga în seamă. Era prea preocupată să mototolească hârtia în mâinile ei.

— Voi sunteți bine?

— *Avem o ladă întreagă de bere, femeile sunt acasă și nu ne mai bat la cap, iar Jared și Dax au făcut deja o baie în lac.*

Am încercat să îmi înfrânez spiritul de mamă-urs și am chicotit. Știam că ticăloșii o să îi lase să facă baie în lac și acum mă puteam felicita că le-am mai pus un rând de haine. Sunt convinsă că și Eva s-a gândit la posibilitatea asta și și-a luat toate măsurile de precauție.

— *O să fim bine oricum. Băieții se distrează de minune și mă bucur să îi văd atât de fericiți. Ai grijă de prințesa mea.*

— Nu am întotdeauna? am spus dându-mi ochii peste cap.

A început să râdă și am auzit vocea mormăită a fratelui meu.

— *Te iubesc, Em. Ne vedem diseară.*

— Și eu te iubesc, scumpule!

Am lăsat telefonul pe blatul insulei și m-am uitat la mica mea comoară blondă. Cine ar fi crezut că o să am parte de familia perfectă?

Sophia

— Îți mulțumesc pentru ajutor, Amelia.

Soacra mea mi-a zâmbit din toată inima și a primit bucuroasă paharul de vin pe care i l-am întins. S-a așezat pe canapea lângă mine și a suspinat fericită.

— Mă bucur că pot să te ajut. Măcar nu mai stau singură în casa aia imensă. De când cu pescuitul, toți bărbații din familia asta au luat-o razna.

Am zâmbit și am sorbit din vinul alb spumant, relaxându-mă pe canapeaua de piele.

Brian și Carson s-au alăturat grupului de bărbați acum un an și de fiecare dată când sunt plecați, Amelia trage la sorți pe cine o să viziteze. De data asta eu a fost norocoasa pentru că eram singura care rămăsese acasă cu ambii copii.

— Layla încă nu și-a depășit teama de pești?

M-am uitat la fiica mea care era întinsă pe covor, cu obrajii în ambele mâini, legănându-și picioarele în timp ce se uita la desenele animate preferate.

— Jared a avut grijă să o sperie rău de tot.

Dax și Jared adoră să o tortureze pe micuța mea și cred că o să-i facă viața foarte interesantă pe măsură ce vor crește.

Familia a devenit foarte numeroasă cum fiecare dintre noi aveam câte doi copii. Sper doar că băieții să nu se ia din nou la întrecere și să își mai dorească încă un copil. Cred că pot să vorbesc și din perspectiva prietenelor mele când spun că doi copii sunt suficienți. Dar nu o să uit niciodată emoția pe care a trăit-o soțul meu când a bănuit că sunt însărcinată.

— Iubito?

Am împins din nou ușa când a încercat să o deschidă și de data asta am încuiat-o.

— Nu am nevoie de ajutorul tău aici, Jayson.

A oftat cu putere și probabil a început din nou să umble agitat dintr-o parte în cealaltă a camerei.

Eu abia îmi făcusem curaj să scot testul de sarcină din cutie și să urmez instrucțiunile.

— L-ai udat?

Am tresărit speriată și aproape am scăpat bățul în toaletă.

— Jayson Gray, dacă nu te îndepărtezi de ușă, nu o să trăiești ca să îți vezi moștenitorii.

Am lăsat testul pe marginea chiuvetei și m-am ridicat în picioare. Am tras aer în piept și am descuiat ușa dând nas în nas cu logodnicul meu. Stătea sprijinit de tocul ușii, nerăbdător ca un copil în dimineața de Crăciun.

— E pozitiv?

Am zâmbit și am lăsat ușa deschisă, în timp ce m-am așezat pe marginea căzii.

— Dacă e un semn fals?

Întrebarea asta mă rodea neîncetat. După nașterea lui Jared, și-a dorit și mai mult încă un copil. Dacă nu pot să îi ofer asta? Dacă o să îl dezamăgesc mai tare ca niciodată?

Blondul s-a apropiat de mine și s-a lăsat în genunchi în fața mea. Mi-a luat mâinile în ale lui și m-a privit cu dragoste.

— Atunci o să încercăm până o să reușim.

— Și dacă nu o să reușim? E al treilea test în ultimele patru luni, Jay. Dacă nu pot să îți ofer familia de care ai nevoie?

Bărbatul m-a privit surprins și mi-a prins talia în mâinile lui. S-a așezat pe covorul moale și m-a tras în poala lui.

— Atunci o să ne gândim la alte opțiuni. Nici măcar să nu te gândești că aș putea să te părăsesc.

Am zâmbit și mi-am trecut mâinile prin părul lui. Emoțiile îmi copleșeau inima și mai aveam puțin și izbucneam în plâns.

— Te iubesc, Sophia. Nimeni și nimic nu o să mă ia de lângă tine.

M-a sărutat cu blândețe pe buze și sentimentele mele de panică s-au risipit treptat, cu fiecare secundă în care mă pierdeam în ochii lui.

Mi-am ridicat mâna stângă și m-am uitat la ceas.

— E timpul.

Logodnicul meu a aprobat ușor din cap și ne-am ridicat amândoi în picioare. Am apucat testul între degetele tremurânde. Mi-am făcut curaj să îl privesc și mi-am simțit genunchii moi și mâinile paralizate. Jay m-a ridicat la pieptul lui și mi-am deschis ochii zâmbind. Lacrimile au început să îmi curgă pe obraji și am început să țip ca o idioată.

— O să avem un copil, am șoptit.

A luat testul din mâna mea, probabil să se convingă singur.

— O să avem un copil.

Șoapta lui entuziasmată mi-a străbătut tot corpul ca un șoc electric și era nespus de fericit.

— O să fiu tată!

A început să țipe, iar eu râdeam și plângeam în brațele lui.

— Te iubesc!

Și-a lipit buzele de ale mele și am început să ne sărutăm cu pasiune, sărbătorind noua bucurie din viața noastră.

Acum, privind-o pe fiica mea, senzația de fericire nu îmi mai părăsește sufletul. Gândurile și amintirile acelor clipe de neuitat din viața mea mi-au fost întrerupte de suspinul prelung al soacrei mele.

A fost un real sprijin pe timpul sarcinii și au fost momente când mi-a fost teamă că va izbucni un război între ea și mama. Dar s-au înțeles mai bine decât m-aș fi așteptat.

Jay și Eva încă au mare grijă în preajma ei, dar pot spune cu mâna pe inimă că sunt fericiți că mama

lor s-a întors în viața lor. Amândoi au lăsat-o să fie în preajma nepoților ei și au început să meargă mai des acasă.

Plânsul băiețelului meu a răsunat în întregul living și i-am făcut semn Ameliei să rămână pe loc. Am lăsat paharul pe masa de cafea și m-am dus în camera micuțului meu.

Am deschis ușa și m-am dus direct la pătuțul lui. Micul ghemotoc de iubire lovea aerul cu mânuțele lui jucăușe.

— Îți e dor de tati, iubire?

L-am luat în brațe să-l liniștesc. Îi mângâiam cu blândețe smocul de păr roșcat și îi șopteam cuvinte de alint la ureche.

— Îmi dai voie?

M-am întors și l-am văzut pe soțul meu apropiindu-se de mine cu zâmbetul pe buze. L-a luat pe Trevor din brațele mele și plânsul lui a încetat imediat. A început să îl arunce în sus, exact cum făcea și cu Carson acum câțiva ani.

— Am crezut că o să vii mai târziu.

L-a strâns pe fiul nostru la piept și m-a sărutat.

— Ticălosul de Christian a fost singurul care a prins pești, a spus bosumflat.

Am început să râd și mi-am încrucișat mâinile la piept, privindu-mi bărbatul amuzată.

— Iar tu și Ethan v-ați supărat și ați spart gașca.

— Hei, eu aveam motive, s-a apărat. Ambii mei copii erau aici și nu aveam nicio captură.

— Mhm.

S-a uitat urât la mine, iar eu am început să râd. Ochii lui Trevor au început să se închidă, în timp ce Jay îl săruta ușor pe creștet.

Nu am crezut că voi fi atât de fericită. Când l-am cunoscut pentru prima oară pe Jayson, nu am crezut că îmi voi întemeia o familie cu el. Dar nu regret nicio secundă faptul că i-am dat voie inimii mele să îl iubească.

Eva

— Cine e prințesa lui tati?

Ethan o ține pe Lauren în poală și încearcă să o facă să mănânce. Dar la cât de mofturoasă e, are ceva de lucru.

— Mami, peștele mi-a făcut o baie.

Jared s-a oprit în ușa bucătăriei cu mâinile îndepărtate de corp și cu hainele complet ude. Am început să râd și m-am ridicat de pe scaun apropiindu-mă de el.

— Ți-am spus că unchiul Christian l-a vrăjit.

Am pufnit în râs la replica soțului meu, iar fiul meu și-a dat ochii peste cap. Uneori, bărbații se comportă mai rău decât propriii lor copii.

— Hai să te băgăm direct în pijamale, amice.

Mica tornadă brunetă a zâmbit cu gura până la urechi și a început să alerge spre treptele de marmură.

— Te descurci aici?

Ethan e complet captivat de fiica lui, care își roade de zor degetul mare.

— Normal că mă descurc, a spus dându-și ochii peste cap.

Mai vedem după zece minute, durule.

M-am îndreptat spre camera fiului meu, continuând să zâmbesc. Jared deja își pregătise pijamalele pe marginea patului și mă privea cu zâmbetul pe buze.

— Nu credeam că ești atât de entuziasmat să dormi.

Zâmbetul fiului meu îmi oferea deja explicația necesară. Adoră să fie în centrul acțiunii, exact ca micuța Hanna. Jared iubește să fie îmbrăcat în pijamalele lui cu eroii din benzile desenate, să fie învelit și să i se spună povești.

O să râd întruna de el peste câțiva ani, când o să devină un bărbat adevărat și o să nege toate aceste lucruri stânjenitoare la acel moment. Dar nu o să îl las nicio clipă să le uite, mai ales în fața iubitei lui.

I-am luat pijamalele în mână și i le-am strecurat cu ușurință pe corpul lui micuț.

— Ți-a plăcut la pescuit?

— A fost super tare. Eu și Dax l-am ajutat pe unchiul Christian să scoată peștii din apă și ne-a lăsat să aducem câte unul acasă. Tata și unchiul Jayson au încercat de câteva ori să îi arunce înapoi în apă, doar pentru că ei nu puteau să prindă nimic.

Am pufnit în râs, în timp ce îi netezeam tricoul, imaginându-mi cât de supărați au fost Ethan și Jayson.

— Bunicul a fost cel mai tare. El a adormit pe scaunul său și un pește i-a smuls undița în apă.

Am dat pătura la o parte și i-am făcut semn micuțului meu să se bage în pat.

— Cred că bunicul tău începe să îmbătrânească.

Jared s-a așezat pe locul său din mijlocul patului și m-a lăsat să îl învelesc.

— Asta i-a spus și unchiul Carson și s-a ales cu o palmă după ceafă.

Am început să râd și m-am așezat lângă fiul meu. Tata urăște să îi se spună că e bătrân sau că nu mai

poate ține pasul cu fiul său cel mic. Dar cred că la un moment dat va trebui să accepte asta.

— Și care a fost scuza lui?

Micul brunet a prins pătura cu mâinile sale și s-a foit câteva clipe sub ea pentru a-și găsi poziția ideală. Parcă era o găină pe ouă.

— A spus că l-a epuizat drumul până aici. Până acum nu a mai condus atât de mult un avion și a depus mult efort.

Aș putea să îl cred pentru că sunt aproape douăzeci de ani de când tata a renunțat la pilotat în favoarea unei slujbe de birou. Până acum l-a lăsat pe Jayson să piloteze sau pe unul dintre angajații lui.

— Ar trebui să îl credem?

Băiatul s-a gândit pentru câteva secunde și apoi a ridicat ușor din umeri.

— Oricum, acum arată grozav cu mustața lui Charlie Chaplin.

— Chaplin, l-am corectat. I-ați desenat fața?

Jared m-a privit cu ochii mari și complet nevinovat, încercând deja să mă convingă că nu a făcut nimic rău.

— Unchiul Carson a început, s-a apărat. Eu și Dax doar am continuat cu mustățile de pisică.

Am pufnit în râs și mi-am pus în gând să îi cer fratelui meu o poză. Asta trebuie să fie cea mai amuzantă farsă de care a avut parte tatăl meu.

Brunetul a căscat și și-a lăsat capul pe perna cu Batman, trăgându-și pătura mai aproape de gât.

— O să mai pot să mă duc și altă dată, mami?

Am zâmbit și i-am mângâiat părul pe care îl moștenise de la mine, privindu-l cu afecțiune.

— Sigur că da, iubitule.

A zâmbit satisfăcut și și-a închis ochii.

— Noapte bună, mami. Te iubesc!

L-am sărutat pe frunte și m-am ridicat de pe patul lui.

— Și eu te iubesc, Jared!

I-am privit zâmbetul dulce și am părăsit camera. Încă nu pot să cred cât de scump poate să fie băiețelul acesta. Dar dacă o să se transforme într-un adevărat drăcușor, exact ca tatăl lui, soția lui va avea multe belele de înfruntat.

— Eva, am nevoie de ajutor.

Mă așteptam la asta. Chiar mai devreme de zece minute. M-am dus în bucătărie și l-am surprins pe Ethan care o ținea pe prințesa lui la câțiva centimetri depărtare de chipul său, iar micuța îl privea încruntat agitându-și pumnii ei micuți prin aer.

— Cred că îi este foame, a spus soțul meu privindu-mă.

Mi-am tras scaunul aproape de el și am întins brațele după micuța luptătoare. S-a zvârcolit câteva clipe în brațele mele, dar când mi-am dezgolit unul dintre sâni, s-a repezit asupra lui și s-a liniștit.

— Tocmai i-am mărit perioada de castitate, a mormăit enervat. O să rămână virgină până la șaizeci de ani.

M-am uitat la soțul meu, care o privea fascinat. Lauren își ținea ochii întredeschiși, în timp ce cu una din mâinile ei micuțe îmi masa sânul.

— Pentru că a vrut să îți dea una în nas? Ce ai mai făcut?

A ridicat mâinile în aer și m-a privit complet nevinovat, exact cum făcuse fiul său mai devreme.

— Am vrut doar să îi dau o bucățică de cartof cu sos.

Cred că privirea mea spunea totul pentru că soțul meu a început să zâmbească ca un tembel și și-a lăsat mâinile pe lângă corp.

— Ethan, are abia un an, am spus cu un oftat. Nu vrea nimic altceva în afară de laptele mamei ei. Crede-mă că am încercat să îi fac orice combinație de mâncare.

I-am dat o palmă peste umăr și l-am auzit scoțând un „au” afectat.

— Ce crezi că se poate întâmpla dacă dai un cartof mare și prăjit unui copil de un an, care nu știe să mestece și nu are dinți?

— Devine noua ei mâncare preferată?

Am oftat cu putere și l-am auzit râzând. Și-a lăsat bărbia pe umărul meu și a privit-o pe fiica noastră. Una din mâinile lui mări a mângâiat-o pe păr și mi-a sărutat pielea.

— O să frângă toate inimile când o să fie mare.

Am zâmbit și m-am uitat la micuța mea care mânca liniștită.

— Poate o să aibă parte de o poveste ca a noastră.

— Atunci o să fie cea mai norocoasă.

Mi-am întors capul și l-am privit pe soțul meu. Privirea lui era seducătoare și cred că a pus un nou pariu cu băieții și mai vrea un copil.

— Cine ar fi crezut că o să ajungem aici? La cât de arogant și ticălos erai?

Mâna lui s-a oprit pe obrazul meu și mi-a apropiat chipul de al său sărutându-mă pe buze.

— Nici tu nu mi-ai făcut viața ușoară. Încă ești încăpățânată și îmi dai bătăi de cap. Dar te iubesc și nu aș putea să trăiesc fără tine.

Cuvintele lui de dragoste încă îmi fac ochii să se umezească.

— Ești cea mai frumoasă și imprevizibilă femeie pe care am întâlnit-o. Singura care a reușit să pună stăpânire pe inima mea.

Am înghițit în sec și am strâns-o pe fiica mea în brațe.

— Nu o să mă satur niciodată de tine, Eva. O să îmbătrânim împreună și o să le povestesc nepoților cum ne-am cunoscut și cum m-am pricopsit cu o pacoste de femeie ca tine.

Am început să râd și am simțit-o pe Lauren agitându-se în brațele mele. Am privit-o pentru câteva clipe și apoi mi-am întors privirea spre bărbatul pe care îl iubeam cel mai mult.

— Ești cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat vreodată, Ethan. Dar au fost momente când mi-am pierdut speranța că am putea fi împreună.

Degetul lui mare îmi mângâia pielea și mă privea intens în ochi.

— Dar acum sunt cea mai fericită femeie. Și toate astea datorită ție. Te iubesc, Ethan! Pentru totdeauna!

— Pentru totdeauna, iubito!

M-a sărutat și mi-a lăsat capul pe umărul său. Amândoi ne uitam la fiica noastră, fericiți și împliniți. Aveam doi copii minunați, cariere de succes și cel mai important, eram uniți și fericiți.

Nu m-am gândit nicio clipă la momentul acesta când l-am sărutat pentru prima oară pe Ethan Wright. Dar nu regret nicio secundă. Inimile noastre ne-au ghidat de-a lungul drumului și deși ritmul a fost unul haotic, în final ne-a adus împreună. Și așa o să rămânem pentru tot restul vieții.

Iubiri de neuitat */ Ivo Dima*
Volumul 3, Ritmul iubirii
Timișoara: Stylished 2019
ISBN: 978-606-9017-78-4

Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro
www.noicecitim.ro

Tipar: Artprint București

Ivo Dima

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 3

Ritmul Iubirii

Eva Gray a crezut că viața ei e perfectă. Până când mama ei și-a părăsit familia fără nicio explicație si a lăsat o ură imensă în inima Evei. Ea s-a schimbat radical: dintr-o tânără sfioasă și inocentă, într-o femeie fără frică și care își asumă riscuri imense. Eva crede că nimeni și nimic nu o va mai dezechilibra, până când îl întâlnește pe el.

Ethan Wright e dur, arogant, bogat, afemeiat, sexi și mincinos. Crede că poate avea orice își dorește, până când noua prietenă a surorii lui îl ia complet prin surprindere cu un sărut. Ethan e hotărât să o domine, dar planurile lui sunt date peste cap de ritmul alert al dragostei adevărate.

ISBN general 978-606-9017-42-5
ISBN vol. 3 978-606-9017-78-4

